

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG

COMPTE RENDU INTÉGRAL

MET HET BEKNOPT VERSLAG

AVEC LE COMPTE RENDU ANALYTIQUE

PLENUMVERGADERING

SÉANCE PLÉNIÈRE

woensdag

mercredi

07-12-2000

07-12-2000

18:05 uur

18:05 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CVP	<i>Christelijke Volkspartij</i>
FN	<i>Front National</i>
PRL FDF MCC	<i>Parti Réformateur libéral – Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
PSC	<i>Parti social-chrétien</i>
SP	<i>Socialistische Partij</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + nummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag (op wit papier, bevat de bijlagen en het beknopt verslag, met kruisverwijzingen tussen Integraal en Beknopt Verslag)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral (sur papier blanc, avec annexes et CRA, avec renvois entre le CRI et le CRA)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen :</i>	<i>Commandes :</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.laChambre.be</i>
<i>e-mail : alg.zaken@deKamer.be</i>	<i>e-mail : aff.generales@laChambre.be</i>

INHOUD

Berichten van verhindering	1
Regeling van de werkzaamheden van de commissies	1

Sprekers: **Joos Wauters, Hugo Coveliers**, voorzitter van de VLD-fractie, **Marc Van Peel**, voorzitter van de CVP-fractie, **Greta D'Hondt, Jef Valkeniers, Alfons Borginon, Jef Tavernier**, voorzitter van de AGALEV-ECOLO-fractie, **Filip Anthuenis, Karel Van Hoorebeke**

Persoonlijk feit	3
<i>Spreker:</i> Filip Anthuenis	

INTERPELLATIES 3

Samengevoegde interpellaties van 3
- de heer Bart Laeremans tot de eerste minister over "de onduidelijkheid inzake de eenheidspolitie in Brussel-Halle-Vilvoorde zowel op gerechtelijk als administratief vlak" (nr. 577)

- de heer Karel Van Hoorebeke tot de eerste minister over "de onduidelijkheid inzake de eenheidspolitie in Brussel-Halle-Vilvoorde" (nr. 584)

- de heer Dirk Pieters tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de verklaringen van de eerste minister en de minister van Binnenlandse Zaken over "de toekomstige federale politiestructuur in Brussel-Halle-Vilvoorde" (nr. 587)

Sprekers: **Bart Laeremans, Karel Van Hoorebeke, Dirk Pieters, Paul Tant, Filip De Man, Jean-Pol Poncelet**, voorzitter van de PSC-fractie, **Marc Verwilghen**, minister van Justitie, **Willy Cortois, Charles Janssens, Ludwig Vandenhove, Denis D'hondt, Kristien Grauwels, Hugo Coveliers**, voorzitter van de VLD-fractie, **Richard Fournaux, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken, **Daniel Bacquelaine**, voorzitter van de PRL FDF MCC-fractie, **Géraldine Pelzer-Salandra, Daniël Vanpoucke, Marcel Hendrickx**

Verzonden wetsontwerp naar een andere commissie	61
---	----

INTERPELLATIES (VOORTZETTING) 61

Sprekers: **Jean-Pol Poncelet**, voorzitter van de PSC-fractie, **Paul Tant, Bart Laeremans, Karel Van Hoorebeke, Dirk Pieters, Filip De Man**

<i>Moties</i>	65
<i>Spreker:</i> Paul Tant	

SOMMAIRE

Excusés	1
Ordre des travaux des commissions	1

Orateurs: **Joos Wauters, Hugo Coveliers**, président du groupe VLD, **Marc Van Peel**, président du groupe CVP, **Greta D'Hondt, Jef Valkeniers, Alfons Borginon, Jef Tavernier**, président du groupe AGALEV-ECOLO, **Filip Anthuenis, Karel Van Hoorebeke**

Fait personnel	3
<i>Orateur:</i> Filip Anthuenis	

INTERPELLATIONS 3

Interpellations jointes de 3
- M. Bart Laeremans au premier ministre sur "les incertitudes qui subsistent en ce qui concerne la police unique à Bruxelles-Hal-Vilvorde tant sur le plan judiciaire que sur le plan administratif" (n° 577)

- M. Karel Van Hoorebeke au premier ministre sur "les incertitudes qui subsistent en ce qui concerne la police unique de Bruxelles-Hal-Vilvorde" (n° 584)

- M. Dirk Pieters au ministre de l'Intérieur sur "les déclarations que le premier ministre et lui-même ont faites concernant la structure de la future police unique à Bruxelles-Hal-Vilvorde" (n° 587)

Orateurs: **Bart Laeremans, Karel Van Hoorebeke, Dirk Pieters, Paul Tant, Filip De Man, Jean-Pol Poncelet**, président du groupe PSC, **Marc Verwilghen**, ministre de la Justice, **Willy Cortois, Charles Janssens, Ludwig Vandenhove, Denis D'hondt, Kristien Grauwels, Hugo Coveliers**, président du groupe VLD, **Richard Fournaux, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur, **Daniel Bacquelaine**, président du groupe PRL FDF MCC, **Géraldine Pelzer-Salandra, Daniël Vanpoucke, Marcel Hendrickx**

Renvoi d'un projet de loi à une autre commission	61
--	----

INTERPELLATIONS (CONTINUATION) 61

Orateurs: **Jean-Pol Poncelet**, président du groupe PSC, **Paul Tant, Bart Laeremans, Karel Van Hoorebeke, Dirk Pieters, Filip De Man**

<i>Motions</i>	65
<i>Orateur:</i> Paul Tant	

PLENUMVERGADERING

van

DONDERDAG 07 DECEMBER 2000

18:05 uur

SEANCE PLENIERE

du

JEUDI 07 DECEMBRE 2000

18:05 heures

La séance est ouverte à 18.07 heures par M. Herman De Croo, président.
De vergadering wordt geopend om 18.07 uur door de heer Herman De Croo, voorzitter.

Ministre du gouvernement fédéral présent lors de l'ouverture de la séance:
Tegenwoordig bij de opening van de vergadering is de minister van de federale regering:
Duquesne.

Le **président**: La séance est ouverte.
De vergadering is geopend.

Excusés**Berichten van verhindering**

Pierre Chevalier, pour obligation de mandat / wegens ambtsplicht;
Joke Schauvliege, pour raison de santé / wegens ziekte;
Patrick Moriau, à l'étranger / buitenslands;
Geert Versnick, Union interparlementaire / Interparlementaire Unie;
Erik Derycke, Stef Goris, Union de l'Europe occidentale / Westeuropese Unie;
Gerolf Annemans, OSCE / OVSE.

01 Regeling van de werkzaamheden van de commissies**01 Ordre des travaux des commissions**

01.01 Joos Wauters (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de voorzitter, ik was van plan om de commissie voor de Sociale Zaken na de stemmingen samen te roepen. Ik zou dat vooralsnog willen doen. De stemmingen hebben plaatsgegrepen. U hebt daarstraks echter gezegd dat dit onmogelijk was. Misschien verkeer ik nu wel in de mogelijkheid, mijnheer de voorzitter?

De **voorzitter**: Ik wil niets opleggen. Ik zou niet willen dat men van de voorzitter zegt dat hij de vergadering sluit om daarna een nieuwe te openen.

Ik wil wel een oproep doen tot de geachte kamerleden om in voorkomend geval niet het artikel 30, punt 4, van het Reglement, toe te passen op de plenaire vergadering na de stemming. Deze commissies waren geconvoceerd, maar ik beken, niet in de Conferentie van voorzitters en ook zonder de urgentie in te roepen.

Mijnheer Wauters, de begrotingen zijn prioritair, maar technisch gezien kan de urgentie terzake niet worden ingeroepen. Voor de commissie voor de Infrastructuur kan dit wel omdat zij aan de programmawet voortwerkt. Daar kan artikel 80 van de Grondwet worden ingeroepen om de urgentie te bekomen. Ik kan louter deze vaststelling maken. Meer kan ik niet doen. Het Reglement geldt voor iedereen, ook voor mij.

01.02 Hugo Coveliers (VLD): Mijnheer de voorzitter, mag ik hier voor de goede orde uit afleiden dat de commissie voor de Sociale Zaken niet meer bijeenkomt?

De **voorzitter**: Als het Reglement terzake wordt ingeroepen, ja.

01.03 Hugo Coveliers (VLD): Mijnheer de voorzitter, dan kan artikel 78 van het Reglement ook voor de commissie voor de Financiën van volgende week worden toegepast.

De **voorzitter**: Dat kan.

01.04 Joos Wauters (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de voorzitter, ik had voorzien dat onze

vergaderingen konden worden verlengd. Ik zal de commissie voor de Sociale Zaken na de plenaire vergadering bijeenroepen.

De **voorzitter**: Mijnheer Wauters, dat is uw recht. Ik denk dat de vergadering niet al te veel tijd in beslag zal nemen, als de spreektijd wordt in acht genomen.

01.05 Marc Van Peel (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik was nogal gepikeerd door het feit dat de heer Coveliers zich op artikel 78 beriep. Onze leden in de commissie voor de Sociale Zaken - en ik hoop dat de heer Wauters, die voorzitter van de commissie is, dat kan bevestigen - hebben allerm minst obstructie gepleegd of gefilibusterd. Zij hebben een zeer constructieve bijdrage tot het debat geleverd. Mijnheer de voorzitter, dit betekent ook dat u het Reglement correct toepast. Wij verzetten ons niet tegen het feit dat de commissie voor de Sociale Zaken na het debat over de politie bijeenkomt. Wij hebben daarmee geen probleem.

01.06 Greta D'Hondt (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik kan bevestigen dat wij aanwezig zullen zijn als de heer Wauters als voorzitter van de commissie voor de Sociale Zaken de commissie bijeenroept.

Mijnheer Coveliers, wij kennen artikel 78 maar wij willen zeker niet filibusteren of op termijnen spelen. Wij hebben enkel gevraagd dat ook de oppositie tijdens de besprekingen op een correcte manier wordt behandeld.

01.07 Jef Valkeniers (VLD): Mijnheer de voorzitter, als de Kamer unaniem akkoord gaat, kunnen wij vergaderen.

De **voorzitter**: Dat is evident.

01.08 Jef Valkeniers (VLD): Waarom moeten wij mekaar de duivel aandoen? Het enige resultaat dat nu wordt bereikt, is dat we een aantal uren later thuiskomen. Vinden we plezier in het mekaar bezorgen van een infarct?

01.09 Alfons Borginon (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik denk dat er een stuk waarheid zit in de woorden van de heer Valkeniers.

Laat ons toch duidelijk zijn. Het feit dat de vaste commissies hun advies niet hebben gegeven, verplicht de commissie voor de Financiën niet om er geen rekening mee te houden. Het Reglement bepaalt dat wij kunnen beslissen om er geen rekening mee te houden.

In de commissie voor de Financiën is de algemene bespreking zeker nog niet afgerond. Het is dan ook bijzonder onwaarschijnlijk dat wij dinsdagvoormiddag rond twaalf uur de bespreking kunnen afronden. Ik kan mij voorstellen dat - vooropgesteld dat de adviezen de commissie bereiken voor twee uur in de namiddag - het probleem zich eigenlijk niet zal stellen voor de commissie voor de Financiën.

01.10 Hugo Coveliers (VLD): Mijnheer de voorzitter, ik hou niet van het spelletje dat nu wordt gespeeld maar als men mij uitdaagt, wil ik daar zeker op ingaan. Ik vind dat men dit boekje - het Reglement van de Kamer - helemaal moet nemen en niet enkel de artikelen die u goed uitkomen.

Ik heb er geen probleem mee als men het op die manier wil spelen maar dan zullen wij ook van dit boekje gebruik maken. Het lijkt mij veel beter indien die vergadering gewoon had kunnen doorgaan. Als men wil blokkeren, mag men zich echter ook aan een reactie van ons verwachten.

01.11 Jef Tavernier (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de voorzitter, ik denk dat de heer Borginon gelijk heeft. Het is voorzien dat de commissie voor de Financiën volgende week dinsdag in de voormiddag vergadert. Dinsdagnamiddag volgt er dan nog een vergadering van de commissie nadat het gedeelte van de programmawet dat betrekking heeft op de commissie voor de Financiën in de plenaire vergadering is afgewerkt. Als dan het défilé volgt van de verslaggevers met de adviezen uit de verschillende vaste commissies kan er perfect worden gewerkt op basis van de mondelinge adviezen zoals het trouwens de gewoonte is. Als men een oplossing kan vinden om die adviezen tegen dinsdagmiddag klaar te hebben, is er voor de commissie voor de Financiën normaal geen probleem.

De **voorzitter**: Wij hebben in de Conferentie terzelfder tijd de commissies en de plenaire vergaderingen goedgekeurd, dus voor volgende week zie ik geen probleem in het samenvallen van het ene met het andere.

01.12 Filip Anthuenis (VLD): Mijnheer de voorzitter, ik richt mij in de eerste plaats tot u om te zeggen dat ik het waardeer dat u het Reglement respecteert. Ten tweede zou ik aan de collega's willen zeggen dat wij heel interessante debatten beleven en dat wij allemaal vertegenwoordigers van het volk zijn. Het is dus de bedoeling dat wij hier het volk vertegenwoordigen. Welnu, ik kan u

zeggen dat ik enige voeling heb met het volk en dat de mensen in de praktijk niet echt bezig zijn met de procedureslag die wij hier nu aan het voeren zijn.

Wat telt is de inhoud en wij zijn vanuit de meerderheid zeer zeker bereid om de antwoorden van de ministers nu te beluisteren. Het lijkt mij echter een beetje crazy om, hoewel het Reglement daarin voorziet, hier te wachten tot de interpellaties in de plenaire vergadering zijn beëindigd om pas nadien onze vergadering aan te vatten.

Ook wij, als vertegenwoordigers van het volk, hebben onze fierheid en de VLD-fractie voelt zich niet geneigd om hier enkele uren te zitten wachten om de spelletjes van de oppositie mee te spelen. Wij zijn eerlijk en wij zeggen aan de collega's dat wij graag bereid zijn om een vergadering aan te vatten, maar wel wanneer die nu aanvat. Wij zijn niet geneigd om te blijven voor een vergadering die pas over enkele uren zal worden aangevat. Daarbovenop komt dat wij eigenlijk niet verplicht zijn om advies te geven. Ik wil dus de voorzitter van de commissie voor de Sociale Zaken voorstellen dat hij de vergadering vastlegt op dinsdagmorgen, volgende week.

De **voorzitter**: De heer Van Hoorebeke heeft het woord en dan de heer Van Peel, die onbetwistbaar de eerste was om de kat de bel aan te binden.

01.13 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, wanneer collega Anthuenis zegt dat hij de vertegenwoordiger van het volk is - wat natuurlijk juist is en wat wij allemaal zijn - en dat hij dicht bij zijn volk staat en voeling heeft met zijn volk, dan zou hij best in de plenaire vergadering blijven en naar het politiedebat luisteren.

Als hij de zerotolerance wil invoeren, dan kan wellicht het politiedebat daar wat duidelijkheid in brengen. Dus raad ik de heer Anthuenis aan dat hij nog niet naar zijn volk gaat, maar dat hij als vertegenwoordiger van zijn volk hier in plenaire vergadering blijft.

01.14 Marc Van Peel (CVP): Mijnheer de voorzitter, vooraleer de heer Anthuenis verder deontologische lessen geeft over de vertegenwoordiging van het volk, wil ik mij ten eerste aansluiten bij de behartenswaardige opmerkingen van de heer Van Hoorebeke. Ten tweede wil ik de heer Anthuenis eraan herinneren dat de oorsprong van deze problemen hierin gelegen is, dat in de commissie voor de Sociale Zaken met name de VLD-fractie en met name u

nooit aanwezig was op het ogenblik dat de zaak zou moeten besproken zijn. Dat is de waarheid, mijnheer Anthuenis!

Persoonlijk feit Fait personnel

01.15 Filip Anthuenis (VLD): Mijnheer de voorzitter, ik vraag het woord voor een persoonlijk feit.

De **voorzitter**: De heer Filip Anthuenis heeft het woord.

01.16 Filip Anthuenis (VLD): Mijnheer Van Peel, wat u zegt is absoluut onwaar. Het zou misschien nuttig geweest zijn moest u daar ook even zijn binnengesprongen, dan zou u gezien hebben dat ik zowel vorige week, naar aanleiding van de programmawet, als deze week, naar aanleiding van de begroting, drie dagen constant aanwezig ben geweest. Het enige moment waarop ik niet aanwezig was, was inderdaad op de vergadering van 8 uur gisterenavond. Ik heb de intellectuele eerlijkheid gehad de collega's te verwittigen dat de VLD-fractie om 8 uur onmogelijk aanwezig kon zijn. Wij konden ook niets gezegd hebben, dan was de vergadering doorgegaan om 8 uur en was men niet in aantal geweest. Wij hebben de intellectuele eerlijkheid gehad de collega's te melden dat wij daar niet aanwezig konden zijn. Dat is het enige dat is gebeurd. Ik dacht dat de CVP, de gezinspartij bij uitstek, er toch voor zou moeten pleiten dat er geen avondvergaderingen om 8 uur zouden doorgaan.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

Interpellaties Interpellations

02 Samengevoegde interpellaties van
- de heer Bart Laeremans tot de eerste minister over "de onduidelijkheid inzake de eenheidspolitie in Brussel-Halle-Vilvoorde zowel op gerechtelijk als administratief vlak" (nr. 577)
- de heer Karel Van Hoorebeke tot de eerste minister over "de onduidelijkheid inzake de eenheidspolitie in Brussel-Halle-Vilvoorde" (nr. 584)
- de heer Dirk Pieters tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de verklaringen van de eerste minister en de minister van Binnenlandse Zaken over "de toekomstige federale politiestructuur in Brussel-Halle-

Vilvoorde" (nr. 587)**02 Interpellations jointes de**

- **M. Bart Laeremans au premier ministre sur "les incertitudes qui subsistent en ce qui concerne la police unique à Bruxelles-Hal-Vilvoorde tant sur le plan judiciaire que sur le plan administratif" (n° 577)**

- **M. Karel Van Hoorebeke au premier ministre sur "les incertitudes qui subsistent en ce qui concerne la police unique de Bruxelles-Hal-Vilvoorde" (n° 584)**

- **M. Dirk Pieters au ministre de l'Intérieur sur "les déclarations que le premier ministre et lui-même ont faites concernant la structure de la future police unique à Bruxelles-Hal-Vilvoorde" (n° 587)**

02.01 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK):

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, waarde collega's, gisteren maakte de regering haar zogenaamde oplossing voor de politiehervorming in Halle-Vilvoorde bekend. Het werd het zoveelste typisch Belgische compromis met zware Vlaamse toegevingen dat snel de afmetingen zou aannemen van een nationaal schandaal. Deze regeling is immers volledig onwerkbaar. Niemand minder dan de gouverneur van Vlaams-Brabant zelf, Lodewijk de Witte, de voormalige kabinetschef van Louis Tobback, schreef u, mijnheer de minister, als opvolger van Louis Tobback, op 2 maart 2000 dat er voor Halle-Vilvoorde een autonoom politiedistrict, los van Brussel, moest komen, omwille van de maatschappelijke, sociale en culturele eigenheid van Halle-Vilvoorde, die totaal verschillend is van het hoofdstedelijk gewest.

De gouverneur verwoordde hiermee het standpunt van bijna alle burgemeesters van Halle-Vilvoorde en de provincieraad. Hij had trouwens zelf meegewerkt aan de nieuwe politiewet, waarin voor Halle-Vilvoorde een speciale wettelijke regeling uitgewerkt was om de bestaande autonomie te kunnen handhaven. De minister van Binnenlandse Zaken had veel meer oren naar de verzuchtingen van zes incivieke faciliteitengemeesters, dan voor de vraag naar de gouverneur. Hij verklaarde op 17 mei in deze Kamer dat hij geen autonoom district wenste voor Halle-Vilvoorde. De dag nadien ondervroegen wij de eerste minister en die stelde zeer zelfzeker dat het een vals probleem betrof. Twee aparte politiedistricten of twee gelijkwaardige afdelingen binnen een district, dat is namelijk precies hetzelfde. Verhofstadt preciseerde dat er twee afdelingen komen, elk met hun leiding die dezelfde taken uitvoert.

Wat is de politiewet vandaag geworden? Welk

konijn hebben Duquesne en Verhofstadt uit hun hoge hoed getoverd? Geen twee evenwaardige afdelingen, met name een voor Brussel en een voor Halle-Vilvoorde. Het arrondissement blijft een geheel. Halle-Vilvoorde moet zich tevreden stellen met een volledig ondergeschikte adjunct, die onder Brussels gezag komt te staan en voortdurend zal moeten dansen naar de pijpen van Brussel. Hij zal voortdurend moeten plooiën naar de Brusselse desiderata, bijvoorbeeld met betrekking tot het leveren van manschappen voor de ordehandhaving. Dit komt niet alleen neer op een manifeste woordbreuk van Verhofstadt en een capitulatie vanwege de VLD. Het is bovendien een grote stap achteruit in vergelijking met de huidige situatie. De rijkswachtdistricten Halle-Vilvoorde en Brussel zijn vandaag wel autonoom en staan helemaal op gelijke voet met elkaar.

De nieuwe regeling komt erop neer dat een duidelijk en eenduidig veiligheidsbeleid voor onze regio, dat op provinciaal niveau door de gouverneur moet worden gecoördineerd, van meet af aan zal worden gehypothekeerd. De adjunct kan immers voortdurend kan worden teruggefloten door zij die het werkelijk voor het zeggen hebben, met name de Franstaligen uit Brussel. Dat is de democratie op zijn Belgisch. Negenentwintig eentalig Vlaamse burgemeesters vragen een autonome politiestructuur voor Halle-Vilvoorde. Zes Fransdolle burgemeesters van faciliteitengemeenten vragen dat Brussel in heel Halle-Vilvoorde de lakens mag komen uitdelen. Wie krijgt er gelijk? Natuurlijk de zes burgemeesters want zij zijn Franstalig en krijgen een voorkeursbehandeling. Daarmee zijn we bij de faciliteitengemeenten aanbeland, waarvoor een oplossing is bedacht die nog veel schandelijker is dan de regeling voor Halle-Vilvoorde in zijn geheel.

Dit komt in de praktijk neer op een regelrechte inlijving van de zes faciliteitengemeenten bij Brussel, voor al wat te maken heeft met veiligheid en politiezaken. Immers, wat zal er gebeuren? Volgens de regeling moeten de faciliteitengemeenten zich kunnen wenden, zowel tot de Brusselse directeur als tot de adjunct van Halle-Vilvoorde die beiden tot een verstandhouding moeten komen. Waartoe dit echter leidt maakten wij vorige week reeds duidelijk. De zes gemeenten krijgen van het Brussels parket de mogelijkheid om te kiezen bij welk gerechtelijk en politieel informatiebureau zij zich wensen aan te sluiten. Maar wat blijkt? Wonderbaarlijk en als bij toeval, sluiten zij zich alle zes bij Brussel aan en keren zij Halle-Vilvoorde de rug toe. Als men de zes gemeenten laat kiezen

met wie zij willen samenwerken - en dat is wat er zich in de praktijk voordoet na de beslissing van de regering - dan zullen zij automatisch opteren voor de Brusselse structuren, want in de zes gemeenten hebben de Franstaligen het voor het zeggen.

Dat is de kern van de zaak; dat is de reden waarom er absoluut geen politiedistrict Halle-Vilvoorde mocht ontstaan. De zes faciliteitengemeenten willen hun beleid immers afstemmen op Brussel, maar niet op de andere gemeenten behorend bij Halle-Vilvoorde.

Het belang hiervan kan moeilijk worden overschat. Vanaf 1 januari wordt het politiewezen een zeer belangrijk onderdeel van het gemeentelijk beleid. Als de gemeenten hun beleid afstemmen op Brussel en niet op Vlaams-Brabant betekent dit in de praktijk dat deze gemeenten voor een belangrijk deel van hun taken worden afgesplitst van Vlaams-Brabant en van het Vlaams Gewest en aan Brussel worden gehecht. Dit druist andermaal in - en ik hoop dat ook de VU dit goed beseft - tegen het Lambermont-akkoord dat aan Vlaanderen meer bevoegdheden toekent inzake de faciliteitengemeenten. Hopelijk was dit niet het geheime onderpand om deze gemeentelijke voogdij en wetgeving over te hevelen.

Ten slotte, mijnheer de minister, is het absoluut onaanvaardbaar dat in Halle-Vilvoorde een ander politieel beleid zou worden gevoerd, naar gelang van de gesproken taal. Naargelang men Frans- of Nederlandstalig is zal de informatie op een andere plaats, door andere personen en op een andere wijze worden opgeslagen en beheerd. Welnu, dat is een onaanvaardbare uitbreiding van de faciliteiten. Faciliteiten hebben uitsluitend te maken met de taal waarin men wordt aangesproken of documenten ontvangt, maar niets met de interne administratie, evenmin met de interne communicatie tussen ambtenaren en politieagenten en zeker niets met de wijze waarop gerechtelijke gegevens worden opgeslagen.

Dit regeringsvoorstel creëert eerste- en tweederangsburgers in Vlaams-Brabant, wat leidt tot een onaanvaardbare discriminatie.

Bovendien is deze regeling - en dat is het laatste punt van mijn betoog - onmogelijk om te zetten in de praktijk. Dit voorstel is niet toepasbaar omwille van de chaos die er van bij de aanvang is ingebakken.

Mijnheer de minister van Binnenlandse Zaken, u krijgt in Vlaanderen stilaan een ongeëvenaarde

reputatie, onder meer dankzij uw volledig uit de hand gelopen asiel- en regularisatiebeleid. U staat in Vlaanderen bekend als de kampioen van de onwerkbare oplossingen, als de koning van de chaos. Vandaag is het opnieuw raak, want hoe kan men een ernstig plaatselijk veiligheidsbeleid op poten zetten als men voor een deel van de gevoelige informatie afhankelijk is van Brussel en voor een ander deel van Halle-Vilvoorde? Hoe kan in godsnaam de politiezone Wemmel-Asse-Merchtem-Opwijk op een behoorlijke wijze functioneren als zij gedeeltelijk vastzit in de Brusselse structuur en gedeeltelijk in de structuur van Halle-Vilvoorde? Hoe kan men verwachten dat de plaatselijke politiechefs degelijk werk leveren als zij tegenstrijdige instructies kunnen ontvangen van de directeur en van de adjunct-directeur? In welke onmogelijke positie zit de adjunct van Halle-Vilvoorde als hij tegelijk ondergeschikt is aan Brussel en rechtstreeks verbonden met de federale politiechefs?

Mijnheer de minister, dit is knoeiwerk in het kwadraat! Door toedoen van deze regering en van de VLD krijgen wij in Halle-Vilvoorde, in plaats van een efficiënter veiligheidsbeleid, een totaal onoverzichtelijk kluwen, een veiligheidsbeleid dat helemaal in het honderd dreigt te lopen.

Ik kom tot mijn vragen. Ten eerste, wat is de ratio van de uitzonderingsbepaling van artikel 94? Wat wordt bedoeld met "bijzondere omstandigheden" en wordt ergens in België gebruikgemaakt van die bepaling? Zo nee, waarom werd ze dan ingevoerd?

Ten tweede, hoe denkt de minister dat de gouverneur van Vlaams-Brabant een veiligheidsbeleid zal kunnen voeren voor zijn provincie wanneer zijn initiatieven voortdurend kunnen worden tegengewerkt en gedwarsboomd door Brussel?

Ten derde, waarom wordt enkel voor Halle-Vilvoorde een afdeling opgericht en niet voor Brussel? Hoe zal die afdeling Asse in de praktijk gestructureerd zijn? Welke gemeenten zullen ertoe behoren en welke niet? Over hoeveel manschappen zal ze beschikken en over welke bevoegdheden zullen de adjuncten in Halle-Vilvoorde beschikken en in welke zin zullen die verschillen van de administratieve en gerechtelijke directeuren?

Ten vierde, hoe ziet u de structuur van de 19 Brusselse gemeenten? Ik lees in uw nationaal veiligheidsplan, dat zopas is rondgedeeld, dat de huidige districtbureaus voor opsporing van de

BOB behouden blijven. Maar blijft dat van Brussel ook behouden, mijnheer de minister? Op welke basis kunnen de zes faciliteitengemeenten daarbij aansluiten, zoals nu met het vermelde protocol is gebeurd?

Ten slotte, hoe ziet u de voorgestelde regeling in de praktijk werken in de zone Wemmel-Asse-Merchtem-Opwijk waarin een gemeente met en drie gemeenten zonder faciliteiten zitten?

02.02 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, collega's ik zou hier wat langer willen spreken en mij dan beperken in het politiedebat.

We zouden kunnen zeggen dat deze interpellatie geen voorwerp meer heeft doordat de regering, mijnheer de minister van Binnenlandse Zaken, gisteren omtrent deze acute problematiek een oplossing heeft uitgewerkt. Maar ik kan u onmiddellijk zeggen dat de door de regering voorgestelde oplossing absoluut onvoldoende is. De Volksunie zal ze dan ook met klem blijven bestrijden.

Collega's, om het belang van de discussie aan te tonen wil ik vertrekken van de huidige situatie om dan te komen tot het voorstel van de regering en aan te tonen welke onwil achter de werkwijze van de regering zit.

Vandaag bestaan in Vlaams-Brabant twee gerechtelijke arrondissementen, met name Brussel-Halle-Vilvoorde en Leuven. Krachtens het koninklijk besluit van 27 januari 1995, uitgevaardigd door de toenmalige minister van Binnenlandse Zaken en op eensluidend advies van de minister van Justitie, werd wat de rijkswacht betreft, voor Brussel-Halle-Vilvoorde een afzonderlijk district Brussel en een afzonderlijk district Asse ingevoerd. Het district Brussel omvat vandaag Brussel-hoofdstad en het district Asse omvat vandaag de bewakings- en opsporingsbrigades voor Asse, Halle en Vilvoorde en 19 brigades.

Het motief om, wat het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde betreft, in 1995 over te gaan tot de oprichting van twee afzonderlijke rijkswachtdistricten, vinden wij terug in de nota van luitenant-generaal De Ridder van 6 april 1995 met volgende motivatie. Ik lees ze u even voor: "Binnen het veranderingsproces van de rijkswacht wordt gestreefd naar een werkingsvorm die voor de lokale rijkswachteenheden, zowel brigade als district, ruimte creëert om een beleid te voeren gestoeld op de lokale veiligheidsproblematiek en de nationale

prioriteiten". Collega's, dat is in 1995 de motivering geweest van de toenmalige minister van Binnenlandse Zaken, op eensluidend advies van de toenmalige minister van Justitie, om voor het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde in twee afzonderlijke rijkswachtdistricten te voorzien, met name één voor Brussel-hoofdstad en een voor Halle-Vilvoorde.

We kunnen vandaag toch niet beweren dat de toenmalige minister van Binnenlandse Zaken en de toenmalige minister van Justitie, gesteund door luitenant-generaal De Ridder, dat zo maar hebben uitgevonden of dat zij idioten waren. Wij kunnen er vanuit gaan dat die beslissing in 1995 weloverwogen is genomen.

Informeel u bij de burgemeesters en de gouverneur. Vandaag werkt het systeem vrij behoorlijk. Het is een overgangssituatie in afwachting van een splitsing van het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde.

Collega's, de vraag is waarom van het huidige systeem, dat vandaag goed functioneert, moet worden afgeweken. De minister van Binnenlandse Zaken zou kunnen antwoorden dat artikel 94 van de kaderwet van 7 december 1998, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 5 januari 1999, bepaalt dat het ambtsgebied en de zetel van de gedeconcentreerde dienst van de federale politie samenvalt met het gerechtelijk arrondissement. Mijnheer de minister van Binnenlandse Zaken, indien artikel 94 daar zou stoppen, zou u volkomen gelijk hebben en zouden we vandaag deze interpellatie niet moeten houden. Als we artikel 94 verder lezen, staat na de komma, en ik citeer, "behoudens uitzonderingen wegens bijzondere omstandigheden. In dat geval bepaalt de Koning bij een in Ministerraad overlegd besluit het ambtsgebied en de zetel van de gedeconcentreerde diensten om rekening te houden met die bijzondere omstandigheden".

Mijnheer de minister, men kan de huidige situatie perfect behouden en voor het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde twee gedeconcentreerde diensten oprichten, omdat men krachtens artikel 94 wegens buitengewone omstandigheden van de algemene bepalingen kan afwijken. Ik zal straks aantonen waarom hier buitengewone omstandigheden kunnen worden ingeroepen.

Wat is uw keuze waarin de regering en de eerste minister u volgen? Men gaat van Brussel-Halle-Vilvoorde een mega-gedeconcentreerde dienst maken.

Collega's, ik vraag even uw aandacht. Ik wil de cijfers aanhalen om aan te tonen hoe onzinnig die situatie is. Ik baseer mij op cijfers van de Algemene Politiesteundienst - APSD - van 1998. Als we het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde nemen, komt men uit bij een inwonersaantal van 1.500.000. Ik rond af. Wat de criminele feiten betreft, komt men uit op ongeveer 172.000 gevallen. Antwerpen is in dat geval het tweede arrondissement met 931.000 inwoners en 83.000 criminele feiten. Welnu, als we het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde zouden opsplitsen in, enerzijds, Brussel-Hoofdstad en, anderzijds, Halle-Vilvoorde, dan krijgen we de volgende cijfers. Brussel heeft dan ongeveer 950.000 inwoners. Dat is in dezelfde orde van grootte als Antwerpen. Het aantal feiten ligt met 134.000 gevallen nog altijd vrij hoog. In Antwerpen spreken we immers over 83.000 feiten. Voor Halle-Vilvoorde komt men qua bevolkingsaantal op ongeveer 554.000 inwoners uit. Gent heeft 572.000 inwoners. In die rangorde benaderen ze elkaar. Wat de feiten betreft, spreken we in Halle-Vilvoorde over 37.000 feiten en in Gent over 45.000 gevallen.

Dit maar om aan te tonen dat, als men dit gerechtelijk arrondissement Halle-Vilvoorde opsplitst in twee gedeconcentreerde diensten, pas een efficiënt politie- en veiligheidsbeleid kan worden gevoerd.

Mijnheer de minister, collega's, het debat over de splitsing van het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde is vandaag niet aan de orde. Ik weet dat dit vandaag onbespreekbaar is. De VU blijft daar, vanuit het oogpunt van de efficiëntie, achter staan. Er zijn een aantal objectieve en subjectieve elementen die pleiten voor een dergelijke splitsing. Ik ga daar nu niet op in. Vanaf 1 januari 2001 zullen er in Brussel 21 politiezones zijn. Die zones moeten conform de artikelen 103, 104 en 105 van de wet op de geïntegreerde politie ondersteund worden door één federale gedeconcentreerde coördinatie- en steundienst. Als men Brussel-Halle-Vilvoorde splitst, dan krijgt Halle-Vilvoorde 15 politiezones. Die ondersteuning wordt dan veel hanteerbaarder.

Er is nog een ander element. De aanpak van de criminaliteit in Brussel enerzijds, en in Halle-Vilvoorde anderzijds, moet verschillend zijn. Brussel heeft af te rekenen met een meer uitgesproken zware criminaliteit, terwijl in de meer landelijke gebieden van Halle-Vilvoorde de kleine criminaliteit voor overlast zorgt. Naar gelang van het geval wordt uiteraard een specifieke aanpak

gevraagd en worden andere prioriteiten gelegd zowel door de magistratuur als door de bestuurlijke autoriteiten en de politiediensten. Die 17 Vlaamse gemeenten zullen een soort achterland vormen, dat inzake criminaliteit niets meer te maken heeft met Brussel. Door de bestraffing van de kleine criminaliteit te verwaarlozen, zal dit achterland gefrustreerd raken. Wat Brussel-Halle-Vilvoorde betreft, zal dit uiteindelijk leiden tot een politiebeleid dat niet werkt.

Collega's, indien de regering wil opteren voor rechtvaardigheid en een dienstverlening op hoog niveau, wat deze regering toch hoog in haar vaandel voert, en indien zij pleit voor een veilige leefomgeving en een eerlijke en snelle rechtsbedeling, dan vereist dit zowel een snelle en aangepaste aanpak van ieder misdrijf als een gerechtelijke aanpak op maat van de bevolking. Omdat de splitsing van het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde voor de Franstaligen niet bespreekbaar is, kiest de huidige minister van Binnenlandse Zaken - en ik onderstreep dat de eerste minister hem daarin steunt - voor één mega-gedeconcentreerde dienst voor het hele gerechtelijke arrondissement.

Mijnheer de minister, vandaag waarschuw ik u dat dit niet werkt. Het is absoluut onmogelijk om vanuit één enkele zetel van de gedeconcentreerde dienst in Brussel ondersteuning te verlenen aan de 21 politiezones die deel uitmaken van het gerechtelijk arrondissement Brussel. U zult straks antwoorden dat er in uw systeem dat u gisterenavond hebt uitgewerkt, een adjunct-directeur bevoegd zal zijn voor Halle-Vilvoorde. Hij zal evenwel niet bevoegd zijn krachtens de wet. De wet voorziet niet in afwijkingen voor een adjunct-directeur. Dat betekent dat voor het Hoofdstedelijk Gewest, de directeur-coördinator van Halle-Vilvoorde, de zogenaamde DIRCO, zitting moet houden in 21 zonale veiligheidsraden en in 2 provinciale overlegorganen. Hij zal bovendien een mastodont van een staf moeten uitbouwen om tegemoet te kunnen komen aan de technische en administratieve ondersteuning die hem krachtens artikel 103 van de politiewet wordt opgelegd.

Het is derhalve duidelijk dat het voorstel van de minister van Binnenlandse Zaken niet aanvaardbaar is en dat ook elke tussenoplossing dient te worden afgewezen.

Mijnheer de minister, waarom hebt u niet krachtens artikel 94 de buitengewone omstandigheden ingeroepen om voor Halle-

Vilvoorde een afzonderlijke gedeconcentreerde dienst op te richten? Ik ken reeds het antwoord en zal het u meteen geven. Eigenlijk wilt u de faciliteitengemeenten en de eentalig Nederlandstalige gemeenten die behoren tot Vlaams-Brabant onder het tweetalig statuut van Brussel-Hoofdstad brengen. Dat is de perfide bedoeling, dames en heren collega's, van de huidige minister van Binnenlandse Zaken, daarin overigens gesteund door onze Vlaamse eerste minister, de heer Guy Verhofstadt, die thans in Nice verblijft, maar beter hier aanwezig zou zijn om de Vlaamse belangen beter te behartigen. Inderdaad, het eentalig politiepersoneel tewerkgesteld in het district Asse van Vlaams-Brabant, zal dan wettelijk gezien ook in tweetalig Brussel-Hoofdstad kunnen worden tewerkgesteld, waar ze misschien Franstalige processen-verbaal zullen moeten opmaken, net zoals Franstalige rijkswachters in Asse, Dilbeek, enzovoort, aan het werk kunnen worden gezet.

Er is nog een ander probleem, dat reeds werd aangekaart. Wat bent u van plan met de Nederlandstalige interpolitiezone die thans bestaat uit Asse, Opwijk en Merchtem en er vanaf 1 januari 2001 de faciliteitengemeente Wemmel verkrijgt? Dit betekent dat het aldaar tewerkgesteld eentalig Nederlandstalig personeel vanaf die datum ook in een tweetalige faciliteitengemeente moet opereren. De facto worden hierdoor Nederlandstalige gemeenten ingelijfd in een gebied met een tweetalig statuut. Het Vlaams Parlement is reeds op de hoogte van de ontstane problematiek en er is een motie daaromtrent ingediend, die evenwel nog niet is goedgekeurd. In ieder geval hoop ik dat het Vlaams Parlement zijn verantwoordelijkheid volledig op zich neemt en desnoods het belangenconflict inroept. Immers, wat er vandaag gebeurt, is een aanfluiting van alles waarvoor we steeds hebben gestreden, met name de bescherming van de taalgrens.

Ik stel mij trouwens veel vragen bij de zo geroemde communautaire loyaliteit die thans in het land zou heersen. Als dit de wijze is waarop de Lambermont-akkoorden zullen moeten worden uitgevoerd, dan zal de VU-fractie ten eerste op haar hoede zijn, en ik druk mij vandaag nog zeer voorzichtig uit.

Mijnheer de voorzitter, ik rond af met de vraag aan de minister van Binnenlandse Zaken wat zijn motief is dat hij de bijzondere omstandigheden niet inroept om voor Brussel-Halle-Vilvoorde krachtens artikel 94 twee gedeconcentreerde diensten op te richten en een systeem dat vandaag goed werkt, vanaf 1 januari 2001 te

bekrachtigen, hoewel dit perfect mogelijk is. Ik hoop dat hij daar een correct en concreet antwoord op kan geven.

De **voorzitter**: Mijnheer Van Hoorebeke, ik laat u opmerken dat u tien minuten van de spreektijd van uw fractie hebt opgebruikt.

02.03 Dirk Pieters (CVP): Mijnheer de voorzitter, omdat ik weet dat de heer Tant straks nog heel wat te zeggen heeft, zal ik trachten het kort te houden, te meer daar vele belangrijke zaken al ter sprake zijn gekomen.

Toen ik deze ochtend ontwaakte en het bericht hoorde dat de regering een beslissing had genomen, had ik in eerste instantie alle redenen tot vreugde. Wij herinneren ons immers nog heel goed hoe het er hier de vorige weken aan toe ging toen de minister stelselmatig bleef beweren dat er geen argumenten overeind bleven voor een aparte werking voor Halle-Vilvoorde. Hij kreeg tegenwind van de eerste minister op 23 november. De dag nadien tijdens een ontmoeting met de burgemeester van Asse - in het hol van de leeuw als het ware - heeft de minister opnieuw verklaard dat er wat hem betrof geen sprake kon zijn van een apart afdeling Halle-Vilvoorde. Zij moest deel uitmaken van Brussel. De kazerne van Asse zou tevens aan de gemeente worden overgemaakt. Dat was een heel duidelijk standpunt. Toen ik dus deze ochtend vernam dat Halle-Vilvoorde wel degelijk een eigen werking zal krijgen, beschouwde ik dat als positief nieuws.

Wanneer we echter met een nauwkeuriger oog kijken - ofschoon we geen teksten, maar slechts een persbericht hebben - zien we echter vele redenen tot ongerustheid. Een zaak staat vast: onmiddellijk kan men zien dat men niet de beste oplossing voor Halle-Vilvoorde heeft weerhouden. Alle actoren op het terrein, de provinciegouverneur, de burgemeester, de politie en de rijkswacht, hebben gepleit voor het behoud van wat zij hadden. Dat was een zeer autonoom werkende rijkswacht.

Nu komt er een afdeling die door een adjunct-directeur wordt geleid, die verantwoording is verschuldigd en die afhangt van twee directeurs, één Brusselse en één federale. Dat roept vragen op. Ten eerste staat het buiten kijf dat men niet heeft gekozen voor een duidelijke, eenvoudige en logische oplossing. Toch heeft men een link met Brussel willen leggen. Dat doet uiteraard het allerslechtste vermoeden over de bedoelingen van de minister.

Ik kan dit concretiseren in zeer duidelijke vragen. Ten eerste, in welke mate beschikt de adjunct-directeur over autonomie met betrekking tot het beleid en de specifieke politiewerking van Halle-Vilvoorde? Dat is een cruciale vraag waarop ik een antwoord verwacht. Als daar geen duidelijke garanties over bestaan of als dit niet geconcretiseerd is, is dit in grote mate een lege doos. Ten tweede vraag ik u of de adjunct-directeur bij zijn federale chef de instructies van de Brusselse directeur kan aanvechten? Ook dit is een duidelijke vraag waarop het antwoord een en ander kan verhelderen.

Men kan zich inderdaad niet van de indruk ontdoen dat u weer geprobeerd hebt de faciliteitengemeenten wat extra mogelijkheden te geven. Ik zal niet citeren uit uw persbericht maar ik verwijs er wel naar. Tenzij u het tegendeel kan bewijzen, is het voor ons duidelijk dat hier opnieuw gepoogd werd de faciliteiten uit te breiden voor de Franstalige bewoners die in Halle-Vilvoorde, nochtans Nederlandstalig gebied, wonen.

Mijnheer de minister, wij zullen ons definitief standpunt over uw voorstel bepalen als wij uw uitleg hebben gehoord. Op dit moment gaan wij immers nog steeds af op een persbericht. Voor ons is het alleszins positief dat er een district Halle-Vilvoorde komt maar wij stellen vast dat u niet voor de beste oplossing hebt gekozen. Verder schijnen hier zoveel mankementen in te zitten, tenzij u dat kunt weerleggen, dat wij alle redenen hebben om ons zeer argwanend op te stellen. Wij zullen onze positie dus bepalen nadat wij u hebben gehoord.

De **voorzitter**: Mijnheer Pieters, u bent perfect binnen uw tijd gebleven. Er blijft dus ruimte over voor de andere sprekers van uw fractie.

Collega's, zoals afgesproken in de Conferentie van voorzitters van 6 december 2000 komt er nu een debat over de politiehervorming. Daarna komt het antwoord van de minister. Drie collega's hebben prioriteit, namelijk de heren Filip De Man, Paul Tant en Karel Van Hoorebeke, die over dit onderwerp de interpellaties nrs. 551, 583 en 581 hadden ingediend. Dit debat vervangt deze interpellaties. Alle fracties beschikken over dertig minuten, alleen de heer Van Hoorebeke heeft wat van de spreektijd van zijn fractie gebruikt. Ik zal eerst de heer Tant aan het woord laten. Mijnheer Tant, uw fractie beschikt over dertig minuten. U mag die volledig gebruiken maar dat moet uiteraard niet.

02.04 Paul Tant (CVP): Mijnheer de voorzitter,

mijnheer de minister, collega's, wij hebben het hier reeds herhaaldelijk over gehad. Toen wij besloten niet meer aan de Octopus-onderhandelingen deel te nemen, was dit in de eerste plaats omwille van het feit dat de onderhandelingen nog nauwelijks die naam waardig waren. Zij waren door de tussenliggende verkiezing totaal van karakter veranderd. Essentieel was ook onze reële bezorgdheid en het aanvoelen, dat nu door de feiten wordt bevestigd of moet ik zeggen door het gebrek aan feiten, dat deze regering onnodig en bijzonder lang met de implementatie van ons gemeenschappelijk geesteskind, met name de nieuwe geïntegreerde politie, heeft getalmd.

In het laatste artikel van de wet, die wij nog hebben besproken, staat dat: "de inwerkingtreding van de wet niet later kan plaatsvinden dan 1 januari 2001". De memorie van toelichting bij hetzelfde artikel 260 is terzake klaar en duidelijk. Ik citeer: "Het geheel van het nieuwe politielandschap moet ten laatste op 1 januari 2001 bestaan. Voor die datum moeten de voorbereidende maatregelen, die onontbeerlijk voor de implementatie van de wet zijn, genomen worden en de organen opgericht zijn".

Mijnheer de minister, uw woorden kunnen u soms achtervolgen. Als toenmalig parlamentslid zei u dat een realistische datum voor de verwezenlijking van het gehele concept 1 januari 2001 was. Collega's, die belofte werd alvast niet gehouden. Zeer veel begeleidende maatregelen die moesten worden genomen, werden niet genomen. Een reeks organen waarin de wet voorziet, werd niet opgericht. Een greep hieruit, zonder volledig te willen zijn: de federale politieraad werd niet opgericht, de vaste commissie voor de plaatselijke politie evenmin, het nationaal Veiligheidsplan is aangekondigd, maar nog niet in de vereiste vorm aan het Parlement voorgelegd. Daar moet namelijk een advies van de federale politieraad bij. Het mammoetbesluit, dat het statuut regelt van het politiepersoneel hangt al maanden in de lucht, maar werd nog steeds niet gepubliceerd. De nieuwe gemeenteraden moeten straks de leden van de politieraad aanduiden, maar over de te volgen procedure moet nog duidelijkheid worden gebracht.

De minimale tewerkstelling van het operationele, het logistieke en het administratieve personeel is nog steeds niet geofficialiseerd. Met andere woorden, een reeks voorbereidende maatregelen, die moesten toelaten dat essentiële maatregelen op een wettelijke manier konden worden genomen, ontbreken door het getalm van deze regering.

Mijnheer de minister van Binnenlandse Zaken, ik wil u zeker niet persoonlijk viseren want ik ben ervan overtuigd dat het hier gaat om een gemeenschappelijke verantwoordelijkheid van heel de regering. U herhaalt voortdurend dat de wet op het vooropgestelde tijdstip in werking zal treden. U gebruikt telkens weer de uitdrukking: "Que tout va très bien". Om dat te bewijzen, ziet u zich genoodzaakt om in grote overhaasting en zonder de voorbereidende stappen een aantal symboolbeslissingen te nemen die door onwettigheid dreigen aangetast te zijn en die de nieuwe politie herleiden tot een lege doos.

Een gelijkaardig voorbeeld is het Federaal Agentschap voor de Voedselveiligheid. Zij die dit agentschap tot stand hebben zien komen, weten dat ook daar de hoofdamtenaar werd benoemd. Het is echter daarbij gebleven. Men verkoopt enkel de illusie dat het agentschap bestaat, hoewel in feite enkel een verantwoordelijk ambtenaar werd aangeduid. Voor het overige is er niets veranderd, integendeel. Als mijn informatie klopt, is de motivatie van het personeel dat in dit agentschap terecht moet komen nog nooit zo laag geweest. Horresco referens.

Wat de politiehervorming betreft, beperkt u zich, mijnheer de minister van Binnenlandse Zaken, tot de benoeming van een aantal hoofdverantwoordelijken. Daar beperkt de hervorming zich toe. Een lege doos die een illusie moet verhullen.

In die vorm zal de federale politie bestaan op 1 januari 2001. Of zij nadien nog lang zal bestaan, hangt af van de goodwill van een aantal ambtenaren. Ik heb vorige week tijdens het vragenuurtje voldoende kunnen aantonen dat, als iemand van deze mensen het lef heeft om naar de Raad van State te stappen, deze niet anders zal kunnen dan de lege doos te openen. Op die manier zal worden aangetoond dat er eigenlijk niets is gebeurd.

Geloof mij, mijnheer de minister, dat is mijn zorg en die van mijn partij. Wij hadden het liever anders gezien. Wij hadden liever gezien dat met grote spoed, zoals in de eerste fase, komaf werd gemaakt met de oude structuur en dat de gemeenschappelijke droom van zeer vele collega's in dit huis, werd hardgemaakt door de zogenaamde geïntegreerde politie.

Mijnheer de minister, ik vraag mij soms af of niet precies het risico van een beroep bij de Raad van State de hoofdmotivatie vormt voor het feit dat u

de primonominaties druppelsgewijze doet, ervan uitgaande dat niemand van die kandidaten zijn schepen zal willen verbranden. In het koninklijk besluit dat de primonominaties mogelijk maakt, is een merkwaardige bepaling opgenomen die de mogelijkheid impliceert om, wanneer kandidaten zich voorstellen voor een welbepaalde hoge functie, hen niet voor deze functie voor te dragen, maar voor een andere functie, waar zij eventueel zelfs niet voor hebben gepostuleerd.

De Raad van State, mijnheer de minister, heeft u deze manier van werken uitdrukkelijk ontraden, maar u doet het toch. Deze bepaling is in de tekst aanwezig gebleven. Mijnheer de minister, ik kan mij niet van de indruk ontdoen dat u naar dit procédé teruggrijpt om sommigen ervoor te behoeden om van normale rechtsmiddelen, in casu de Raad van State, gebruik te maken.

De weinige beslissingen, mijnheer de minister, die u dan toch neemt, creëren dus geen enkele rechtszekerheid en hebben trouwens ook geen enkele directe, operationele impact. Dit is de zoveelste illustratie van de nieuwe wijze van regeren, "government by announcement", niet E-government, maar A-government, voor wie begrijpt wat ik daarbij bedoel. Er worden maar aankondigingen opgestapeld en verantwoordelijkheden doorgeschoven. Na de primonominaties zal dit wellicht nog iets gemakkelijker kunnen en wellicht is dat de reden waarom zij in grote haast moesten gebeuren.

Mijnheer de minister, ik moet - en u mag mij dat niet kwalijk nemen - nog even terugkomen op mijn naïeve geloofsverklaring van vorige week. Ik heb toen hier in de Kamer gezegd dat ik er vanuit ging dat de neutraliteit bij de selectie van kandidaten voor hoge posten, gerespecteerd werd en dat u een goede keuze had gemaakt. Er bereiken mij vandaag andere berichten, mijnheer de minister, die, als ik ze mag geloven, de vinger op de wonde leggen van het totale gebrek aan objectiviteit en neutraliteit bij het onderzoek in het kader van wat men noemt het "assessment". Ik ben in het bezit gekomen van een perscommuniqué, collega's, uitgaande van een - en dat versterkt alleen maar de geloofwaardigheid - autonome vakbond van de gerechtelijke politie.

Mijnheer de voorzitter, ik lees een passus uit dit perscommuniqué. Verontschuld mij, want het is in het Frans. Men verwijst naar de afwezigheid van de minister van Justitie met wie men, als ik het goed begrijp, gisteren een afspraak had, maar die men niet ten tonele heeft zien verschijnen, na uren te hebben gewacht: Aan de media en aan de

aangesloten leden laten ze weten: "La raison de son absence serait peut-être due aux rumeurs de plus en plus persistantes que nous avons apprises depuis cet après-midi et qui font état du fait que des tricheries auraient eu lieu en faveur du top de la gendarmerie lors de la procédure d'"assessment", afin de positionner des membres de son état-major aux postes-clés de la police intégrée, structurée à deux niveaux et ce au préjudice de la police judiciaire et de la police communale."

Ik vind dit niet uit, ik lees alleen een persmededeling van mensen die klaarblijkelijk heel de implementatie van de politie beroepshalve op de voet volgen en die mij toch doen terugkomen op de misschien wat naïeve verklaring van vorige week in verband met de objectiviteit - zeg maar: de neutraliteit - van de procedure die wordt gevolgd. In elk geval, heren ministers, ik zou willen weten waarop dit in godsnaam betrekking heeft. Waarnaar verwijst men? U zou het moeten weten. Ik denk alvast dat u het ons verplicht bent hierover duidelijkheid te brengen, nu de vraag is gesteld.

Mijnheer de voorzitter, dan is er nog de lokale politie. Over de start van die lokale politie wordt er ook vandaag veel mist gespuid. In weerwil van het daarnet geciteerde artikel 260, stelt de minister als uiterste datum voor indeplaatsstelling 31 december 2001 voorop. Tegelijk zegt hij dat de regering die indeplaatsstelling zal vervroegen. Hij kondigt trouwens wetgevende initiatieven daartoe aan, maar wie de oorspronkelijke wet en met name artikel 260 kent, weet dat dit wetgevend initiatief alleen maar zal moeten dienen om de wettelijkheid te herstellen, vermits klaarblijkelijk de implementatie niet een feit zal zijn op 1 januari 2001, maar pas in de loop van dat jaar. Daarvoor moet men inderdaad de oorspronkelijke wet op de geïntegreerde politie aanpassen.

Mijnheer de minister, wij hebben het in de commissie al even over artikel 248 gehad. Artikel 248 van de wet op de geïntegreerde politie stelt vijf precieze voorwaarden voorop voor de implementatie van de politiezones.

Vier ervan zijn niet vervuld. Alleen de territoriale omschrijving van de politiezones is vastgelegd. In Limburg - ik heb daar vorige week de aandacht van de minister nog op gevestigd - is zelfs dat niet goedgekeurd. Het is zelfs vernietigd, of geschorst, door toedoen van de Raad van State. Van de overige politiezones is het werkingsgebied wel vastgelegd, maar de personeelssterkte en de kaders van de zones nog niet. De federale toelage

is nog niet bepaald en de minimale normen voor de financiële inspanning van de gemeenten zijn niet gepubliceerd. Een zonaal veiligheidsplan is er natuurlijk niet, vermits dit moet passen in het federale veiligheidsplan dat evenmin formeel bestaat.

Op zowat al die punten, mijnheer de minister, bent u in gebreke gebleven. Nochtans zegt u dat u het proces wilt versnellen. Wat mij enerveert, is dat u de gemeenten oproept zelf initiatieven te nemen om tot een versnelde implementatie te komen. U laat echter na enige richtlijn of parameter te verschaffen. Hierdoor is er geen enkele duidelijkheid omtrent de inventarisatie van - ik som maar op - roerende en onroerende goederen in de diverse politiezones, de gebouwen, de voertuigen, de wapens, de uitrusting, de pc's, printers, faxen, kopieermachines enzovoort. Ik wil deze zaak niet ridiculiseren. Ik ben zelf burgemeester van een kleine gemeente en ik heb er altijd van gedroomd om tot een versnelde implementatie te komen, maar als ik daarover met collega's spreek dan weet niemand hoe men er aan moet beginnen.

Hoe moet men over al deze punten tot een overeenkomst komen? Ik herinner me nog de fusies van de gemeenten. Die kwestie was de start van mijn politieke loopbaan. Dat is lang geleden. Toen werden gemeenten samengevoegd en moesten er afspraken worden gemaakt, zeker voor gemeenten waarvan een deel bij de ene fusiegemeente en een ander deel bij een andere fusiegemeente terecht kwam. Toen waren er precieze richtlijnen die de gemeenten hielpen om met elkaar afspraken te maken. Die ontbreken hier totaal, zelfs voor uw pilootgemeente. Hoe het die gemeente, met name Leuven, die door u trouwens een paar weken geleden echt als een model werd voorgesteld, vergaat, konden we het voorbij weekend lezen in Het Laatste Nieuws. In die krant wordt beweerd dat daar alles fout loopt. Dossiers worden er verloren en burgers kunnen er nauwelijks fatsoenlijk worden verhoord. Ze hebben er geen lokalen, geen computers en geen telefoons meer. Ze hebben daar het gevoel dat ze de burger in de steek laten. Nog geen maand geleden stond daar een agent in de dakgoot. Het was hem teveel geworden. Dit is volgens Het Laatste Nieuws de keiharde realiteit.

Even erg, mijnheer de minister, is dat in dat artikel ook was bepaald dat alles moest worden stilgehouden, dat niets van dit alles mocht uitlekken. Van een open beleid in het kader van de politiehervorming gesproken. Ik citeer opnieuw: "Hilarisch en soms intriest wordt het modelproject Leuven genoemd". Maar, los daarvan, begint uw

gezegde "tout va très bien" - u voegt er soms aan toe tot spijt van wie het benijdt - nu reeds zeer eufemistisch te klinken. Het moment nadert snel dat steeds meer personen tot de conclusie zullen komen que rien ne va plus! Het gros van de politiemensen geloofde nochtans in de hervorming, maar zij zullen eraan zijn voor die moeite.

In recente omzendbrieven en op informatievergaderingen roept u de gemeenten op om initiatieven te nemen, maar zelf doet u niets om dit ook mogelijk maken. U poogt ook op dit vlak de verantwoordelijkheid door te schuiven; ze zelfs te ontlopen door ze toe te wijzen aan degenen die zich steeds meer in de steek gelaten voelen door deze regering, namelijk de gemeenten.

Dat zeg ik niet alleen. De persmededeling van vorige week van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten spreekt boekdelen, onder de titel, en ik citeer: "Het plots overhaast tewerkgaan en de achteloosheid van de regering". Wat verder staat: "De minister van Binnenlandse Zaken voert de druk op de gemeenten inzake timing de laatste maanden zo op, na eerst heel wat tijd verloren te hebben, dat er gedurende 2001 enorm veel cruciale beslissingen en veranderingen moeten worden doorgevoerd. Deze verplichtingen die aan de gemeenten worden opgelegd, zoals de start van de politiecolleges, de verkiezing van de politieraadsleden in januari en de installatie van de politieraad op 1 april, de aanstelling van de zonechefs op 1 juli, het laten ingaan van het nieuw statuut op 1 april, enzovoort, worden - en van een instantie waarvan men niet kan zeggen dat zij zich zonder meer door partijoverweging zou laten leiden - aldus de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten, totaal niet begeleid door de federale overheid noch wordt de nodige informatie verstrekt, noch wordt beroep gedaan op de deskundigheid van de vereniging".

Mijnheer de voorzitter, heren ministers, blijkbaar moet men niet tot de oppositie behoren om een dergelijk vernietigend oordeel uit te spreken.

Een volgend probleem dat geenszins is opgelost, betreft het zogenaamde mammoetbesluit waarvan iedereen weet dat het het statuut van het toekomstig personeel moet vastleggen. Dat besluit valt in twee delen uit elkaar: enerzijds heeft het betrekking op enerzijds het operationeel corps en anderzijds op het CA-LOG-personeel, het administratief en het logistiek personeel.

Dit voorjaar bereikte de minister een akkoord met de representatieve vakbonden over het statuut van de toekomstige geïntegreerde politie, weliswaar enkel over het deel van het operationele personeel. Men moet zich daar niet te veel op verkijken. Er is dus geen overeenkomst over het geheel van het personeel. De overeenkomst gaat niet over het burgerlijk, het administratief en het logistiek personeel.

Mijnheer de minister, u hebt een akkoord, maar als wij goed zijn ingelicht, bestaat er zelfs over dit deelakkoord geen volstrekte eensgezindheid. Zeker is dat het sinds het voorjaar op heel veel punten werd aangepast. Vandaar een reeks vragen waarop ik graag een antwoord kreeg. Er zijn immers zo'n 40 000 politiemensen die toch wel graag zouden weten waar ze staan.

Ten eerste, moet over de aanpassingen aan het akkoord met de vakbonden opnieuw advies worden gevraagd? Ten tweede, moet het besluit voor advies aan de Raad van State worden bezorgd? Het antwoord is natuurlijk "ja". Wanneer wordt het desbetreffende besluit gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad? Zullen de politiemensen over de vooropgestelde termijn van drie maanden beschikken om hun eigen statuut te kiezen: het oude dan wel het nieuwe statuut? Wil men hen die drie maanden gunnen, dan moet uw besluit gelet op het feit dat het per 1 april in werking moet treden, per 1 januari gepubliceerd zijn. Anders treedt u het akkoord met de onderhandelaars met voeten. Dit is onhaalbaar indien men de wettelijkheid respecteert. Ik maak mij bezorgd dat dit laatste steeds minder het geval is.

Trouwens, mijnheer de minister, inzake het administratief en logistiek personeel kan met des te meer vrees de vraag worden gesteld of deze mensen over dezelfde termijn zullen beschikken om te kiezen. En toch is dit noodzakelijk en normaal. Uw collega minister van Ambtenarenzaken laat hierover de grootste twijfel bestaan. Wanneer ik de minister hierover in de bevoegde commissie een vraag stel, geeft hij toe dat dit een ernstig probleem is. Ook hierover kreeg ik graag van u klaarheid.

Mijnheer de minister, ik kan niet anders dan welgemeend aandringen opdat u deze problematiek over het mammoetbesluit echt ernstig zou nemen. Er is een pacificatie met betrekking tot het politiepersoneel. Als u er niet in slaagt om de afspraken na te leven, dreigt u de implementatie van heel de wet opnieuw in het gedrang te brengen. Dan zou het wel eens mogelijk kunnen zijn dat het akkoord dat u dit

voorjaar – 1 april - met de vakbonden hebt gesloten, een aprilvisakkoord blijkt te zijn. Dat is het laatste dat wij u toewensen.

Een van de kernproblemen die de commissie-Dutroux destijds reveleerde was de gebrekkige informatiedoorstroming tussen de diverse gerechtelijke en politionele instanties. We hebben het deze namiddag al even zijdelings over deze problematiek gehad. Om aan deze problematiek te remediëren werd een aantal wijzigingen aangebracht aan de wet op het politieambt, die zoals gezegd, ten laatste op 1 januari 2001 van kracht zou worden. Ook van die wijziging werd tot nu toe niets gerealiseerd, vermits elk uitvoeringsbesluit of voorbereidend besluit ontbreekt.

Ik word concreet. Het gaat niet alleen over het toezicht - al dan niet - door een magistraat op het behoorlijk functioneren van het informatiesysteem. Het informatiesysteem zelf moet nog worden totstandgebracht. Ik spreek over de persoonlijke gegevens en inlichtingen waarvan sprake in artikel 44, 1°, van de wet op het politieambt, die in een nationale gegevensbank moeten worden verwerkt. Collega's, de modaliteiten daartoe moeten door de Koning worden bepaald bij een in Ministerraad overlegd besluit. De Koning moet ook de voorwaarden bepalen waaronder deze gegevensbanken kunnen worden geconsulteerd door iedereen die daar belang bij kan hebben. Ten slotte moet de Koning bij een in Ministerraad overlegd besluit de regels bepalen betreffende de duur en de bewaring van die gegevens en inlichtingen.

Heren ministers, waar staan wij met die koninklijke besluiten? Nergens, vrees ik, maar ik had het graag van u uitdrukkelijk vernomen.

Aangezien politiediensten ambtshalve rechtstreeks inlichtingen en gegevens moeten doorsturen aan de nationale gegevensbank hadden wij graag het volgende van u vernomen. Ten eerste, wat moet er, gelet op het feit dat de koninklijke besluiten nog niet klaar zijn, voorlopig met de beschikbare informatie gebeuren? Ten tweede, naar waar moeten de lokale politiediensten in voorkomend geval de beschikbare informatie doorsturen?

Ik vrees dat niemand hierop een antwoord kan geven, omdat een hele reeks van voorbereidende beslissingen niet genomen werden. Deze namiddag hebben we het al uitvoerig gehad over het orgaan dat toezicht moest houden.

Collega's, de regering heeft daartoe geen enkel initiatief genomen. Gelukkig heeft collega Bourgeois terzake een initiatief genomen. Zonder dit initiatief stonden wij op dit punt nergens. Ik kan niet anders dan het in gebreke blijven van deze regering en van sommige ministers in het bijzonder aan de kaak stellen. Als men weet tot welke effecten deze gebrekkige doorstroming van informatie heeft geleid, inzonderheid in het kader van de problematiek van de kinderen waarover dit huis en de huidige minister van Justitie zich destijds zoveel zorgen hebben gemaakt, dan kan ik niet anders dan zeggen dat er hier sprake kan zijn van schuldig verzuim. Ik betreur dit ten gronde.

Tot slot wil ik het hebben over het kostenplaatje van de hervorming. Ook daarover blijft veel onduidelijkheid bestaan. De reeks van vragen over de effecten op de politiezones, die deze week nog aan de orde waren en niet konden worden gesteld omwille van het debat dat vandaag gehouden wordt, vormen het beste bewijs dat niemand nog weet waar hij aan toe is. In recente verklaringen stelden zowel de eerste minister als uzelf dat de politiehervorming geen financiële implicaties zal hebben voor de lokale besturen. Ondertussen blijkt meer en meer dat niemand dit nog gelooft. Ook een neutrale instantie als de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten luidt de alarmklok. Dit blijkt uit een persmededeling van vorige week. Hier stellen ze letterlijk dat en ik citeer: "het niet goed gaat met de politiehervorming voor de lokale besturen". De regering beloofde, bij monde van de minister van Binnenlandse Zaken, dat de meerkosten van de politiehervormingen zou worden gedragen door de federale overheid. In de realiteit zien we echter dat de meeste politiezones het zeer krap hebben en meer zullen moeten investeren in de politiezones, als ze de huidige manschappen van de Rijkswacht op het grondgebied van hun gemeente willen behouden.' Dat klinkt neutraal, maar het gaat gewoon over het blijven beschikken over dezelfde middelen en mankracht om de veiligheid in een bepaald gebied te verzekeren. "Voor sommige zones", voegt de vereniging eraan toe, "lopen die kosten op tot tientallen miljoenen op jaarbasis".

Mijnheer de minister, diezelfde bezorgdheid kwam reeds tot uiting in een gezamenlijke brief van de verenigingen van Vlaamse, Waalse en Brusselse gemeenten.

Daarin worden een aantal punten opgesomd waarover men nog steeds in het duister tast. Ik kan u alleen maar zeggen, heren ministers, dat doordat u de gemeenten in het ongewisse laat, de

onzekerheid en de onrust stapsgewijs toenemen. Hierdoor gaat de initiële goodwill van de betrokkenen om zich in de politiehervorming in te schrijven, volkomen verloren.

Ik besluit. Het is stilaan voor iedereen duidelijk dat de regering nergens staat met de politiehervorming. Haar maandenlang getalm brengt niet alleen de timing in het gedrang. Het uitblijven van enkele vooraf te nemen beslissingen maakt dat zij nauwelijks of niet conform de wet werkt, wat ik voldoende heb aangetoond. Inderdaad, een aantal instanties hadden moeten zijn opgericht om advies te verstrekken om andere beslissingen mogelijk te maken, conform de wet.

Nog schrijnender is dat u intussen bijna 40.000 politieambtenaren in de onzekerheid houdt en vooral dat u alsmaar meer de veiligheid van onze burgers in het gedrang brengt. Het volstaat hier te verwijzen naar een artikel uit nog maar eens Het Laatste Nieuws waarin Leuven in de kijker stond. Daarin wordt de basispolitiezorg, het keurmerk van de hervorming, de grond ingeboord met de eenvoudige opmerking dat de mensen in de steek worden gelaten. Uw vlucht voor de verantwoordelijkheid, heren leden van de regering, heeft u, ons en vooral de politiemensen bijzonder ver gebracht.

02.05 Filip De Man (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in de regeringsverklaring van 14 juli 1999 werd bijzonder veel belang gehecht aan de uitwerking van de octopusakkoorden. Dat is ook normaal na de verkiezingsstrijd van vorig jaar waarin veiligheid centraal stond. Ik citeer de verklaring: "Inzake de politiehervorming is het de vaste wil van de regering dat deze op 31 maart 2001 van start gaat. De doelstelling van de hervorming is de totstandkoming van een geïntegreerde politiedienst op twee niveaus".

Geachte minister, u staat vlak voor een historische omwenteling. Naar u zegt, zal reeds op 1 januari 2001 de federale politie van start gaan. Eveneens nadert de datum van 31 maart 2001 met snelle schreden. Ik heb evenwel enige twijfels, vandaar mijn vragen. U beweert steeds dat alles zeer goed gaat, maar ik vrees dat u uiteindelijk zult moeten toegeven dat uw andere ik met grote problemen kampt.

De eerste reeks vragen heeft betrekking op de zeer nabije toekomst. Zeer binnenkort moet een hele reeks directeurs-generaal, adjunct-directeurs-generaal, directeurs-coördinatoren, gerechtelijke directeurs, gewone directeurs en adjuncten van de

gewone directeurs aan de slag gaan. U wilt binnen drie weken van start gaan met de federale politie. Ik vraag mij dus af hoe het zit met de benoeming van de topambtenaren van de federale politie. Gezien het reces hebt u nog maar twee weken om die hele klus te klaren. Het lijkt mij zeer onwaarschijnlijk, mijnheer de minister, dat u slaagt in uw opzet.

U mag mij tegenspreken, maar ik vrees dat u dat niet kan. De tweede en de derde commissie moeten eigenlijk nog beginnen met hun werk. Zij moeten uit vele honderden kandidaturen tientallen geschikte personen vinden voor al die functies. In uw persmededeling van 15 september 2000 beweert u dat u de vooropgestelde datum van 1 januari zult halen. Is dat inderdaad zo of krijgen we een situatie zoals bij het Mexicaanse leger of de Mexicaanse politie waar slechts een aantal topgeneraals is benoemd en de overige ambten niet werden ingevuld?

Ik zou dus van u willen weten hoeveel kandidaten er al gekeurd zijn door die tweede en derde commissie. Hoeveel kandidaten zijn er met de beoordeling "zeer bekwaam - très apte" of "bekwaam - apte"? Kan de minister nu al een zicht geven op de verdeling van al deze belangrijke posten? Mijnheer de minister, ik heb u daarover al aangesproken. Het is belangrijk te weten hoe de tientallen topfuncties bij de federale politie verdeeld zullen worden wat de taalaanhorigheid betreft. Ten tweede, is het belangrijk te weten hoe de topfuncties verdeeld worden tussen rijkswacht, gerechtelijke politie en gemeentelijke politie. Mijnheer de minister, ik heb u al gezegd dat, als u geen rekening houdt met deze twee elementen, het communautair element en het korpselement, u om vrij grote problemen vraagt. U wilt tenslotte dat iedereen loyaal meewerkt met de geïntegreerde politie.

Mijnheer de minister, mijn tweede reeks vragen gaat natuurlijk over de pilootzones. U hebt uw achterstand een beetje willen camoufleren met het opstarten van pilootzones. In de lente van dit jaar gaf u toestemming om 21 pilootzones op te starten. Om mij zeer goed bekende redenen zijn het er dan plotseling 22 geworden. De 22 pilootzones werken nu al een zestal maanden. Werken ze naar behoren? Als men de berichten uit diverse zones mag geloven, draait een en ander vierkant. Ik zal niet zoals de heer Tant Het Laatste Nieuws tot mijn getuige nemen, maar u kunt toch niet ontkennen dat er zeer veel vragen blijven bestaan, ook en precies bij de burgemeesters van de pilootzones. Mijnheer de minister, het kwam ook in het nieuws dat er

47 bijkomende aanvragen waren om extra pilootzones op te starten die in totaal 120 gemeenten vertegenwoordigen. Welk gevolg is er gegeven aan die 47 bijkomende aanvragen? Wat is er momenteel gaande in die nieuwe would-be-pilootzones?

Ik heb natuurlijk ook aandacht voor Brussel. Een drietal weken geleden werd u in de commissie zeer langdurig ondervraagd door uw partijgenoot, de heer Simonet. Misschien zult u het niet willen toegeven, maar uw antwoorden waren nogal vaag: "Het komt in orde", "tout va très bien". Wanneer komt er nu duidelijk beweging in het Brussels dossier? Wanneer zal er in de vijf Brusselse zones duidelijk gemaakt worden wat er moet gebeuren? Ik denk dat ook daar een aantal vragen blijven bestaan.

Een derde reeks vragen gaat over de problemen bij de lokale politie. U hebt in de commissie voor de Binnenlandse Zaken op 14 november 2000 gezegd: "Je souhaite qu'il n'y ait pas de décalage dans le temps entre l'installation de la police fédérale et celle de la police locale".

Ook daar, mijnheer de minister, bent u veel te optimistisch en maakt u ons en uzelf wat wijs. U zegt dat er geen uitstel zou zijn. Dat lukt nooit. Wat is er aan de hand? Er zijn 196 lokale topfuncties in te vullen. Ik neem aan dat een paar duizend officieren van de rijkswacht, van de gerechtelijke politie, van de gemeentepolitie zullen kandideren voor die topfuncties. De selectie van de kandidaten - en ik hoop dat u mij kan zeggen hoeveel kandidaturen u verwacht - zal zeer lang duren. Ik geloof nooit dat er geen uitstel zal zijn.

Dit leidt mij tot mijn vraag. Wanneer zullen de 196 politiezones over een leiding beschikken? Kunt u terzake een planning geven?

Kunt u ook meteen antwoorden op de vraag wanneer ze zullen geïntegreerd zijn? Er zijn pilootzones en grote steden - ik geef het voorbeeld van Gent - waar men voor een groot stuk naast mekaar blijft werken. Hoe lang zal dat nog duren? U bent er nochtans zeker van dat er een geïntegreerde politie zal zijn op 31 maart.

Mijnheer de minister, kunnen wij eindelijk eens recente tabellen krijgen met de gemeentelijke minimumnormen en de daaraan gekoppelde financiële gevolgen voor de gemeenten? Ik ben waarschijnlijk niet de enige die het systeem van betoelaging niet snapt. Ik ben wellicht iets dommer dan u, maar dit systeem is volgens mij vrij onduidelijk. Dit zal uiteraard het grootste probleem

worden van heel de politiehervorming.

U heeft meegedeeld dat er 7.539 rijkswachters en nog zowat 1.000 burgerpersoneelsleden uit de brigades naar de politiezones worden overgeheveld. Kunt u die aantallen eens uitsplitsen naar de gewesten? Bestaat er een projectie van de verdeling van de middelen vanaf 1 januari 2002? Op dat moment heeft u heel de procedure afgehandeld en is er overal een geïntegreerde politie. Wat gebeurt er in 2002 met de middelen? Er wordt 18,5 miljard Belgische frank verdeeld. Ik had graag geweten hoe dit wordt verdeeld over de gewesten? U geeft dat niet graag toe, maar momenteel betalen de Vlamingen voor een onevenredig groot aantal brigaderijkswachters in Wallonië. Ook inzake de BOB en de verkeerspolitie van de rijkswacht wordt Vlaanderen al vele jaren benadeeld. Ik hoop dat u mij niet zult tegenspreken in uw antwoord, want de bewijzen zijn legio. De antwoorden van uzelf en uw voorgangers zijn wat dat betreft klaar en duidelijk.

Mijnheer de minister, waarom blijft dat onevenwicht gehandhaafd? Waarom handhaaft u een systeem dat voornamelijk de Waalse gemeenten blijft subsidiëren; veel meer dan de gemeenten die in het verleden wel hun best hebben gedaan en die voor het grootste deel in Vlaanderen liggen?

Waarom ontvangen de voornamelijk Waalse gemeenten, die weinig in veiligheid hebben geïnvesteerd, gedurende de volgende zes jaren evenveel subsidies als die gemeenten die de voorbije jaren wel een inspanning deden, met name de Vlaamse steden en gemeenten? Ik wil even citeren uit het politiejournaal, waarin het relaas wordt gedaan van uw persconferentie van 30 oktober laatstleden.

Blijkens het politiejournaal hebt u toen gezegd dat bij het berekenen van de dotatie in elk geval niet alleen rekening zal worden gehouden met het aantal rijkswachters dat naar de zones gaat, maar ook met het aantal reeds aanwezige politieambtenaren, deel uitmakende van de gemeentepolitie. Gemeenten die in het verleden reeds veel in politiezorg hebben geïnvesteerd zullen op die manier financieel niet worden bestraft. Dat zou er nog aan ontbreken! Het zou pas echt kras zijn dat gemeenten die in het verleden hun job hebben gedaan en die hebben gezorgd voor de veiligheid van de bevolking, op die manier zouden worden gestraft! De anderen, mijnheer de minister, worden gedurende de komende zes jaar wél beloond.

De onevenwichten die wij in dit land gewend zijn - waarbij onevenredig veel geld uit de federale kas naar Wallonië gaat - blijven dus blijkbaar ook in uw departement bestaan. Ik ben zeer benieuwd, mijnheer de minister, naar uw antwoorden terzake en ik kan u nu al meedelen dat wij zelf naar het Arbitragehof zullen stappen als blijkt - wat wij vermoeden - dat de duidelijke onevenwichten tussen Vlaanderen en Wallonië in stand worden gehouden.

Een vierde puntje gaat over een vraag die ik bij een interpellatieverzoek, vele weken geleden, heb gesteld. U zult zich dat wel herinneren, het was begin november. Ik had een vraag gesteld over de taakverdeling inzake recherche, tussen de federale en de lokale politie, omdat er op dat ogenblik daarover nogal wat twijfels bestonden. Men wist niet of daar goede afspraken waren gemaakt. Ondertussen, mijnheer de minister, heb ik een aantal ministeriële richtlijnen terzake kunnen inkijken en vaststellen dat die richtlijnen, ik moet het toegeven, vrij exhaustief zijn. Ik ben natuurlijk geen inspecteur op het terrein, maar mij lijken - wanneer het goed is, mag dat ook gezegd worden - deze richtlijnen, tot berichten van "on the field" het tegendeel aantonen, voorlopig werkbaar. Deze vraag hoeft dus, wat mij betreft, niet meer te worden beantwoord.

Ik wil het ook even hebben over het nationaal veiligheidsplan. Het zal misschien ook de minister van Justitie even interesseren, anders zit hij erbij voor spek en bonen. Wij hebben dus een nationaal veiligheidsplan gekregen, een uitgebreide versie zelfs. Het luik drugsbestrijding is, als u mij de woordspeling toelaat, toch wel hallucinant. Ik ben inderdaad stomverbaasd te zien, mijnheer de minister van Justitie, dat de regering hiervan een prioriteit wil maken, maar dat tegelijk door deze regering een gedoogbeleid wordt vooropgesteld. U houdt dus de mensen werkelijk voor gek als u schrijft op bladzijde 32 dat de regering de beschikbaarheid van drugs gevoelig wil terugdringen. U bent zelfs ronduit cynisch als u stelt dat u het witwassen van druggeld wil terugdringen. Als de regering immers dat gedoogbeleid doordrijft en wij gaan naar Nederlandse toestanden, dan zal zij worden geconfronteerd met de problematiek van de achterdeur. Dat betekent dat langs die achterdeur de illegale drugs binnenkomen en langs daar ook de opbrengsten van die drugs weer buitengaan. In Nederland gaat dat over miljarden. Iedereen weet dat, iedereen schreef dat, iedereen zei dat: het gaat over miljarden die, dat weet u even goed als ik, naderhand witgewassen zullen worden. De

drughandelaars zullen, als u dat gedoogbeleid doordrijft, tevreden zijn. Hun handeltje zal er wel bij varen en net als in Nederland zullen de drughandelaars hun pakken euro's - tegen dat het zo ver is, zullen het inderdaad euro's zijn - niet alleen herinvesteren in nieuwe hasj, maar zoals bekend ook in harddrugs en zelfs in wapen- en mensenhandel. Dat stramien, mijnheer Verwilghen, is al jaren bekend en berucht bij onze noorderburen, en toch wil u dezelfde weg opgaan. Het cynisme van paarsgroen is zelfs zo groot dat men in het nationaal veiligheidsplan zonder scrupules beweert, ik citeer: "... dat er meer voorrang zal gegeven worden aan de preventie van druggebruik, aan het terugdringen van de vraag naar drugs, aan het afremmen van de werving van nieuwe druggebruikers". Dat is kras, want het afremmen van de werving van nieuwe druggebruikers en alle vorige citaten die ik hier uit uw nationaal veiligheidsplan haal, staan lijnrecht tegenover de gedoogpolitiek die in de maak is.

U bent dus net het tegenovergestelde van plan van wat u beweert in dit nationaal veiligheidsplan. Onze ouders en leraars hebben het nog niet moeilijk genoeg om de kinderen van de drugs te houden. Nu gaat paarsgroen ook nog eens het signaal geven dat het verbod op drugs wegvalt. Van de zogenaamde progressieven kon men zoiets verwachten, maar dat ook de liberalen zich voor deze kar laten spannen is nieuw.

Een laatste opmerking. Het is een vrij algemene opmerking die eigenlijk niet rechtstreeks te maken heeft met de politiehervorming, maar essentieel is voor een goed veiligheidsbeleid. Mijnheer Duquesne, als u er volgend jaar in slaagt om deze politiehervorming tot een goed einde te brengen - wat ik en de bevolking u zelfs toewensen - dan heeft de regering nog altijd veel werk voor de boeg. Wat is immers het geval? Zolang het gerecht niet kan zorgen voor de juiste follow-up, zolang het door uw nieuwe politie geleverde werk niet op een efficiënte manier wordt voortgezet, dan zal de criminaliteit in dit land niet dalen, maar blijven toenemen.

Zoals de heer Tant, zal ook ik even putten uit Het Laatste Nieuws, een onverdachte krant in deze paarsgroene tijden. Ik geef het voorbeeld van de politie van Etterbeek die zelfs geen PV meer uitschrijft wanneer ze criminele vreemdelingen met een voorlopige verblijfsvergunning op heterdaad betrapt. In het korps van Etterbeek zegt men dat het geen zin heeft om er een PV over op te stellen en het parket lastig te vallen. Ze laten die mensen lopen. Kunt u zich voorstellen in wat voor een samenleving wij ons bevinden, als bij de

politie dergelijke reacties legio zijn? Het is geen uitzondering dat de politie haar werk niet meer doet omdat ze weet dat het gerecht niet kan volgen en omdat het parket bijvoorbeeld laat weten dat ze overbelast zijn of dat er geen plaats meer is in de gevangenis. Dit soort dingen hoort men in Brussel-Halle-Vilvoorde voortdurend. Het parket van Brussel laat weten dat ze geen tijd, geen personeel en zelfs in veel gevallen geen zin hebben om werk te maken van wat de politie hen aanbiedt. De kwestie is vrij ernstig. Het parket schuift nogal wat zaken in de grote seponnebak en de politie is dit beu en geraakt ontmoedigd. Zij heeft geen zin meer om haar werk te doen. U zou daarvan moeten doordringen zijn. Dit is geen uitzondering, maar wordt meer en meer de regel, zeker in Brussel en in Halle-Vilvoorde, dat jammer genoeg nogal altijd onder het parket van Brussel valt.

Op die manier, mijnheer de minister van Binnenlandse Zaken, zal zelfs een goed georganiseerde politie op federaal en lokaal niveau, blijven dweilen met de kraan open.

Ook het tweede luik moet worden aangepakt, maar in dat verband moet ik mij meer speciaal richten tot uw collega, de minister van Justitie.

Hoe dan ook, ik kijk halsreikend uit naar uw antwoorden, mijnheer de minister.

Le **président**: Chers collègues, je dois vous formuler cette petite remarque laquelle, du reste, éclairera M. Poncelet. Nous avons - mais cela vous a échappé - donné la priorité à ceux qui avaient introduit une interpellation. Ensuite, je reprends l'ordre normal en alternant nos collègues de langue française et ceux de langue néerlandaise.

02.06 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, heren ministers, alvorens mijn betoog aan te vatten wens ik twee opmerkingen te formuleren.

Ten eerste, mijnheer de voorzitter, heren ministers, hadden wij het debat over de politiehervorming al veel vroeger moeten voeren.

In de commissie voor de Binnenlandse Zaken - de voorzitter van de commissie kan hiervan getuigen - werden wekelijks drie, vier, vijf tot zes vragen gesteld over de politiehervorming, over de op te richten politiezones, en dergelijke. Wij staan thans voor een van de belangrijkste hervormingen in ons land. De rijkswacht die al meer dan tweehonderd jaar bestaat, zal vanaf 1 januari 2001

worden opgenomen in de geïntegreerde politie. Het gaat dus wel degelijk om een zeer belangrijke hervorming. Daarom ware het nuttiger geweest regelmatig voorbereidende gesprekken te voeren in plenaire vergadering. Immers, uit de tot hiertoe gestelde vragen blijkt voldoende hoe onzeker de toekomst is met betrekking tot de politiehervorming.

De **voorzitter**: Mijnheer Van Hoorebeke, toen in de Conferentie van voorzitters erop werd gewezen dat de politiehervorming een belangrijk politiek probleem was dat een debat verdiende in plenaire vergadering, werd hiertoe het nodige gedaan, in die zin zelfs dat bepaalde interpellaties werden verdaagd - met uitzondering van de drie specifieke interpellaties inzake Halle-Vilvoorde - teneinde het debat vandaag te kunnen voeren.

Ik kan onmogelijk op de zaken vooruitlopen.

02.07 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, dit is geen verwijt ten aanzien van de minister van Binnenlandse Zaken.

Mijnheer de minister, u staat voor een zeer moeilijke taak. Ik herinner mij nog dat tijdens de onderhandelingen die het octopusakkoord voorafgingen, als datum van inwerkingtreding 1 januari 2003 werd vooropgesteld, omdat we ervan uitgingen dat deze mammoethervorming onmogelijk binnen een kort tijdsbestek kon worden doorgevoerd.

Op een bepaald ogenblik - en soms heb ik er ook op aangedrongen - heeft men een aanspreekpunt georganiseerd met de mogelijkheid voor het personeel om te vragen wat er met hen zou gebeuren. Buiten de heer Franssen, heerst immers voor de 40.000 politiemensen grote onzekerheid. Dit onderstreept mijn standpunt dat dit debat er al veel vroeger had moeten komen.

Ten tweede, op een bepaald ogenblik heeft de eerste minister de politiehervorming naar zich toe getrokken en zelfs een speciale adviseur, professor De Ruyver, aangetrokken. Ik had professor De Ruyver hier vandaag graag gezien, maar hij is verontschuldigd, gezien hij als spreker in Izegem aanwezig is.

De **voorzitter**: Ik heb zelfs geen regeringscommissaris in de Kamer toegelaten. In een commissie kan dat, in de tribune kan dat, maar aangezien uw woorden morgen reeds gedrukt zullen zijn, zal professor De Ruyver ze met aandacht kunnen lezen.

02.08 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de minister van Binnenlandse zaken - en ik richt mij in het bijzonder tot u - u hebt een heel moeilijke taak om in korte tijd die mammoethervorming na de kaderwet van 1998 door te voeren. Bovendien hebt u ook veel tijd verloren. Collega Tant heeft terecht verwezen naar het akkoord van het voorjaar. Welnu, nadien zijn de besprekingen en onderhandelingen met de syndicaten stilgevallen om pas na de gemeenteraadsverkiezingen te hervatten. Dan is men holderdebolder beginnen te vergaderen, wat betekent dat wij een hervorming hebben, waarvan iedereen hoopt dat ze zal slagen, dat ze vanaf 1 januari 2001 zal werken. Maar ik verwoord wat op het terrein leeft als ik zeg dat er heel veel ongerustheid over bestaat.

Er is inderdaad de Mammoetwet - eigenlijk een koninklijk besluit - maar ik heb het boek gekregen van de syndicaten waar zij eigenlijk een leidraad moeten volgen om te weten waarover het gaat.

Dat betekent dat wij bij dat mammoetbesluit als parlement niet betrokken zijn. De belangrijkste uitvoeringsbesluiten van die kaderwet van 1998 worden volledig door u genomen.

Wat moet er nog worden geregeld?

Ik denk aan de pensioenen, waarover nog steeds geen duidelijkheid is. Ik heb in een krant van woensdag 6 december gelezen dat de gerechtelijke politie naar het Arbitragehof zou stappen wegens discriminatie. Wat zal er gebeuren? De rijkswacht mag al op 54 jaar op pensioen gaan, terwijl de gerechtelijke politie en de lokale gemeentepolitie pas op 60 jaar op pensioen kunnen. Is dat al vastgelegd, mijnheer de minister? Is daar duidelijkheid over? Deze kwestie bekommert de betrokkenen. Als wij onder ons volk zijn, zoals de heer Anthuenis zegt, horen wij dat ook.

Mijnheer de minister, is er al duidelijkheid over de opleiding? Ik zal daar straks nog even op terugkomen. Men zegt dat er nog een mozaïekwet moet komen. Men spreekt ook over een frescowet, die een soort herstelwet zou zijn. Ik denk dat mijn informatie juist is. U zult dat straks beamen. Dat is wat ik in vakbondskringen hoor. We hebben dus een mammoetbesluit en een mozaïekwet en er komt nog een frescowet. Dat is allemaal wel mooi, maar we zullen moeten afwachten of alles uitvoerbaar zal zijn.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister van Binnenlandse Zaken, ik heb negen korte punten

die ik wil behandelen. Het zijn vragen om duidelijkheid veeleer dan kritiek. Ik besef dat het een zeer moeilijke opdracht is om ze allemaal binnen een zeer kort tijdsbestek op te lossen, maar ze zijn wel belangrijk.

Ten eerste, wat zal er met de inspectiedienst gebeuren? We zullen een federale inspectiedienst krijgen, maar naar verluidt zouden ook de interne inspectiediensten van de diverse politiediensten blijven bestaan. Dat zou betekenen dat elke korpschef per week een verslag moet opmaken of er al dan niet klachten zijn. Dat zal een zware administratieve rompslomp betekenen voor de korpschef, die men beter met het politiebeleid zelf zou gelasten, dan wel met de opmaak van dergelijke inspectieverslagen.

Ten tweede, mijnheer de minister, vraag ik mij af of er nu al dan niet taalkaders komen. Wij hebben te maken met een hervorming waarbij 40.000 personeelsleden betrokken zijn en waarvoor er nog altijd geen taalkader bestaat. In dit land is het toch gebruikelijk dat het taalkader bestaat uit 60% Nederlandstaligen en 40% Franstaligen. Als dit taalkader niet bestaat, dan moet het ook niet nageleefd worden. Mijnheer de minister, zult u die verdeelsleutel toepassen, niettegenstaande er geen taalkader is? Zult u nog een taalkader invoeren? Wat is het standpunt van de regering terzake?

Ten derde, wat gebeurt er met de opleiding? Ook hierover bestaat er onduidelijkheid. Uw diverse antwoorden hebben die onduidelijkheid niet opgeklaard. Het Octopusplan heeft altijd voorzien in een eenheid van opleiding. Mijnheer Coveliërs, u lacht zo mooi, ik zal het u duidelijk maken. Het blijkt dat elke provinciale opleidingsschool nu een eigen opleidingsprogramma krijgt. Dit betekent dat de opleiding in Oost-Vlaanderen anders is dan in de provincie Henegouwen. Dat is nooit de bedoeling geweest. Er zouden wel gedecentraliseerde opleidingscentra worden opgericht, maar de eenheid van opleiding zou worden gewaarborgd. Degenen die het Octopusakkoord onderhandeld hebben, weten dat dit een zeer belangrijk element is geweest.

02.09 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Ik merk dat u zich vragen stelt bij het verschil in opleiding tussen een provincie in Vlaanderen en een provincie in Wallonië. Inzake de magistratenschool hebben we er de nadruk op gelegd dat het beter is dat de gemeenschappen een inbreng hebben in de opleiding. Die opleiding moet wel verschillend zijn in Vlaanderen en in Wallonië, ook al met het oog op de latere splitsing

en ontbinding van het land. Ik begrijp niet dat de VU hier pleit voor een uniforme opleiding in het hele land.

02.10 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Ten vierde, mijnheer de minister, er doet zich een probleem voor inzake de uitrusting. Men heeft gesproken over een overgangperiode van vijf jaar, alvorens een uniforme uitrusting te verkrijgen. Die periode is veel te lang. Op het terrein worden de mensen immers nog steeds geconfronteerd met verschillende politie-uitrustingen, terwijl ze betrekking hebben op één politiekorps.

Slechts begin december - veel te laat dus - is de prijskamp voor de uitrusting georganiseerd. Dat betekent dat men nadien nog de bestellingen moet doen, dat de uitvoering nog moet gebeuren. Het zal nog jaren duren vooraleer men over een uniforme uitrusting zal beschikken.

Voor mijn vijfde punt over de gerechtelijke zuil, richt ik mij ook tot de minister van Justitie. Het is toch nooit de bedoeling geweest, collega's, mijnheer Coveliers, om enerzijds een korps van superflikken en anderzijds een gewone lokale politie voor het alledaagse veldwerk samen te stellen. Vandaag zie ik echter dat men toch evolueert naar een gerechtelijke politie als een korps van superflikken. Ik vrees derhalve voor toestanden zoals in de Verenigde Staten, waar het FBI soms moet betalen om informatie los te krijgen. Het conflict waar we in het verleden mee te maken hadden en dat we met het Octopus-akkoord wilden vermijden, creëren we nu opnieuw door naast de normale politie een superkorps samen te stellen. Ik hoop dat de minister van Justitie mij daarop een antwoord kan geven.

Ten zesde wil ik het ook nog hebben over de politiezones. Studies hebben uitgewezen dat men over ongeveer 87 personeelsleden moet beschikken voor een leefbare IPZ die voldoet aan een basispolitiezorg. Volgens mijn informatie zullen de meeste IPZ's slechts zo'n 50 personeelsleden tellen. Dat betekent dat vele politiezones onvoldoende zullen zijn bemand om die basispolitiezorg te verlenen.

Ten zevende en ten achtste haal ik het probleem van de luchtvaart- en zeevaartpolitie aan. Wat zijn uw plannen daaromtrent? De zeevaartpolitie heeft immers niet alleen een bevoegdheid inzake illegalen en drugstrafieken, ook waakt zij over de zeewaardigheid van onze schepen. De luchtvaartpolitie speelt een zeer belangrijke rol wat de veiligheid van de luchthaven betreft. De heer

Vande Lanotte is verantwoordelijk voor de huidige situatie. Het vroegere RMT-personeel is namelijk in de rijkswacht ingeschakeld. Dat heeft geleid tot bizarre toestanden, mijnheer Coveliers. Zo beschikt een kok van het RMT-personeel thans over een politiebevoegdheid zonder dat hij een opleiding heeft gevolgd.

Ik zou dus graag willen weten op welke manier dit verder geïmplementeerd zal worden.

Tot slot, wat met de primobenoemingen? We hebben de twee topbenoemingen gehad, van de heer Fransen en de heer Closset. De andere directeurs moeten nog benoemd worden. Zolang die mensen niet benoemd zijn, kan men ook niet overgaan tot het uitvoeren van de politiehervorming, wat vanaf 1 januari 2001 moet gebeuren.

Heren ministers, aan de hand van een aantal vragen heb ik willen aantonen dat de situatie vandaag zeer onduidelijk is. Het is zeker niet de bedoeling dat wij vanaf 1 januari 2001 een politiehervorming krijgen die niet werkt. Daar hebben wij geen enkel belang bij. Ik hoop dat de vragen die hier werden aangedragen voldoende duidelijkheid zullen creëren en een stimulans zullen vormen om voort te gaan met het implementeren van de uitvoering. Dan zullen we vanaf 1 januari 2001 kunnen uitmaken of de hervorming al dan niet geslaagd is. Ik kan alleen zeggen dat wij daar vandaag de grootste twijfels over hebben en dat wij zullen moeten wachten tot wij weten wat hier op het terrein van gemaakt wordt. Ik kan alleen hopen dat de hervorming zal slagen.

02.11 Jean-Pol Poncelet (PSC): Monsieur le président, messieurs les ministres, chers collègues, le gouvernement nous annonce sa volonté de mettre en œuvre la réforme au 1er janvier. Nous sommes donc à la veille d'une échéance déterminante et même d'une année de transition qui sera d'une importance cruciale.

Dès lors, je souhaiterais articuler mon intervention autour de deux points. Dans un premier temps, j'évoquerai les problèmes concrets qui se posent aujourd'hui. Dans un second temps, je rappellerai ce qui constitue, selon mon groupe, les enjeux politiques réels de cette opération.

Comme M. Van Hoorebeke a pu l'illustrer, l'année de transition est caractérisée par de multiples inquiétudes et incertitudes, partagées par un certain nombre d'intervenants parmi lesquels les autorités locales et certains policiers. Mon

collègue Richard Fournaux reviendra, tout à l'heure, sur les préoccupations de ces autorités locales.

En effet, force est de constater que le malaise est croissant entre les différents corps de police. Que nous disent les policiers que nous rencontrons? Ils déclarent que les ministres de l'Intérieur et de la Justice n'ont toujours pas trouvé de solution au problème des pensions et qu'une discrimination persiste à l'égard des anciens de la police communale et de la police judiciaire, lesquels partent à la retraite à des âges différents de leurs collègues de la gendarmerie.

Par ailleurs, que nous disent les membres des corps de police que nous avons rencontrés? Ils affirment que tous les chefs de corps actuels ne peuvent pas se présenter pour des fonctions de chef ou de chef adjoint d'une zone, en fonction de la classe de leurs communes. En sus, ils regrettent que les projets de statut en discussion consacrent une inégalité flagrante au niveau du "commissionnement": les membres des BSR sont promus à un grade supérieur sans examen, alors que les membres de la police judiciaire perdent le niveau 2+ et le grade de divisionnaire.

Que nous disent ces policiers? Que des aménagements ont été apportés à l'accord syndical du 21 avril 2000 dans le sens d'avancées nouvelles consenties au seul personnel de la gendarmerie. Il est inopportun d'entrer ici dans plus de détails sur ces éléments mais on constate que les conditions ne semblent pas réunies pour une intégration sereine et harmonieuse des péjistes, des policiers communaux et des gendarmes au sein de la future direction judiciaire. Inquiétude des autorités locales, inquiétude des policiers eux-mêmes, inquiétude du secteur judiciaire puisque, outre ces problèmes de frustration et d'inégalité entre les policiers, quels sont les autres problèmes qui se posent plus particulièrement dans le domaine judiciaire?

D'abord, la direction judiciaire doit être mise en place dans quinze jours et tout n'est pas encore prévu en ce qui concerne les modalités de collaboration entre PJ et BSR, la répartition des tâches, la répartition entre le fédéral et le local, les transferts de BSR au niveau local.

Deuxième inquiétude du judiciaire: normalement, c'est le parquet fédéral qui doit exercer les missions de contrôle et de surveillance sur la direction judiciaire. Et nous avons constaté cet après-midi que c'est par une initiative parlementaire de l'opposition qu'on a trouvé - et

encore, amendée par le gouvernement dans un sens qui ne nous convient pas - une ébauche temporaire de solution à ce problème.

Troisième problème posé par les inquiétudes du secteur judiciaire: l'organisation de la police fédérale au niveau déconcentré. Des informations alarmantes circulent sur la base d'une note interne selon laquelle des tâches qui relèvent du directeur judiciaire déconcentré seraient exécutées par le directeur coordinateur administratif au bénéfice, nous dit-on, du directeur judiciaire. Si c'était le cas, cela porterait atteinte à la loi et à son esprit, et cela consacrerait une perte très importante d'autonomie du pilier judiciaire dans chacun des arrondissements.

Quatrième préoccupation du secteur judiciaire, c'est celui de la délimitation du ressort des unités déconcentrées de la police fédérale. Le ministre, que nous avons interrogé, nous avait répondu qu'il n'y avait pas de raison de déroger au principe légal selon lequel il y aura une unité déconcentrée de police administrative et une unité de police judiciaire par arrondissement judiciaire. Vous avez dit, monsieur le ministre de l'Intérieur, et je vous cite: « Je tiens à souligner le principe selon lequel il y aura un directeur coordinateur administratif ainsi qu'un directeur judiciaire par arrondissement judiciaire » et vous avez ajouté, à la suite de mon interpellation: « A ma connaissance, il n'existe aucune situation particulière rendant impossible cette coïncidence ». Cela signifie concrètement une unité déconcentrée pour l'ensemble de l'arrondissement de Bruxelles-Hal-Vilvorde. A contrario, ce problème se pose, et nous l'avons souligné, d'une autre manière dans le Luxembourg. Notre crainte, là, c'est qu'on ne respecte pas l'arrondissement judiciaire comme ressort des unités déconcentrées, ce qui aurait pour conséquence d'instaurer plusieurs unités pour un seul arrondissement judiciaire - c'est le cas de Hal-Vilvorde - ou une unité pour plusieurs arrondissements judiciaires - c'est le cas du Luxembourg.

Cela préfigurait évidemment de scissions ou de fusions d'arrondissements. Pour nous, c'était inacceptable et c'était votre point de vue également lorsque je vous en ai parlé.

Voilà la liste non exhaustive des questions qui nous sont posées par les praticiens sur le terrain.

J'en viens à mon deuxième point qui est celui des enjeux politiques réels qui existent au-delà de ces problèmes concrets. Quels sont ces enjeux politiques? Une tendance très inquiétante se

dessine: on abandonne l'esprit de l'accord Octopus en trahissant ses principes tant sur le fond que sur la forme.

Tout d'abord, la forme. La nouvelle majorité n'a pas prolongé l'accord Octopus que nous avons mis en place. Nous avons été convoqués, pour la forme, à quelques réunions consacrées à la police, en la seule présence du ministre de l'Intérieur et parfois, exceptionnellement, de la justice. Il s'agissait de réunions d'information et non pas de concertation. Finalement, on nous priait d'accepter ce qui avait été décidé. On ne prévoit donc plus de concertation entre les partis démocratiques intéressés. C'est ce qui nous a amenés à ne plus participer au volet "Justice" de l'accord Octopus.

J'en viens au fond. Les enjeux politiques sont la mise en œuvre de la réforme, qui se traduira par la mise en place à terme d'une police unique et, ensuite, à la prédominance d'un corps par rapport à un autre.

On veut la mise en place d'une police unique car il faut se souvenir - mais la mémoire n'est pas la plus grande qualité des hommes politiques - qu'il y a un peu plus de quatre ans, à la suite de l'arrestation de Marc Dutroux et la découverte de ses agissements, on a lancé un train de réformes sans précédent en matière de justice et de police.

En matière de police, on a décidé la fusion des polices en une police intégrée. Je ne vais pas rappeler tous les attendus de l'accord qui crée une police intégrée, structurée à deux niveaux: local et fédéral. La répartition interne des compétences et des pouvoirs a été voulue pour éviter, non seulement une police unique, mais aussi un chef unique. Traduction de ce principe: le commissaire général doit assurer l'exécution intégrée des missions de la police fédérale. Il est entouré de directeurs généraux qui bénéficient d'une délégation de pouvoir pour l'organisation interne de leur direction et la gestion. Un magistrat du parquet fédéral, désigné par le ministre de la Justice, est affecté auprès de la direction générale de la police judiciaire. Des organes de suivi et de contrôle sont également prévus.

La police intégrée s'articule donc autour de deux principes d'autonomie essentiels: l'autonomie des polices locales, d'un côté, et l'autonomie du pilier judiciaire, de l'autre. Or, que constate-t-on aujourd'hui par rapport à ces deux principes d'autonomie? Tout d'abord, l'autonomie et l'efficacité des polices locales est menacée dans la mesure où - mon collègue M. Fournaux y

reviendra - l'impact financier important de la réforme peut à terme amener le gouvernement fédéral à reprendre la responsabilité des communes pour un problème de moyens. La police fédérale sera mise sur pied un an avant la police locale, ce qui lui procure déjà un avantage, et si le financement du gouvernement fédéral n'est pas suffisant, la demande d'une police unique sera la conséquence inéluctable de cet état de fait.

Quant à l'autonomie de la direction judiciaire, elle est menacée dans la mesure où le ministre de la Justice lui-même ne parle même plus de police intégrée, mais de police unique. Dans la note de politique générale, je cite: ...

Le **président**: Monsieur Poncelet, le ministre peut-il vous interrompre un instant?

02.12 **Marc Verwilghen**, ministre: Monsieur le président, chers collègues, personnellement, j'ai commis une bétise. Le texte initial en ma possession contenait le terme qui devait y figurer.. Et pour l'une ou l'autre raison, c'est le mot *eenheidspolitie* qui a été retenu. C'est une erreur. Je l'ai reconnu d'emblée et cela a été vérifié. Si vous voulez revenir sur cette faute, vous pouvez le faire, mais vous savez mieux que personne que le mot que j'ai toujours utilisé était le mot exact qui devait se trouver dans le texte.

02.13 **Jean-Pol Poncelet** (PSC): Monsieur le ministre, je prends acte de votre précision. Merci pour la bêtise! Mais le même ministre semble avoir abandonné ses responsabilités en la matière...

02.14 **Marc Verwilghen**, ministre: Vous n'en commettez jamais!

02.15 **Jean-Pol Poncelet** (PSC): Monsieur le ministre, je n'ai pas dit que je n'en commettais pas, j'ai dit que je prenais acte de la vôtre et que vous m'en reprochiez une!

Vous avez abandonné vos responsabilités en la matière au profit du ministre de l'Intérieur en échange de la responsabilité de préparer le plan de sécurité. Comment ne pas relever à cet égard le commentaire de la Cour des comptes qui constate que: "une enveloppe budgétaire de 47 milliards de francs sera mise à la disposition du gouvernement en matière de police, dont la répartition en crédits de programmes pourra à tout moment être modifiée par le gouvernement". C'est une dérogation au droit budgétaire soulignée par la Cour des comptes. "C'est une atteinte", dit-elle

"au principe de spécialité budgétaire. Ce n'est même plus un blanc-seing, c'est un pouvoir spécial".

Le troisième élément perturbant l'autonomie de la direction judiciaire est le fait que le parquet fédéral ne soit pas encore mis en œuvre. Donc, il n'y aura pas - M. Van Hoorebeke l'a souligné également - de contrôle efficace de la gestion de l'information, pas de contrôle du fonctionnement de la direction générale.

Quatrièmement, l'organisation du pilier judiciaire de la police fédérale n'est pas claire. La capacité de recherche tant au niveau local que fédéral ne suffira pas à satisfaire les besoins en matière de recherche. Quatre instances sont compétentes en matière de coopération policière internationale. La mise en place de l'outil télématique pose des problèmes.

Menace de police unique, d'un côté, prédominance d'un corps sur les autres. Tant le processus que les avantages consentis, le renforcement des gendarmes au sein de la future direction judiciaire, la désignation récente de deux gendarmes et non des moindres, les deux lieutenants-généraux, à des fonctions analogues à celles qu'ils occupent jusqu'à présent, sont éloquentes quant à la prédominance de la gendarmerie sur la nouvelle structure.

Pourquoi ne pas avoir procédé à la désignation simultanée de tous les postes à responsabilités de la nouvelle police? Pourquoi ne pas avoir installé, au préalable, le conseil fédéral de la police? Dans le même ordre d'idées, monsieur le ministre de l'Intérieur, est-il exact que la gendarmerie procède à des formations supplémentaires par rapport à ce qui est prévu habituellement, en promotion sociale, par exemple. Est-il exact que la gendarmerie procède actuellement à la nomination des cadres en surnombre? Est-il exact que la gendarmerie procédera à une extension de cadres à la BSR, notamment pour diluer l'importance des péjistes au sein de la future direction générale?

Quels seront les critères retenus par le commandant de la gendarmerie pour désigner les membres des BSR qui exercent une fonction dite d'officier?

Voilà des questions concrètes que se posent aujourd'hui tous les acteurs.

J'en viens à mes conclusions, monsieur le président. Nous avons déjà fait part de notre

constat selon lequel la réforme de la justice n'est plus une priorité de ce gouvernement. La mise en œuvre de la réforme des polices, quant à elle, est lente et comporte de plus en plus d'incertitudes. J'ai relevé au moins trois problèmes importants qui persistent jusqu'à présent: en matière statutaire, l'impact de la réforme sur les finances locales au niveau du pilier judiciaire - problème que développera mon collègue, M. Fournaux - et l'organisation de la police au niveau déconcentré.

Nous pensons que ces problèmes mettent en lumière un processus grave: la mise en place progressive et insidieuse d'une police unique, avec la prédominance d'un corps au détriment des autres. C'est une structure que nous avons combattue dans le passé avec les libéraux, et qui n'a pas été retenue dans les accords Octopus. Les deux éléments clés de la police intégrée, à savoir l'autonomie de la police locale et l'autonomie de la direction judiciaire, sont menacés. Je l'ai d'ailleurs évoqué.

Et il y a lieu d'être inquiet dans la mesure où des policiers qui vont devoir cohabiter dans une même structure dans les semaines qui viennent ressentent des différences de statuts et constatent que certains corps sont privilégiés par rapport à d'autres, alors que justement notre préoccupation devait être de faire disparaître les références aux corps, en évitant évidemment de donner l'impression qu'un corps l'emporte sur l'autre.

Puis-je rappeler, en conclusion, une des constatations principales de la commission Dutroux. C'était qu'une des causes principales des échecs dans cette affaire était l'existence d'une police qui fonctionnait par elle-même, sans direction et sans contrôle de la magistrature.

Monsieur le président, messieurs les ministres, nous ne voulons pas que l'histoire se répète.

02.16 Willy Cortois (VLD): Mijnheer de voorzitter, ik zal trachten kort te zijn omdat een aantal vragen aan de minister reeds werden gesteld. Als ik de heer Tant daarnet op de tribune bezig hoorde, schijnt er bij de bevolking een gevoel van paniek te bestaan. Wat zal er met de politie gebeuren? Er zou iedere dag meer en meer twijfel groeien. Collega's, ik heb integendeel het gevoel dat de bevolking voldoende verstand heeft om inzake de politiehervorming te beseffen dat het een zeer moeilijke hervorming is. In een aantal teksten en verklaringen inzake de Octopusakkoorden van eminente CVP-politici lees ik dat wij aan de vooravond van een formidabele maatschappelijke hervorming staan die een enorme uitdaging voor

de politieke wereld zal zijn. Ik krijg een gevoel van kittelorigheid als de heer Tant met de minister een discussie aangaat over het al dan niet in acht nemen van een bepaalde timing. Als de heer Tant zegt dat het resultaat van de inspanningen, ook van dit Parlement, erin bestaat dat een Leuvense politieagent - hij zal daar zijn eigen redenen voor gehad hebben - in de dakgoot gaat staan omdat hij wanhopig is door de wijze waarop de politiehervorming is gebeurd, denk ik dat wij hier geen debat voeren, maar een parodie opvoeren. Inhoudelijk heb ik echter weinig bemerkingen gehoord. Ik zal mij dan ook niet bijzonder inspannen om in dezelfde richting voort te gaan.

Mijnheer Van Hoorebeke, ik herinner mij dat u herhaalde malen het ontslag van de belaagde minister van Binnenlandse Zaken hebt geëist.

U bent nochtans een charmant en zacht persoon.

De **voorzitter**: Vraagt u het woord voor een persoonlijk feit, mijnheer Van Hoorebeke?

02.17 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik weet dat collega Cortois ook een beminnelijk man is die dikwijls naar mij luistert, maar nu vergist hij zich. Ik heb dit gevraagd in het kader van het asielbeleid. In het politiedebat heb ik de minister van Binnenlandse Zaken altijd het voordeel van de twijfel gegund.

02.18 Willy Cortois (VLD): Mijnheer de voorzitter, ik moet erkennen dat wat de heer Van Hoorebeke zegt ook klopt. Hij behoort tot diegenen in dit Parlement waarvan ik weet dat hij zijn mening zegt.

Mijnheer Van Hoorebeke, ik stel vast dat u meent dat de minister van Binnenlandse Zaken en met hem de hele regering een aantal kolossale maatregelen heeft genomen in een dossier waarvan ik aan den lijve heb ondervonden hoe moeilijk het wel is.

Mijnheer de minister, ik zou willen zeggen dat wij uiteraard blij zijn met de realisaties. Om het even of het nu gaat om politiezones of het koninklijk besluit met betrekking tot de commissaris-generaal van de federale politie. De opmerkingen van de heer Tant zijn waarschijnlijk juist, maar ik herinner mij ook de eindstemming over het Octopusakkoord toen er eensgezindheid bestond om samen met de regering zo snel mogelijk deze uiterst moeilijke hervorming te doen slagen. Als ik dan vandaag moet vaststellen dat de heer Tant voortdurend naar technische details moet grijpen om een beeld te scheppen van de minister en de

regering, dan vind ik dit toch jammer. Ik kan enkel vaststellen dat er een gezamenlijk engagement werd gemaakt. Ongeacht de partij waartoe men behoort, ben ik van mening dat dit Parlement er alle belang bij heeft dat we proberen deze hervorming zo snel en zo goed mogelijk te doen slagen.

Ik zou er dan ook willen voor pleiten dat men iets minder oog heeft voor details en dat men tracht de zaken te laten vooruitgaan. Ik heb Paul Tant herhaaldelijk geciteerd. U zult dit morgen uiteraard uitgebreid in het verslag kunnen nalezen. Ik heb enkel gezegd dat u zich vooral concentreert op details. Ik stel op het terrein vast dat in de meeste korpsen en zowel bij politie als rijkswacht er een beweging op gang is gekomen die de hervorming steunt. Er zijn nog een aantal vragen en problemen maar er beweegt wat op het terrein. Dat lijkt mij het belangrijkste.

De **voorzitter**: Mijnheer Tant, wenst u de heer Cortois een speciale vraag te stellen?

02.19 Paul Tant (CVP): Neen, mijnheer de voorzitter, ik wens te antwoorden op de essentie van zijn uiteenzetting. De heer Cortois zegt dat ik dreig enige paniek te verwekken in de gelederen van hen die met de politiehervorming te maken hebben.

Welnu, als hij mij goed heeft beluisterd dan zou hij moeten weten dat ik mij gewoon heb gerefereerd aan de tekst van de wet. Deze wettekst heeft in dit geval een bijzondere waarde omdat hij destijds tussen zowat alle fracties in dit huis is tot stand gekomen. Er waren vaste afspraken en het was vooral, mijnheer Cortois, - ik heb het vanop de tribune gezegd - uw fractie die aangedrongen heeft om uiterlijk op 1 januari 2001 met de politiehervorming van start te gaan. Ik zeg u dat dit niet het geval zal zijn. Wat de federale politie aangaat zal men zich beperken tot een paar bijna symbolische beslissingen.

Ten tweede, wat de lokale politie betreft, moeten er voor de implementatie van de interpolitiezones vijf voorwaarden vervuld zijn. Daarvan zullen er op 1 januari vier gerealiseerd zijn. Hoe kunt u dan zeggen dat ik, door daaraan te herinneren, paniek veroorzaak? Pacta sunt servanda; als men een afspraak maakt met het Parlement, dan moet men die ook nakomen of ten minste argumenten aanhalen wanneer dat niet gebeurt.

De waarheid is dat men ook dat laatste niet doet, integendeel, men wendt voor de timing te zullen respecteren door het nemen van een aantal

symbolische beslissingen en ik betreur dat. Ik meen dat, maar ik wil daar geen politieke zaak van maken. Uw bezorgdheid is de mijne, maar ik zeg u dat deze regering te lang heeft getalmd en te weinig de tijd heeft genomen om voor te bereiden wat moest worden voorbereid.

De **voorzitter**: Mijnheer Tant, u bent van uw onderwerp zodanig bewogen dat u na uw speech, er nog eentje bijdoet.

02.20 Willy Cortois (VLD): Mijnheer de voorzitter, de bewogenheid van de heer Tant siert hem.

Mijnheer Tant, u hebt uiteraard voor een deel maar niet helemaal gelijk. Uiteindelijk verwijst u telkenmale opnieuw naar het engagement dat dit Parlement heeft aangegaan om de politiehervorming eendrachtig met de uitvoerende macht te realiseren. Ik wil daaraan toevoegen of, als men een dergelijke kolossale hervorming aanpakt en nu en dan bepaalde afspraken of data niet haalt, het niet het belangrijkste is dat wij samen ervoor zorgen dat de cohesie van het project behouden blijft en dat wij uiteindelijk in de richting gaan waartoe wij ons allen ten overstaan van de bevolking hebben verbonden?

Ik sta hier niet met vlaggen te zwaaien, ik zeg niet dat wat er de voorbije maanden gebeurde en wat vandaag gebeurt helemaal op tijd is en zoals afgesproken, maar in alle objectiviteit stel ik bij de regering de duidelijke wil vast om wat wij samen in dit Parlement hebben beslist, zo coherent mogelijk - nobody is perfect, kijk in de spiegel! - te doen. Op die manier zijn wij toch duidelijk de goede richting ingeslagen.

Ik heb ook vragen. De heer Van Hoorebeke heeft er een hele reeks gesteld, maar ik heb er ook enkele. Mijnheer de minister, ik denk maar aan de zogenaamde KUL-norm waarrond heel wat twijfels en vragen blijven bestaan. Wij kunnen enkel opmerken dat men ons uiteindelijk de vraag zal stellen in welke mate en tot waar in de tijd de centrumgemeenten die een belangrijke inspanning hebben gedaan op het vlak van politie, solidariteit zullen moeten blijven opbrengen met die gemeenten die in het verleden hebben nagelaten inspanningen te doen. Dat is een van de thans bestaande spanningsvelden. Als de heer Tant dan terecht wijst op een aantal bedenkingen en op een bepaalde onrust onder de gemeenten, is het duidelijk dat degenen die op dit moment niet worden beloond voor de geleverde inspanning en degenen die rijkelijk worden beloond, beide met de vraag zitten of die solidariteit in een coherent beleid zal uitmonden. Hoe ziet u dat, mijnheer de

minister? Hoe zal men de 70/30-norm uiteindelijk realiseren? Dat is een beleidsvraag waarop zo snel mogelijk een duidelijk antwoord moet komen voor iedereen. Dan zal ook op dat vlak een zekere twijfel worden weggenomen. Het is evident dat steden en gemeenten zich vandaag zorgen maken over de financiële implicaties. Ik geef eerlijk toe, mijnheer Tant, dat als ik de minister hoor verklaren dat de hervorming de gemeenten niks zal kosten, ik dat een formidabele verklaring vind. Waarvoor dank. Wij zouden daarvoor eigenlijk allemaal samen moeten juichen. Ik ben het echter met u eens dat, als ik de cijfers bekijk, dit toch wel twijfels oproept. Daarvoor is een debat als hier toch wel interessant.

02.21 Paul Tant (CVP): Bovendien zijn alle gemeenten bezig met de voorbereiding van hun begroting. Niemand weet waar men staat.

02.22 Willy Cortois (VLD): Ik weet niet hoever het staat met de begroting in Kruishoutem of in Vilvoorde.

Het is nogal evident dat niemand weet waar men staat. We mogen natuurlijk niet in de val trappen die deels door de lokale politie voor ons wordt gespannen. De minister heeft daar zeer duidelijk op gereageerd. De politiehervorming is eigenlijk een hervorming die de krachten samenbundelt en deze dan op de meest efficiënte wijze aanwendt. Als men natuurlijk van de politiehervorming een optelsom maakt van alle mogelijke behoeften en mensen die men in de ideale situatie op alle posten zou willen hebben, dan zijn we op een verkeerde manier aan het werken.

De vraag is of we met datgene waarover we met de politiehervorming beschikken de mensen eindelijk een efficiënt veiligheidsbeleid zullen kunnen aanbieden. Ik heb natuurlijk ook mijn vragen bij de uitvoering van het Mammoet-akkoord van 21 april 2000. Zal dit akkoord, waarin de syndicaten terecht heel wat sociale voordelen hebben verworven hebben, geen hypotheek leggen op de uitvoering van de 14 basisfuncties waarvoor elke pilootzone moet instaan, waaronder verkorting van de arbeidsduur en beperking van het aantal nachtshiften. Ik vraag me af hoe men, met al deze nieuwe voordelen en met eenzelfde aantal mensen, uiteindelijk eenzelfde permanente interventie zal kunnen blijven waarborgen. Ik meen dat het departement van Binnenlandse Zaken - en daar geef ik de heer Tant gelijk in - meer en preciezere informatie moet verschaffen, gezien de onvoorstelbare ingewikkeldheid van de hervorming.

Er zijn daarnaast nog tal van problemen gerezen waar de verlichte geesten van het Octopus-akkoord nooit aan gedacht hebben. Het is duidelijk dat op het vlak van precieze informatie, met speciale aandacht voor de financiële consequenties, toch iets kan worden verbeterd. Het departement of de minister kunnen hiervoor toch een grotere inspanning doen.

De heer Van Hoorebeke stelde een vraag in verband met de selectie en de opleiding. Welnu, deze unitaire aanpak verbaast mij. In tegenstelling tot het Vlaams Blok wil ik van deze aangelegenheid geen communautair probleem maken, maar het is toch duidelijk dat de politiehervorming moet worden afgestemd op het criminele landschap waarin de politiemensen moeten optreden.

02.23 Paul Tant (CVP): Mijnheer de voorzitter, de heer Coveliers verzoekt mij de spreker te onderbreken omdat hij iets te vragen heeft.

De **voorzitter**: Mijnheer Tant, ik verzoek u de heer Cortois zijn betoog te laten beëindigen tegen de snelheid die hem eigen is.

02.24 Willy Cortois (VLD): Mijnheer de voorzitter, tot slot wens ik een aantal bemerkingen te maken omtrent de regeling inzake Brussel-Halle-Vilvoorde.

Wij kunnen alle mogelijke communautaire en andere discussies aangaan, maar het uitgangspunt terzake is dat in een geïntegreerde politie met een zonaal en een federaal niveau, beide niveaus niet los van elkaar kunnen opereren, maar gecoördineerd moeten tewerkgaan. Wellicht zijn wij het allen eens over dit uitgangspunt. Zowel de juridische directeur als de bestuursdirecteur hebben in de eerste plaats een coördinerende rol. Tijdens de debatten met betrekking tot de Octopuswet werden zij eigenlijk als schakelfiguren beschouwd; personen die ervoor moeten zorgen dat wat het zonaal niveau overstijgt, of het federaal niveau net niet bereikt, wordt opgevangen en gecoördineerd.

Een tweede goed uitgangspunt is dat het principe wordt gehandhaafd van één politiebeleid per gerechtelijk arrondissement. Terecht wordt aangehaald dat artikel 94 van de wet blijkbaar verwijst naar de paragraaf waarin wordt gezegd dat het in uitzonderlijke omstandigheden anders kan. Welnu, volgens mij ware het aangewezen geweest mocht de uitzondering Brussel-Halle-Vilvoorde de goede regel hebben bevestigd.

Ik voeg er aan toe, mijnheer Van Hoorebeke, dat voor de bestrijding van de criminaliteit op het terrein de situatie enorm is verbeterd en ik feliciteer de eerste minister hiervoor. Uiteraard ben ik blij met wat wij vandaag hebben bereikt.

02.25 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, collega's, op dit moment heeft Halle-Vilvoorde zijn autonomie inzake rijkswachtsamenwerking gelijkwaardig aan die van Brussel, maar met dit voorstel wordt Halle-Vilvoorde ondergeschikt aan Brussel. De minister moet nog preciseren wat de functie zal zijn van de adjunct, maar in ieder geval zal die ondergeschikt zijn aan de directeur in Brussel en hij zal volledig naar zijn pijpen moeten dansen.

02.26 Willy Cortois (VLD): Mijnheer de voorzitter, ik wil aan de heer Laeremans antwoorden dat hij bewust twijfel zaait. Mijnheer Laeremans, wij zullen allemaal een intellectuele inspanning moeten doen, want wij redeneren in volkomen andere structuren: er is het lokale niveau en het federale niveau; de rijkswacht was een eigen korps met een eigen identiteit en een eigen werking. De structuur van dit korps als voorbeeld stellen voor de toekomst is niet helemaal correct. Ik ben het wel met u eens dat het een richting aangeeft. Toch zie ik op het operationele vlak een duidelijke verbetering. Met de bestuurlijke politie hebben we nu in Halle-Vilvoorde voor het hele arrondissement - inclusief de zes faciliteitengemeenten - een aanspreekpunt. Idem wat de juridische directeur betreft. Ik ben blij dat de minister van Justitie aan het debat deelneemt, want voor de totale aanpak van de criminaliteit en voor een efficiënt beleid zou men het juridische vlak en het parket er moeten bij betrekken.

Mijnheer Laeremans, ik herinner mij uw beeld van vorige week over het lege Asse. Welnu, er zitten daar al twee directeurs met een hele staf.

Het staat dus niet leeg. De eenheden die in Asse worden gevestigd tonen duidelijk aan waarover het gaat. Zij zullen in Halle-Vilvoorde aanwezig zijn, opereren, leven en voelen wat er gebeurt. Ik zou het perfect vinden als daar in de toekomst ook nog een deconcentratie op juridisch vlak komt, want welk politiebeleid men ook uitdoktert, mijnheer Laeremans, het zal alleen een goed politiebeleid zijn als er ook een vervolgingsbeleid op volgt. Dat is een van de problemen, niet alleen in ons arrondissement, maar in gans het land.

02.27 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, collega Cortois haalt naast het politionele aspect in Halle-Vilvoorde ook het

gerechtelijke aspect aan. Indien ik mij niet vergis, meen ik te weten dat een afzonderlijk protocolakkoord door het Brussels parket is gesloten met Halle-Vilvoorde in verband met de informatiedoorstroming op gerechtelijk vlak. De minister van Justitie zal dat kunnen bevestigen. Wat het gerechtelijke aspect betreft, heeft men nooit problemen gehad met de decentralisatie of de opsplitsing van het gerechtelijk arrondissement. Daarom vraag ik de minister vandaag waarom men dat niet de facto heeft mogelijk gemaakt op basis van artikel 94. U zegt dat het een stap vooruit is. Neen, het is een stap achteruit ten opzichte van de situatie die vandaag bestaat.

De **voorzitter**: Laten wij wachten op het antwoord dat de minister ons straks zal geven. De heer Laeremans heeft het woord.

02.28 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik sluit mij aan bij de vraag van collega Cortois in verband met de gerechtelijke functies. Klopt het dat een deel van het parket van Brussel-Halle-Vilvoorde in Asse zou worden gevestigd? Dat is een zeer terechte vraag. Ik hoop dat de minister van Justitie daarop zal antwoorden. Ik had deze vraag ook aan de eerste minister gesteld.

Ik wens nog even te bevestigen wat collega Van Hoorebeke zojuist heeft gezegd. Ik heb de eerste bladzijde van het protocol bij. Ik citeer: "Ce protocole s'applique au territoire des dix-neuf communes de l'agglomération bruxelloise, ainsi qu'aux six communes à facilités."

Wat is er gebeurd? Er is een protocol van gerechtelijke samenwerking, met betrekking op de juridische databank van alle harde en zachte informatie die politiediensten zullen samenbrengen, die in de toekomst wordt gecoördineerd tussen Brussel en de zes faciliteitengemeenten, los van Halle-Vilvoorde. Dat is iets dat absoluut niet kan, want dat betekent dat die zes faciliteitengemeenten structureel in Brussel worden ingebed. Ook de administratieve en functionele samenwerking van de politiediensten zal vanuit die zes gemeenten veel meer op Brussel zijn gericht dan op Halle-Vilvoorde.

02.29 Willy Cortois (VLD): Mijnheer de voorzitter, ik lees dit akkoord niet op dezelfde manier. U verwijst steeds naar het district van de rijkswacht. Ik stel vast dat op één uitzondering na, alle faciliteitengemeenten in de rijkswacht waren ingebed.

Ik stel vast, en dat is belangrijk, dat we met de invoering van een adjunct-directeur die in de zes randgemeenten het beleid mee bepaalt, een schakel hebben die we momenteel in Halle-Vilvoorde niet hebben.

Mijnheer Laeremans, uiteraard geef ik toe dat de oplossing met de twee gedeconcentreerde diensten waarschijnlijk een betere oplossing zou zijn. Ik blijf echter bij mijn standpunt dat we een stap vooruitzetten en daarom zullen we de regering het vertrouwen geven.

02.30 Charles Janssens (PS): Monsieur le président, chers collègues, je vais me concentrer sur l'aspect "police locale". Tout le monde s'en souvient, le 24 mai 1998, huit partis tant de la majorité de l'époque que de l'opposition concluaient un accord portant sur le principe de la réorganisation de la justice et de la police en Belgique. De cet accord "Octopus" est né la loi du 7 décembre 1998, organisant un service de police intégrée, structurée à deux niveaux.

L'objectif annoncé de cette réforme des polices était le passage à une structure policière orientée vers la population et au service de tous les citoyens dans une approche se voulant intégrée des problèmes de maintien du droit et de l'ordre public. A l'époque, nos prédécesseurs, et nombre d'entre nous faisaient partie de ceux-là, n'étaient ni naïfs, ni irresponsables, ils savaient que la mise en œuvre de cette réforme ne se ferait pas sans difficultés. Le vote de cette loi et les accords "Octopus" avaient d'ailleurs été précédés de long débats tant dans la commission de l'intérieur que de la Justice. Avant d'en arriver à un consensus, les discussions avaient été vives et je me souviens de la controverse qui opposait certains groupes sur l'opportunité de fusionner au niveau local les brigades de gendarmerie et les polices communales.

Replongeons-nous dans le rapport de l'époque (je le tiens ici à votre disposition) et relisons les déclarations faites au nom du groupe PS par M. Giet et moi-même qui prônaient le maintien au niveau zonal de deux services de police et qui exprimaient leurs craintes quant aux conséquences financières pour les communes d'une fusion totale des services à ce niveau. Mettons-les en parallèle avec les positions de MM. Lefèvre et Verherstraeten qui plaidaient avec d'autres pour l'intégration totale au niveau local et qui estimaient même le moment idéal pour effectuer celle-ci en janvier 2001 (cfr la page 18 du rapport et la déclaration de M. Verherstraeten).

Nous sommes maintenant à quelques jours de cette échéance et ce n'est pas parce que le bateau subit une tempête bien prévisible qu'il faut par tous les moyens tenter de le quitter au risque de le voir s'échouer.

Il y eut accord en 1998 et quels que furent nos états d'âme de l'époque, il nous faut maintenant les assumer.

Il n'en reste pas moins vrai que les inquiétudes et notamment celles des municipalistes à ce jour sont grandes.

Notre groupe l'a souvent répété à cette tribune ou en commission, c'est une réforme voulue par le pouvoir fédéral et il nous paraît donc évident que c'est au pouvoir fédéral à supporter les coûts y afférents. Tout en assumant, nous serons donc intransigeants quant au fait que les pouvoirs locaux n'ont pas à voir leurs budgets obérés par cette réforme.

C'est la raison pour laquelle aujourd'hui mon groupe exprime sa plus vive préoccupation par rapport aux petites idées qui circulent sur les dotations financières des futures polices communales ainsi que sur l'avenir des contrats de sécurité et de société.

Pas de surcoûts pour les communes! Et ce conformément aux accords Octopus qui prévoyaient que les gendarmes transférés seraient intégralement financés par la dotation fédérale, à l'exception, et c'est la seule, des communes qui ne respectaient pas les normes de sécurité existantes au moment des conclusions de ces accords.

Pour nous, il est évident que cette dotation fédérale devra couvrir intégralement les coûts inhérents à la réforme tant aujourd'hui que pour l'avenir.

Jamais notre groupe ne cautionnera un sous-financement des polices locales à l'heure où de plus en plus de charges pèsent sur les communes, à l'heure où tout le monde réclame une police proche des citoyens, à l'heure où la plupart des acteurs politiques et de ces mêmes citoyens demandent un retour aux quartiers. Il serait indécent, pensons-nous, de ne pas donner les moyens aux pouvoirs locaux de mettre en œuvre cette politique de proximité pour des raisons financières.

Car il nous paraît évident que c'est avant tout au niveau local, par cette police de proximité, qu'il

faut rencontrer les problèmes de sécurité auxquels nos concitoyens sont confrontés. D'autant que ces missions claires sont confiées en cette matière à nos polices locales. Dès lors, ne les privons pas des moyens indispensables à l'exercice des missions qui leur sont attribuées.

C'est d'autant plus justifié que le principe de subsidiarité a prévalu comme principe de base dans la réorganisation de notre système policier. Ce qui sous-entend que toutes les missions pouvant être exercées par la police de base doivent être exercées au niveau local.

Pour nous, il est impératif que la police renoue des relations de confiance avec les citoyens. Il faut, à nos yeux, renforcer les cadres d'agents de quartier. Ils doivent demain devenir des éléments majeurs des corps de police locale, ce qui implique naturellement de doter les pouvoirs locaux de moyens suffisants en hommes, en matériel, mais également en fonctionnement.

Par ailleurs, je l'ai évoqué au début de mon intervention, il est également évident que le financement de la réforme ne pourra se faire au détriment des volets préventifs des contrats de sécurité et de société, ainsi que des contrats de prévention. Il nous paraît clair que l'évaluation commandée par le ministère de l'Intérieur et réalisée par le secrétariat à la politique de prévention a renforcé notre conviction selon laquelle le fonctionnement de ces contrats de sécurité a permis de lutter efficacement contre l'insécurité. C'est la raison pour laquelle nous souhaitons une consolidation et un développement de ces contrats de sécurité et de société ainsi que des contrats de prévention. Ici encore, nous en revenons à une logique de proximité. L'objectif qui a présidé à la création de ces contrats était d'apporter des réponses concrètes au sentiment d'insécurité en tenant compte des réalités spécifiques des quartiers et des communes concernés.

Mais encore, nous sommes particulièrement favorables à ces contrats pour la bonne et simple raison qu'ils ont pour objet de mener des politiques de discrimination positive dans les communes et les quartiers particulièrement touchés par l'insécurité. Nous sommes convaincus que ces discriminations positives ont toute leur raison d'être et qu'il faut impérativement poursuivre dans cette voie.

Nous connaissons votre conviction en la matière, monsieur le ministre. Pour vous, il est impossible de fixer une dotation sur base objective de la

norme KUL d'une part, et d'autre part d'appliquer une dotation spécifique aux zones ayant des communes à contrat de sécurité. Si votre position peut paraître logique, dans la mesure où vous considérez que les mécanismes de discrimination sont compris dans la norme KUL, je pense que vous devez admettre qu'après analyse, il est clair que certaines communes ne s'y retrouveront pas totalement. Nous considérons dès lors qu'il est anormal qu'elles soient lésées!

Par ailleurs, nous insistons fermement pour que les pensions des gendarmes transférés, et c'est un point extrêmement important au niveau des finances communales, soient assumées pour aujourd'hui mais aussi pour l'avenir, cela nous paraît fondamental. Et pour nous l'avenir ne signifie pas 10 ou 15 ans, cela veut bien dire de manière permanente.

En conclusion, Monsieur le ministre, si, à l'époque, le parti socialiste a signé les accords Octopus, c'est parce que ceux-ci prévoyaient une structure policière à deux niveaux distincts, avec un équilibre entre ces niveaux. Nous n'avons pas encore, je l'avoue, tous nos apaisements à ce sujet. Nous n'avons pas la certitude que ceux qui prônaient, voici deux ou trois ans, le système de police unique aient complètement abdiqué. Nous craignons qu'une asphyxie à moyen ou long terme des polices communales, notamment par un sous-financement, ne fasse resurgir d'anciens démons. Nous craignons que, de facto, par lassitude, par découragement, il ne se trouve parmi des municipalistes convaincus, dans quelques années peut-être, des alliés objectifs qui, pour se débarrasser de charges de plus en plus difficiles à supporter, accepteraient, en dépit de leurs valeurs démocratiques, de brader au profit du fédéral leur police zonale. De nombreux membres de cette assemblée étant également des municipalistes, je suis persuadé que mes arguments en cette matière ne manqueront pas de trouver chez vous un écho.

Monsieur le président, messieurs les ministres, mes chers collègues, cette réforme est un véritable défi sociétal. C'est un défi majeur pour l'ensemble de nos compatriotes, pour l'ensemble des agents des corps concernés, pour notre crédibilité. Nous devons la réussir. Or, cette réussite implique l'adhésion de tous et de toutes. A nous de veiller à l'obtenir dans les plus brefs délais.

02.31 **Ludwig Vandenhove** (SP): Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, de SP-fractie is erover verheugd dat wij vandaag na het

minidebat in het voorjaar voor de tweede maal een discussie wijden aan de politiehervorming. Het gaat inderdaad om zo'n fundamentele hervorming, stelling waarmee collega Janssens zijn uiteenzetting heeft afgerond, dat wij vragende partij zijn om terzake nog meer dan tot nu toe het geval is, in het Parlement debatten te organiseren. Ik was overigens verbaasd dat ik er anderhalf maand geleden de Knack moest op naslaan om te vernemen hoever de politiehervorming stond. Vandaar dat ik nogmaals mijn dank uitspreek voor deze discussie die weliswaar laat en bijna voor lege banken moet doorgaan. In ieder geval hoop ik dat er in de toekomst nog meer debatten over de politiehervorming in het Parlement zullen worden georganiseerd.

Voorts onderstreef ik dat de SP uiteraard positief staat tegenover de ontwikkelingen inzake de politiehervorming. Zo is er grotendeels rekening gehouden met de opmerkingen die we destijds inzake het personeel hebben geformuleerd en ook de timing wordt gerespecteerd. Vandaar dat de SP de regering feliciteert met haar goed werk en zich volledig achter de politiehervorming schaaft.

Sta me echter toe een aantal randopmerkingen en vragen te formuleren in naam van de SP-fractie, waarmee ik trouwens terugkom op mijn uiteenzetting tijdens het vorige debat, die ik opnieuw heb opgedoken. Met een aantal suggesties die ik destijds heb gedaan, werd rekening gehouden, met andere niet. Vandaar dat ik er even op inga.

Net zoals de vorige keer beklemtoon ik dat wij ons niet mogen blind staren op de timing. Ik verklaar mij nader. Heel wat parlementsleden zijn in hun gemeente actief hetzij als schepen of burgemeester, hetzij als gemeenteraadslid. De timing is uiteraard zeer belangrijk. Wij hebben met de Octopus-akkoorden de bevolking beloofd de politie te hervormen en zij verwacht dat daar werk van wordt gemaakt. We moeten er echter over waken dat onze initiatieven inhoud hebben en dat er resultaten op het terrein merkbaar zijn. De burger heeft niets aan persconferenties waarop wordt meegedeeld dat de deadline gehaald is. Hij wil resultaten op het terrein. Zoals vorige keer waarschuw ik ervoor dat de regering eerlijk moet zijn. Persoonlijk hoorde ik liever dat een timing niet wordt gehaald en dat, zodra de politiehervorming inderdaad in werking treedt, er meteen resultaten zijn. Nu fixeert men zich al te zeer op data en belooft men de bevolking dat alles tegen een bepaalde datum in orde zal zijn. In de praktijk is dat moeilijk haalbaar, probleem waarmee inzonderheid parlementsleden-

burgemeesters op het terrein zullen worden geconfronteerd.

Enerzijds feliciteer ik u omdat u de timing zo strikt naleeft, anderzijds vraag ik u ervoor op te letten dat de deadlines geen doel op zich worden. Zij moeten een inhoud hebben en concrete realisaties met zich brengen.

Wat het akkoord met betrekking tot het personeel betreft, heb ik vroeger vanuit de SP een aantal bemerkingen gemaakt. Nu vind ik dit echter een goed akkoord. Na het draaien van enkele rondjes met de vakbonden over wat nu wel en wat niet representatief is, bent u er uiteindelijk in geslaagd, mijnheer de minister, een degelijk akkoord te sluiten. Wij hadden enkele opmerkingen, ik overloop ze even. Wat de verloning betreft, ben ik van mening dat u een zeer positief akkoord heeft gesloten. Het heeft natuurlijk gevolgen voor het andere overheidspersoneel. Wij zien daar de eerste tekenen al van, denken we maar aan de onderwijsbetoging. Dan is er de verruiming van de carrièrekansen. Wij hebben zeer sterk de nadruk gelegd op het functionele, het werkbare en het werkzame ervan evenals op de maximale mobiliteit van de politiemensen. Dat zou een grotere polyvalentie en een grotere expertise voor gevolg hebben.

Vandaag zien wij dat u wel degelijk rekening hebt gehouden met de elementen die wij toen in het debat hebben ingebracht. Wij vinden onze punten terug in het akkoord dat tot stand is gekomen na de onderhandelingen. Ik dank u daarvoor.

De heer Tant heeft erop gewezen dat het administratief en logistiek personeel zeer belangrijk is. Ik voeg daar aan toe dat hoe meer administratieve taken door administratieve personeelsleden worden verricht, hoe meer blauw er op straat te zien zal zijn. Die mensen mogen bij deze onderhandelingen zeker niet uit het oog worden verloren.

Ik speel even in op de voorgaande spreker door te zeggen dat ik namens de SP volmondig met hem akkoord ga. Veiligheid en preventie blijven voor ons zeer belangrijk. Ik heb begrepen dat wat de veiligheidscontracten betreft op dit ogenblik de middelen naar de louter politionele taken zullen gaan en dat de preventiecontracten voorlopig blijven bestaan tot 30 juni 2001. Vanaf 1 juli 2001 komt er dan een aantal aangepaste criteria, waarbij men rekening zal houden met de bestaande verhouding tussen Vlaanderen en Wallonië. Preventie is zeer belangrijk, want ook de functie van wijkagent, van de buurtwerker, zoals u

zegt, leunt daar bij aan. Ik richt mij ook tot de minister van Justitie en zijn veiligheidsplan om te zeggen dat de SP op haar strepen blijft staan om de nadruk te blijven leggen op preventie.

Ik heb een aantal vragen, vooral over de kostprijs. Ik zal het niet zo sterk uitdrukken als de voorgaande spreker. Die stelde immers dat dit de gemeenten niets supplementairs mocht kosten. Ik ben namelijk een zeer realistisch politicus en ik kan alleen hopen dat het de gemeenten niets supplementairs zal kosten. Ik wil de regering vragen om eens na te denken over mijn benadering. De overheid heeft een aantal basistaken. Voor ons als SP is veiligheid een basistaak van de overheid. Laten we daar heel duidelijk over zijn. Wij zeggen dus dat veiligheid geld mag kosten. Laat dat ons uitgangspunt zijn. Als dat ons uitgangspunt is, moeten we als volwassen mensen rond de tafel gaan zitten om uit te rekenen hoeveel de politiehervorming ons zal kosten, niet alleen vandaag maar ook op termijn. Ik ben realist dus we moeten ook de kosten voor de gemeenten berekenen. Ondanks het feit dat u straks zult antwoorden dat dit geen bijkomende kosten voor de gemeenten met zich zal brengen, moeten we realistisch zijn. Dat is natuurlijk niet zo. Ik sta hier als federaal volksvertegenwoordiger en daarom zou ik willen dat men de federale begroting gaat bekijken om eens in te schatten hoeveel de politiehervorming in alle respect uiteindelijk zal kosten, zowel aan de federale Schatkist als aan de gemeentebesturen. We hebben recht op duidelijkheid. Als burgemeester zeg ik natuurlijk ook dat dit geen bijkomende kosten mag opleveren voor de gemeenten maar we moeten nu eindelijk eens een realistisch kostenplaatje krijgen, zowel voor het federale niveau als voor de gemeenten. Van heel wat zaken is het nog onduidelijk wie ze zal betalen. Ik denk onder andere aan de sociale zekerheidsbijdragen van de huidige rijkswachters, de pensioenen en de arbeidsongevallen. Verder denk ik aan de commissariaten van de rijkswacht die aan de gemeenten worden overgedragen. Nu worden alleen de onderhoudskosten nog mee overgedragen. Toen ik aan het vorige debat deelnam, kregen we nog veel meer. Men heeft dat nu dus afgezwakt. Ik spreek nog niet over andere kosten zoals opleiding en informatica. Ik heb dat voor mijn eigen stad uitgerekend.

Mijnheer de minister, ten vierde had men beloofd dat de ongelijkheid zou worden weggewerkt. Gemeentebesturen die indertijd hun verantwoordelijkheid genomen hadden door politie in dienst te nemen zouden nu bevoordeeld worden ten opzichte van degenen die dat niet gedaan

hebben. Men heeft toen een uitdrukkelijke belofte gedaan. Als ik echter vandaag de analyses bekijk, dan stel ik vast dat gemeenten die vroeger hun verantwoordelijkheid genomen hebben vandaag minder moeten bijbetalen. Uiteindelijk worden de gemeenten die vroeger hun verantwoordelijkheid niet genomen hebben volgens ons nog onvoldoende gestraft. Ik geef toe dat u een correctiefactor hebt toegepast maar ofwel hebben wij u toen verkeerd begrepen - wat ik niet geloof - ofwel doet u niet wat u toegezegd hebt.

Wij hadden begrepen dat er een grotere correctie zou gebeuren. In de huidige voorstellen worden de gemeente- en stadsbesturen die in politiemensen hebben geïnvesteerd, benadeeld ten opzichte van de gemeenten en steden die dit niet hebben gedaan. Ik herhaal dat de gemeenten die dit vroeger hebben gedaan inderdaad minder moeten bijbetalen, maar de steden en gemeenten die geen verantwoordelijkheid hebben opgenomen, worden niet gestraft.

Ik kom tot mijn vijfde punt. Ik heb mijn twijfels over het feit dat het statuut de gemeenten niet meer zal kosten. Ik zal mijzelf niet tegenspreken. U hebt heel goed onderhandeld en mijn gelukwensen daarover zijn van harte. Het personeel krijgt niet alleen een betere verloning, maar ook een beter statuut. Dit zorgt er natuurlijk wel voor dat de meeste steden en gemeenten tot heel wat aanwervingen zullen moeten overgaan. Ik ben burgemeester van een stad met een voetbalclub in eerste klasse. Dat wil zeggen dat, als mijn politiemensen tweewekelijks op zaterdagavond van dienst zijn, zij in de week zoveel verlof zullen hebben dat ik personeel zal moeten bij aanwerven. Misschien kunt u mij daar een ander antwoord op geven, mijnheer de minister. Dit geldt bijvoorbeeld ook voor onze drukbezochte zaterdagmarkt. Het gaat dus niet alleen over de meerkosten van de verloning, maar ook over het feit dat het statuut zo goed is voor de politiemensen dat men bijkomend personeel zal moeten aanwerven, met alle bijkomende gevolgen.

Ten zesde, inzake de financiën wil ik een oproep doen om meer duidelijkheid te creëren over de gemeenten en over de federale begroting. Dat is mijn inziens heel belangrijk. Ik stel mij vragen over de interpolitiezone in mijn stad. Volgens de cijfers van de KUL zijn er 108 mensen nodig. Wij hebben er nu minder. Als de budgettaire norm ook de minimale norm is, wil dat zeggen dat wij voor het effectieve verschil de subsidie van 673.000 frank missen.

Dit is nogmaals een supplement.

Mijnheer de minister, dit zijn allemaal elementen die mij ertoe aanzetten u om duidelijkheid te vragen. Het heeft geen zin steden en gemeenten nu wijs te maken dat het niets zal kosten. Het heeft geen zin dat de VVSG elke maand een communiqué uitgeeft waarin ze verklaart dat het wel geld zal kosten. Laten wij zoals grote mensen bekijken wat het echt zal kosten zodat we kunnen bepalen hoe we dit kunnen oplossen.

Ik zal afronden, mijnheer de minister, met datgene waarmee ik ook ben begonnen. Dit is een historische operatie die zeer goed begeleid zal moeten worden. We mogen niet denken dat de kous af is als op 1 januari het eerste deel wordt opgestart, integendeel. We kunnen niet zomaar meer dan 100 jaar politiegeschiedenis wegeven. Ik zou u dan ook uitdrukkelijk willen vragen dat deze operatie op het terrein permanent wordt gevolgd en geëvalueerd. Uiteindelijk zijn het de mensen die het zullen moeten waarmaken. Ik vraag u uitdrukkelijk om daar de nodige middelen voor uit te trekken. Ik hoop dat we voor het inhoudelijke aspect in dit Parlement de kans zullen krijgen onze zeg te doen.

Ik heb het nu over het personeel gehad, over de mensen die het op het veld zullen moeten waarmaken. Ik kan u echter niet verhehlen - en de eerste conflicten zullen ongetwijfeld opduiken - dat er politiezones zijn waar een strijd op leven en dood zal worden uitgevochten om uit te maken wie er voorzitter van de politieraad zal worden. Wij kennen bij ons geen concreet geval, maar ik tracht u duidelijk te maken dat deze menselijke aspecten, zowel voor de mensen op het terrein zelf als voor hen die het beleid bepalen, goed moeten worden gevolgd en geëvalueerd. Er was geen alternatief, maar evalueer goed, zodanig dat wij zeker geen ongelukken beleven en dat de bevolking uiteindelijk ontgoocheld zou geraken in iets wat wij heel mooi hadden voorgesteld.

Ik wil afronden met een heel praktische vraag, mijnheer de minister, meer bepaald over Limburg. Volgende week zal daarover in de commissie voor de Binnenlandse zaken een parlementaire vraag worden gesteld. Er zijn problemen met de interpolitiezone Heusden-Zolder-Halen-Herk-de-Stad. Alles werd opgenomen in één koninklijk besluit en hierover bestaan er verschillende interpretaties. Ik zou daarover graag duidelijkheid willen verkrijgen. Sommigen zeggen dat er voor alle andere interpolitiezones geen problemen zijn en dat de minister heel snel een ander, afzonderlijk koninklijk besluit zal nemen. Is dat zo,

dan is er inderdaad geen enkel probleem. Maar, indien dat niet gebeurt, dan wil dat zeggen dat de problemen met de interpolitiezone Herk-de-Stad-Halen-Heusden-Zolder-Lummen niet opgelost zijn en dan komen wij dik in de problemen, omdat in heel Limburg in de loop van januari voor de politieraden zal moeten worden gestemd.

De SP blijft achter het geheel staan en ik heb de redenen daarvoor gegeven. Wij hebben wel een aantal kritische bemerkingen en vragen waar wij graag een antwoord op krijgen en die wij uiteraard zullen blijven volgen in de commissies, maar zeker en vast ook in het Parlement.

02.32 Denis D'hondt (PRL FDF MCC): Monsieur le président, messieurs les ministres, chers collègues, j'ai tenu à intervenir aujourd'hui afin de souligner et mettre en évidence le travail accompli par notre ministre de l'Intérieur dans le cadre de la réforme des services de police. Cependant, mon intervention ne se limitera pas à faire un bref état des lieux de la question, mais traduira également les préoccupations et les inquiétudes légitimes des mandataires communaux.

Quelques rappels utiles tout d'abord. Comme chacun le sait, la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégrée, structurée à deux niveaux, est le résultat des négociations ayant abouti dans un premier temps à l'accord octopartite du 24 mai 1998.

En ce qui concerne son volet policier, l'objectif était clair, il importait de concrétiser les recommandations des diverses commissions d'enquête parlementaire.

Dès la formation de notre gouvernement, la réforme des services de police constituait à l'évidence une de ses priorités les plus fondamentales.

En mars dernier, après consultation des bourgmestres, des gouverneurs et des procureurs généraux et sur proposition du ministre de l'Intérieur, le Conseil des ministres a tranché le problème du découpage du territoire en zones de police. Désormais, le pays est découpé en 196 zones: 50 monocommunes et 146 pluricommunales.

La délimitation des zones de police devait être conçue de manière à ce que chaque zone soit capable de remplir l'ensemble des missions de police de base, de manière autonome, sans faire appel à la police fédérale. Il a d'ailleurs été tenu compte de l'augmentation de la charge de travail pour les corps locaux, dans la mesure où ils

traiteront également tout ce qui ne relève pas des missions judiciaires spécialisées.

Dès la mi-avril, le ministre de l'Intérieur a lancé la première phase de son projet de zones de police pilotes, en vue de la préparation à la mise en place de la police locale et impliquant 22 communes. Un team fédéral et des teams provinciaux de suivi et de soutien furent mis en place, afin d'encadrer de manière optimale ces zones pilotes dont les expériences seront exploitées au profit de toutes les autres zones.

L'expérience commence globalement à donner satisfaction. Elle a permis de mettre en lumière les difficultés pratiques et de vaincre les dernières réticences.

Plusieurs circulaires ministérielles apportant diverses précisions quant aux modalités d'intégration ont d'ailleurs été publiées au "Moniteur Belge". Je pense notamment aux circulaires ministérielles relatives à la structure de la concertation syndicale dans les zones de police pilotes, à l'utilisation des nouvelles polices intégrées structurées à deux niveaux, à la réglementation en matière de responsabilité dans le cadre du fonctionnement intégré des zones de police, à l'aide financière pour le soutien du fonctionnement des zones de police pilotes, aux bâtiments et infrastructures de la police des communes faisant partie des zones pluricommunales de la police locale, au système informatique unique ou encore à celles concernant le budget et la comptabilité communale relative à la réforme des polices.

Le climat favorable dans lequel se déroulent les expériences d'intégration a d'ailleurs incité le ministre à donner son accord à 120 nouvelles entités pour qu'elles se lancent à leur tour dans cette dynamique d'intégration et organisent les 46 zones de police auxquelles elles ont été affectées.

Par ailleurs, certaines entités ont progressé de manière informelle. Ainsi, à un an de l'échéance, une partie considérable des futurs policiers locaux fonctionnent déjà dans leur nouveau cadre de travail.

A l'issue d'une vaste négociation syndicale, un accord définitif est intervenu le 5 juillet 2000 entre les ministres de l'Intérieur et de la Justice, d'une part, et quatre des cinq organisations syndicales, d'autre part. La conclusion de ces discussions est extrêmement importante pour le personnel des services de police. Les textes élaborés sont en effet la traduction de l'accord du 21 avril 2000,

complété par une série d'améliorations techniques. Cet accord répond à la majorité des attentes du personnel et permettra d'offrir de meilleures perspectives de carrière. Certains aspects de cet accord ont déjà reçu une base légale lors du vote du projet de loi portant diverses dispositions accompagnant la mise en place de la position juridique du personnel des services de police.

Début avril fut signé l'arrêté royal relatif au conseil consultatif des bourgmestres. Cet organe d'avis voit donc sa composition et ses règles de fonctionnement fixées, et ce de manière à assurer une représentativité effective, que ce soit au niveau de la région, de la province ou des zones, tant monocommunes que pluricomunes.

Le 23 août dernier, le conseil consultatif des bourgmestres s'est réuni pour la première fois. Depuis septembre dernier, les président et vice-présidents du conseil consultatif des bourgmestres sont désignés. Le conseil consultatif des bourgmestres est désormais une réalité. Cet organe consultatif a déjà eu l'occasion de rendre un avis sur le projet d'arrêté relatif aux premières désignations à la police locale.

L'arrêté royal du 3 septembre 2000 répartit les compétences attribuées à la police fédérale en vertu de la loi du 7 décembre 1998 sur la police intégrée entre ses diverses composantes essentielles. Cet arrêté royal a donc un double objectif: déterminer les directions générales de la police fédérale, d'une part, et préciser les compétences attribuées à la police fédérale entre le commissaire général et les directions générales, d'autre part.

Dans la mesure où la police fédérale doit se mettre effectivement à fonctionner dès 2001, le cadre dirigeant doit être constitué sans délai.

Cela vaut également pour le niveau local car, comme vous le savez, les corps de police locale se mettront en place en plusieurs phases dès 2001. Les règles de procédure pour les premières désignations ne sont pas fixées dans la loi sur la police intégrée. Cette tâche a été confiée au Roi, plus précisément au Ministre de l'Intérieur. Cette tâche a été accomplie par la publication au moniteur belge de deux arrêtés royaux datés du 31 octobre 2000, fixant les conditions et les modalités de la première désignation à certains emplois de la police locale, de la police fédérale et de l'inspection générale de la police locale et de la police fédérale. Les deux arrêtés précisent la procédure à suivre pour les premières

désignations dans les fonctions dirigeantes au sein de la police fédérale et de la police locale. A la police fédérale il s'agit des fonctions de commissaire général, directeur général, directeur général adjoint, inspecteur général, directeur, directeur coordinateur et directeur judiciaire. Pour la police locale, il s'agit de la fonction de chef de camp.

La procédure ainsi mise en place a déjà abouti à la nomination du commissaire général et de l'inspecteur général. Ayant prêté serment, le nouveau commissaire général pourra participer aux travaux de la commission de sélection devant mener à la nomination des directeurs généraux. Une fois ces nominations acquises, la police fédérale pourra s'organiser et devenir opérationnelle. Il est un fait que la police fédérale deviendra une réalité dès janvier 2001, et ce conformément au calendrier fixé et aux engagements pris par vous-même, monsieur le Ministre, n'en déplaise à certains de nos collègues qui estiment opportun de monopoliser l'attention du ministre en ressassant les mêmes questions lors des longues et fastidieuses réunions hebdomadaires de notre commission de l'Intérieur.

L'année 2001 sera également une année transitoire concernant la mise en place de la police locale. Il semble bien qu'un certain enthousiasme ait accompagné la première vague d'expériences pilotes lancées à la mi-avril et que les autorités communales et les chefs de police responsables aient fait preuve d'une volonté de réussite, d'une créativité, ainsi que d'un rythme de travail soutenu.

Il apparaît qu'un nombre important d'entités affichent clairement leur volonté d'entamer le processus d'intégration sans attendre l'entrée en vigueur de la loi sur la police intégrée. Un tel dynamisme et une telle volonté ne peuvent que nous rendre optimistes. Face à ce bilan positif, je tiens toutefois à attirer l'attention du Ministre sur les inquiétudes légitimes que manifestent nombre de mandataires communaux. Il en a été fait écho ce soir d'ailleurs lors de plusieurs exposés.

Je pense plus particulièrement à l'impact budgétaire de la réforme sur les finances communales. Certains craignent qu'en plus du coût général, les communes soient appelées à gérer non seulement le surcoût de la réforme statutaire mais également le surcoût entraîné par le transfert des gendarmes des brigades territoriales vers les zones de police.

Vous l'avez annoncé à plusieurs reprises, la réforme des services de police devrait constituer une opération budgétaire neutre pour les communes. Cependant, certains ont déjà fait remarquer que cette neutralité budgétaire ne vaudrait que pour la facture globale de toutes les communes réunies.

Des glissements financiers peuvent avoir lieu entre les communes proprement dites. Par conséquent, une commune qui investissait beaucoup dans la police avant la réforme devra déboursier moins d'argent qu'une autre qui laissait en grande partie la politique de la sécurité aux mains de la gendarmerie.

Cette éventualité ne cessera d'inquiéter les mandataires communaux tant que certaines mesures ne seront pas prises par le niveau fédéral.

Je pense notamment à la fixation d'effectif minimal du personnel de la zone de police locale, à la détermination des normes budgétaires minimales, à la fixation des règles relatives au calcul et à la répartition des dotations communales, à leur répartition et modalités de paiement, aux critères et modalités pour la fixation et le versement de la dotation fédérale.

En l'absence de tels éléments, les communes resteront dans l'impossibilité de déterminer de manière réaliste le budget 2002. Si M. Tant était présent dans cette salle, je dirais que l'inquiétude des mandataires communaux doit exister effectivement pour leur budget 2002 bien plus que pour leur budget 2001, puisque des assurances ont été apportées par le ministre en ce qui concerne l'équilibre entre les dotations fédérales et les dépenses qui seront assumées par les villes et communes.

A l'occasion de l'interpellation que le collègue Jacques Simonet vous adressait dernièrement, monsieur le ministre, vous avez pu exposer des pistes de réflexions et fournir un certain nombre d'éléments de réponse.

Quoi qu'il en soit, ces interrogations et inquiétudes sont autant de défis que vous relèverez, j'en suis sûre, durant l'année de transition 2001. J'en veux pour preuve la remise aux membres de la commission de l'Intérieur d'un document reprenant les lignes de forces du premier plan national de sécurité.

Pour la première fois, l'approche de certains phénomènes est concrétisée par le choix de

priorités, et ce afin de rencontrer de manière optimale les préoccupations de nos concitoyens.

En d'autres termes, la police fédérale fournira une contribution importante à l'approche des problèmes de sécurité, tout en intégrant son action dans la réalisation des objectifs définis dans le plan fédéral de sécurité et de politique pénitentiaire du ministre de la Justice.

L'objectif majeur d'un tel plan est de garantir une approche policière globale et intégrée de la sécurité et d'assurer la cohérence de l'ensemble des structures policières. Les services de police locaux et les services déconcentrés de la police fédérale devront en tenir compte lors de l'établissement de leurs plans annuels et de leurs plans d'action respectifs.

Il importe cependant qu'une concertation constructive soit organisée et implique tant le niveau fédéral que le niveau local. En effet, il ne serait pas opportun que le rôle des polices locales se limite à traduire, au niveau des zones de police, les priorités essentiellement définies au niveau fédéral. Le niveau local doit pouvoir participer dans une certaine mesure à la définition de ces priorités.

Ce premier plan annuel de sécurité détermine également le rapport entre les moyens en personnel de la police fédérale et ceux en personnel de la police locale. Sur la base des chiffres disponibles et compte tenu du passage de sept mille cinq cent trente-neuf membres du personnel des brigades de gendarmerie vers la police locale, le rapport entre la police fédérale et la police locale, en termes d'effectifs, se présente comme suit: 26,6% à la police fédérale et 73,4% à la police locale. Il s'agira, à mon sens, d'en tenir rigoureusement compte dans la détermination du montant de la subvention fédérale - et ce, afin de diminuer au maximum l'impact budgétaire de la réforme sur les finances communales.

Permettez-moi encore de vous féliciter, monsieur le ministre, pour le travail titanesque que vous accomplissez depuis le début de cette législature pour mener à bien les missions que vous vous êtes définies. Vous faites preuve d'un dynamisme remarquable et d'une volonté à toute épreuve dans la gestion et l'exécution des réformes qui concernent des thèmes aussi sensibles et complexes que les services de police, les services de sécurité civile ou encore le droit d'asile. Vous vous êtes donné pour tâche d'entamer et d'initier une modernisation fondamentale des appareils de l'Etat, tout en tenant compte non seulement des

avis et des expériences des acteurs de terrain, mais également des attentes de nos concitoyens.

Vous êtes en train de remplir votre contrat, monsieur le ministre. La loi du 7 décembre 1998 sur la politique intégrée est en cours d'exécution et sera une réalité dans les délais fixés. La modernisation des services de sécurité sera initiée dans le courant de l'année 2001 et l'application de votre politique d'immigration et d'asile, basée sur trois piliers: régularisation, réforme de la procédure d'asile, éloignement effectif des illégaux, sera poursuivie. Sachez, et ce ne sera une surprise pour personne, que le groupe PRL FDF MCC vous soutient fermement et vous accordera sa totale confiance.

02.33 Kristien Grauwels (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de voorzitter, heren ministers, mijn uiteenzetting zal niet gaan over al die problemen die hier en in zowat elke vergadering van de commissie voor de Binnenlandse Zaken al heel uitgebreid en veelvuldig aan bod zijn gekomen. Ik denk aan de verdeling van de politiezones, de kosten voor de gemeenten, de inschaling, de haalbaarheid en de planning van de uitvoering van de wet enzovoort. Daar wil ik het even niet over hebben. Ik wil het wel hebben over het belang van de lokale politie in het kader van preventie, over de rol van de burgemeester in de politiezones, over de politieraden en de politiecolleges en, vooral, over onze vrees dat dit een democratisch deficit zal betekenen. Verder wil ik nog spreken over de veiligheidsschepenen die geen wettelijke bevoegdheid hebben en, last but not least, de vrouwen bij de politie.

Wij hebben het altijd opgenomen voor de lokale politie omdat die instaat voor de basispolitiezorg en omdat die een zeer belangrijke pijler vormt in het voorkomen van conflicten en criminaliteit. Zij vertegenwoordigen het preventieve aspect in het veiligheidsbeleid. Vooral het systeem van de wijkagent, die verbonden is met een bepaalde buurt, die de mensen kent en weet hoe hen aan te pakken, die kan bemiddelen in conflicten en die problemen kan signaleren aan de lokale overheid, is een waardevolle en misschien te weinig gewaardeerde schakel in de ordehandhaving. Het is dan ook zeer belangrijk dat de politiemensen die garant staan voor de basispolitiezorg, kwaliteit kunnen garanderen. Te dikwijls werd de aanstelling van politiemensen door de gemeenteraad de inzet van politieke benoemingen. De meerderheid in de gemeenteraad stelde te dikwijls een kandidaat voor die eerder moest voldoen aan de juiste partijkleur, maar daarom niet altijd de best

gekwalficeerde kandidaat was. Nieuwe kandidaten moeten op een objectieve en moderne manier worden geselecteerd en dit niet alleen om hun kwaliteit te garanderen, maar ook hun onafhankelijkheid. Politiek benoemde kandidaten zijn te dikwijls afhankelijk van de burgemeester of de schepenen. Het gaat zelfs soms zo ver dat niet de commissaris, maar wel de burgemeester zelf bepaalt wanneer wel of niet kan worden opgetreden. Nogal willekeurig dus, en dat is geen gezonde situatie.

Een volgend aandachtspunt is het belang van de democratische controle op de politie door de burgers en door de gemeenteraadsleden. De bevoegdheid die de gemeenteraad tot nu toe had om politieverordeningen uit te vaardigen en om de politiechef ter verantwoording te roepen, wordt nu overgenomen door de politieraad. Het is duidelijk dat een deel van het democratische controlerecht verloren dreigt te gaan. Niet alle gemeenteraadsleden kunnen nu nog in het systeem van de politieraden controle uitoefenen op het politiebeleid.

Enkel nog de gekozen of voorgestelde raadsleden die terechtkomen in de politiezone, kunnen dat. Het zullen dan misschien ook dikwijls raadsleden uit de meerderheidspartijen - die deel uitmaken van het beleid - zijn. Kleine of oppositiepartijen zullen misschien geen vertegenwoordiger hebben in de politieraad. Aldus verliezen zij hun controlerecht. Ze hebben dan ook niet meer de kans om voorstellen te doen en hun waardering of hun kritiek op het politiewerk te uiten.

Als er in de wet staat dat er leden van de gemeenteraad moeten worden voorgedragen, kunnen dat dan ook schepenen zijn? Zij zijn uiteindelijk toch ook leden van de gemeenteraad en hebben stemrecht. Mocht dat het geval zijn, waar blijft dan het controlerecht van de gemeenteraad, meer bepaald van die leden van de gemeenteraad die geen uitvoerend mandaat hebben? Zijn de verslagen van de politieraad openbaar en zijn die ter beschikking van de raadsleden? In de gemeentewet staat dat geen enkel stuk aan het onderzoek van de raadsleden onttrokken mag worden. Zijn de vergaderingen openbaar? Kunnen de burgers ook die vergaderingen bijwonen, zoals bij de gemeenteraad? Kan er ook een vragenuur worden georganiseerd, waar de bevolking terechte opmerkingen kan maken? Kunnen de raadsleden die niet in de politieraad zetelen ook voorstellen doen? Kunnen de beslissingen ter kennisneming op de gemeenteraad komen?

Mijnheer de minister, ik reken erop dat u in uw antwoord op dergelijke vragen de openbaarheid maximaal kunt garanderen. Per politiezone wordt er een zonale veiligheidsraad opgericht. Die zal onder meer een zonaal veiligheidsplan opstellen dat past in de keuzes die het federaal veiligheidsplan heeft gemaakt. Het opstellen van een zonaal veiligheidsplan kan een meerwaarde bieden aan een geïntegreerd beleid. Toch zal elke burgemeester een deel van zijn bevoegdheden inleveren en minder dan voordien eigen accenten kunnen leggen. Ik kan me best voorstellen dat een burgemeester met een ecologische of een groene reflex niet altijd diezelfde reflex vindt bij zijn collega's. Zal die burgemeester een eigen beleid kunnen voeren, waarbij hij vooral de politieverordeningen met betrekking tot de milieuzorg kan garanderen? Kan hij dat dan niet doen samen met zijn collega's? Zal hij niet riskeren minder middelen en minder personeel daarvoor te kunnen inzetten?

Een derde bekommernis betreft het recht van de burger om klacht neer te leggen. Kon men vroeger niet terecht bij de lokale politie, dan kon men zich wenden tot de rijkswacht. De vraag is echter tot wie de burger die een klacht wenst neer te leggen, zich in de toekomst kan wenden.

Een volgend aandachtspunt is de trend om, zo niet in alle maar toch in veel en vooral grote gemeenten, een schepen voor veiligheid aan te stellen. Dit wekt bij de bevolking de indruk dat snel kan worden opgetreden, in die zin dat niet alleen snel kan worden geverbaliseerd, maar dat hieraan ook onmiddellijk gevolg zal worden gegeven. Misschien is dat precies wat de bevolking vraagt. Kan een schepen voor veiligheid deze verwachting echter inwilligen? Uiteindelijk is het nog steeds de burgemeester die de orde handhaaft en die terzake verantwoordelijk is. Is de schepen voor veiligheid niet eerder een creatie zonder veel invloed, macht of zeggenschap?

02.34 **Hugo Coveliers** (VLD): Mijnheer de voorzitter, het verbaast mij dat het probleem omtrent de schepen voor veiligheid aan de federale minister wordt voorgelegd, hoewel het een specifieke gemeentelijke bevoegdheid is.

Meent u vervolgens niet, mevrouw Grauwels, dat wanneer een stad of een gemeente beschikt over een degelijke, coherente, samenhangende ploeg waarbinnen duidelijke afspraken worden gemaakt, precies de schepen voor veiligheid kan zorgen voor een geïntegreerde aanpak inzake veiligheid? Bovendien kan hij de problematiek omtrent het gewapend bestuur aanpakken; de informatie uit

het bestuur kan worden verzameld, derwijze dat de veiligheid in de stad of de gemeente kan worden gegarandeerd.

02.35 **Kristien Grauwels** (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de voorzitter, wat ik wil opwerpen is dat de burgemeester uiteindelijk bevoegd blijft voor de veiligheid.

02.36 **Hugo Coveliers** (VLD): Mijnheer de voorzitter, collega's, de burgemeester is bevoegd inzake politie, maar veiligheid is breder dan politie.

02.37 **Kristien Grauwels** (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de voorzitter, collega's, een vraag die men ook kan stellen is of in politieraden de schepen van veiligheid beschouwd kan worden als diegene die naar de politieraad wordt afgevaardigd. Gaat men dat systematisch doen?

02.38 **Hugo Coveliers** (VLD): Mijnheer de voorzitter, collega's, in deze problematiek kan de burgemeester zich laten bijstaan door een expert en dat zou de schepen van veiligheid kunnen zijn.

02.39 **Kristien Grauwels** (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de voorzitter, collega's, uiteindelijk blijft de burgemeester verantwoordelijk. Welke bevoegdheden heeft de schepen van veiligheid dus? Ik denk dat men hier toch moet bij stilstaan. Deze functie is gecreëerd als antwoord op vragen bij de bevolking en daarom moet men denken aan een duidelijke afbakening van de bevoegdheden van de burgemeester en van de schepen van veiligheid. Kan dit plaatselijk worden geregeld, of moet dit algemeen worden bepaald? Een andere vraag: kan een schepen van veiligheid bijvoorbeeld bevelen geven aan een hoofdcommissaris of aan een plaatselijke korpschef? Is dat toegestaan in de mate dat de burgemeester zijn bevoegdheid enigszins delegeert?

Kortom, de schepen van veiligheid lijkt een antwoord te bieden op vragen die bij de bevolking leven, men geeft de indruk heel snel op de bal te spelen, dat er onmiddellijk kan geverbaliseerd worden en dat er gevolg wordt aan gegeven. Wat dat laatste betreft, denk ik dat de schepen van veiligheid die verwachtingen niet kan inlossen.

02.40 **Willy Cortois** (VLD): Moet ik daaruit besluiten dat Agalev tegen de functie van schepen van veiligheid is? Ja of neen?

02.41 **Kristien Grauwels** (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de voorzitter, ik wil aantonen dat het bij de creatie van een functie van schepen van

veiligheid niet zo duidelijk is welke bevoegdheid die kan krijgen. Ik stel de vraag aan de minister. Hoe zou hij die functie willen invullen? Komt er een algemene regeling over of wordt dat plaatselijk beslist of afgesproken tussen een burgemeester, die een deel van zijn of haar bevoegdheid aan de schepen van veiligheid afstaat? Ik wijs op een probleem dat zou kunnen rijzen. Ik wijs op een onduidelijkheid en op verkeerde verwachtingen die zouden kunnen bestaan.

02.42 Willy Cortois (VLD): De relatie van de burgemeester tot het korps is duidelijk wettelijk bepaald, maar als ik het standpunt van Agalev beschouw, kan ik mij inbeelden dat een schepen van veiligheid in de eerste plaats een signaalfunctie heeft. Hij kan voor een stuk de leiding van het politiekorps op zich nemen en het politiebeleid in een bepaalde richting sturen. Vanuit zijn functie kan hij zeggen waar de noden zeer groot zijn. In de tweede plaats, denk ik dat de schepen van veiligheid eigenlijk in de totale omgeving van het veiligheidsthema werkt. Daar hoort ook de preventie en het onveiligheidsgevoel bij, dat niet altijd een reëel probleem van de politie is, maar een algemeen onveiligheidsgevoel.

Als de schepen van veiligheid een figuur is die vertrouwen en gezag uitoefent, kan hij op die manier een onmiddellijke bijdrage leveren aan een betere vertrouwensrelatie tussen de overheid in het algemeen en de bevolking. Ik dacht dat die schepen van veiligheid veel meer in het stramien van Agalev thuishoort dan ik vandaag hoor. Deze schepen kan het politiebeleid boven het louter repressieve doen uitgroeien, maar daarvoor moet men een persoon hebben die een grote uitstraling in de gemeente heeft.

02.43 Kristien Grauwels (AGALEV-ECOLO): Mijnheer Cortois, als u mij zou vragen waarvoor ik kies, dan denk ik dat onze fractie inzake preventie veeleer voor de uitbouw van het systeem van wijkagenten zou opteren in plaats van de creatie van een functie van schepen van veiligheid. Ik denk echter dat de bedoeling alleszins is om preventief te werken en aandacht te hebben voor het onveiligheidsgevoel dat bij de mensen aanwezig is en daar vooral een oplossing aan te geven door die preventie te verzekeren.

Tot slot wens ik af te ronden met een bedenking in verband met het gebrek aan vrouwen bij de politie. In Vlaanderen loopt er op televisie een populaire serie, met name Flikken. In deze serie nemen twee vrouwen de leiding. Dit moet jammer genoeg model staan voor het functioneren van een

moderne en geïntegreerde politie. Het beeld klopt echter niet altijd met hoe het er in de werkelijkheid aan toegaat. Misschien heeft het te maken met de onregelmatige werktijden van het politiewerk en de moeilijke combinatie tussen werk en gezin. Die problemen doen zich even goed voor bij mannen als bij vrouwen. Volgens ons is het ondenkbaar zo'n grote hervorming door te voeren, zonder een actief personeelsbeleid te voeren. Dit personeelsbeleid moet de job ook voor vrouwen aantrekkelijker maken.

Mijnheer de minister, de wet op de politiehervorming uitvoeren is geen gemakkelijke klus. Het moet leiden tot een verhoogde kwaliteit en meer efficiëntie van het politiewerk. Vergeet echter niet de nood aan democratische controle te garanderen en zorg voor meer vrouwen in het korps.

02.44 Richard Fournaux (PSC): Monsieur le président, messieurs les ministres, chers collègues, je ne serai pas long. Mon intervention, comme M. Poncelet, mon chef de groupe, vous l'a annoncé, vise simplement à obtenir du gouvernement la clarté sur la participation financière de l'Etat fédéral dans la réforme des polices, surtout au niveau local. Monsieur le ministre, je vois que vous souriez déjà.

02.45 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur le président, je vais vous dire pourquoi je souris. Je fais le tour des provinces pour rencontrer les bourgmestres. Je suis allé récemment à Namur, j'ai répondu à toutes les questions précises que ceux-ci avaient et, malheureusement, vous n'y étiez pas. C'est pour cette raison que je souris.

02.46 Richard Fournaux (PSC): Monsieur le président, je vous dirai simplement que, hier aussi, nous posions des questions en commission, et vous n'y étiez pas. Vous savez qu'à chaque jour suffit sa peine. D'autre part, vous savez sans doute que les réunions organisées, comme vous le dites si bien et où vous vous rendez, le sont par l'Union des Villes et Communes dont je suis un administrateur. L'Union des Villes et Communes qui s'est présentée à l'invitation de M. le premier ministre la semaine passée en son cabinet pour évoquer ces mêmes problèmes; que je sache, l'ensemble des bourgmestres invités ont trouvé porte close et on leur a demandé de postposer le rendez-vous une fois sur place. Je crois donc que l'opposition et moi-même, malheureusement, n'avons pas le monopole des rendez-vous manqués.

Deuxièmement, je voudrais vous dire qu'à

plusieurs reprises, je me suis déjà présenté - et je vais vous le dire très franchement, avant cette législature-ci aussi - à des rencontres organisées par les ministres successifs de l'Intérieur de quelque parti qu'ils viennent, où nous avons chaque fois demandé des informations complémentaires sur le coût de la réforme des polices au niveau des pouvoirs locaux, et chaque fois nous avons reçu des réponses que je me permets de qualifier de vagues.

Monsieur le ministre, je voulais commencer mon intervention en faisant écho à vos réponses à mes collègues bourgmestres, présents à cette réunion provinciale à Namur. Au cours de cette réunion, quelqu'un, je ne sais si c'est vous, un de mes amis ou de mes ennemis provinciaux namurois, a fait référence aux interventions du groupe PSC à la Chambre, à mon sujet ou au sujet de certains de mes collègues. Je suis heureux, cela devient intéressant: même quand je ne suis pas là, on parle de moi! Vous avez donné l'impression de répondre sur un ton un peu humoristique: "Oh! M. Fournaux ne comprend pas bien". Monsieur le ministre, je ne vous reprocherai jamais de parler de moi.

Monsieur le ministre, une clarification s'impose. En séance plénière, vous avez dit, le premier ministre l'a confirmé et M. Janssens y a fait allusion, ainsi que le parlementaire représentant le PRL-FDF-MCC et le reste: "Oui, la réforme des polices sera neutre pour les pouvoirs locaux". A la suite de ces propos, nous avons produit en plénière des documents venant de groupes de travail initiés par le ministère de l'Intérieur lui-même. Ils faisaient état de deux types de chiffres: le premier reprenant la norme minimale de sécurité pour une série impressionnante de communes, le deuxième reprenant le pourcentage d'intervention de l'Etat fédéral dans la réforme des polices, organisée au niveau local.

Monsieur le ministre, il m'a été répondu que ces chiffres étaient tout simplement farfelus. Nous ne nous sommes pas contentés de cette réponse et nous nous sommes permis de vous interpellier à nouveau en commission de l'Intérieur. Là, et je peux reprendre le texte car je l'ai sous la main, vous nous avez dit - un collègue libéral y a fait allusion aussi en évoquant l'interpellation en commission de M. Simonet mais il a oublié la mienne - que le chiffre de 38% était de nouveau farfelu et que le chiffre d'intervention du fédéral dans le coût du personnel au niveau des polices locales se situait entre 6 et 700.000 francs par agent.

Monsieur le ministre, après avoir entendu cette déclaration, nous nous sommes permis de faire effectuer un petit travail par nos receveurs communaux respectifs afin de vérifier la transposition de ces chiffres sur le terrain. Lorsque j'applique les chiffres que vous avez vous-même cités en commission à la zone interpolice dans laquelle Dinant se trouve, le manque financier est de 30 millions. La ville de Dinant représentant la moitié de l'effectif de la zone interpolice, le manque financier y est de 15 millions.

Je sais que des collègues de la majorité ont immédiatement réagi à certains propos via la presse. Ils prétendent qu'il est normal - et d'ailleurs prévu dans l'accord Octopus - que les communes qui n'ont pas fait l'effort nécessaire de respecter les normes minimales de sécurité soient pénalisées. L'enjeu de l'organisation de la sécurité doit être pris en charge de manière équilibrée tant par le gouvernement fédéral que par les communes.

Monsieur le ministre, nous avons donné notre accord au moment de l'Octopus et je ne vois pas pourquoi le PSC renierait aujourd'hui l'accord qu'il a donné au moment heureux où il était encore au pouvoir. Je vous annonce, monsieur le ministre, que la ville de Dinant a toujours respecté la norme minimale de sécurité. Dès lors, je réfute l'argument de certains qui prétendent ici que M. Fournaux et ses amis se trompent, voire même transforment la vérité. Ils disent que lorsque le ministre cite des chiffres, c'est bien entendu pour demander à chaque commune de respecter la norme minimale de sécurité. Je vous assure que cela a été fait à Dinant et dans l'ensemble de la zone interpolice dans laquelle Dinant se trouve.

Monsieur le ministre, nous avons demandé aussi aux bourgmestres des communes de Mouscron, de Couvin, de Viroinval, de Profondeville, d'Enghien et de Tubize d'effectuer le même travail et la même évaluation. Si pour Dinant, le manque de financement est de 15 millions, il est de 6,5 millions pour Mouscron, de 6,8 millions pour Couvin, de 3,2 millions pour Viroinval, de 6,7 millions pour Profondeville, de 19 millions pour Enghien et pour Tubize, de 6,5 millions.

Alors, j'insiste, monsieur le ministre, sur le fait que l'Union des villes et communes vient de publier un rapport que nous voulions présenter au premier ministre voici quelques jours. Malheureusement, le rendez-vous fut reporté dix minutes avant l'heure prévue. Et, comme par hasard, le rapport de l'Union des villes et communes aboutit aux

mêmes conclusions que nous.

Le plus comique de l'histoire, c'est que lorsqu'on transpose le manque à gagner ou le besoin de financement et qu'on le compare au budget des polices, nous arrivons au chiffre de 38 à 40%. Cela démontre bien que le vent favorable qui nous est parvenu de la part d'un groupe de travail que vous avez vous-même initié ne semble pas si farfelu que cela.

Monsieur le ministre, tout à l'heure encore, à la buvette des parlementaires, un éminent collègue de votre majorité - membre de votre parti - me disait, en aparté, que je me trompais, que le gouvernement et le ministre avaient prévu des méthodes de financement qui vont alléger le coût des communes, du moins temporairement.

Mais alors, monsieur le ministre, pourquoi ne le dit-on pas publiquement? Pourquoi laisse-t-on les mandataires s'inquiéter inutilement?

02.47 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur Fournaux, je l'ai dit plusieurs fois en commission. Et je vous invite à écouter attentivement ce que je dis et je vais vous le répéter dans un instant.

02.48 Richard Fournaux (PSC): Dans ce cas, je serai content que ce soit acté dans les annales. Car au vu de vos réponses - dont je peux vous soumettre le texte -, vous faites allusion à ces 600.000 à 700.000 francs par agent dans chaque zone interpolice du Royaume. Jamais il n'a été question des informations qui m'ont été données tout à l'heure.

Je crois encore que l'endroit où on cause officiellement dans cette Chambre, c'est ici ou en commission ... et pas à la buvette avec un collègue, fût-il chef de groupe.

02.49 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur Fournaux, c'est vous qui étiez à la buvette. J'étais quant à moi en séance.

02.50 Richard Fournaux (PSC): Monsieur le ministre, au-delà de toute polémique, qui ne pourrait qu'être stérile, nous demandons simplement la clarté sur la manière dont le fédéral va intervenir au bénéfice des zones interpolices. Nous désirons aussi que vous puissiez nous exposer les mesures spécifiques qui seront prises pour les villes ou les communes ou les ZIP dans lesquelles se trouve une commune, chef-lieu d'arrondissement, pour les communes où résident des pouvoirs importants, tels qu'un palais de justice, etc.

Tout simplement, nous demandons à M. le ministre d'être rassurés et je l'ai dit la dernière fois en séance plénière et cela m'a réjoui de le réentendre aujourd'hui, si ce n'est qu'au moment de la déclaration du premier ministre, ce n'était pas en plénière que l'on pouvait entendre les bourgmestres et échevins présents dans la majorité s'inquiéter voire même se plaindre, mais aujourd'hui j'ai entendu M. Janssens,...

02.51 Charles Janssens (PS): Monsieur le président, c'est la deuxième fois que M. Fournaux me cite à tort et à travers. Je lui dénie sur le fond le droit de me citer mais sur la forme cela ne me dérange pas, vous pouvez continuer à me citer...

02.52 Richard Fournaux (PSC): Monsieur le président, je n'ai pas voulu citer M. Bacquelaine, ...vous avez compris que c'était celui qui était à la buvette...

02.53 Daniel Bacquelaine (PRL FDF MCC): Monsieur le président, je suis un peu jaloux car lorsque M. Fournaux cite M. Janssens, il le cite et quand il parle de moi, il parle de la buvette. Je trouve cela un peu désobligeant.

Mais je profite de l'occasion pour rappeler à M. Fournaux que s'il avait participé aux réunions organisées par son employeur, puisqu'il est administrateur de l'Union des villes et communes, il aurait perçu dans le discours du ministre des explications quant aux méthodes de financement des gendarmes, aux surplus barémiques des agents de police et aux situations de communes qui se trouvaient en dehors de la norme. Tout cela a été expliqué publiquement dans les réunions tenues par l'Union des villes et communes dans les différentes provinces du pays.

02.54 Richard Fournaux (PSC): Monsieur le président, j'ai bien entendu et vous pouvez prendre les textes de l'intervention de M. le ministre de l'Intérieur en commission de l'Intérieur qui répondait à la fois à des interpellations de l'opposition mais aussi à des collègues de la majorité. M. Le ministre a donné des chiffres d'intervention du fédéral, qui sont ceux que je viens de citer, et en ce qui concerne l'aide complémentaire, il a été question des communes qui à ce jour ne respectaient pas les normes de sécurité, et qui bénéficieraient d'une aide concrète pendant une période temporaire.

En plus de cela, je veux souligner le fait du manque de financement. Je ne demande qu'à être rassuré. Et je me demande, monsieur, si au sein

de votre groupe, les gens ont peur de s'exprimer! En tout cas, manifestement à la buvette, ils le font. Ils s'inquiètent et il y en a beaucoup encore qui ne savent comment le calcul va s'opérer dans chacune de leur commune.

Dans la presse d'aujourd'hui, après une visite du ministre de l'Intérieur à Charleroi, M. Van Gompel exprime lui-même toute son inquiétude. Il n'y a pas que M. Janssens qui s'inquiète, il en est de même pour Mme Lizin.

(M. Charles Janssens demande la parole.)

Le **président**: Ce n'est pas un fait personnel, monsieur Janssens.

02.55 Richard Fournaux (PSC): Monsieur le président, monsieur le ministre, il a fallu qu'un dinantais monte à cette tribune pour détendre l'atmosphère.

Mais j'espère beaucoup qu'au-delà des rires que j'entends sur ces bancs, chacun d'entre-nous, même les écologistes qui veulent maintenant à tout prix monter au pouvoir y compris dans nos communes, ne riront plus de cette manière dans quelques mois lorsqu'ils devront trouver une façon de financer la note au niveau local.

Je dis à l'intention du gouvernement qu'il ne faudrait pas que celui-ci témoigne d'une espèce d'escroquerie intellectuelle ou politique qui consiste à voir un ministre des Finances faire l'apologie de la réduction des impôts que le gouvernement fédéral pourra se permettre et de voir par ailleurs chacune des entités communales se trouver dans l'obligation de réaugmenter ses impôts locaux tout simplement pour financer la réforme des polices et les projets du gouvernement fédéral.

Je peux témoigner que de toute façon que cela ne changera rien dans la poche du citoyen que, paraît-il, nous représentons toutes et tous ici.

02.56 Géraldine Pelzer-Salandra (ECOLO-AGALEV): Monsieur le président, messieurs les ministres, chers collègues, mon intervention ne sera certes pas aussi "colorée" que celle de M. Fournaux. Toutefois, avant toute chose, je souhaiterais répondre à ce dernier en lui précisant le fait que tenter d'accéder au pouvoir ne constitue pas une préoccupation récente pour le groupe politique que je représente! Au contraire même, les écologistes se sont régulièrement frottés à l'exercice du pouvoir au niveau local depuis au moins douze ans. Ce dernier ne nous est donc

pas chose étrangère!

Cette remarque étant faite, j'en reviens à notre sujet de préoccupation présent. La loi sur la police intégrée à deux niveaux a été votée, en urgence, dans un contexte - faut-il le rappeler - pour le moins particulier. Notre pays était alors traumatisé par les développements de l'affaire Dutroux et par les dysfonctionnements de certaines de nos institutions, mis en évidence - tant au niveau policier qu'au niveau judiciaire - par la commission Verwilghen.

Ces événements douloureux - associés à d'autres dossiers sur lesquels je ne reviendrai pas ici - ont engendré une véritable crise de confiance au sein du peuple belge vis-à-vis de ses institutions. Dès lors, l'un des engagements du gouvernement fut de s'atteler à remédier à ces dysfonctionnements judiciaires et policiers. La réforme des polices en est l'un des premiers pas.

Dans une telle entreprise, nous ne pouvons point perdre de vue toute une série de considérations: la complexité de la définition et de la mise en œuvre d'une telle réforme, qui comprend - à différents niveaux - d'innombrables questions organisationnelles, statutaires et financières; la responsabilité des communes en matière de sécurité immédiate du citoyen; l'importance des missions judiciaires du travail policier en matière d'effectivité du "rendre justice".

Toutes ces considérations ne doivent pas nous faire perdre de vue l'essentiel. A savoir la nécessité de services de police au service des citoyens, de tous les citoyens à commencer par les plus vulnérables. La nécessité d'un service de police démocratique non seulement par le contrôle démocratique externe qui doit s'exercer sur la définition et la réalisation de ses missions, mais également et surtout par sa culture et celle de chacun de ses agents, par son organisation, ses procédures et ses pratiques au quotidien. En tant que parlementaires, nous avons un devoir de vigilance. La loi sur la réforme des polices ne porte en fin de compte que sur les grandes orientations de celle-ci.

C'est par toute une série d'arrêtés royaux que sont réglées des questions aussi importantes que le rapport entre niveau fédéral et niveau local, le statut des agents, l'organisation concrète des fonctions, de la formation, de l'information, des moyens logistiques et financiers dégagés pour en garantir le bon fonctionnement. La prédominance de l'exécutif dans ce débat sur la réforme des polices entraîne une marginalisation de la fonction

de parlementaire que nous pouvons regretter. Elle explique d'ailleurs l'avalanche de questions à laquelle est soumis régulièrement le ministre de l'Intérieur en commission.

Ces questions, ces interpellations parfois critiques sont l'expression du devoir de vigilance démocratique, de la volonté de construire, d'aboutir à une réforme conforme aux souhaits des citoyens. Une politique ne s'évalue malheureusement pas seulement à ses intentions et à la lettre, elle se mesure dans l'effectivité de sa mise en place. Elle tient aux moyens qui sont consacrés à l'efficacité de ses missions, faute de quoi la réforme n'est qu'un masque, un statu quo.

Nous ne doutons pas de la volonté du gouvernement et du ministre de l'Intérieur de mener à bien cette réforme qui doit garantir la mise en place d'une police réellement intégrée à deux niveaux. Toutefois, un certain nombre de doutes et de questions subsistent. Le ministre de l'Intérieur avance dans la tâche titanesque qui lui a été confiée puisque la nouvelle police vient d'être dotée d'un tout nouveau statut juridique qui, malheureusement, a dû être voté dans l'urgence. Je ne peux que déplorer le peu de temps qui a été octroyé au parlement pour analyser le statut juridique qui va vraiment conditionner les conditions de travail de tous les fonctionnaires de police.

Cela étant dit, cela a tout de même permis de respecter les délais qui avaient été annoncés et, dans ce sens-là, c'est tout à fait positif. Si nous n'avons pas beaucoup d'inquiétudes quant aux moyens dégagés pour garantir le bon fonctionnement de la police fédérale, par contre, il nous reste des questions importantes quant à son organisation et ses missions. Et notamment les missions judiciaires.

Je développerai certains points qui méritent quelques éclaircissements. Je voudrais aborder les risques d'une fonction d'information liée à des fonctions opérationnelles. Il apparaît dans l'organigramme de la direction générale de la police judiciaire, que le pilier de l'information ne s'inscrit pas dans le cadre de l'appui policier mais qu'il a entre autres dans ses compétences la coordination opérationnelle des missions de police judiciaire.

Le rapport des commissions de la Justice et de l'Intérieur réunies fait apparaître qu'il était opportun d'intégrer les services gérant l'information à la structure policière en tant que service d'appui mais pas en tant que service

opérationnel. Le ministre de l'Intérieur de l'époque, M. Vande Lanotte - c'était à vrai dire une période assez risquée pour les ministres, ils semblaient tous assis sur des sièges éjectables et si je me suis trompée vous m'en excuserez - disait à l'époque: "Les responsables de la gestion des informations n'ont pas de pouvoir opérationnel. Ce n'est pas à eux de fixer une politique criminelle, ni de se rendre sur le terrain."

Apparemment, cela a changé. Est-ce que le fait de lier la fonction de renseignement et d'information à des fonctions opérationnelles ne risque pas de favoriser des logiques de fonctionnement autonomes échappant à tout contrôle et de renforcer la tentation d'ingérence dans les enquêtes policières? Si je me pose cette question, c'est évidemment en rappel de tous les débats plutôt douloureux qui ont eu lieu au sein de ce parlement. Il est tout à fait légitime de s'interroger et d'essayer de comprendre pourquoi un statut qui avait été plutôt déterminé dans le cadre d'un appui semble visiblement, d'après les documents que j'ai pu consulter, avoir maintenant une compétence opérationnelle. Si vous pouviez m'expliquer cette modification, je pense que ce serait intéressant pour nous tous.

J'aimerais également aborder le manque de clarté de la définition des compétences entre le directeur-coordonateur administratif (DIRCO) et le directeur des unités judiciaires déconcentrées (DIRJU). Alors que la loi prévoit une autonomie du pilier judiciaire, une distinction entre ces deux pôles clés, le fait de confier au DIRCO l'exécution, au bénéfice ou au détriment, que sais-je, du DIRJU, d'une série de tâches de nature logistique et administrative relevant de la compétence de ce dernier, ne risque-t-il pas en pratique de créer des confusions et des interférences dommageables et de mettre à mal le principe d'une autonomie du pilier judiciaire? Monsieur le ministre, pourriez-vous m'éclaircir sur ce point également? Je pense en particulier au fait que seront confiées au DIRCO, au bénéfice du DIRJU ou à son détriment, à vous de me le spécifier, les tâches suivantes: la gestion administrative et l'évaluation du personnel, la préparation et la gestion administrative des budgets déconcentrés, la gestion du système informatique.

Il faudrait éviter que sous le motif louable de la rationalisation des moyens, on aboutisse à une concentration des pouvoirs dans le chef d'un seul pôle.

Il y a encore un sujet que j'aurais voulu aborder si on n'en avait pas longuement débattu aujourd'hui:

le contrôle effectif de la magistrature et du magistrat fédéral par rapport à la police judiciaire. Je n'y reviendrai donc pas. Par contre, je ferai référence à toute une série d'inquiétudes qui ont relayées dans la presse ces derniers jours. Je veux parler de la potentialité d'un risque de "gendarmission" de la future police intégrée. S'il est nécessaire d'aboutir à une intégration et à une harmonisation des structures et des cultures, ainsi que des questions relatives aux statuts, barèmes, grades et pensions, nous pensons qu'il faut éviter que la mise en œuvre de cette intégration ne soit dévoyée par les risques de "gendarmission" de la nouvelle police intégrée.

02.57 Hugo Coveliers (VLD): Madame Pelzer, qu'entendez-vous par "gendarmission"?

02.58 Géraldine Pelzer-Salandra (ECOLO-AGALEV): Si vous m'aviez laissé parler, je vous aurais expliqué que nous ne nous situons évidemment pas dans une logique de quotas. Il n'est pas question de prétendre que les postes de commandement doivent être occupés par autant de personnes émanant de la police judiciaire ou autant de personnes émanant de la gendarmerie. S'il est vrai qu'un profil de compétences doit être respecté - et je suis persuadée que les personnes qui ont été nommées la semaine dernière répondent à ce profil -, il ne faudrait pas, comme le craignent certains au sein des services de police, que des personnes n'émanant pas de la gendarmerie aient des difficultés à accéder aux postes de commandement.

Je sais très bien que M. le ministre a dit, à de nombreuses reprises, que ce genre de choses serait évité. Personnellement, je ne vous demande pas d'appliquer un quota. Je vous rappelle simplement que de nombreuses inquiétudes ont circulé, qu'il y a eu de nombreux débats...

02.59 Hugo Coveliers (VLD): Mevrouw Pelzer, ik ben blij met uw correctie, want ik had verkeerdelijk begrepen dat u ons ervoor waarschuwde dat de nieuwe politie de bedrijfscultuur van de rijkswacht niet mocht overnemen. U zegt echter dat ze toch enkele waarden, niet allemaal, ervan moet overnemen.

02.60 Géraldine Pelzer-Salandra (ECOLO-AGALEV): Tout à fait! Je pense qu'ici, personne ne vous dira que tout est à jeter au niveau de la gendarmerie. Loin de là, c'est un service efficace. Il y a, par contre, au sein de ce service, de nombreux travers que nous avons eu l'occasion de découvrir. C'est cela qu'il faut éviter. Nous

voulons nous doter d'une police efficace, qui sera structurée sur de nouvelles bases. Donc, évitons de la cloner à une organisation qui est en place, qui semble efficace, etc.! Le parlement ayant décidé de s'appuyer sur une autre optique, donnons-nous les moyens de la voir se concrétiser!

Je voudrais encore aborder un point concernant à la fois la police fédérale et la police locale. Il s'agit de la spécificité de toutes les matières relatives à la maltraitance des jeunes et aux abus sexuels.

Il semblerait que dans le cadre de la nouvelle police, tout ce qui relève des matières précitées ne serait pas qualifié de crimes sérieux. Selon ces informations, elles devraient, en vertu de cette qualification, être traitées, dans un premier temps, au niveau local. A mes yeux, il est logique que ce genre de délit soit traité en premier lieu au niveau local, favorisé par une connaissance du terrain et à l'échelon duquel il existe, de toute façon, des compétences de police judiciaire.

Cependant, certains services de police judiciaire se sentent actuellement spécialisés tant dans l'accueil des victimes, dans ce genre de domaine, que dans le type d'enquête à mener. Si un acte d'abus sexuel peut se perpétrer dans un petit village de l'Est de la Belgique, il se peut très bien que ce soit lié à un acte commis dans le cadre de la famille, car les abus sexuels sont souvent commis dans le cadre familial. Donc, l'enquête doit pouvoir être transmise aisément. La coordination qui existe maintenant à cet égard est tout à fait efficace. Mon propos est de veiller, à l'avenir, à la possibilité de coordination pour ce type d'enquête entre un service de police au niveau local et le service de police judiciaire qui effectue ses missions au niveau national. Ce que je vous demande, c'est de préciser dans quel cadre, ces missions se poursuivront et peut-être de me détromper quant à la qualification de crime non sérieux que l'on pourrait attribuer à ce type de délit.

Le dernier point que j'aborderai dans le cadre de la police fédérale est relatif à la lutte contre la corruption et peut-être à l'utilisation abusive des subsides. Je voudrais aborder l'intégration de l'OCCR au sein de la police judiciaire. Cette intégration semble tout à fait logique. Par contre - je vous demande confirmation -, j'ai découvert un organigramme de la future police judiciaire dans les quotidiens. J'aurais souhaité pouvoir en disposer au sein du parlement, parce qu'il s'agit d'une matière que l'on devrait pouvoir recevoir. Il semblerait donc...

02.61 **Antoine Duquesne**, ministre: Il est dans "Le Moniteur", madame!

02.62 **Géraldine Pelzer-Salandra** (ECOLO-AGALEV): J'élargirai donc mon champ de lecture, monsieur le ministre!

L'intégration de l'OCCR au sein de la PJ est tout à fait cohérente. Par contre, si on avait limité les missions de cet organisme, qui a déjà prouvé son efficacité, à la simple mission de recherche des délits dans le cadre de la corruption, ce serait priver la future police judiciaire d'un outil qui était vraiment utile.

Lorsqu'il s'agit d'effectuer des recherches dans le sens de l'utilisation des subsides, donc des biens publics, il est très rare qu'à l'initiative d'une enquête, on puisse qualifier ces faits de corruption.

C'est en bout de course, quand il y a eu toute une série d'enquêtes qui ont été menées que l'on peut arriver à la qualification de corruption. S'il est vrai que la mission de cet organisme est vraiment limitée dans ce cadre-là, je ne comprends pas, nous passons à côté de quelque chose de très intéressant. Il est de notre devoir de nous garantir qu'il n'y ait pas de malversations ou de non-respect dans le cadre des marchés publics et j'aimerais que l'on me dise alors, si cette mission n'est plus confiée à l'OCCR, qui va l'assumer et dans quel cadre?

Nos inquiétudes se portent surtout sur les déséquilibres au niveau fédéral. La mise en place de la police locale ne faisant pas l'objet d'une date butoir, elle nécessitera donc des vigilances particulières quant à sa mise en œuvre si on veut se protéger des dangers d'une police unique que le législateur a voulu éviter.

La mise en œuvre des zones de police pilotes avec une collaboration sur le terrain des polices communales et des brigades territoriales de gendarmerie est très positive, car on a pu au niveau local expérimenter ce que sera demain cette police locale. Je me pose des questions par rapport aux moyens qu'on va octroyer aux polices locales.

On l'a déjà dit, mais j'aimerais rappeler qu'il est important de savoir si la dotation fédérale couvrira effectivement les charges budgétaires occasionnées par le passage de certains membres de la gendarmerie au niveau local, par la nécessité d'adapter ou de construire des locaux qui permettent d'accueillir sous le même toit tous les membres de la police locale.

Qu'en sera-t-il des problèmes liés aux pensions des gendarmes qui étaient prises en charge avant par le niveau fédéral? Va-t-on les affecter au niveau local? Tout cela est l'objet de nombreuses questions au niveau local, toutefois, je me dis que la perspective d'avoir un budget qui explose soudainement pourrait dans le cas de certaines zones faire en sorte que pas mal de communes rechignent à la mise en place de la police locale, ce qui serait vraiment dommageable parce que cette police a été prévue pour couvrir tout le territoire. Il est donc important de se donner les garanties pour y arriver.

Je conclus en abordant la problématique de la proximité. Il est évident que cette nouvelle police locale doit changer son mode d'action, de réactive, elle doit devenir préventive, elle doit être présente sur le terrain. Cela suppose la mise en place d'agents de quartier qui par leur présence, leur connaissance des gens et des réalités de terrain, vont pouvoir mener un tout autre type de mission. Je pense qu'actuellement, les services de police locale sont noyés par les délits mineurs qui n'entrent pas dans le cadre de la sécurité publique, je fais référence à tous les délits en matière d'environnement, de respect de normes, de bruit,... Il me semble que les pouvoirs locaux ont été dotés d'un outil, à savoir la loi permettant de lever les amendes administratives dans toute une série de domaines pour lesquels les arrêtés d'exécution ont trop tardés. Il serait utile de susciter au niveau des pouvoirs régionaux une mise en évidence de cette possibilité car non seulement elle présente des avantages au niveau local, mais elle permettrait de désengorger les services de police de toute une série de délits mineurs.

Cela permettrait aux services de police de répondre aux demandes des citoyens.

Dans ces missions de prévention, la police locale a en charge l'accueil des victimes. Je pense que ce genre de mission mérite dans la formation des policiers une attention particulière et notamment en ce qui concerne la violence au sein des ménages.

Il y a beaucoup plus de risques de se faire agresser au sein de sa famille qu'au coin d'une rue. Je souhaiterais qu'on attire l'attention des polices de proximité sur ce problème réel de violence domestique dont sont l'objet essentiellement les femmes et les enfants.

Mais il faut attirer l'attention des policiers qui

prennent la première déclaration sur l'importance de la manière dont ils prennent cette déclaration car celle-ci conditionne le suivi judiciaire du délit en question.

Actuellement, une femme sur deux, à peine, ose porter plainte dans ce cadre-là. Et malgré la loi que Mme Lizin a contribué à faire voter, il y a très peu de délits, d'agressions domestiques qui aboutissent.

Le **président**: Je demande au gouvernement de quelle manière il compte répartir ses réponses. Monsieur le ministre de l'Intérieur, vous avez la parole.

02.63 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur le président, mesdames et messieurs les députés, il est vrai que la mise en œuvre de cette réforme représente un travail considérable.

En effet, un grand nombre de difficultés techniques doivent être surmontées. Des centaines d'arrêtés, de circulaires, de dispositions doivent être adoptés. Une multitude de concertations et de consultations doivent être réalisées. Et je me souviendrai longtemps des jours, des semaines et des nuits que j'ai consacrés aux concertations syndicales - par ailleurs fort utiles.

Mais la principale difficulté était de parvenir à mettre d'accord près de quarante mille hommes et femmes de terrain qui, demain, devront faire vivre la réforme, et, partant, de tenter - parce qu'il ne s'agit pas simplement de modifications de structures - d'insuffler une culture policière nouvelle, proche des inquiétudes du citoyen et veillant à garantir plus de sécurité. Et Dieu sait s'il s'agit bien là de l'une des premières préoccupations des citoyens!

Aussi ai-je été à cet égard relativement étonné d'entendre d'aucuns reprendre un certain nombre de thèmes ou de discours que je croyais appartenir au passé et qui sonnent comme de nouveaux appels à des guerres de police. Certains n'hésitent d'ailleurs pas à faire état de rumeurs, comme s'ils n'avaient finalement pas autre chose à dire.

Pour ma part, je tiens à remercier très sincèrement tous les parlementaires qui m'ont encouragé et qui me posent des questions sérieuses, témoignant ainsi de leur souci de faire avancer cette réforme tant attendue par la population. Rappelons une fois encore que cette réforme a été suscitée à la suite du constat d'un

certain nombre de dysfonctionnements et en réponse aux attentes énormes de modernisation exprimées par la population.

A l'inverse, je ne suis pas surpris d'entendre un tout autre discours dans la bouche de certains. Et je ne m'adresse pas à vous en particulier, monsieur Tant, mais à l'ensemble des députés de l'opposition. Vous me permettrez de dire que ce que j'ai entendu tout à l'heure, n'est rien d'autre qu'un vieux disque reproduit par un vieux gramophone! Et je suis même sûr qu'au moment où il me faudra adopter la toute dernière circulaire, vous reviendrez encore me dire: "Monsieur le ministre, c'est un scandale, vous ne l'avez pas encore prise!".

Vous avez donc encore de beaux jours devant vous. Parce qu'il y a, en effet, avec mon collègue de la Justice, encore un nombre considérable d'arrêtés qui doivent être pris, de circulaires qui doivent être publiées, de décisions qui doivent être prises, de nominations auxquelles il faut procéder, de concertations auxquelles nous devons procéder pour qu'en effet, tout cela soit opérationnel sur le terrain.

Je suis parvenu, monsieur Tant, mais vous n'avez pas la même patience que moi, à me taire en vous écoutant pendant près d'une demi-heure tout à l'heure, je vous demande d'avoir à mon égard la même courtoisie.

En effet, la volonté de cette réforme est de faire une nouvelle police. Une police intégrée à deux niveaux avec l'indépendance et l'autonomie qui doit exister normalement au plan local - je suis encore pour quelques jours un bourgmestre, et je crois que ce sont les autorités locales qui sont les mieux placées pour prendre conscience des préoccupations de la population sur le terrain -, et à un autre niveau, qui a des tâches importantes à accomplir quand on voit spécialement le développement de la grande criminalité organisée et qui relève de l'autorité fédérale. L'existence de ces deux niveaux ne signifie absolument pas un cloisonnement, on doit rechercher tous les mécanismes de collaboration, de coopération et, bien entendu, d'échange de l'information.

Je voudrais dire, et l'inventaire a été fait par certains, qu'un travail considérable a déjà été accompli au point d'ailleurs que dix des groupes de travail mis en place peuvent déjà être supprimés à défaut d'objet. Et au nombre des réalisations concrètes, j'épinglerai tout d'abord la délimitation des 196 zones de police. Et cela n'était pas un travail aisé d'essayer de mettre

d'accord, de réconcilier tous les bourgmestres qui, bien entendu, avaient un avis en la matière et de faire aussi en sorte que les zones constituées soient viables, c'est à dire qu'elles aient la capacité de faire face au 14 fonctionnalités que j'avais identifiées: le service d'accueil, la permanence 24 heures sur 24, le service d'aide aux victimes, la brigade judiciaire, le service de la circulation, le service proactif, le problème des agents de quartier, etc. Donc il y avait à la fois à réconcilier tous ceux qui jusqu'à aujourd'hui n'étaient plus habitués à travailler ensemble, et à faire en sorte que les zones soient organisées de telle manière qu'elles disposent d'effectifs suffisants pour faire face à l'ensemble des missions de la police de la première ligne, de la police de base, de la police locale.

Cela a été fait et publié. Il est vrai qu'il existe une difficulté pour la province de Limbourg et je vais me faire représenter le dossier pour l'identifier. Je ne vais évidemment pas remettre en question toutes les décisions qui ont été prises, là où aucun problème ne se pose. Je veillerai, comme j'ai toujours voulu le faire, à être attentif aux propositions des bourgmestres et du gouverneur et je veillerai à motiver la décision que je proposerai au gouvernement.

Mais, outre ces 196 zones de police, on a installé 22 zones pilotes qui ont été très intéressantes parce qu'elles ont permis d'identifier un certain nombre de difficultés pour lesquelles, aujourd'hui, on a trouvé des réponses et dont vont pouvoir bénéficier toutes les autres zones pilotes. Nous sommes maintenant sortis de la phase expérimentale pour entrer dans la phase préparatoire. Il y a 47 nouvelles zones qui ont d'ores et déjà demandé à entrer dans cette phase préparatoire, c'est-à-dire 120 communes en plus qui représentent plus de 60% de l'effectif policier local total. Bien entendu, j'ai donné mon autorisation et j'engage les autres à entrer au plus tôt dans ce processus car les choses sont inéluctables. La réforme entrera en vigueur au plan local l'année prochaine. Ce temps de préparation est bien utile pour résoudre toutes les difficultés précises, concrètes, qu'il faut affronter.

Nous avons mis en place le Conseil consultatif des bourgmestres. Depuis qu'il a été installé, il a déjà fait un travail considérable, a rendu des avis dont j'ai évidemment tenu compte dans les décisions que j'ai prises ou dans celles que j'ai proposées au gouvernement. Nous avons adopté un nouveau statut syndical, exécuté des dispositions de la loi sur la protection juridique. Le statut du personnel du cadre opérationnel, le

fameux arrêté mammoth sera publié très prochainement au Moniteur. Cher monsieur Tant, cela ne fait que plus de 1.500 articles dont je vous recommande la lecture lorsque vous partirez en vacances. Vous verrez, c'est une lecture passionnante.

Poursuivant la discussion avec les organisations syndicales, un certain nombre de problèmes nouveaux ont surgi et nous essayons de les régler ensemble. Les syndicats ont une attitude très positive et je tiens à les remercier. Bien entendu, ces propositions d'adaptation seront soumises au Conseil consultatif des bourgmestres et au Conseil d'Etat comme il convient.

En ce qui concerne le problème du CALOG, nous nous sommes déjà mis d'accord sur un certain nombre de principes qui ont fait l'objet d'un accord signé par les ministres et les organisations syndicales.

Le CALOG occupe une situation intermédiaire entre les fonctionnaires ordinaires et les corps opérationnels des services de police. Il mérite donc un statut spécifique qui est en cours de négociation avec le ministre de la Fonction publique. Il pourra lui aussi déboucher sur un accord qui sera publié dans les prochaines semaines.

Nous avons procédé à la nomination du commissaire général, dont le rôle n'est plus d'être le chef suprême des services de police, mais essentiellement un coordinateur qui doit animer les différentes directions générales de la police fédérale. Nous avons également nommé l'inspecteur général de l'ensemble des services de police, donc aussi bien du niveau fédéral que du niveau local. L'inspection générale ne fera pas double emploi car les missions sont différentes de celles du comité P qui relève du parlement. Il est évident qu'il y aura toujours une inspection au niveau local. Elle sera complémentaire et répondra aux demandes de l'inspection générale ou du comité P. Cela n'entraînera aucune charge fastidieuse.

La nomination des directeurs généraux et de leurs adjoints suivra, comme promis, dans les quinze jours à venir.

Je suis très étonné que l'on puisse se faire l'écho de ce que l'on appelle pudiquement des rumeurs. Je suis encore plus étonné de constater que le syndicat autonome de la police judiciaire fasse aussi état de rumeurs et aille jusqu'à utiliser le mot de "magouille". Pour être tout à fait franc, cela

m'inquiète. Je croyais que des policiers judiciaires ne pouvaient se contenter de rumeurs et qu'il leur fallait des preuves avant de lancer des affirmations. On attend d'eux de la rigueur et pas d'essayer de faire renaître une guerre des polices complètement dépassée pour des motifs probablement intéressés.

Les procédures de nomination que nous avons voulues sont des procédures objectives et exigeantes. Puisqu'il est fait état de cet "assessment", cela ne relève absolument pas de ma compétence. L'"assessment" se déroule sous la direction de SELOR, et donc du ministre de la Fonction publique. Peut-être disposez-vous d'autres informations, monsieur Tant, mais, pour ma part, je n'ai encore vu aucun dossier si ce n'est les dossiers concernant le commissaire général et l'inspecteur général. Les autres ne m'ont évidemment pas encore été transmis. Vous me connaissez suffisamment pour savoir que je n'essaierais jamais de m'immiscer dans un travail de sélection qui est la responsabilité d'organes indépendants.

Bien entendu, au vu de ce communiqué étrange du FAPJ, j'ai interrogé... (*Interruption de M. Paul Tant*)

Je ne vous le reproche pas. J'ai quasiment cru percevoir un sourire de satisfaction de pouvoir faire état de rumeurs. J'espère que non, je me trompe peut-être mais je ne peux vous reprocher d'être souriant.

Donc, j'ai immédiatement interrogé le ministre de la Fonction publique. Il m'a répondu que tout se passait normalement. Il a d'ailleurs publié un communiqué, dont je vais vous donner lecture des passages susceptibles de vous intéresser.

"En ce qui concerne les centres d'évaluation, la méthode se caractérise par le fait que le processus de décision se base sur les avis d'un collège d'évaluateurs, qui décident sur la base d'une combinaison de résultats quantitatifs et qualitatifs. Ainsi, l'évaluation globale résulte invariablement de la confrontation des observations faites dans les divers exercices, l'évaluation finale surmonte ainsi de loin le niveau de chaque exercice individuel.

Lors de ce processus, on se distancie donc des scores quantitatifs donnés à titre indicatif sur chaque exercice pour développer une vision globale qui intègre les différentes observations. L'on pourrait comparer cette procédure à celle d'une commission de délibération scolaire, qui se

réunit également en collège pour juger des chances de réussite future d'un élève, indépendamment des points obtenus aux différents examens.

En ce qui concerne le temps d'évaluation pour la police fédérale, le processus qui a été suivi pour le sommet de la police fédérale se caractérise par les éléments suivants. Il se base sur un modèle de compétences strictement délimité et basé sur les descriptions de fonction publiées dans "Le Moniteur". Les exercices ont été situés dans un contexte neutre d'un point de vue policier, de sorte qu'une expérience spécifique ne pouvait jamais représenter un avantage ou un inconvénient. Une procédure stricte veillait à ce que tout évaluateur évalue chaque participant dans au moins un ou deux exercices garantissant ainsi un maximum d'objectivité dans l'évaluation.

Les résultats de l'évaluation finale résultaient d'une concertation approfondie entre évaluateurs et étaient soumis à une commission menée par le gouvernement. Tous les candidats ont été informés en détail et de façon précise, oralement et par écrit, sur le contenu de la procédure d'un centre d'évaluation et cela avant de commencer la procédure du centre d'évaluation. La méthode de ce centre résiste facilement à la critique de tout institut scientifique spécialisé en la matière.

A la lumière de ce qui précède, je voudrais exprimer mon étonnement, voire même mon indignation au sujet des rumeurs de prétendues tromperies qui me sont parvenues. Quelques groupes d'intérêts se sentent appelés à traîner dans la boue la méthode de sélection utilisée. La hiérarchie de la gendarmerie aurait été privilégiée pour avoir accès aux positions supérieures vacantes. De telles rumeurs malhonnêtes reposent soit sur l'ignorance, soit sur un manque de compréhension du processus et de la méthodologie utilisée, soit sur de mauvaises intentions et sur des intérêts personnels.

Le lancement de ce type de ragots via des pamphlets jette le discrédit sur les intentions de ce gouvernement et les efforts qu'il fournit dans le domaine de la modernisation, de la professionnalisation et de l'objectivation de l'appareil public."

Je dois vous dire que quand il s'est agi de désigner le nouveau commissaire général et le nouvel inspecteur général, le ministre de la Justice et moi-même ne nous sommes pas posé des questions sur leur corps d'origine. Ils se sont soumis aux épreuves. Nous ne pouvions quand

même pas nommer des candidats qui ne s'étaient pas présentés. Et nous ne pouvions pas non plus nommer des gens moins aptes, qui reconnaissent eux-mêmes l'aptitude et la compétence de ceux qui ont été désignés.

Je suis tout à fait ravi des premiers choix que nous avons proposés au gouvernement. Car ce qui nous paraît le plus important, c'est de répondre aux attentes de la population. Il faut qu'aux postes de direction il y ait des hommes de caractère, des hommes compétents, qui ont la capacité de conduire le changement et qui peuvent faire en sorte que leurs corps respectifs aient avant tout un souci qualitatif. Il ne s'agissait pas en l'espèce de procéder à des marchandages, à des copinages ou encore à des répartitions arbitraires en fonction de l'origine des corps. Il s'agissait - et il s'agit toujours - de désigner les meilleurs aux postes à responsabilités. C'est ce que la population attend de nous.

Quand un petit, un obtus ou un sans grade doit se soumettre à des épreuves au niveau du SELOR, il a le devoir de s'incliner s'il est déclaré inapte. Ce serait tout de même extraordinaire que la même règle ne soit pas d'application quand il s'agit de désigner ceux qui exerceront les plus hautes responsabilités dans les nouveaux services policiers.

02.64 Paul Tant (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik wens de minister een precisering te vragen.

Mijnheer de minister, u zegt dat het op een totaal neutrale wijze gebeurt. Ik meen te weten dat in het kader van het assessment cijfers worden toegekend. Betekent dit dat men de cijferresultaten als decisieve elementen gebruikt? Daarop zou ik graag een antwoord krijgen.

02.65 Antoine Duquesne, ministre: Je n'ai pas participé à la sélection. Je n'étais pas autour de la table. Ce que le ministre de la Fonction publique indique, c'est qu'un certain nombre d'évaluations partielles sont accomplies par des hommes d'horizons divers d'ailleurs et, comme il le précise, à l'instar des conseils scolaires, les évaluateurs se réunissent pour procéder à une évaluation globale.

Les éléments quantitatifs sont des éléments d'appréciation. Ce ne sont pas les seuls. Il y a également un certain nombre de critères qualitatifs. C'est une firme tout à fait sérieuse qui a réalisé cette étude sous la direction de SELOR et du ministre et de la Fonction publique.

Personnellement, je n'ai aucune raison de les suspecter et n'ai par ailleurs aucune envie de me substituer à eux.

02.66 Paul Tant (CVP): Mijnheer de minister, u hebt hier de kans om die zogenaamde geruchten te ontkrachten door te zeggen dat het assessment gerichte proeven en ondervragingen inhoudt die vertrekken van een bepaald profiel. Als dat zo is zullen de cijfers die daaruit resulteren een doorslaggevend element zijn. Maak er u in godsnaam niet vanaf door te zeggen dat de cijfers slechts één aspect vormen en dat men toch nog vrij oordeelt.

02.67 Antoine Duquesne, ministre: On dirait, monsieur Tant, que vous avez déjà vu des dossiers. Je serais fort intéressé de le savoir. Car dans cette hypothèse, je me demande comment vous vous les êtes procurés.

Quelle est la procédure qui suit l' "assessment"? Il s'agit d'une commission de sélection, composée de personnes éminentes, dont le secrétaire permanent au recrutement, le procureur général, un magistrat national, deux ou trois professeurs d'universités, un spécialiste en management qui vient de l'université d'Anvers, etc. C'est cette commission qui procède à la validation des résultats de l' "assessment".

Qu'est-ce qui vous dérange en cela?

Je ne valide rien du tout, ni le ministre de la Justice, ni même le ministre de la Fonction publique. C'est une procédure totalement objective. Qu'est-ce qui vous dérange en cela?

02.68 Paul Tant (CVP): Mijnheer de minister, niets daaraan stoort mij. Ik wou alleen weten of de doelgerichte proeven die men organiseert en de resultaten ervan doorslaggevende elementen vormen of niet. Als dat niet het geval is, legt u mij dan eens uit waarom u ze organiseert als u dat niet doet om de schijn hoog te houden.

02.69 Antoine Duquesne, ministre: Mais, monsieur Tant, est-ce que vous organisez une procédure d' "assessment"? Moi, je n'en fais pas, je ne suis pas un spécialiste des "assessments". Il y a des critères quantitatifs et qualitatifs.

(Interruption de M. Paul Tant)

Mais laissez un peu les dossiers chez moi. Je répète que l'on dirait que vous avez des informations dont je ne dispose pas. Si c'est le cas, je suis vraiment très intéressé de les

connaître. Car, dans ce cas, je pourrais me poser des questions sur l'attitude de certains.

Avez-vous des informations dont je n'ai pas connaissance?

02.70 Paul Tant (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik heb getoond wat ik heb, meer bepaald de persmededeling, en ik heb aan degene die mij dat heeft doorspeeld, uitleg gevraagd. Dat is alles wat ik kan zeggen.

02.71 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur Tant, j'ai vu le même communiqué que vous. Mais je ne veux pas entrer dans votre jeu. J'ai la conviction que vous voudriez que je m'immisce dans une procédure régulière. Il n'en est pas question, monsieur Tant. Je n'en ai pas envie.

02.72 Paul Tant (CVP): Qui dit le contraire?

02.73 Antoine Duquesne, ministre: Lorsque je vous entends, je me pose la question. La procédure est objective, sérieuse. Elle est menée par des spécialistes. J'attends, avec le ministre de la Justice, les propositions et les résultats. Et c'est seulement à ce moment-là que nous ferons des propositions au gouvernement.

02.74 Paul Tant (CVP): Mijnheer de minister, ik vind dat u hier een kans laat liggen om in alle openheid uitleg te verschaffen aan het Parlement.

02.75 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur le président, je sais que je ne parviendrai jamais à convaincre M. Tant de quoi que ce soit.

02.76 Richard Fournaux (PSC): Monsieur le président, la question que notre chef de groupe a posée par rapport à cette problématique est un peu différente. Elle visait à connaître l'avis du ministre et du gouvernement. Pour que cette réforme réussisse entre les différents niveaux de pouvoir, c'est une question d'équilibre.

Vous dites qu'il ne faut pas considérer les nominations actuelles par référence à ce qui se faisait dans le passé; je songe notamment à la guerre des polices.

Mais n'y a-t-il pas un risque de créer un problème démocratique ou d'efficacité de la mise en œuvre de la réforme si, au travers des procédures de sélection, aussi louables soient-elles, nous en arrivons au fait que tous les principaux responsables des nouvelles polices proviennent de l'ancienne gendarmerie?

02.77 Antoine Duquesne, ministre: Non, monsieur Fournaux. Ma volonté est que les meilleurs soient élus. Je suis moins pessimiste que vous.

J'espère qu'il y aura un certain nombre de candidats issus de la police judiciaire, et un certain nombre de candidats issus des polices communales, lesquels vont non seulement être déclarés aptes mais, je l'espère, parfaitement aptes.

Et donc, nous aurons la possibilité, en fonction d'une aptitude reconnue, de procéder à des désignations de responsables issus des différents corps. Alors que la gendarmerie, la police judiciaire et les polices communales vont disparaître, je suis surpris que la première considération, à savoir l'aptitude et l'objectivité des procédures de désignation, pose tant de problèmes.

Alors que vous invoquez souvent les préoccupations de la population, son souhait est aussi que, pour le plus haut niveau d'exercice de responsabilités, les procédures soient objectives et que l'on veille à ce que les meilleurs soient choisis.

An niveau de ce qui a été fait, madame Peltzer, en effet, il y a l'organigramme général de la police fédérale qui a été publié au Moniteur, et il est vrai que, dans les 33 directions, l'on a voulu que les responsabilités et les compétences soient clairement identifiées afin qu'aucune confusion ne soit possible.

Nous avons pris un arrêté qui répartit les attributions entre la future police fédérale et mon administration, précisément parce que la police fédérale ne peut être une espèce d'électron libre. Les ministres exercent bien leur responsabilité de contrôle.

Une dizaine de circulaires ont été publiées relatives à la mise en place des polices locales. Des décisions ont été prises en ce qui concerne les nouveaux locaux. Le plan national de sécurité a été déposé au Parlement et devra pouvoir faire l'objet d'un débat prochainement.

C'est une première étape qui s'inscrit dans la logique du plan fédéral de sécurité qui avait été arrêté par le gouvernement. Il s'agit du plan national de sécurité prévu par la loi.

Mais, dans l'avenir, il devra s'enrichir à la suite de ce que je qualifierais d'un dialogue interactif entre

les autorités fédérales et les autorités locales. Sur le plan local, en effet, il faudra arrêter des plans zonaux de sécurité qui fixeront un certain nombre d'objectifs et prévoir les moyens qui doivent être mis en œuvre pour les atteindre. Bien entendu, il n'est pas possible de constituer des plans zonaux de sécurité tant que l'on n'a pas de zones de police.

Le chantier n'est donc pas terminé.

Pour me limiter aux principaux dossiers en cours, je vous citerai quatre arrêtés royaux sur la formation de la future police qui sont en négociation avec les organisations syndicales - ce sera terminé dans les prochains jours. Je tiens à répéter à cet égard que nous souhaitons maintenir la décentralisation qui existe à l'heure actuelle au niveau des formations de base avec, bien entendu, un cahier des charges qualitatif pour le contenu des formations et des exigences en ce qui concerne les formateurs.

En revanche, pour la formation des officiers, nous pensons qu'il faut une école centralisée, spécialisée pour l'ensemble du pays avec, évidemment, un haut niveau d'exigences. Je crois d'ailleurs que l'on pourra relever ce dernier compte tenu des efforts substantiels que nous avons consentis en matière statutaire: ce sont les fameux huit milliards qui ont été accordés par le gouvernement.

Je vous l'ai dit, l'arrêté sur le statut du personnel administratif et logistique en période transitoire est en cours de négociation pour l'instant sous l'égide du ministre de la Fonction publique. Un concours vient d'être bouclé portant sur la fixation de l'identité visuelle de la future police; Un concours portant sur le "design" du nouvel uniforme est en cours et la décision doit intervenir aux environs du 15 décembre prochain. Un projet de loi sur les pensions sera déposé incessamment à la Chambre - je reviendrai dans un instant sur la problématique des pensions. Je dois vous dire, en effet, que le Conseil d'Etat ne s'est pas rendu compte des questions que se posent un certain nombre de membres en ce qui concerne, par exemple, l'existence de discriminations selon le régime dont on est issu.

Il est clair que les gendarmes actuellement en fonction bénéficient de droits acquis à un certain type de pension; c'est le cas également pour la police judiciaire. Rien de ce type n'est prévu pour les policiers communaux. Mais nous avons néanmoins prévu des modalités qui permettent également au plan local, avec un certain nombre

d'incitants et pour autant que les autorités locales le décident, des prises anticipées de pension.

Il y a un projet de loi améliorant le statut disciplinaire qui est en cours de négociation, parce que, quand j'ai commencé les négociations syndicales, j'avais promis aux syndicats que, si nous avançons vite et bien, ce qui a été le cas quoi qu'en disent certains, j'étais prêt à améliorer encore les dispositions de leur régime disciplinaire. Le gouvernement a marqué son accord et les syndicats sont en train de négocier avec nous sur ce plan.

Trois projets d'arrêtés royaux sont quasiment prêts, relatifs à la composition du conseil de police. Une directive particulièrement détaillée décrit l'organisation et le fonctionnement des échelons de DIRCO et DIRJU. Je pourrais encore vous entretenir bien longtemps - mais le ministre de la justice vous en parlera d'ailleurs - de la banque des données. Bien sûr, toutes les conditions matérielles sont réunies mais il faut prendre un certain nombre de dispositions en ce qui concerne l'organisation à cet égard.

A Mme Pelzer, je précise que l'information, dans l'organigramme qui a été publié au Moniteur, ne se trouve pas dans une direction opérationnelle mais bien dans la direction d'appui comme cela a toujours été prévu.

En ce qui concerne le timing de la réforme, je crois que les choses sont tout à fait claires:

- Le 1er janvier 2001: mise en place de la police fédérale, disparition simultanée de la gendarmerie et de la police judiciaire et entrée en vigueur du nouveau statut syndical.

- Le 1er avril 2001, entrée en vigueur du nouveau statut pour tous, policiers communaux et fédéraux.

- Pour le 1er janvier 2002, toutes les polices locales doivent être mises en place.

- En ce qui concerne le timing spécifique au niveau local, les zones de police seront en place le 1er janvier 2001, avec reconnaissance d'une personnalité juridique propre pour les zones pluri-communales.

- Du 1er au 15 janvier, constitution des collèges de police. Le mandat des membres de ceux-ci commencera lors de la prestation de serment des bourgmestres, lesquels en éliront les présidents en vertu des articles 22 et 23 de la loi.

- Du 1er janvier au 7 janvier, installation du conseil communal.

- Dès janvier 2001, appel aux candidats et sélection des chefs de corps, en tout cas au

niveau des zones mono-communales.

- Le 22 janvier 2001, soit le troisième lundi qui suit l'installation des conseils communaux, élection des membres des conseils de police, organes démocratiques composés à la proportionnelle sur la base des élus des différents conseils communaux de la zone en question.

- Le 1er avril 2001, début du mandat des membres du conseil de police.

- Le 2 avril 2001, présentation du chef de corps à nommer.

- En octobre 2001, détermination des budgets communaux.

- En novembre 2001, détermination du budget de la zone de police. Rappelons que l'année 2001 est une année de transition. Certes, nous voulons accélérer le processus de mise en place des corps de police. Aussi, l'article 248 - qui prévoit aujourd'hui cinq conditions à l'instauration d'une zone de police, dont celle de disposer d'un plan zonal de sécurité approuvé - sera-t-il modifié par un projet de loi que nous déposerons, très prochainement, à cet effet. Car c'est un peu l'histoire de la poule et de l'œuf: d'un côté, il faut un plan pour pouvoir constituer la zone; et de l'autre, pour avoir un plan, il faut pouvoir avoir la zone. Je ne suis pas sûr que le législateur - et j'en suis, puisque j'ai signé cette loi - ait été tout à fait attentif lors de la rédaction initiale de ce texte.

- Dès le 1er janvier 2001, nous favoriserons la conclusion de conventions entre le ministre et les zones, afin que brigades territoriales de la police fédérale et police communale fonctionnent dans une même zone comme une seule unité opérationnelle - et ceci sans attendre que toutes les conditions de l'article 248 soient remplies. L'article 249 de la loi qui régit ce type de conventions sera adapté en conséquence.

- Enfin, la loi prévoira la mise en place de mécanismes de tutelle coercitive de substitution pour la désignation du chef de corps s'il n'est pas présenté par le conseil communal ou de police au plus tard le 1er avril, pour une zone mono-communale, ou le 1er juillet, pour une zone pluri-communale. Dans cette hypothèse, il pourra y avoir non seulement perte du bénéfice de la dotation fédérale à partir de cette date, mais aussi - si le chef de corps n'est toujours pas présenté au 1er novembre 2001 - le ministre se substituera au gouverneur ou à l'autorité locale.

Pour la fixation du cadre, ce sera également le gouverneur qui interviendra si le conseil communal ou de police n'y a pas procédé pour le 1er novembre 2001. La même technique sera utilisée pour le budget dans le cas où il y aurait défaillance. Mais je répète qu'a priori, je n'ai pas de raison de m'inquiéter. Cependant, mieux vaut

être prudent.

A l'occasion du tour de Belgique que je fais pour l'instant, je rencontre les bourgmestres, les policiers et les gendarmes qui n'ont pas l'inquiétude que certains prétendent mais qui posent des questions très précises, très concrètes et tout à fait normales pour un responsable local.

J'en arrive au budget. Pour l'année 2001, année de transition, vous savez que j'ai envoyé une circulaire pour qu'au plan local, on fasse déjà une distinction entre le budget communal ordinaire et les postes du budget de police. Dans le courant de l'année prochaine, nous mettrons à disposition des zones de police les moyens nécessaires pour faire face aux dépenses inéluctables de la mise en œuvre de la réforme. Cela se passera de manière différenciée pour un certain nombre de cas d'une zone à l'autre et de manière uniforme pour d'autres choses. Je cite un exemple: le nouveau statut entrera en vigueur le 1er avril, c'est-à-dire avant même que les zones soient constituées, ce qui signifie que les communes devront disposer des moyens nécessaires pour assurer le paiement de leur personnel communal dans les conditions prévues par l'arrêté "mammouth". De la même manière, la police fédérale, qui s'occupera des brigades territoriales de gendarmerie pendant tout le temps nécessaire pour permettre leur intégration dans les polices locales, assurera le paiement du surcoût statutaire.

Durant cette année 2001, année de transition, on va mettre à disposition des autorités locales, par une technique de provisions, les moyens nécessaires pour faire face aux dépenses.

En régime, comment les choses vont-elles se dérouler? Je ferai tout d'abord une observation générale. La réforme des polices n'est pas l'occasion de faire de nouvelles dépenses qui seraient financées par le budget fédéral. Je sais qu'au niveau local, on aimerait avoir de nouveaux bâtiments, de nouveaux équipements et du personnel supplémentaire. On dispose d'un effectif. Une partie de cet effectif sera transféré au plan local, avec équivalence de traitement, les équipements, le charroi, les bâtiments et les crédits nécessaires pour assurer l'entretien des bâtiments. Le gouvernement a prévu 8 milliards pour couvrir le surcoût statutaire.

Ce sont les mêmes hommes, avec les moyens financiers que je viens d'indiquer qui, demain, vont travailler mais dans le cadre d'une autre structure. Vous connaissez la célèbre loi de Lavoisier: "Rien ne se crée, rien ne se perd". Les moyens qui

existent aujourd'hui avec la gendarmerie, la police judiciaire et les polices communales existeront toujours demain, dans une nouvelle structure, avec des compléments résultant notamment des modifications au niveau des statuts.

Je vais essayer d'être aussi pédagogue que possible pour bien expliquer un certain nombre de choses.

1. Toutes les communes devront se mettre en ordre. Un certain nombre n'ont pas l'effectif minimal sur la base de l'arrêté de 1994. Cela ne signifie pas nécessairement un recrutement supplémentaire de personnel. Je vais y venir dans un instant car, dans certains endroits, il y a du personnel excédentaire. Mais cela signifie en tout cas une contribution équivalente au nombre de membres de personnel qui doivent permettre de constituer l'effectif minimal.

2. Avec les effectifs actuels, toutes les zones répondent-elles aux exigences de fonctionnalité? Ma réponse est oui. Je vous ai dit en commençant tout à l'heure que, pour fixer les zones, nous avons tenu compte des effectifs et nous avons vérifié que les polices locales pourraient accomplir l'ensemble des missions que l'on attend d'elles. Je ne vous cacherais pas que, malgré les recommandations adressées à un certain nombre d'entre elles, certaines zones se trouvent à la limite inférieure. Je ne suis pas sûr que, dans les années qui viennent, elles pourront, avec ces effectifs-là, assumer toujours la totalité des fonctionnalités. Je leur avais dit à l'époque que si elles n'avaient pas l'ambition d'avoir une zone suffisamment forte avec des effectifs suffisants, elles risquaient d'avoir un jour un ministre de l'Intérieur leur disant qu'il y a une insuffisance d'effectifs. A ce moment-là, elles pourront éventuellement rechercher un nouveau découpage des zones mais devront se mettre d'accord pour modifier les ressorts territoriaux des zones ou elles devront augmenter les moyens financiers.

3. Dans l'avenir, on devra fixer une ou des normes idéales. Est-ce que ce sera la même norme dans les zones rurales que dans les zones urbaines? Nous verrons à la lumière de l'expérience. Il faut d'abord laisser les zones de police fonctionner en complémentarité avec la police fédérale.

4. Il faut alors répartir la dotation fédérale aux autorités locales. Comment arrive-t-on à la dotation fédérale? Dans le budget fédéral sont regroupés tous les moyens qui sont relatifs à la sécurité. Cela représente un total d'environ 47,5 milliards, lesquels contiennent les 8 milliards

supplémentaires dont je vous ai parlé tout à l'heure. On retranche de ces 47,5 milliards ce qui est nécessaire pour faire fonctionner la police fédérale: personnel, investissements, le surcoût statutaire, etc. plus des éléments nouveaux, qui sont intéressants pour les communes.

En effet, vous savez que demain, le niveau fédéral supportera non seulement le coût de la formation mais aussi le coût des aspirants policiers qui seront en formation. Jusqu'à présent, cela était supporté par les communes. De la même manière, un appui administratif a été prévu pour aider les communes à régler tous les problèmes de statut de leur personnel. D'autres mesures encore sont prévues, ce qui représente l'équivalent de 2 à 3 milliards de charges, qui étaient hier des charges d'ordre communal et qui, demain, seront dévolues à l'autorité fédérale.

L'année prochaine sera exceptionnelle - ne serait-ce que parce que les statuts n'entrent en vigueur que le 1er avril. Mais en année pleine, restent donc 18,5 milliards qu'il faut répartir entre les différentes zones de police. Nous avons recherché un moyen aussi objectif que possible. C'est la raison pour laquelle nous avons utilisé les travaux de la KUL. Il s'agit d'un calcul de régression qui, en aucune manière, ne constitue une norme idéale ni d'ailleurs une norme d'effectifs à avoir sur le terrain. En ce qui concerne ces derniers, ce sont les effectifs réels qui ont servi de base pour la détermination des zones.

Voici en quoi consiste ce calcul de régression. On dispose d'un certain personnel: en réalité, au plan local, un peu plus de 27.000 hommes. Pour les répartir sur le terrain, l'on doit normalement tenir compte d'un certain nombre de paramètres: le chiffre de la population, l'étendue de la zone, sa situation financière, le nombre de minimexés, le taux et le type de criminalité, l'existence d'infrastructures qui requièrent des mesures particulières en matière de maintien de l'ordre.

Il y a une centaine de paramètres de ce type. Ces paramètres sont interprétés à la lumière de l'expérience. De nouveau, on ne considère pas que, pour faire face aux problèmes d'une telle infrastructure, il faudrait idéalement avoir autant d'hommes. Non. A la lumière de l'expérience, on détermine ce qu'en moyenne on a fait dans le pays. Cela signifie que si tout le monde avait agi de la même manière, la répartition de ces 27.000 policiers aurait été opérée sur base des chiffres que l'on retrouve dans l'étude de l'acquis. C'est comme cela que l'on divise ce montant de 18,5 milliards de francs par les 27.000 policiers - pas

seulement gendarmes -, ce qui donne un montant approximatif de près de 600.000 francs.

Pour un policier communal, c'est bien entendu beaucoup trop puisque le surcoût statutaire représente en Wallonie aux environs de 120.000 francs et en Flandre, 150.000 francs. Il y aura donc un disponible de 450.000 francs.

Mais bien entendu, ce montant de 600.000 francs sera insuffisant pour payer le traitement d'un gendarme.

Finalement, dans un grand nombre de cas, tout cela s'est fait de manière équilibrée: il n'y a pas d'excédent de gendarmes et il y a un personnel communal suffisant. Dans ce cas, il est possible de faire face à toutes les dépenses.

Il est toutefois vrai qu'à certains endroits - et cela, c'est le résultat de l'histoire -, il existe des sureffectifs parmi les gendarmes. Il s'agit d'une constatation objective. Dans ces cas-là, l'on doit donner le temps à ces zones de se mettre en ordre. Cela devra se faire très rapidement pour les cas où la situation est criante et, par exemple, sur une période de six ans pour les autres.

Une partie des moyens couvre ces excédents. Mais au fur et à mesure que ces excédents vont se réduire, notamment grâce à des mises à la pension soit d'anciens policiers communaux, soit d'anciens gendarmes ou par le biais de mutations sur une base volontaire vers des zones déficitaires et qui ont des moyens excédentaires, il est certain que l'équilibre va se réaliser.

Je vous vois sourire. Je vais vous dire qu'en ce qui concerne les gendarmes, il y a un excédent de 140 à 150 en Flandre et de 120 en Wallonie. Et heureusement, l'on constate que là où il y a des excédents de gendarmes, c'est bien souvent dans les zones rurales.

Bien souvent dans les zones rurales car c'est là que, dans son histoire, la gendarmerie s'est essentiellement déployée et ce sont des chiffres à l'unité près. Au moment de la mise en oeuvre de tout cela, toutes les communes vont avoir les moyens nécessaires pour faire face à la totalité des effectifs qui existent sur le terrain, mais il vrai que dans certaines zones où il existe des transferts anormaux et excessifs, on disposera d'une période de transition pour avoir le temps nécessaire pour se mettre en ordre...

02.78 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de minister, wij zullen dit moeten controleren aan

de hand van de cijfers. De bedoeling van het Octopusakkoord was eigenlijk dat de lat zowel voor Vlaanderen als Wallonië voor elke gemeente zou worden gelijk gelegd, meer bepaald dat de gemeenten die minder in de politie hadden geïnvesteerd, niet meer zouden krijgen dan de andere gemeenten die wel in de politie hebben geïnvesteerd. Kunt u bevestigen dat die geest gerespecteerd bleef?

02.79 Antoine Duquesne, ministre: Tout à fait.

02.80 Richard Fournaux (PSC): Monsieur le ministre, la référence de mes chiffres ne concerne que le personnel. J'ai demandé à mon receveur communal, et je vais vous remettre le texte, d'établir la projection sur la base des chiffres que vous avez donnés en commission.

En commission, vous parliez de 6 à 700.000 francs et maintenant vous parlez de 600.000 et malgré cela, il manque 15 millions. De plus, nous respectons à la fois la norme minimale de sécurité de la loi initiale et il n'y a aucun excédent de personnel.

02.81 Antoine Duquesne, ministre: Mais vous n'êtes pas le seul, monsieur Fournaux. Il y a un certain nombre de zones qui sont dans cette situation et en effet, un mécanisme est prévu pour faire face à cela. Et au fur et à mesure, parce que vous avez un excédent de gendarmes, vous décidez de garder des effectifs de ce niveau. Et bien entendu, il est normal que vous les payiez.

02.82 Richard Fournaux (PSC): Monsieur le ministre, je n'ai aucun excédent.

02.83 Antoine Duquesne, ministre: Vous aurez les moyens nécessaires de par l'excédent de gendarmes par rapport au nombre de policiers communaux.

02.84 Richard Fournaux (PSC): Vous me dites que concrètement, nous devons engager des policiers...

02.85 Antoine Duquesne, ministre: Vous avez bénéficié d'une intervention fédérale qui est plus importante que beaucoup d'autres communes et la volonté est de rétablir la justice, et de faire en sorte que la nature de l'intervention soit comparable à tous les niveaux.

02.86 Richard Fournaux (PSC): Je vous ai donné les chiffres de dix communes. Je vais finir par croire que l'exception wallonne confirme la règle!

02.87 Antoine Duquesne, ministre: Il y en a beaucoup et en Wallonie et en Flandre. Nous allons en effet mettre en œuvre ce dispositif et cela n'est que justice. Il n'y a donc aucune raison de privilèges anormaux et cela se fait sur la base d'un calcul tout à fait objectif. Je confirme que nous donnerons des moyens supplémentaires en Flandre en ce qui concerne le surcoût statutaire parce que telle est la situation en moyenne. C'est une intervention plus importante et qui est nécessaire.

Les excédents de gendarmes se trouvent dans les zones rurales et aussi bien en Flandre qu'en Wallonie. Ces excédents ont fait l'objet de calculs qui sont tout à fait objectifs et qui seront accessibles au moment de la mise en œuvre, il n'y a rien de mystérieux là-dedans.

De **voorzitter**: Mijnheer de minister, ik verheug mij namens de Kamer over uw lange antwoord, maar de heren Dirk Pieters en De Man willen u toch even onderbreken.

02.88 Dirk Pieters (CVP): Mijnheer de voorzitter, het klopt dat de minister een goede uitleg geeft, maar die uitleg is volgens mij niet duidelijk genoeg.

Mijnheer de minister, ik heb twee concrete vragen. Het enige getal dat ik in de studie terugvind, is 673.000 frank. De ene keer heeft u het echter over 600.000 frank en de andere keer heeft u het over een bedrag tussen 600 en 700.000 frank. In Wallonië zou u ergens het getal 550.000 hebben laten vallen. Van waar komt dat bedrag? Ofwel is het 673.000 frank uit de studie.

02.89 Antoine Duquesne, ministre: Sur le coût moyen d'un policier communal en Flandre et en Wallonie, c'est tout!

02.90 Dirk Pieters (CVP): Mijnheer de minister, kunnen wij daarvan in de commissie de basisgetallen krijgen?

02.91 Antoine Duquesne, ministre: Bien entendu. Mais, vous savez, j'ai déjà dit et répété tout cela un grand nombre de fois en commission de l'Intérieur lors des nombreuses questions qui m'ont été posées. Cela étant, il est vrai que...

02.92 Filip De Man (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, volgens mij is de minister opzettelijk onduidelijk wat betreft de huidige situatie.

In dat verband, mijnheer de minister, verwijst ik

naar een antwoord dat u gaf over de verdeling van de rijkswachters over de drie gewesten. Deze verdeling doet zich voor als volgt: ongeveer 1.000 eenheden in Brussel; 4.600 in Vlaanderen en 4.000 in Wallonië. Dat onevenwicht tracht u te verbergen achter uw onduidelijke uitleg die u trouwens voortdurend herhaalt, zowel in plenaire vergadering als in commissievergaderingen.

Slechts wanneer de cijfers ter tafel worden gelegd zal blijken hoe de vork aan de steel zit. Uiteraard zal zulks zo laat mogelijk gebeuren, en hoe dan ook op een ogenblik dat Vlaanderen noch de oppositie terzake nog kan reageren. Dat is volgens mij de tactiek van de minister. Daarom blijft hij opzettelijk onduidelijk.

02.93 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur le président, en ce qui concerne le problème particulier des contrats de sécurité, qui m'a été posé...

Le **président**: Monsieur Poncelet, c'est sur la même matière?

02.94 Jean-Pol Poncelet (PSC): Monsieur le président, c'est sur l'aspect du financement. J'ai la faiblesse de croire que des questions simples peuvent être satisfaites par des réponses simples. M. Fournaux nous explique qu'il est dans une zone de police, qu'il respectait les normes d'effectifs communaux avant la réforme, qu'il respecte les normes après la réforme, qu'il fait son calcul et il nous dit qu'il lui manque 15 millions et je n'ai pas pu comprendre la réponse que vous lui avez donnée. Où va-t-il trouver l'argent qui lui manque?

02.95 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur le président, nous allons le lui donner. Ce n'est pas parce que M. Fournaux est votre ami, il y a un certain nombre de zones qui se trouvent dans la même situation. Il y a des endroits où, en effet, il y a des excédents dans la répartition normale des personnels. Il y a des excédents de gendarmes.

(Interruption de M. Filip De Man)

Dans certains cas, deux ans, monsieur De Man. Si vous attendiez les décisions, les arrêtés que je dois publier prochainement, vous verriez, car tout cela dans le détail est très compliqué, qu'on essaye de tenir compte très justement des différences de situation.

De **voorzitter**: De heer Vanpoucke heeft een vraag, mijnheer de minister.

02.96 Daniël Vanpoucke (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik wil slechts iets herhalen ten behoeve van de minister. U zegt dat u de gemeenten of zones financieel zult bijstaan. U hebt reeds gesproken over 18,5 miljard frank. Vanwaar zal dat geld komen? Uit welk budget? Uit welke pot?

02.97 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur Vanpoucke, je vous l'ai déjà expliqué en commission: pour le calcul, quand vous prenez le total des policiers communaux et des gendarmes, vous arrivez, dans une zone où les choses sont bien équilibrées, à un avantage pour les communes. Dans ces cas-là, elles auront même des moyens supérieurs - et un grand nombre de zones se trouvent dans cette situation - à ce qui est nécessaire pour couvrir leurs besoins. Dans certains endroits, il faudra un certain temps pour régulariser la situation. Au fur et à mesure de cette régularisation - Lavoisier, principe des vases communicants -, les moyens utilisés pendant la période transitoire pour couvrir les besoins retourneront vers les communes qui doivent bénéficier de cette incitation. En effet, on a voulu récompenser les communes qui ont fait un effort en matière d'investissements.

02.98 Marcel Hendrickx (CVP): Mijnheer de voorzitter, de minister zei daarjuist dat er een paar gemeenten zijn die niet zullen rondkomen. Ik heb hier de cijfers voor Vlaanderen, die zijn opgemaakt door de Vereniging van Vlaamse steden en gemeenten. Er zijn 33 gemeenten die positief zullen zijn op basis van 600.000 en 85 gemeenten die negatief zullen zijn op basis van het bedrag dat de minister hier noemt. Daarbij zou ik iets toch aan de minister willen vragen. Stel dat hij zegt dat we aan die gemeenten die over hebben, die genoeg geïnvesteerd hebben, terugbetalen. Dat wordt betaald aan de politiezone, aan de politieraad. Als er nu meerdere gemeenten in die politieraad zitten en de ene heeft veel geïnvesteerd en de andere weinig, hoe zult u dat geld dan verdelen?

02.99 Antoine Duquesne, ministre: Je vous donnerai un chiffre tout à fait précis. Pour les zones qui, avec ce calcul, disposeront d'un excédent de moyens - tout à fait normal car on veut récompenser l'investissement -, l'avantage se chiffrera à 2,6 milliards. Tandis que pour les zones où il y aura des difficultés de financement, le chiffre sera d'1,9 milliard.

Dans un premier temps, on va donc utiliser l'excédent de moyens pour permettre la régularisation des situations et au fur et à mesure que la situation se régularisera, ces 2,6 milliards

seront à nouveau disponibles pour les zones qui auront consenti de particuliers investissements en matière de sécurité.

02.100 Dirk Pieters (CVP): Mijnheer de voorzitter, wij willen duidelijkheid.

Als ik de minister hoor zeggen dat hij de gemeenten die deficitair zijn toch zal bijpassen, dan zal hij doen, als ik het goed begrepen, door degenen die in surplus zijn, het surplus niet uit te keren.

02.101 Antoine Duquesne, ministre: L'excédent du surplus sera utilisé pour avoir le temps de régulariser un certain nombre de situations.

02.102 Dirk Pieters (CVP): Dat houdt in dat het principe totaal wordt verlaten en er zal wel degelijk een dotatie worden gegeven in functie van de inspanningen die in het verleden werden geleverd.

02.103 Antoine Duquesne, ministre: C'est bien cela la philosophie du système. Donc ces zones auront demain des moyens qu'elles ne pouvaient pas espérer sans la réforme des polices. Il va y avoir en effet des transferts de manière progressive.

02.104 Jean-Pol Poncelet (PSC): Monsieur le président, je pensais qu'une question simple pouvait être satisfaite par une réponse simple. M. Fournaux a satisfait aux normes, excusez-moi de reprendre son cas. Il lui manque de l'argent, vous me dites: "Je vais le lui donner jusqu'à ce qu'il régularise". Qu'il "régularise quoi", si tout est conforme aux normes?

02.105 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur le président, il n'y a pire sourd que celui qui ne veut entendre. Il y a dans la répartition des personnels sur l'ensemble du territoire, dans un certain nombre de zones, un excédent de gendarmes par rapport aux policiers communaux. C'est cela la réalité.

02.106 Richard Fournaux (PSC): Monsieur le président, je n'ai jamais entendu dire dans les accords Octopus ou autres, ni ici ni par M. le Premier ministre, ni par le gouvernement tout entier, ni, permettez-moi de vous le dire, par vous-même, que l'objectif de tout cela était de faire en sorte que l'on arrive à la parité gendarmes et policiers communaux.

02.107 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur Fournaux, vous dites n'importe quoi. Le volet policier des contrats de sécurité - le volet de

prévention continuera comme aujourd'hui à être négocié avec les communes - va être intégré dans la dotation fédérale. Normalement, dans le calcul de la dotation de la KUL, l'on retrouvera les moyens nécessaires puisque ce sont, dans le fond, les mêmes types de paramètres (la population, le nombre de chômeurs, les minimexés, le taux de la criminalité) qui servent pour attribuer les contrats de sécurité. Un calcul tout à fait simple sera fait pour s'assurer que les 29 communes qui bénéficient d'un contrat de sécurité pourront continuer à couvrir tous leurs frais et spécialement leurs frais de personnel, puisque dans le volet policier, c'est essentiellement de cela qu'il s'agit. Pour le surplus, seront encore transférés "gratis", en pleine propriété, tous les bâtiments des brigades locales de gendarmerie. L'on va répartir les 400 millions qui sont maintenant inscrits au budget de la Régie des bâtiments entre les zones de polices héritant de ces bâtiments pour en assurer l'entretien.

02.108 Paul Tant (CVP): Mijnheer de voorzitter, waar staat iemand die een oud, ongeschikt gebouw erft van de Regie van de Gebouwen ten opzichte van iemand die een geschikt, nieuw gebouw erft? Leg mij dat is uit. U kan daar zo niet uit, mijnheer de minister. U moet dringend een aantal parameters bepalen die u toelaten in ieder geval akkoorden en afspraken af te sluiten.

02.109 Antoine Duquesne, ministre: Vous me demandez de faire des miracles. Monsieur Tant, je m'accommode d'une situation qui est le résultat d'une politique qui a été mise en œuvre depuis des dizaines d'années.

Comprenez bien que ces bâtiments se trouvent dans des endroits bien connus. Si vous croyez que parce qu'on fait une réforme des polices, le miracle va se réaliser, que tout va être rénové et que l'on va trouver les moyens de faire des folies, permettez-moi de vous dire que c'est n'importe quoi.

Mais ce qui vous dérange, monsieur Tant, c'est que l'on donne des brigades locales de gendarmerie aux zones de police, aux autorités communales, sans leur demander un franc. Ce qui vous dérange, c'est que 400 millions inscrits au budget fédéral vont être répartis demain entre les zones de police, pour assurer l'entretien. Et vous êtes obligé d'aller pinailler pour trouver qu'à un endroit, il se trouverait un bâtiment plus vieux qu'un autre et que cela ne serait pas juste! C'est vraiment une argumentation extrêmement médiocre.

02.110 Daniël Vanpoucke (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik zou een aanvullende vraag aan de minister willen stellen. U zegt wel degelijk dat de zones gebouwen zullen krijgen? De federale overheid zal die gebouwen geven? Het is zeker dat er achteraf van de federale dotatie geen compensatie zal worden gevraagd?

02.111 Antoine Duquesne, ministre: Je vous répète qu'on va donner les bâtiments en pleine propriété.

Je vous l'ai déjà dit je ne sais combien de fois, monsieur Vanpoucke. Je finis par croire que cela vous dérange. Préférez-vous que je vous dise qu'on va vous faire payer ces bâtiments? Que dois-je faire? Je me trouve face à une situation de terrain. On redispense le personnel ainsi que les bâtiments. On les donne en pleine propriété, on assure les compensations de moyens là où c'est nécessaire. Que voulez-vous que je fasse de plus? Je dois dire, en tout cas, que si j'avais l'état d'esprit qui est le vôtre, je serais sûr, mais absolument sûr que dans 50 ans, la réforme des polices ne serait pas encore une réalité. Cela, c'est une certitude absolue!

02.112 Filip De Man (VLAAMS BLOK): Mijnheer Coveliers, alvorens te applaudisseren, zou u moeten vragen aan de minister, die per slot van rekening tot uw meerderheid behoort, wat het percentage is van de verdeling over de gewesten. Hij heeft dit netelige probleem ontweken door over de gebouwen te spreken. Dat is trouwens hetzelfde probleem. Er zijn meer rijkswachters in Wallonië en het zal in bepaalde gevallen nog zes jaar kunnen duren dat dit op kosten van de federale pot gebeurt. Ik wens dan ook het verdelingspercentage te vernemen. De minister weigert dit te geven. Ik begrijp niet waarom. Wat die gebouwen betreft, die zijn inderdaad gratis. Betekent dit nu ook dat iedereen tevreden halleluja mag roepen? Als ik weet dat er in Wallonië meer rijkswachters en rijkswachtbrigades zijn, dan weet ik dus ook dat er daar meer gratis gebouwen zullen worden gegeven.

02.113 Hugo Coveliers (VLD): Mijnheer de minister, zijn de gebouwen in Wallonië niet een beetje ouder dan de gebouwen in Vlaanderen?

02.114 Antoine Duquesne, ministre: Il y a une situation sur le terrain que j'assume et je donnerai tous les chiffres que l'on me demandera, comme je l'ai toujours fait.

Les pensions sont évidemment de la compétence de mon collègue, le ministre des Pensions. Le système vers lequel l'on s'oriente est le suivant: sera constitué un fonds de pensions qui regroupera les services actuels de pension qui existent sur le plan local. Il faudra, bien entendu, disposer d'un système uniforme. En effet, nous connaissons, demain, la mobilité: l'on commencera sa carrière au plan fédéral, l'on passera au plan local et l'on pourra retourner au plan fédéral. C'est pourquoi il convient de prévoir un régime uniforme. Il faudra donc prévoir, pour les anciens gendarmes, un système de cotisations. Pour l'instant, ce n'est pas le cas puisque les moyens nécessaires pour le paiement des pensions des gendarmes sont inscrits au budget. Il est clair également que l'autorité fédérale assurera le paiement de ces cotisations. A cet égard aussi, dès lors, les communes ne doivent avoir aucune inquiétude.

Venons-en au problème plus particulier de Hal-Vilvorde. Tout d'abord, je souhaite donner des précisions en ce qui concerne la philosophie de la réforme.

Un certain nombre d'interventions se limitent, en fait, à transposer des mécanismes anciens. Le DIRCO - le directeur coordinateur - se retrouvera sans effectif ou, à tout le moins, avec très peu d'effectifs, car ceux qui travaillaient aujourd'hui avec lui dans le cadre de l'organisation d'un district vont retourner dans les polices locales. Dès lors, il remplira essentiellement un rôle de coordination entre les polices zonales, mais également dans les rapports avec la police fédérale.

Par ailleurs, le directeur judiciaire disposera, pour sa part, d'un plus grand nombre d'hommes, lesquels seront répartis de manière harmonieuse sur le territoire d'un arrondissement. Cette police-là s'occupera de la criminalité la plus complète, c'est-à-dire bien souvent une criminalité qui dépasse les limites d'un arrondissement. Ce sera sa tâche principale. Cette police fédérale pourra, en outre, apporter aussi son expertise et son appui aux polices locales, lorsque ces dernières seront confrontées à des problèmes particulièrement difficiles.

La délinquance ordinaire, quant à elle, sera traitée au niveau des brigades judiciaires des polices locales. L'intervention de la police fédérale sera limitée à une criminalité plus complète, organisée, allant au-delà même des frontières de notre pays.

Nulle part dans le pays, je ne ferai application de

l'exception prévue à l'article 94 de la loi. Les DIRCO et les DIRJU existeront partout sur le territoire du royaume au niveau des arrondissements. Pourquoi procéder ainsi? Parce qu'en l'état actuel des choses, nous n'apercevons pas de circonstances exceptionnelles qui justifieraient de procéder autrement. Par contre, il faut organiser les services en tenant compte au maximum de la réalité du terrain - ce que je ferai particulièrement dans l'arrondissement d'Hal-Vilvorde, de Gand, de Liège ou du Luxembourg.

C'est un problème d'organisation des services. Et dans cette zone, le gouvernement a décidé, à l'occasion de sa dernière réunion, de prévoir une assistance policière et judiciaire dans l'arrondissement de Hal-Vilvorde.

In Asse wordt een adjunct-dirco gevestigd die verantwoordelijk is voor zijn ambtsgebied. Behalve van de dirco in Brussel kan hij rechtstreeks instructies van de commissaris-generaal van de federale politie ontvangen. Voor de zes faciliteitengemeenten handelen de dirco en de adjunct-dirco in samenspraak.

In dezelfde geest wordt in Asse een adjunct-dirju gevestigd die onderrichtingen en richtlijnen via de dirju van het arrondissement of van de directeur-generaal van de gerechtelijke politie krijgt. De dossiers van Franstalige rechtsonderhorigen worden behandeld door de dirju van Brussel; gemengde dossiers van zowel Nederlandstaligen als Franstaligen zullen door de dirju van Brussel en de adjunct-dirju in overleg worden behandeld.

L'autorité principale dans la direction des enquêtes n'est évidemment pas la direction de la police fédérale. Ce sont bien sûr les magistrats, qu'il s'agisse d'un juge d'instruction ou du procureur du Roi. Nous avons essayé de trouver une formule qui permette de rendre compte d'un certain nombre de réalités, tout en maintenant l'unité de direction qui est importante dans un arrondissement et spécialement sur le plan judiciaire, de manière à réaliser le meilleur service possible pour la population.

Mme Grauwels m'a posé toute une série de questions sur l'organisation du Conseil de police. C'est la loi, madame, elle a été votée par le parlement et elle permet une représentation démocratique. Bien sûr que les choses seront tout à fait transparentes.

Vous m'avez posé des questions sur les échevins de sécurité. Ce n'est pas directement lié à la réforme des polices mais je vous réponds

volontiers, comme je l'ai déjà fait ici à l'occasion de la séance du jeudi et des questions. La loi n'empêche pas que le bourgmestre délègue, en toute matière, un certain nombre de compétences à des échevins mais il est vrai que, dans un certain nombre de matières de police, il assume seul la responsabilité. En effet, pour que les choses soient tout à fait claires, en respectant le principe de l'autonomie communale, je prendrai dans les prochains jours une circulaire pour clarifier les choses et indiquer quelles sont les limites aux possibilités de délégation. Vous savez, quand on parle de sécurité, il n'y a pas que l'aspect réglementaire: la manière dont les villes sont éclairées est un facteur de sécurité, la manière dont on mène certaines politiques de prévention, avec des éducateurs de rues, en aidant et en assistant ceux qui sont victimes de la drogue, etc., sont toute une série de compétences qui ne doivent pas appartenir en propre au bourgmestre mais qui peuvent parfaitement être déléguées à un échevin de la sécurité.

Vous êtes inquiète en ce qui concerne les plaintes. Il ne faut pas. Demain, il sera possible, si on n'a pas confiance dans les services de police existants, de continuer à déposer plainte dans les mains du comité P ou encore, il suffira de se rendre dans un palais de justice et de demander à être reçu par un magistrat.

Enfin, je terminerai par là, monsieur le président, j'espère qu'il y aura de plus en plus de femmes dans les services de police. Je constate que des changements s'opèrent déjà dans beaucoup de polices communales mais pas encore dans toutes. Au niveau de la gendarmerie, on assiste vraiment à une accélération du recrutement des femmes.

J'espère qu'elles contribueront - ce qui est le plus important dans ce qui est en train de se faire - à changer l'esprit du corps et à apporter une nouvelle culture policière, ainsi qu'une plus grande disponibilité pour la population. Je répète souvent que le premier rôle de la police n'est pas un rôle répressif. Quand la police doit intervenir de manière répressive, que ce soit sur le plan judiciaire ou sur le plan du maintien de l'ordre, c'est déjà un échec. La police doit être sur le terrain pour rassurer et pour aider la population. Je crois que c'est cette nouvelle police, "community police" que nous voulons mettre en œuvre pour plus de sécurité en faveur de la population.

02.115 **Minister Marc Verwilghen:** Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik durf haast niet te

zeggen, zoals mijn collega daarstraks in zijn inleiding beloofde, dat ik zal proberen bondig en synthetisch de vragen te beantwoorden. Natuurlijk maakt het onderdeel justitie in de politiehervorming, hoe belangrijk ook, niet het leeuwenaandeel uit. Ik zou mijn collega bevoegd voor Binnenlandse Zaken en mezelf oneerbiedig kunnen vergelijken met de stripfiguren Obelix en Asterix, waarbij mijn collega het grootste gewicht moet torsen.

In ieder geval, ik breng hulde aan degenen die vele manuren hebben gespendeerd aan een hervorming die overigens niet tot stand gekomen is, zoals wel eens wordt gesuggereerd, nadat de parlementaire onderzoekscommissie voor de vermoorde en verdwenen kinderen haar werkzaamheden had beëindigd, maar wel nadat op 23 april 1998 het land door de vlucht van publieke vijand nummer 1 dooreen werd geschud. Aangezien ik de hele geschiedenis van dichtbij heb meegemaakt, weet ik perfect welke overeenkomsten aan de basis lagen van de politiehervorming en wat de aanbevelingen waren van de onderzoekscommissie. Het was dan ook de leidraad bij de hervorming van de politiediensten dat er een hoofdstuk zou worden gewijd aan de administratieve hervorming van de politie en een aan de gerechtelijke taak, de zogenaamde gerechtelijke pijler van de hervorming. Op dat laatste vlak werden verantwoordelijkheden voor de minister van Justitie weggelegd.

Laat ik ze resumeren tot enerzijds, de taken met betrekking tot de werking van de gerechtelijke pijler, met name de gerechtelijke opdrachten of ze nu op het federaal dan wel op het lokaal vlak worden uitgevoerd, en anderzijds de informatiehuishouding binnen de politiediensten, waarin wij een aanzienlijk mankement hadden vastgesteld.

Ik wil mij hier dan ook beperken tot vier thema's die door de diverse sprekers zijn aangeraakt. Ten eerste is er de capaciteit van de manschappen zowel in de gerechtelijke peiler van de lokale politie als in de federale politie. Ten tweede wil ik het hebben over de informatiehuishouding, ten derde over de relatie tussen de actoren. Ik heb het dan in het bijzonder over de discussie die hier vandaag een aantal keren is aangezwengeld. Men vraagt zich af of de federale politie inderdaad zal kunnen functioneren, niet alleen op aansturing van de magistraten, maar ook gecontroleerd onder toezicht zoals de wetgever het in de politiehervorming van 1998 heeft gewild. Ten vierde en ten laatste zal ik even stilstaan bij de

problematiek van het gerechtelijk arrondissement Brussel. Ik denk dat daar toch ook nog een en ander op punt moet worden gesteld.

Ik begin dus met de capaciteit. Mijnheer de voorzitter, in de commissie voor Justitie heeft men al vaak de vraag gesteld of de gerechtelijke peiler wel zal kunnen bogen op voldoende manschappen. Op lokaal vlak is men zeer snel tot een minimumbezettingnorm gekomen. Die norm komt neer op 7% jaarcapaciteit en een minimum per politiezone van twee personen per dag. Deze minimumnorm moet worden gerespecteerd. Daarover kan niet worden getwist omdat dit volledig beantwoordt aan het huidige functioneren binnen de gerechtelijke peiler van de afdelingen van de politie die zich bezighouden met de basispolitiezorg en de plaatselijke gerechtelijke recherche.

Om de federale capaciteiten is heel wat te doen geweest. Deze is samengesteld uit 1600 leden van de gerechtelijke politie bij de parketten, 1100 leden van de bijzondere opsporingsbrigades, 200 personen van het CBO, 350 brigaderijkswachters - over hen is beslist in een ministerraad van 28 april - 75 rijkswachtofficiëren uit het district, 350 rijkswachters uit het districts bureau van de opsporingen en 200 bijkomende rechercheurs. Deze laatsten zullen komen uit een mutatie binnen het CALOG na verhoging van de effectieven van het CALOG via een externe aanvoer. Dat betekent dat 3875 personen op het terrein de taken van de federale politie zullen invullen.

Ik herhaal dat de taken van de federale politie erin bestaan dat men zich bezighoudt met het bestrijden van een aantal fenomenen binnen de misdadigheid. Het werk dat ze per definitie moeten volbrengen is een werk dat zich niet tot een lokale entiteit beperkt. Het is meestal arrondissementsoverschrijdend of het overstijgt zelfs het grondgebied van ons land. Het is vanzelfsprekend dat als op een bepaald ogenblik mocht blijken dat deze capaciteiten niet de nodige invulling kennen, er drie mechanismen werken om aan de vraag die zich stelt te kunnen voldoen. Het eerste mechanisme is dat van de structurele problemen. De structurele problemen moeten opgelost worden in de nationale en zonale veiligheidsplannen. Er kan zich ook een tweede probleem stellen, namelijk een ad hoc-probleem dat via het rechercheoverleg of via de arbitrageprocedure die wij in de wet hebben opgenomen zal moeten worden geregeld. Ten derde kan het ook voorkomen dat de federale procureur via de gereserveerde capaciteit van de gedeconcentreerde gerechtelijke diensten moet

handelen. Laat duidelijk zijn dat het overgrote deel van de leden van de federale capaciteit zich verspreid over het land zullen bevinden en dat zij niet geconcentreerd zullen zijn op één punt, bijvoorbeeld de hoofdstad Brussel.

Ik wil mij ook even afzetten tegen de reacties die ik heb gekregen van de gerechtelijke politie. Mijnheer Tant u zei zojuist nogal smalend dat ik een brief gekregen heb van de gerechtelijke politie. Ik wil de context toelichten van de afspraak. Een tiental dagen geleden heeft de gerechtelijke politie te kennen gegeven een staking te willen aanzeggen. Zij hebben tegelijkertijd gevraagd of het niet mogelijk was om een onderhoud met mij te hebben. In feite hebben ze zichzelf uitgenodigd. Op dat moment hadden we de benoemingen nog niet die we nu wel hebben en evenmin kenden we de uitslagen of de evolutie van de assessment of de selectieproeven die erop moesten volgen. Ik had hen gisterenavond moeten ontmoeten maar de bilocatie is nog niet eigen aan de mens. Men kan dus niet tegelijkertijd op twee plaatsen zijn. Ik was hier in het parlement aanwezig in de commissie voor Justitie toen zij op mijn kabinet waren. Mijn kabinetsmedewerker die dit dossier tot in de kleinste details heeft voorbereid heeft hen te woord gestaan. Op dat ogenblik is het bericht naar buiten gekomen waarin men spreekt van tricherie.

Het gebruik van dit woord is toch wel een verwijzing naar het bedrog dat zou zijn gepleegd, naar onregelmatigheden die zouden zijn gebeurd. Ik kan aannemen dat, eens de assessmentproeven achter de rug zijn, de selectieproeven voor de selectiecommissie moeten gebeuren. Dan zullen een aantal mensen op een bepaald ogenblik niet slagen, met alle bijhorende gevolgen. Ik kan hier alleen garanderen, zoals minister Duquesne daarnet trouwens ook deed, dat de assessmentprocedure en de selectieprocedure met de grootste nauwkeurigheid worden uitgevoerd en beantwoorden aan een vast uitgangspunt, namelijk dat de kandidaat met de beste uitslagen, uit welk corps ook, in de toekomst zal worden weerhouden.

Mijnheer de voorzitter, ik kom tot het tweede thema, de informatiehuishouding. Ik stel vast dat daarover heel wat wilde verhalen de ronde doen. Er zijn terzake drie aandachtspunten die moeten worden weerhouden. Een punt met betrekking tot de systemen, een punt met betrekking tot de werkingsregels van de Algemene Nationale Gegevensbank en een punt met betrekking tot de werkinstrumenten.

Wat de systemen betreft, kan ik vrij kort zijn. Er is over de integratie van de telematicasystemen een werkgroep opgericht. Werkgroep 4 die deze aangelegenheid heeft geregeld, bestaat uit mensen die het technisch vernuft bezitten om de nodige afstemmingen van de systemen te doen. Ik mag er vanuit gaan dat het systeem principieel op punt staat, maar moet kunnen worden beheerd door, punt twee, de werkingsregels van de Algemene Nationale Gegevensbank. Dat is de uitwerking van artikel 44 van de wet over de politie. Ook dit werd door een subwerkgroep van werkgroep 4 uitgevoerd, onder leiding van Justitie. Daarin werden drie thema's behandeld. Een, de verwerking van de bestuurlijke gegevens, in een werkgroep die onder leiding van de algemene rijks politie nog aan de gang is. Twee, de verwerking van de gerechtelijke gegevens. Dat is een werkgroep die onder de leiding van mijn kabinet heeft gewerkt. Deze werkgroep heeft een concept klaar, houdend de regels van de inzameling, de evaluatie, de registratie, de vating, de bewaring, het wissen, de consultatie en de communicatie van gerechtelijke gegevens, zowel inzake feiten, als personen, als voorwerpen, zoals bijvoorbeeld gestolen voertuigen, als inzake plaatsen.

Voor de modaliteiten van de verwerking van die gegevens is een onderscheid gemaakt tussen feiten gelokaliseerd in de tijd en de ruimte en daaraan verbonden personen en voorwerpen, feiten gelokaliseerd in de tijd en de ruimte en daaraan verbonden entiteiten waarvan de relatie niet bewezen is en ten slotte feiten die niet gelokaliseerd zijn in de tijd en de ruimte maar wel verbonden aan een entiteit.

Omdat dit juist de drie systemen zijn die men moet kunnen beheersen om alle informatie die op het terrein aanwezig is binnen de gerechtelijke sfeer om die over het hele grondgebied te kunnen laten uitwisselen en in elke geval interactief tussen de verschillende politiezones laat staan tussen de verschillende gerechtelijke arrondissementen. Het beheer en de controle op dit systeem valt onder een werkgroep die in het kabinet heeft gewerkt en de laatste hand heeft gelegd aan het koninklijk besluit houdende de werking van het controle- orgaan en het statuut van de leden van dit orgaan, de directeur en de adjunct-directeur van de algemene nationale gegevensbank. Wat dit betreft komen we tot een sluitend systeem dat qua concept klaar is en kan worden ingevuld vanaf 1 januari en op dat ogenblik zal moeten ingevoerd worden. Er is geen andere methode om in deze op te treden, men kan niet alle gegevens uit het

verleden hierin verzamelen. Ze zullen au fur et à mesure worden ingevoerd.

02.116 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in verband met die gegevensbanken bouwt men voort op de huidige situatie bij de Rijkswacht. In elk Rijkswachtdistrict bestaat een kruispuntbank met verschillende geïnformatiseerde gegevens. In Brussel-Halle-Vilvoorde bestaat die op twee plaatsen, maar ook in andere arrondissementen heeft men die op verschillende plaatsen naar gelang van de actuele Rijkswachtdistricten. Worden die structuren in elk arrondissement gehandhaafd? Blijft dit bestaan en gaat dit een eigen leven leiden of wordt dit per arrondissement gegroepeerd tot één geheel?

02.117 Minister Marc Verwilghen: Mijnheer de voorzitter, collega's, het is evident dat dit systeem voor alle gerechtelijke opdrachten moet kunnen worden geraadpleegd. Dit wil zeggen dat er één centrale bank bestaat die kan worden aangesproken vanuit elke gerechtelijke entiteit, hetzij de lokale of de federale politie voor gerechtelijke opdrachten. Wij hebben gewenst dat er één globaal systeem bestaat met uitwisseling van gegevens, weliswaar onder controle van een magistraat.

Ik kom dan tot het werkinstrument. Dat was eigenlijk het onderwerp van uw vraag. U bent mij even voor. Ik heb gezegd dat ik drie onderdelen dien aan te snijden en een daarvan zijn de arrondissementele informatiekruispunten. Het betreft hier een soort van geïntegreerd platform waar zowel de bestuurlijke als de gerechtelijke gegevens op arrondissementeel niveau moeten worden samengebracht en dit zowel ten voordele van de lokale als de federale politie.

Het gaat daarbij eigenlijk om de harde informatie met het oog op het linken van de feiten, de detectie van fenomenen en de evolutie van deze fenomenen in de tijd en in de ruimte. Het gaat ook om gegevens met betrekking tot de zachte informatie die in interactie komt met de harde informatie om eventuele linken te kunnen leggen. Bovendien gaat het over de lopende onderzoeken en hun bestanddelen. Die drie componenten staan onderling in verbinding maar die worden aangebracht op het arrondissementeel niveau. De dirco staat met zijn personeel in voor de verwerking van de informatie van bestuurlijke en preventieve aard terwijl de gerechtelijke directeur voor de informatie met recherchefinaliteit zal werken onder toezicht van de magistraat, zijnde de procureur des Konings.

Mijnheer de voorzitter, ik kom dan tot het derde onderdeel. Het gaat hierbij om een thema dat zowel nu als deze namiddag naar aanleiding van discussie van de tijdelijke wet ter sprake is gekomen. Ik mag wel zeggen dat deze wet in een open geest tot stand is kunnen komen.

Collega Van Hoorebeke, herinner u tijdens de bespreking van de begroting dat ik op dat ogenblik heb meegedeeld dat er een initiatief bestond om binnen de mammoetwet-politie een amendement in te dienen teneinde de nodige schikkingen te treffen met betrekking tot dit federaal parket. Ik vind het nogal gewaagd dat sommigen vandaag durven beweren dat de regering ondertussen niets heeft ondernomen. Het is net alsof de meerderheid geen voorstel heeft ingediend op basis van het octopusakkoord teneinde een federaal parket tot stand te brengen. Ik vind het ook vrij eigenaardig dat sommigen beweerden dat zij die verantwoordelijkheid niet wensten en dat zij daarom een actie wilden nemen. De actie die door u en collega Bourgeois is tot stand gekomen, speelde snel in op een voorstel van de procureur-generaal. Ik heb dit initiatief toegejuicht. Ik heb trouwens gezegd dat ik gebruik zou maken van dit initiatief om terzake een amendement in te dienen. Ik aanvaard de kritiek van sommigen niet.

Collega Van Parys uitte de kritiek dat er een vacuüm ontstaat. Dat is niet het geval. Zelfs indien er geen federaal parket is en de tijdelijke wet er niet komt, dan nog is het standpunt van het College van procureurs-generaal dat de thans bestaande magistratuur, of dat nu op het arrondissementeel vlak of op het vlak van het Hof van Beroep is, de aansturing en de controle op de politiediensten kan en mag uitvoeren, wat zij vandaag ook al doet. Dat is de theorie van het doorlopend gezag en bestuur. Het is dus onjuist te beweren dat er sprake is van een vacuüm. Ik ben het wel eens met de heer Van Parys dat er, indien we de aangelegenheid met een tijdelijke wet kunnen regelen, meer rechtszekerheid is.

Overigens spreek ik vanop de tribune mijn dank uit over de wijze waarop hij heeft meegewerkt, niet alleen gisteren, maar ook bij het naar voren brengen van het rapport waarbij hij getuigde van een zeer grote objectiviteit.

Ik kom nog even terug tot het federaal parket. Duidelijk is dat de discussie terzake moet worden voortgezet. Het had geen zin om vandaag in de bespreking van de tijdelijke wet te discussiëren over de toekomstige samenstelling van het federaal parket en de verschillende

bevoegdheden. Het is nogal evident dat een federaal parket veel meer doet dan toezicht houden op de politiediensten. Het moet bijvoorbeeld de strafvordering en de coördinatie ervan waarnemen en instaan voor de internationale samenwerking. Dat zijn drie taken die minstens zo belangrijk zijn als het toezicht op de politie. In de tijdelijke wet regelen we precies het toezicht op de politie.

We hebben daarvoor niet gekozen voor de nationaal magistraat. Men heeft de vraag gesteld waarom er geen bijkomende nationale magistraten werden benoemd. Welnu, de wet op de nationale magistraten dateert van 13 april 1997 en de toenmalige minister van Justitie en zijn opvolger konden perfect het aantal van 3 tot 5 optrekken, indien ze dat hadden gewenst. Dat zou, jammer genoeg, geen oplossing hebben betekend voor het probleem dat wij thans willen verhelpen. Vandaar dat ik daar niet meer Latijn moet insteken.

Ik kom, ten slotte, tot de situatie van het parket van Brussel. U hebt gehoord welke regelingen er getroffen zijn zowel inzake de dirco als inzake de dirju voor Brussel-Halle-Vilvoorde.

Ik moet zeggen dat er reeds een beslissing bestaat van de ministerraad van 17 maart 2000. Toen werd genotuleerd, ik lees: "Aan de procureur des Konings te Brussel zal worden gevraagd om de modaliteiten te onderzoeken die zullen worden opgenomen in een richtlijn, ten einde in de schoot van zijn parket een afdeling op te richten om beter tegemoet te komen aan de verwachtingen van de bevoegde autoriteiten". Dan heb ik het voornamelijk op de politiediensten en ook de burgemeesters van de gemeenten die deel uitmaken van de politiezone buiten de negentien gemeenten van het Brussels hoofdstedelijk gewest. Dat was een opdracht die heel duidelijk omschreven is en waaromtrent ik onmiddellijk de procureur des Konings te Brussel heb gevraagd de nodige richtlijn klaar te maken. Er is een eerste ontwerp van richtlijn gekomen die absoluut niet voldeed aan wat de regering wenste.

Wat wenste de regering? Ik wilde een duidelijke richtlijn inzake drie punten. Wat betreft de nachten en weekenddiensten vroeg ik dat die zouden verlopen volgens contracten met de politie van de gemeenten die deel uitmaken van de politiezones buiten de negentien gemeenten van het Brussels hoofdstedelijk gewest en steeds Nederlandstalig. Dat was het eerste onderdeel dat ik in de richtlijnen wilde opgenomen zien.

Ten tweede was er een meer gedifferentieerde aanpak vanwege het parket binnen het provinciaal vijfhoekoverleg met de politiediensten en de bestuurlijke overheden. Ik drong er daarbij op aan dat deze magistraten die naar het vijfhoekoverleg of naar het driehoeksoverleg zouden komen, telkens dezelfde magistraten zouden zijn. Dan zou men niet voortdurend met nieuwe mensen worden geconfronteerd, die de zaken dan niet kenden en ook de opvolging niet konden verzekeren van wat voordien werd gevraagd of beslist. Dat was een tweede onderdeel dat ik gerealiseerd wilde zien.

Een derde punt was dat ik een aparte sectie binnen het parket vroeg voor het behandelen van de Nederlandstalige administratieve procedures uit de gemeenten die deel uitmaken van de politiezone buiten de negentien gemeenten van het Brussels hoofdstedelijk gewest. Naar aanleiding van mijn tweede brief, daterend van 23 juni 2000, is er dan een nieuw voorstel gekomen. Dat voldoet nog niet voor 100% aan wat ik wens te bekomen. Het wordt nu verfijnd, om uiteindelijk te kunnen beantwoorden aan die drie richtlijnen. Die stammen trouwens uit de praktijk: het zijn mensen die in de praktijk werken, die daarnaar hebben gevraagd. Ik heb dus duidelijk de indruk dat indien wij dat kunnen afronden met het laatste project dat nu moet binnenkomen, wij wellicht ook op dit vlak voldoening zullen kunnen schenken aan dat verzoek vanuit de praktijk.

02.118 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de minister, ik neem aan dat deze afspraak alleen werd gemaakt met het parket van Brussel, maar bijvoorbeeld niet met het parket van Antwerpen of van Luik. Dat toont aan dat het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde toch een specifieke benadering vereist, enerzijds vanwege het hoofdstedelijk gewest en anderzijds vanwege de andere gemeenten.

U haalde twee richtlijnen aan, mijnheer de minister, waarbij u drie criteria naar voren schoof, specifiek van toepassing voor de zeventien Vlaamse gemeenten. Maar waren dat dan niet de uitzonderlijke omstandigheden die krachtens artikel 94 van de Kaderwet van 1998, de mogelijkheid verschaffen om een afzonderlijke gedeconcentreerde dienst voor Halle-Vilvoorde op te richten? Uw collega van Binnenlandse Zaken gaf geen antwoord op de vraag waarom hij die uitzonderlijke omstandigheden niet inriep, maar misschien kunt u erop antwoorden.

02.119 Minister Marc Verwilghen: Mijn antwoord terzake is zeer eenvoudig. Of wij het willen of niet, er is nog steeds een unitair gerechtelijk

arrondissement. Dat is de realiteit. De wetgever heeft hieraan niet gesleuteld, maar toch moest een functioneerbaar geheel worden bereikt. Een aantal burgemeesters die met andere fenomenen worden geconfronteerd dan de hoofdstedelijke problematiek, wensten dat ook in hun dossiers vooruitgang werd geboekt via direct contact met de magistraten en dat hetgeen werd overeengekomen in het vijfhoeksoverleg ook daadwerkelijk werd opgevolgd. Het vijfhoeksoverleg had geen zin indien burgemeesters geen respons krijgen op hun verzoeken.

Volgens mij is het hoe dan ook een oplossing die in de praktijk kan functioneren. Ik herhaal evenwel dat ik de einddirectieven dienaangaande wens te zien, alvorens mijn definitieve goedkeuring te verlenen. Mocht deze oplossing niet voldoen, dan kan ik, ingevolge het toezicht dat ik uitoefen op de diensten van het parket in mijn hoedanigheid van minister van Justitie, de invulling eisen. Immers, anders zou het woord toezicht geen zin hebben in de wetbepalingen.

02.120 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, hiermee blijft alles vrij vaag.

Naar verluidt is één van de grote problemen in Brussel een ernstig tekort aan Nederlandstalige parketmagistraten om zich specifiek bezig te houden met Halle-Vilvoorde. Maar ware het niet logischer dat er een afzonderlijk kader wordt gecreëerd dat in Halle-Vilvoorde wordt gestationeerd, eventueel in hetzelfde gebouw van de rijkswacht te Asse of in de buurt ervan? Op die manier kan worden door een kleine sectie worden gewerkt aan een specifiek parketbeleid voor deze regio.

02.121 Minister Marc Verwilghen: Volgens mij moet men per definitie trachten te vermijden om een beperkte sectie van bijvoorbeeld een zestal Nederlandstalige magistraten aan te stellen. Dat is immers niet wat men nodig heeft.

Uit ervaring weet u toch dat het Brussels parket is samengesteld uit een aantal secties; per sectie dienen een aantal Nederlandstalige magistraten - meer dan één per sectie - ter beschikking te staan. Het is perfect mogelijk binnen de organisatie van het parket van Brussel, zelfs met de tekorten die nu blijken te bestaan omdat het kader niet is volzet, het bestand in te vullen.

Bovendien mag men niet vergeten dat deze parketmagistraten op hun beurt, binnen de sectie kunnen worden bijgestaan door een aantal

parketjuristen. In dat verband wens ik de aandacht te vestigen op het feit dat wij niet alleen het percentage van het aantal parketjuristen hebben opgedreven, maar ook dat in de parketten waar het kader onderbezet is, minstens voor de volledige bezetting van het kader een beroep kan worden gedaan op parketjuristen.

Ik stel vast dat heel wat jonge juristen zich thans inschrijven voor een dergelijke functie, wellicht in de hoop om later de stap te zetten naar de parketten, hetzij via de gerechtelijke stage, hetzij via de examens. De eerste doorstroming wijst erop dat dit een goede manier is om jonge juristen te kunnen aantrekken tot het parket, in het bijzonder in Brussel.

Mijnheer de voorzitter, ziehier mijn antwoorden op de gestelde vragen en die bovendien aansluiten bij de uiteenzetting van minister Duquesne.

Ik hoop dat de werkzaamheden die tot op heden werden gevoerd en die bijzondere inspanningen en energie vergden, effectief zullen leiden tot de belangrijke politiehervorming die door allen over de partijgrenzen heen is gewenst naar aanleiding van de gebeurtenissen die zich voordeden in 1996 en 1998. Ik meen dat de burger niets anders verlangd dan dat deze hervorming wordt doorgevoerd.

03 Verzonden wetsontwerp naar een andere commissie

03 Renvoi d'un projet de loi à une autre commission

Vooraleer over te gaan tot de replieken wens ik u de verzending van een wetsontwerp naar een andere commissie mee te delen.

Op vraag van de regering stel ik u voor het wetsontwerp betreffende de werking van de certificatie dienstverleners met het oog op het gebruik van de elektronische handtekeningen (nrs. 322/1 en 2) te verwijzen naar de commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de nationale wetenschappelijke en culturele Instellingen, de Middenstand en de Landbouw.

Dit wetsontwerp was in behandeling in drie commissies en wordt nu naar een andere commissie verzonden.

Interpellaties (voortzetting) **Interpellations (continuation)**

De heren Poncelet, Tant, Van Hoorebeke, Laeremans, De Man en Dirk Pieters wensen nog te repliceren.

De spreektijd voor de replieken bedraagt maximum vijf minuten, maar uw betogen mogen uiteraard ook minder tijd in beslag nemen. Ik verzoek u trouwens een inspanning te doen in die zin.

03.01 Jean-Pol Poncelet (PSC): Monsieur le président, la réplique est l'occasion de réagir et de donner un sentiment par rapport aux réponses fournies. Donc, inutile de reprendre tous les arguments. Je me limiterai donc aux aspects budgétaires et financiers qui ont été, depuis des semaines, la préoccupation de notre groupe. J'ai dit, tout à l'heure, en interrompant le ministre que, de mon point de vue, des questions simples appelaient des réponses simples. Je suis au regret de constater que je n'ai pas obtenu de réponses simples.

Ainsi, à la question aussi élémentaire que celle qui a été posée, à de nombreuses reprises, par mon collègue Fournaux, à savoir qu'il est dans une zone qui respecte tant les normes précédentes que les normes actuelles, qu'un certain montant lui fait défaut et que cet argent lui semble promis, on lui laisse, à présent, entendre que sa demande sera rencontrée à la condition de régulariser je ne sais quoi, une espèce d'objectif de parité entre la police et la gendarmerie. Cet argument-là n'est jamais intervenu dans la genèse de cette réforme.

Aussi, la conclusion que je dois en tirer, c'est que j'étais venu ici pour avoir de la clarté sur les problèmes budgétaires et que la situation est, hélas, encore moins claire maintenant qu'avant la discussion. Je trouve tout cela désolant.

03.02 Paul Tant (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik zou als het ware bij ordemotie het woord tot u willen richten. Het is ondertussen 00.24 uur. Wij moeten de vergadering dus minstens twee minuten onderbreken om met de ochtendzitting te beginnen. U hebt daarnet een nieuwe traditie gevestigd in dit huis door om 18.00 uur te onderbreken. Als ik het achteraf bekijk, vind ik het een goed idee en een goede traditie.

De **voorzitter:** U gaat mij opnieuw verdenken van geheime bepeinzingen. Dat wil ik u besparen.

03.03 Paul Tant (CVP): Ik wil u daar niet toe aanzetten. Dat gebeurt zo al dikwijls genoeg, mijnheer de voorzitter.

Mijnheer de voorzitter, om ernstig te zijn, ik vind dat dit debat op zijn tijd komt in die zin dat het blijkbaar aan een behoefte beantwoordt. Ik heb nog maar weinig meegemaakt dat op dit uur in het Parlement, zonder dat een stemming was aangekondigd, nog zoveel mensen aanwezig waren. Ik durf te beweren dat dit debat zelfs iets te laat komt.

Nochtans vind ik het debat om vele redenen een gemiste kans.

Ten eerste, omwille van het feit dat de regering niet heeft gewild dat via een verklaring of een mededeling hier een spontaan debat kon ontstaan van woord en wederwoord. Wij waren aangewezen op interpellaties en dan zit men natuurlijk in een andere tonaliteit.

Ten tweede, mijnheer de voorzitter, wij - en u in de eerste plaats - moeten een praktische conclusie maken. Wij moeten kritisch nadenken over de opportuniteit om na de stemming van donderdag onze debatten te organiseren. Waarom moet dit? Waarom trekken we de woensdag niet uit om rustig met elkaar van gedachten te wisselen.

De **voorzitter**: Dat is geen probleem.

03.04 Paul Tant (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik ben ervan overtuigd dat u daarmee de relevantie van het parlementair werk echt een dienst zou bewijzen. Men moet het maar meemaken. De leden zijn hier, maar de media, diegenen die ervoor moeten zorgen dat de boodschap ook naar buitenkomt, zijn hier niet meer. Ook om die reden is dit een debat van de gemiste kans.

Ten derde, het is een debat van de gemiste kans omdat er zo weinig antwoorden zijn gegeven, vooral in de materie van Binnenlandse Zaken. Ook omwille van die reden kan er sprake zijn van een hopeloos debat.

Mijnheer de minister van Binnenlandse Zaken, ik ga u beeldspraak van daarstraks in verband met die grammofoon maar gedeeltelijk overnemen, omdat ik ze ietwat denigrerend vind. Ik zal mij niet uitspreken over de leeftijd van de grammofoon. Als men zou moeten rekening houden met de spreektijd die het ding al heeft doorstaan, dan moet ik concluderen dat u het op u zou kunnen nemen.

Ik zal dus niet over die grammofoon spreken maar wel over die plaat.

Als voorzitter van de commissie voor de

Binnenlandse Zaken heb ik al honderden keren dezelfde plaat gehoord gebracht door dezelfde artist, met name de minister van Binnenlandse Zaken die overvloedig en met veel semantische capaciteiten zijn - die ik op zekere momenten bewonder - ellenlange inleidingen weet te geven, een clamatio benevolentie, maar zonder dat er inhoudelijk veel wordt toegevoegd. Mijnheer de minister, ik betreur dat ten gronde.

Mijnheer de minister, houdt toch op met dit voortdurend moraliserend optreden, waarbij iedereen die uw opvatting niet blijkt te delen kwalijke bedoelingen toegedicht krijgt. Waarom hoeft dat? Wij hoeven het niet eens te zijn. Trouwens, daarvoor dient een parlementair debat.

Mijnheer de voorzitter, de hopeloosheid is dus ons deel. Het overgrote gedeelte van de vragen is zonder antwoord gebleven en de antwoorden die we gekregen hebben, roepen alleen maar nieuwe vragen op. Er is hopeloosheid voor de bestuursverantwoordelijken, burgemeesters en schepenen.

Collega's, ik daag u allen uit. Ga morgen naar uw gemeente en zeg daar wat u hier hebt geleerd. Beter nog, u hoeft zelfs niet te gaan zeggen want u hebt niets te vertellen.

De politiemensen blijven in de kou staan. Het is mijn overtuiging dat de ongerustheid bij de mensen, na te hebben vastgesteld wat er in een aantal pilootgemeenten gebeurt, alleen maar dreigt toe te nemen.

Om te eindigen gebruik ik een beeld dat het uwe is, mijnheer de minister. In de commissie zei u dat de hervorming un travail titanesque was. Ik heb dat beeld overgenomen. Alleen leid ik daaruit af dat uw verwijst naar de Titanic. U weet, ook de Titanic is in stilte onvoorzien in de golven verdwenen, maar het orkest was aan het spelen.

03.05 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, eens te meer moet ik vaststellen dat de minister van Binnenlandse Zaken in zo goed als zijn hele antwoord - op acht regels na - de taal van Molière heeft gebruikt en niet die van de meerderheid van dit land, ondanks het feit dat dit debat in belangrijke mate door Nederlandstaligen werd gevoerd. Dit getuigt niet van een grote achting voor het Parlement. Er is nog altijd niet veel verbetering vast te stellen op dit vlak.

Mijnheer de voorzitter, ik had gevreesd dat het debat over Halle-Vilvoorde zou verdrinken in het

algemene politidebat en dat is ook in hoge mate gebeurd. Op de talloze vragen die de heren Pieters, Van Hoorebeke en ikzelf hebben gesteld, zijn er nauwelijks antwoorden gekomen. De minister heeft ons voor joker gezet en niet veel meer gedaan dan de persmededeling voorgelezen. Die hebben wij gisteren al van Belga kunnen afprinten.

Op mijn eerste vraag in verband met artikel 94, waarom dat speciaal werd ingevoerd en uiteindelijk niet van toepassing bleek, heeft u niet geantwoord. De gouverneur van Vlaams Brabant had nochtans ernstige argumenten naar voren geschoven. Hij uitte onder andere zijn bekommernis dat hij als gouverneur geen ernstig veiligheidsbeleid zal kunnen voeren omdat hij voortdurend door de Dirco van Brussel kan worden tegengewerkt.

Evenmin hebt u geantwoord op de vragen over de bevoegdheden en de macht van de adjunct. U heeft gezegd dat die adjunct geen wettelijke bevoegdheden heeft. Wij vrezen dan ook dat die zeer weinig zal kunnen doen zonder de goedkeuring van zijn oversten. Hij zal dus volledig ondergeschikt zijn aan zijn oversten in Brussel.

Ook heeft u niets gezegd over de problematiek van de faciliteitengemeenten, meer bepaald over de wijze waarop die nu al structureel aan het samenwerken zijn met Brussel, los van Halle-Vilvoorde. U heeft mijn stelling dan ook niet kunnen tegenspreken dat er in de praktijk op dit moment een inlijvingsproblematiek aan het voeren van die faciliteitengemeenten. Er is een klein debat op gang gekomen, de minister van Justitie gaf het begin van een antwoord, maar er is nog helemaal geen duidelijkheid. Ik verwijs naar het protocol dat is gesloten tussen de zes politiecommissarissen van de faciliteitengemeenten en de negentien van de Brusselse gemeenten op initiatief van het Brusselse parket om de Brusselse gegevensbank te gaan gebruiken in het kader van de nieuwe AIB. Nu heet dat blijkbaar AIK. Dit protocol komt erop neer dat er een structureel samenwerkingsverband is gegroeid tussen Brussel en de zes faciliteitengemeenten. Dat zal zich ook op het vlak van de politionele samenwerking buiten het gerechtelijke voordoen. Die zes gemeenten zullen hun beleid dus helemaal afstemmen op Brussel.

De zes faciliteitengemeenten zullen hun beleid helemaal afstemmen op Brussel. Niemand spreekt mij hierover tegen, mijn stelling wordt met andere woorden bevestigd. Ik word ook niet

tegengesproken inzake de discriminatie die in de Brusselse rand in het leven geroepen wordt tussen de Nederlandstaligen en de Franstaligen. Zij worden immers naargelang hun taalkeuze anders behandeld door de politie. Dit is niet alleen een uitbreiding van de faciliteiten, het is tegelijkertijd een discriminatie die onaanvaardbaar is. U hebt ook niet geantwoord op de vraag hoe de politiezone Wemmel-Asse-Merchtem-Opwijk zal behandeld worden in het kader van uw zeer ingewikkelde regeling voor de faciliteitengemeenten. Dit is totaal niet realiseerbaar met de voorgestelde regeling van de regering.

Tot slot, ben ik niet tevreden met het antwoord van de minister van Justitie over de werkwijze van het parket in Halle-Vilvoorde. Dit zal niet meer inhouden dan wat oplapwerk. Ik verwijs dan niet naar de standpunten van het Vlaams Blok, maar naar de uitspraken van Patrick Dewael. De heer De Wael heeft bij het aantreden van zijn regering ook gepleit voor een eigen gerechtelijk arrondissement Halle-Vilvoorde. Dat zou de problemen niet alleen inzake de veiligheid en het parket in Halle-Vilvoorde maar ook inzake de politiehervorming oplossen. Daar ligt het kalf immers gebonden en daar weigert men iets aan te doen.

Mijnheer de minister, wij dienen een motie in, waarin wij vragen dat de 35 gemeenten gemeenten van Halle-Vilvoorde worden ondergebracht in een autonome gedeconcentreerde politiedienst, los van Brussel. Wij vragen daarbij ook dat de nodige initiatieven genomen worden om het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde te splitsen.

03.06 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, bij het begin van mijn tussenkomst heb ik gezegd dat het debat veel te laat komt. Het debat heeft toch aangetoond dat het Parlement bezorgd is over de wijze waarop de geïntegreerde politiedienst zal werken vanaf 1 januari 2001. Dat is onze grote zorg. Heren ministers, ik begrijp zeer goed dat het niet mogelijk was om op alle vragen te antwoorden en duidelijkheid te verschaffen. U moet ook begrijpen dat we ons veel vragen stellen. Er bestaan hierover veel onduidelikheden bij de politiemensen en gemeentelijke bestuurders. Het is dus belangrijk dat dit zo spoedig mogelijk wordt uitgeklaard.

Het is belangrijk dat wij vanaf januari 2001 een goed functionerende politie hebben. Het is ook belangrijk dat dit op een democratische wijze tot

stand komt. Het is de taak van het parlement om dat in de toekomst op te volgen. Mijnheer de minister, ik wil een motie indienen in verband met Halle-Vilvoorde. U zult begrijpen dat u ons vanavond niet hebt kunnen overtuigen van het feit dat u geen bijzondere omstandigheden hebt gevonden om over te gaan op een afzonderlijke gedeconcentreerde dienst voor Halle-Vilvoorde. Ik dacht voldoende aangetoond te hebben dat het beter zou zijn om twee gedeconcentreerde diensten te hebben. Zeker op justitieel vlak zou u dan een beleid kunnen voeren dat beter aangepast is aan de noden van de plaats. In mijn motie vraag ik dat de regering vooralsnog zou overwegen om voor Halle-Vilvoorde een afzonderlijke gedeconcentreerde dienst op te richten.

03.07 Dirk Pieters (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik beperk mij natuurlijk ook tot Halle-Vilvoorde en ik sluit mij aan bij de twee voorgaande sprekers. Ik verschill enigszins van mening met de heer Laeremans omdat ik meen dat we effectief moeten aansturen op de splitsing van het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde maar dat we in afwachting daarvan al het mogelijke moeten doen om tot verbeteringen op het terrein te komen. De perspectieven die de minister schetst laten toe enige hoop te koesteren. Later zullen we wel zien wat ze concreet om het lijf hebben. Men gaat daar echter duidelijk in de richting van het erkennen van de specificiteit van Halle-Vilvoorde. Wij willen de minister dus aansporen om in die richting verder te gaan. Voor het federale politieniveau evolueert men juist in de tegengestelde richting. Wij hebben nogmaals gehoord van de minister van Binnenlandse Zaken dat hij geen gebruik wil maken van artikel 94 dat toelaat om een uitzondering te maken. Velen pleiten daar nochtans voor vanuit Halle-Vilvoorde en men kan hier een groot aantal argumenten voor geven. De heer Van Hoorebeke zegt dat de minister het niet gevonden heeft. Dat is normaal want hij heeft het ook niet gezocht. Hij heeft alles gedaan om geen gebruik te moeten maken van deze mogelijkheid. Aldus kon hij beletten dat er een afzonderlijke dienst zou worden opgericht of dat de feitelijke werking op dit punt kon worden voortgezet.

Mijn ontgoocheling op dat punt is nog groot. Wat dan wel tot stand is gekomen als compromis behoudens tegenspraak van de eerste minister volgende donderdag, maar wel op basis van de uitleg die de minister heeft gegeven en die inderdaad beperkt bleef tot voorlezing van wat vandaag in de pers stond, doet mij alleen onthouden dat de adjunct-directeur nauwelijks een

veiligheidsbeleid zal kunnen voeren en met handen en voeten gebonden zal zijn aan de twee directeuren. Bovendien zal hij weinig middelen hebben en zelfs bijna geen personeel. Ook dat meen ik te hebben mogen afleiden uit het standpunt van de minister. Bijgevolg zullen wij ook een motie van aanbeveling indienen om opnieuw ervoor te pleiten dat men gebruik zou maken van de mogelijkheden van de wet om te komen tot een autonoom politie-arrondissement. Wij zullen de eerste minister donderdag toch om uitleg vragen en hem daarbij confronteren met wat hij nogmaals had gesteld op 23 november 2000. Wij zullen de eerste minister uitnodigen te bewijzen dat dit met deze constructie alsnog zou kunnen.

03.08 Filip De Man (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega Laeremans heeft het net gezegd, maar het valt toch op dat u eigenlijk niet zo hoffelijk bent tegenover de Nederlandstaligen in deze Kamer. U hebt natuurlijk mijn Frans goed bijgeschaafd door hier zeer lang te antwoorden in de taal van Molière, waarvoor dank. U als bon belge zou toch een inspanning moeten doen. U bent voor het voortbestaan van dit tweetalig land, dus zult u toch de moeite moeten doen om toch wat meer de taal van de meerderheid in dit land te spreken. Ik zou het in het Frans kunnen zeggen, aangezien ik toch redelijk goed tweetalig ben.

Je crains être meilleur Belge que vous. C'est navrant, monsieur le ministre.

Over de antwoorden die u hebt gegeven inzake de politiehervorming, is het in de discussie die is losgebarsten op het einde van het debat duidelijk geworden dat u dus een aantal dingen niet wil zeggen. U blijft gewild onduidelijk. U wil niet zeggen wat er gaat gebeuren met de 18,5 miljard frank aan lokale subsidies. Hoe zal dat worden verdeeld? U kleeft daar geen percentage op.

U wilt niet zeggen wat er met de gegevens van de rijkswacht zal gebeuren en u wil zelfs niet zeggen, of voorlopig zegt u niet, wat er zal gebeuren met de gebouwen, u zegt alleen dat ze gratis zijn. Ik heb hier beweerd dat het weeral eens ten voordele zal zijn van het zuiden van het land en u heb me daarin niet tegengesproken. Nu goed, wij gaan hier niet over doorbomen, zeker vannacht niet. Maar ik kom hier natuurlijk ook nog op terug. Tenslotte was u nogal licht over mijn eerste vragen gegaan. U zegt binnen de twee weken slaag ik erin om de hele politietop te laten benoemen. U gaat dus honderden kandidaturen laten bekijken door de bevoegde personen om daar tientallen en nog eens tientallen

benoemingen uit te halen. Het lijkt mij bijzonder onwaarschijnlijk dat dat voor 1 januari kan.

Ik heb u gevraagd hoeveel kandidaten er dan al gekeurd zijn, als dat toch zo gauw in orde komt. U hebt daar geen antwoord op gegeven. Ik denk dat u daar weer al eens het liedje speelt van "tout va très bien".

In verband met de Brusselse zones, toch niet onbelangrijk heb ik, denk ik, toch aandachtig geluisterd en heb ik ook geen enkel antwoord gehoord, hoewel de problemen in Brussel juist crucialer zijn dan waar dan ook.

Dus mijnheer de minister, wij gaan elkaar dan ook ontmoeten in de commissies en wij gaan de gelegenheid hebben om vele keren daar over vragen te stellen en hopelijk ook wel eens antwoorden te krijgen.

De **voorzitter**: Ik heb een aantal moties. Ik zal er aan uit proberen te geraken. Er moet eerst een punt geklaard worden in de Conferentie van voorzitters. Wij hebben drie interpellaties die verplaatst zijn van de commissie naar de plenaire vergadering, met name die van de heren Laeremans, Van Hoorebeke en Pieters en ik had de overtuiging, maar ik wil toch zeker zijn, dat de interpellaties van Paul Tant, Filip De Man en Karel Van Hoorebeke ingetrokken te waren om hier het debat te houden.

03.09 Paul Tant (CVP): Mijnheer de voorzitter, in zoverre het verslag van de Conferentie zou overeenstemmen met wat wij gezegd hebben, woensdag voor acht dagen, dan kwam het hierop neer dat ofwel de regering met een verklaring of een mededeling kwam en dat wij dan een debat krijgen, zoniet dat het debat zou gebeuren op basis van interpellaties.

De **voorzitter**: Mij stoort dat niet, ik beschouw dit als een tweede interpellatie, die Paul Tant, Karel Van Hoorebeke en Filip De Man over de politiehervorming indienen. Daar heb ik resoluties en moties over. Zo heb ik twee soorten, één specifieke en één apart. Ik ga die allemaal lezen nu, als u het geduld wil hebben.

Moties

Motions

Tot besluit van de interpellaties van de heren Filip De Man, Karel Van Hoorebeke en Paul Tant werden volgende moties ingediend.

En conclusion des interpellations de MM. Filip De Man, Karel Van Hoorebeke et Paul Tant les

motions suivantes ont été déposées.

Een motie van wantrouwen werd ingediend door de heren Paul Tant, Luc Goutry, Hubert Brouns, Jean-Pol Poncelet en Richard Fournaux en luidt als volgt:

"De Kamer,
gehoord de interpellaties van de heren Filip De Man, Karel Van Hoorebeke en Paul Tant
en het antwoord van de minister van Binnenlandse Zaken,
en gelet op:

- de improvisatie van de minister van Binnenlandse Zaken bij de hervorming van de politiediensten;
 - het uitblijven van de volgens de wet op de geïntegreerde politie noodzakelijke voorbereidende maatregelen;
 - de onduidelijkheid over de budgettaire kosten voor de gemeenten van de politiehervorming;
- ontneemt het vertrouwen in de minister van Binnenlandse Zaken."

Une motion de méfiance a été déposée par MM. Paul Tant, Luc Goutry, Hubert Brouns, Jean-Pol Poncelet et Richard Fournaux et est libellée comme suit:

"La Chambre,
ayant entendu les interpellations de MM. Filip De Man, Karel Van Hoorebeke et Paul Tant
et la réponse du ministre de l'Intérieur,
et compte tenu de:

- l'improvisation dont fait preuve le ministre de l'Intérieur dans le cadre de la réforme des services de police;
 - l'absence des mesures préparatoires nécessaires conformément à la loi sur la police intégrée;
 - l'imprécision quant aux coûts budgétaires de la réforme des services de police pour les communes
- retire sa confiance au ministre de l'Intérieur."

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heren Joos Wauters, Hugo Coveliers, Charles Janssens en Daniel Bacquelaine en mevrouw Dalila Douifi.

Une motion pure et simple a été déposée par MM. Joos Wauters, Hugo Coveliers, Charles Janssens et Daniel Bacquelaine et Mme Dalila Douifi.

Tot besluit van de interpellaties van de heren Bart Laeremans, Karel Van Hoorebeke en Dirk Pieters werden volgende moties ingediend.

En conclusion des interpellations de MM. Bart Laeremans, Karel Van Hoorebeke et Dirk Pieters les motions suivantes ont été déposées.

Een eerste motie van aanbeveling werd ingediend door de heren Bart Laeremans, Filip De Man en Guido Tastenhoye en luidt als volgt:

"De Kamer,
gehoord de interpellaties van de heren Bart Laeremans, Karel Van Hoorebeke en Dirk Pieters en het antwoord van de minister van Binnenlandse Zaken,

- vraagt de regering de 35 gemeenten van Halle-Vilvoorde onder te brengen in een autonome "gedeconcentreerde politiedienst", los van Brussel;
- vraagt de regering de nodige initiatieven te nemen om het gerechtelijk arrondissement te splitsen."

Une première motion de recommandation a été déposée par MM. Bart Laeremans, Filip De Man et Guido Tastenhoye et est libellée comme suit:

"La Chambre,
ayant entendu les interpellations de MM. Bart Laeremans, Karel Van Hoorebeke et Dirk Pieters et la réponse du ministre de l'Intérieur,
- demande au gouvernement d'intégrer les 35 communes de Hal-Vilvorde dans un "service de police déconcentré" autonome, indépendant de Bruxelles;
- demande au gouvernement de prendre les initiatives requises pour scinder l'arrondissement judiciaire de Bruxelles-Hal-Vilvorde."

Een tweede motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Karel Van Hoorebeke en mevrouw Annemie Van de Casteele en luidt als volgt:

"De Kamer,
gehoord de interpellaties van de heren Bart Laeremans, Karel Van Hoorebeke en Dirk Pieters en het antwoord van de minister van Binnenlandse Zaken,
vraagt de regering voor het gerechtelijk arrondissement Brussel, overeenkomstig artikel 94 van de wet van 7 december 1998, wegens bijzondere omstandigheden twee gedeconcentreerde diensten, één gevestigd te Brussel, bevoegd voor Brussel-Hoofdstad en één gevestigd te Asse, bevoegd voor Asse-Halle-Vilvoorde te willen voorzien."

Une deuxième motion de recommandation a été déposée par M. Karel Van Hoorebeke et Mme Annemie Van de Casteele et est libellée comme suit:

"La Chambre,
ayant entendu les interpellations de MM. Bart Laeremans, Karel Van Hoorebeke et Dirk Pieters et la réponse du ministre de l'Intérieur,
demande au gouvernement de mettre en place dans l'arrondissement judiciaire de Bruxelles, conformément à l'article 94 de la loi du 7 décembre 1998 et en raison des circonstances

exceptionnelles, deux services déconcentrés, l'un établi à Bruxelles et compétent pour Bruxelles-Capitale et l'autre établi à Asse et compétent pour Asse-Hal-Vilvorde."

Een derde motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Dirk Pieters en luidt als volgt:

"De Kamer,
gehoord de interpellaties van de heren Bart Laeremans, Karel Van Hoorebeke en Dirk Pieters en het antwoord van de minister van Binnenlandse Zaken,
verzoekt de minister van Binnenlandse Zaken om:
- Halle-Vilvoorde als een volwaardig en autonoom politiearrondissement te organiseren zodat de dienstverlening optimaal kan afgestemd worden op de veiligheidsproblematiek in deze regio;
- van de organisatie van de federale politie in Halle-Vilvoorde geen gebruik te maken om de taalfaciliteiten voor de Franstaligen in de Vlaamse rand rond Brussel uit te breiden;
verzoekt de regering initiatieven te nemen om te komen tot de splitsing van het gerechtelijke arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde."

Une troisième motion de recommandation a été déposée par M. Dirk Pieters et est libellée comme suit:

"La Chambre,
ayant entendu les interpellations de MM. Bart Laeremans, Karel Van Hoorebeke et Dirk Pieters et la réponse du ministre de l'Intérieur,
demande au ministre de l'Intérieur:
- d'organiser Hal-Vilvorde sous la forme d'un arrondissement de police à part entière et autonome, afin que les services rendus à la population puissent être adaptés autant que possible aux problèmes de sécurité que connaît cette région;
- de ne pas se servir de la mise en place de la police fédérale à Hal-Vilvorde pour étendre les facilités linguistiques dont bénéficient les francophones dans la périphérie flamande de Bruxelles;
demande au gouvernement de prendre des initiatives en vue de la scission de l'arrondissement judiciaire de Bruxelles-Hal-Vilvorde."

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heren Charles Janssens, Jan Peeters, Daniel Bacquelaïne, Willy Cortois en Jean-Marc Delizée en mevrouw Géraldine Pelzer-Salandra.

Une motion pure et simple a été déposée par MM. Charles Janssens, Jan Peeters, Daniel Bacquelaïne, Willy Cortois et Jean-Marc Delizée et Mme Géraldine Pelzer-Salandra.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.
Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement.
La discussion est close.

De vergadering is gesloten.
La séance est levée.

*De vergadering wordt gesloten om 00.50 uur.
Volgende vergadering dinsdag 12 december 2000
om 10.00 uur.
La séance est levée à 00.50 heures. Prochaine
séance le mardi 12 décembre 2000 à 10.00
heures.*

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRESENTANTS
DE BELGIQUE

BEKNOPT VERSLAG

COMPTE RENDU ANALYTIQUE

PLENUMVERGADERING

SEANCE PLENIERE

donderdag

jeudi

07-12-2000

07-12-2000

18:00 uur

18:00 heures

INHOUD

Berichten van verhindering	1
INTERPELLATIES	1
Samengevoegde interpellaties van	1
- de heer Bart Laeremans tot de eerste minister over "de onduidelijkheid inzake de eenheidspolitie in Brussel-Halle-Vilvoorde zowel op gerechtelijk als administratief vlak" (nr. 577)	1
- de heer Karel Van Hoorebeke tot de eerste minister over "de onduidelijkheid inzake de eenheidspolitie in Brussel-Halle-Vilvoorde" (nr. 584)	1
- de heer Dirk Pieters tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de verklaringen van de eerste minister en de minister van Binnenlandse Zaken over "de toekomstige federale politiestructuur in Brussel-Halle-Vilvoorde" (nr. 587)	1
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	2
<i>Sprekers: Joos Wauters, Hugo Coveliers, voorzitter van de VLD-fractie, Marc Van Peel, voorzitter van de CVP-fractie, Greta D'Hondt, Jef Valkeniers, Alfons Borginon, Jef Tavernier, voorzitter van de AGALEV-ECOLO-fractie, Filip Anthuenis, Karel Van Hoorebeke</i>	
PERSOONLIJK FEIT	3
<i>Sprekers: Filip Anthuenis</i>	
POLITIEHERVORMING	3
<i>Sprekers: Bart Laeremans, Karel Van Hoorebeke, Dirk Pieters, Paul Tant, Filip De Man, Jean-Pol Poncelet, voorzitter van de PSC-fractie, Willy Cortois, Charles Janssens, Ludwig Vandenhove, Denis D'hondt, Kristien Grauwels, Hugo Coveliers, voorzitter van de VLD-fractie, Richard Fournaux, Antoine Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken, Daniel Bacquelaine, voorzitter van de PRL FDF MCC-fractie, Géraldine Pelzer-Salandra, De voorzitter, Daniël Vanpoucke, Marcel Hendrickx</i>	
Moties	45

SOMMAIRE

Excusés	1
INTERPELLATIONS	1
Interpellations jointes de	1
- M. Bart Laeremans au premier ministre sur "les incertitudes qui subsistent en ce qui concerne la police unique à Bruxelles-Hal-Vilvorde tant sur le plan judiciaire que sur le plan administratif" (n° 577)	1
- M. Karel Van Hoorebeke au premier ministre sur "les incertitudes qui subsistent en ce qui concerne la police unique de Bruxelles-Hal-Vilvorde" (n° 584)	1
- M. Dirk Pieters au ministre de l'Intérieur sur "les déclarations que le premier ministre et lui-même ont faites concernant la structure de la future police unique à Bruxelles-Hal-Vilvorde" (n° 587)	1
ORDRE DES TRAVAUX	2
<i>Orateurs: Joos Wauters, Hugo Coveliers, président du groupe VLD, Marc Van Peel, président du groupe CVP, Greta D'Hondt, Jef Valkeniers, Alfons Borginon, Jef Tavernier, président du groupe AGALEV-ECOLO, Filip Anthuenis, Karel Van Hoorebeke</i>	
FAIT PERSONNEL	3
<i>Orateurs: Filip Anthuenis</i>	
REFORME DES POLICES	3
<i>Orateurs: Bart Laeremans, Karel Van Hoorebeke, Dirk Pieters, Paul Tant, Filip De Man, Jean-Pol Poncelet, président du groupe PSC, Willy Cortois, Charles Janssens, Ludwig Vandenhove, Denis D'hondt, Kristien Grauwels, Hugo Coveliers, président du groupe VLD, Richard Fournaux, Antoine Duquesne, ministre de l'Intérieur, Daniel Bacquelaine, président du groupe PRL FDF MCC, Géraldine Pelzer-Salandra, Le président, Daniël Vanpoucke, Marcel Hendrickx</i>	
Motions	45

PLENUMVERGADERING

van

DONDERDAG 07 DECEMBER 2000

18:08 uur

SEANCE PLENIERE

du

JEUDI 07 DECEMBRE 2000

18:08 heures

De vergadering wordt geopend om 18.07 uur door de heer Herman De Croo, voorzitter.

Tegenwoordig bij de opening van de vergadering is de minister van de federale regering: Antoine Duquesne

De vergadering is geopend.

Berichten van verhindering

Gezondheidsredenen : Joke Schauvliege
 Ambtsplicht : Pierre Chevalier
 Met zending buitenslands : Patrick Moriau
 WEU : Stef Goris, Erik Derycke
 OVSE : Gerolf Annemans
 Interparlementaire Unie : Geert Versnick

Federale regering :
 Guy Verhofstadt, eerste minister: Europese Raad (Nice)
 Louis Michel, vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Betrekkingen : Europese Raad (Nice)

Interpellaties**01 Samengevoegde interpellaties van**

- de heer Bart Laeremans tot de eerste minister over "de onduidelijkheid inzake de eenheidspolitie in Brussel-Halle-Vilvoorde zowel op gerechtelijk als administratief vlak" (nr. 577)
 - de heer Karel Van Hoorebeke tot de eerste minister over "de onduidelijkheid inzake de eenheidspolitie in Brussel-Halle-Vilvoorde" (nr. 584)
 - de heer Dirk Pieters tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de verklaringen van de eerste minister en de minister van Binnenlandse Zaken over "de toekomstige federale politiestructuur in Brussel-Halle-Vilvoorde" (nr. 587)

La séance est ouverte à 18.07 heures par M. Herman De Croo, président.

Ministre du gouvernement fédéral présent lors de l'ouverture de la séance: Antoine Duquesne

La séance est ouverte.

Excusés

Raison de santé : Joke Schauvliege
 Devoirs de mandat : Pierre Chevalier
 En mission à l'étranger : Patrick Moriau
 UEO : Stef Goris, Erik Derycke
 OSCE : Gerolf Annemans
 Union interparlementaire : Geert Versnick

Gouvernement fédéral :
 Guy Verhofstadt, premier ministre : Sommer européen (Nice)
 Louis Michel, vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères : Sommet européen (Nice)

Interpellations**01 Interpellations jointes de**

- M. Bart Laeremans au premier ministre sur "les incertitudes qui subsistent en ce qui concerne la police unique à Bruxelles-Hal-Vilvorde tant sur le plan judiciaire que sur le plan administratif" (n° 577)
 - M. Karel Van Hoorebeke au premier ministre sur "les incertitudes qui subsistent en ce qui concerne la police unique de Bruxelles-Hal-Vilvorde" (n° 584)
 - M. Dirk Pieters au ministre de l'Intérieur sur "les déclarations que le premier ministre et lui-même ont faites concernant la structure de la future police unique à Bruxelles-Hal-Vilvorde" (n° 587)

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

01.01 Joos Wauters (AGALEV-ECOLO): Mag ik, nu de stemmingen achter de rug zijn, de commissie voor de Sociale Zaken bijeenroepen?

De **voorzitter**: Deze commissies waren samengeroepen, maar niet aangekondigd in de Conferentie van de voorzitters. De begrotingen hebben prioriteit, maar de urgentie werd niet gevraagd. Het Reglement geldt ook voor mij.

01.03 Hugo Coveliers (VLD): De commissie Sociale Zaken vergadert dus niet? Dan zal de commissie Financiën volgende week artikel 78 van ons Reglement toepassen.

01.04 Joos Wauters (AGALEV-ECOLO): In dat geval zal ik de commissie Sociale Zaken na de plenaire vergadering bijeenroepen.

De **voorzitter**: Dat is uw goed recht.

01.05 Marc Van Peel (CVP): De commissieleden van onze fractie hebben allerminst obstructie gepleegd. De voorzitter past het Reglement correct toe. Wij verzetten ons niet tegen een bijeenroeping van de commissie Sociale Zaken na de plenaire vergadering.

01.06 Greta D'Hondt (CVP): Als de heer Wauters de commissie Sociale Zaken bijeenroept na de plenaire vergadering, dan zullen wij daar zijn. Wij hadden ook artikel 78 gelezen, maar wij hadden niet de intentie om te filibusteren. Wij vragen alleen dat de oppositie correct wordt behandeld tijdens de bespreking.

01.07 Jef Valkeniers (VLD): Met het akkoord van de Kamer kunnen we vergaderen. Waarom elkaar de duivel aandoen en mekaar hier 's avonds gijzelen? (*Rumoer*)

01.08 Alfons Borginon (VU&ID): De heer Valkeniers heeft enigszins gelijk. Het Reglement zegt dat de commissie Financiën niet verplicht is rekening te houden met adviezen van de vaste commissies. De algemene bespreking in commissie Financiën is echter nog niet beëindigd. Voor zover de adviezen toekomen vóór het einde van de algemene bespreking, zal zich geen probleem voordoen.

ORDRE DES TRAVAUX

01.01 Joos Wauters (AGALEV-ECOLO): A présent que nous en avons terminé avec les votes, puis-je convoquer la commission des Affaires sociales ?

01.02 Le président: Les commissions ont été convoquées mais leur réunion n'a pas été annoncée en Conférence des présidents. Les budgets ont priorité mais l'urgence n'a pas été demandée. Je suis également tenu par le Règlement.

01.03 Hugo Coveliers (VLD): Dois-je conclure de vos propos que la commission des Affaires sociales ne se réunit pas? Dans ce cas, la commission des Finances appliquera la semaine prochaine l'article 78 de notre Règlement.

01.04 Joos Wauters (AGALEV-ECOLO): Je convoquerai dès lors la commission des Affaires sociales à l'issue de la séance plénière.

Le **président**: Vous en avez parfaitement le droit.

01.05 Marc Van Peel (CVP): Les commissaires de notre groupe n'ont en rien entravé le bon déroulement des travaux. Le président applique correctement le Règlement. Nous ne nous opposons pas à une convocation de la commission des Affaires sociales à l'issue de la séance plénière.

01.06 Greta D'Hondt (CVP): Si M. Wauters décide de réunir la commission des Affaires sociales après la séance plénière, nous participerons à ses travaux. Nous avons également lu l'article 78 mais nous n'avons pas l'intention de faire obstruction. Nous demandons uniquement que l'opposition soit traitée correctement au cours de la discussion.

01.07 Jef Valkeniers (VLD): Nous pouvons nous réunir avec l'accord de la Chambre. Pourquoi nous prendre mutuellement en otage et nous contraindre à nous réunir tardivement ? (*Tumulte*)

01.08 Alfons Borginon (VU&ID): M. Valkeniers n'a pas tout à fait tort. Selon le Règlement, la commission des Finances doit tenir compte des avis formulés par nos commissions. La discussion générale en commission des Finances n'a cependant pas encore été clôturée. Si les avis lui sont transmis avant la fin de la discussion générale, il ne se posera aucun problème.

01.09 Hugo Coveliers (VLD): Ik hou niet van spelletjes, maar als men mij uitdaagt, zal ik ook het Reglement gebruiken. Het hele Reglement wel te verstaan, niet enkele zorgvuldig uitgekozen artikelen.

01.10 Jef Tavernier (AGALEV-ECOLO): Ik denk dat de heer Borginon gelijk heeft. Er kan dinsdagmiddag perfect worden gewerkt op basis van de mondelinge verslagen in de commissie Financiën.

01.11 Filip Anthuenis (VLD): Ik respecteer dat de voorzitter het Reglement volgt.

Wie voeling heeft met de bevolking, weet dat deze procedureslag de mensen niet interesseert. Waarom moeten we nog enkele uren wachten om te kunnen vergaderen? Wij zijn trouwens niet verplicht advies uit te brengen. Ik stel voor dat de heer Wauters zijn commissie volgende dinsdagochtend bijeen roept.

01.12 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Wij zijn allemaal vertegenwoordigers van het volk, zoals de heer Anthuenis. Als vertegenwoordiger van het volk zou hij best in plenaire zitting blijven en naar het politiedebat luisteren, vooraleer de *zero tolerance* in te voeren.

01.13 Marc Van Peel (CVP): De oorsprong van de problemen is precies de afwezigheid van de heer Anthuenis van de VLD, in de commissie Sociale Zaken, op het ogenblik dat de bespreking had moeten worden gehouden.

PERSOONLIJK FEIT

01.14 Filip Anthuenis (VLD): Indien de heer Van Peel even langs was gekomen, had hij kunnen vaststellen dat ik zowel de vorige als deze week, ter gelegenheid van de programmawet én de begroting, drie dagen in commissie aanwezig ben geweest. De VLD-fractie had vooraf laten weten dat ze gisteren om 20.00 uur niet aanwezig kon zijn. De CVP, gezinspartij bij uitstek, zou toch gekant moeten zijn tegen zulke avondvergaderingen!

POLITIEHERVORMING

De **voorzitter:** Aan de orde is het debat over de politiehervorming met de erbij gevoegde interpellaties over de eenheidspolitie in Brussel-Halle-Vilvoorde.

01.15 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Gisteren

01.09 Hugo Coveliers (VLD): Je n'aime pas les enfantillages mais si l'on me met au défi, j'en appellerai également au Règlement. Bien entendu, j'entends par là tout le Règlement et pas seulement quelques articles choisis à dessein.

01.10 Jef Tavernier (AGALEV-ECOLO): Je pense que M. Borginon a raison. Nous pouvons fort bien travailler mardi après-midi sur la base des rapports oraux faits en commission des Finances.

01.11 Filip Anthuenis (VLD): Je m'incline devant le respect témoigné par le président à l'égard du Règlement. Cependant, ceux d'entre-nous qui ont conservé un lien avec la population savent que cette bataille de procédure n'intéresse pas les gens. Pourquoi devrions-nous attendre quelques heures avant de nous réunir ? Nous ne sommes d'ailleurs pas tenus d'émettre un avis. Je propose que M. Wauters convoque sa commission mardi matin.

01.12 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Nous sommes tous des représentants du peuple, au même titre que M. Anthuenis. En sa qualité de représentant du peuple, il ferait mieux de rester en séance plénière et d'écouter le débat sur la réforme des polices, avant de songer à instaurer la tolérance zéro.

01.13 Marc Van Peel (CVP): Les problèmes qui nous occupent pour l'instant sont précisément dus à l'absence en commission des Affaires sociales, au moment où la discussion aurait dû avoir lieu, du VLD et en particulier à celle de M. Anthuenis,

FAIT PERSONNEL

01.14 Filip Anthuenis (VLD): Si M. Van Peel avait fait un saut en commission, il aurait pu constater que, la semaine dernière et cette semaine-ci, j'y ai participé trois jours durant aux débats sur la loi programme et sur le budget. Le groupe VLD avait fait savoir qu'il ne pouvait être présent hier à 20h00. Le CVP, défenseur de la famille s'il en est, ne devrait-il pas être opposé aux réunions tardives ?

REFORME DES POLICES

Le **président:** L'ordre du jour appelle le débat sur la réforme des polices et les interpellations jointes relatives à la police unique à Bruxelles-Hal-Vilvoorde.

01.15 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Hier, le

kondigde de regering het compromis aan over de politiehervorming in Halle-Vilvoorde. De gouverneur van Vlaams-Brabant zelf schreef op 2 maart dat er voor Halle-Vilvoorde een autonoom district moest komen, omdat dit gebied totaal verschilt van het hoofdstedelijk gewest. De minister had echter meer oor voor de burgemeesters van de faciliteitengemeente. Volgens de eerste minister gaat het om een vals probleem. In plaats van twee districten komen er twee afdelingen, elk met een eigen leiding.

Halle-Vilvoorde moet het dus stellen met een adjunct onder Brussels gezag. Dit is een grote stap achteruit ten opzichte van de huidige situatie.

Het veiligheidsbeleid voor de regio, dat op provinciaal niveau gecoördineerd moet worden door de gouverneur, wordt van meetaf aan gehypothekeerd: het kan immers voortdurend worden teruggefloten door de Franstaligen uit Brussel. Dat is democratie op zijn Belgisch: 29 eentalig Vlaamse burgemeesters vragen een autonome politiestructuur voor Halle-Vilvoorde, 6 Fransdolle burgemeesters uit de faciliteitengemeenten vragen dat Brussel er de lakens uitdeelt en zij krijgen gelijk.

De faciliteitengemeenten mogen zich zowel tot de Brusselse directeur als tot de adjunct van Halle-Vilvoorde wenden. De zes gemeenten hebben er wonderwel voor gekozen zich aan te sluiten bij het Brussels gerechtelijk en politieel informatiebureau. Het is duidelijk dat de zes faciliteitengemeenten op Brussel zullen afstemmen en niet op de andere gemeenten van Halle-Vilvoorde.

Gemeenten die hun politiebeleid moeten afstemmen op Brussel in plaats van op Vlaams-Brabant, worden afgesplitst van het Vlaams Gewest. Dat druist in tegen het Lambermont-akkoord.

Het is onaanvaardbaar dat er in Halle-Vilvoorde een ander beleid wordt gevoerd naargelang de taal die men spreekt. Dat is een onaanvaardbare uitbreiding van de faciliteiten.

Deze regeling is bovendien onwerkzaam, typisch voor de huidige minister van Binnenlandse Zaken. Hoe kan een veiligheidsbeleid worden gevoerd als men voor gevoelige informatie deels afhankelijk is van Brussel en deels van Halle-Vilvoorde? Hoe kan de politiezone Wemmel-Asse-Merchtem-Opwijk functioneren als ze voor een deel vastzit in de Brusselse structuur en voor een deel in Halle-

gouvernement a annoncé un compromis sur la réforme des polices à Hal-Vilvorde. Le gouverneur du Brabant flamand a lui-même écrit le 2 mars qu'il fallait que Hal-Vilvorde devienne un district autonome parce que cette région n'a rien à voir avec la Région de Bruxelles-Capitale. Le ministre s'est cependant montré plus réceptif aux revendications des bourgmestres des communes à facilités. Le premier ministre estime qu'il s'agit d'un faux problème: deux sections, dotées chacune de leur propre direction, remplacent les deux districts.

Il apparaît à présent que Hal-Vilvorde doit se contenter d'un adjoint placé sous l'autorité de la Région bruxelloise. Il s'agit d'une fameuse régression par rapport à la situation actuelle.

La politique régionale de sécurité, qui doit être coordonnée par le gouverneur au niveau provincial, s'en trouve dès à présent hypothéquée. Elle pourra à tout moment être rappelée à l'ordre par les francophones de Bruxelles. Il s'agit d'une démocratie à la Belge: 29 bourgmestres flamands unilingues demandent une structure politique autonome pour Hal-Vilvorde; 6 bourgmestres francophones des communes à facilités demandent que Bruxelles fasse la pluie et le beau temps et ils obtiennent gain de cause.

Les communes à facilités peuvent s'adresser tant au directeur bruxellois qu'à son adjoint de Hal-Vilvorde. Les six communes ont admirablement choisi de rejoindre le bureau d'information et de police judiciaire bruxellois. Il est évident que les six communes à facilités calqueront leur attitude sur Bruxelles et non sur les autres communes de Hal-Vilvorde.

Des communes qui doivent aligner leur politique en matière de police sur celle de Bruxelles plutôt que sur celle du Brabant flamand, sont détachées de la Région flamande. C'est contraire à l'accord du Lambermont.

Il est inacceptable que la politique mise en œuvre à Hal-Vilvorde varie en fonction de la langue parlée. Il s'agit d'une extension inadmissible des facilités.

Ce système est par ailleurs impraticable, ce qui est typique chez l'actuel ministre de l'Intérieur. Comment peut-on mener une politique de sécurité lorsqu'on dépend en partie de Bruxelles et en partie du Brabant flamand pour ce qui est des informations délicates? Comment la zone de police Wemmel-Asse-Merchtem-Opwijk peut-elle fonctionner si elle ressortit en partie à la structure

Vilvoorde? Hoe kunnen de plaatselijke politiechefs werken als ze tegenstrijdige instructies krijgen? Dit is knoeiwerk!

bruxelloise et en partie à celle de Hal-Vilvorde? Comment les chefs de police locaux peuvent-ils travailler lorsqu'ils reçoivent des instructions contradictoires? Le ministre a bâclé le travail!

Wat bedoelt men met de uitzonderingsbepaling uit artikel 94? Wordt die nog ergens gehanteerd?

Comment faut-il interpréter l'exception prévue à l'article 94? A-t-elle encore cours?

Wat vindt de regering van het argument dat de bijzondere omstandigheden in Halle-Vilvoorde nopen tot een volwaardige autonomie? Hoe moet de Vlaams-Brabantse gouverneur een veiligheidsbeleid voeren als zijn initiatieven steeds kunnen worden tegengewerkt in Brussel?

Que pense le gouvernement de l'argument selon lequel les circonstances particulières qui prévalent dans l'entité de Hal-Vilvorde requièrent une autonomie à part entière? Comment le gouverneur du Brabant flamand va-t-il mettre en œuvre une politique de sécurité si ses initiatives peuvent à toute occasion être sabotées par Bruxelles?

Waarom wordt er enkel voor Halle-Vilvoorde een afdeling opgericht en niet voor Brussel? Hoe zal de afdeling Asse in de praktijk gestructureerd zijn?

Pourquoi seule l'entité de Hal-Vilvorde sera-t-elle dotée de sa propre section? Pourquoi n'est-ce pas également le cas pour Bruxelles? Comment la section d'Asse sera-t-elle structurée dans la pratique?

Hoe ziet de minister de positie van de twee adjuncten, die zowel Brussel als aan de nationale chef verantwoording verschuldigd zijn?

Comment le ministre conçoit-il la situation des deux adjoints qui doivent rendre des comptes à la section de Bruxelles ainsi qu'au chef national?

Hoe ziet de minister de structuur van Brussel- 19? Hoe kunnen de zes gemeenten uit de Rand daarbij aansluiten?

Comment conçoit-il la structure chapeautant les 19 communes de la Région bruxelloise? Dans quelle mesure les six communes de la périphérie pourront-elles être associées à cette structure?

Hoe ziet hij de regeling praktisch functioneren in de zone Wemmel-Asse-Merchtem-Opwijk, met drie Vlaamse en één faciliteitengemeente?

Comment conçoit-il l'organisation pratique d'une zone réunissant trois communes flamandes et une commune à facilités, à savoir la zone de Wemmel-Asse-Merchtem-Opwijk?

01.16 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): De regering heeft gisteren een absoluut ontoereikende oplossing uitgewerkt voor de bestaande problematiek. In Vlaams-Brabant is er het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde en het gerechtelijk arrondissement Leuven. Het KB van 27 januari 1995 van de minister van Binnenlandse Zaken, gesteund door de minister van Justitie, voorziet voor de rijkswacht in een afzonderlijk district Brussel en een district Asse. De nota van luitenant-generaal De Ridder van 6 april 1995 omvat de motivering voor deze organisatie: de mogelijkheid het beleid af te stemmen op de lokale noden. De beslissing werd dus niet lichtzinnig genomen en het bestaand systeem werkt naar behoren.

Artikel 94 van de kaderwet van 7 december 1998 vermeldt dat uitzonderingen mogelijk zijn op de regel dat ambtsgebied en zetel van de gedeconcentreerde politie samenvallen. Men kan dus de huidige toestand behouden, de uitzonderlijke

01.16 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): La solution que le gouvernement a élaborée hier est tout à fait insuffisante. Dans le Brabant flamand, on distingue les arrondissements de Bruxelles-Hal-Vilvorde et de Louvain. L'arrêté royal du 27 janvier 1995 du ministre de la Justice prévoit pour la gendarmerie deux districts, c'est-à-dire Bruxelles et Asse. La note du lieutenant-général De Ridder du 6 avril 1995 motive cette organisation puisqu'elle évoque la possibilité d'adapter la politique à mettre en œuvre aux besoins locaux. La décision n'a donc pas été prise à la légère et le système existant donne satisfaction.

L'article 94 de la loi-cadre du 7 décembre 1998 permet de prévoir des exceptions à la règle suivant laquelle le ressort et le siège de la police déconcentrée coïncident. On peut donc s'en tenir au scénario actuel puisque les circonstances

omstandigheden zijn er. Men gaat nu echter een mega-gedeconcentreerde politiedienst oprichten voor 1,5 miljoen inwoners. Splitst men Brussel-Halle-Vilvoorde op, dan heeft men ambtsgebieden van 950.000 en 554.000 inwoners, vergelijkbaar met Antwerpen enerzijds en Gent anderzijds.

Ik weet dat de splitsing van het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde vandaag onbespreekbaar is. Vanaf 1 januari 2001 zal dit arrondissement 21 politiezones tellen, die allemaal moeten worden ondersteund vanuit één federale gedeconcentreerde coördinatie- en studiedienst. Splitst men het arrondissement op, dan blijven er in Halle-Vilvoorde 15 politiezones, wat het werk gemakkelijker maakt.

Ook de aanpak van de criminaliteit in Brussel is verschillend van die in Halle-Vilvoorde en vraagt andere prioriteiten. In Brussel is er meer zware criminaliteit, de kleine criminaliteit in het buitenland lijkt te worden verwaarloosd.

De splitsing van het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde is blijkbaar echter niet bespreekbaar. Die ene mega-gedeconcentreerde dienst zal de 21 politiezones van Brussel niet kunnen begeleiden. De directeur-coördinator staat voor een onmogelijke taak. Het voorstel van de minister van Binnenlandse Zaken is onaanvaardbaar. Waarom heeft hij niet artikel 94 ingeroepen om voor Halle-Vilvoorde een bijzondere gedeconcentreerde dienst in het leven te roepen? Deze minister, daarin gesteund door onze Vlaamse eerste minister, heeft de perfide bedoeling de faciliteitengemeenten en een hele reeks Vlaamse gemeenten bij Brussel onder te brengen.

Politiepersoneel dat nu in Asse tewerkgesteld is, kan vanaf 1 januari ook tewerkgesteld worden in Brussel, en omgekeerd, ook als het eentalig is. Wat gebeurt met de eentalige IPZ Asse-Opwijk-Merchtem, waaraan vanaf 1 januari de faciliteitengemeente Wemmel wordt toegevoegd? In het Vlaams Parlement is een motie ingediend. Ik hoop dat het Vlaams Parlement een belangenconflict inroept. Ik stel mij bij deze aanval op de taalgrens vragen over de communautaire pacificatie en de uitvoering van de Lambermont-akkoorden.

Waarom werd artikel 94 niet aangewend om een bestand en goedwerkend systeem in stand te houden?

01.17 Dirk Pieters (CVP): In eerste instantie was ik verheugd toen ik vanmorgen hoorde dat de regering

exceptionnelles sont présentes. Toutefois, on s'apprête à créer un énorme service de police déconcentré pour 1,5 million d'habitants. Si l'on scindait Bruxelles-Hal-Vilvorde, on aurait des ressorts de 950.000 et 554.000 habitants, comparables respectivement à Anvers et à Gand.

Je sais que la scission de l'arrondissement judiciaire de Bruxelles-Hal-Vilvorde n'est pas négociable actuellement. A partir du 1er janvier 2001, cet arrondissement comptera 21 zones de police qui devront toutes être soutenues par un seul service de coordination et d'appui fédéral déconcentré. Si l'on scindait l'arrondissement, Hal-Vilvorde compterait 15 zones de police, ce qui faciliterait le travail.

On n'aborde pas la criminalité de la même manière à Bruxelles et à Hal-Vilvorde. Les priorités sont différentes. Bruxelles étant davantage touchée par la grande criminalité, on risque de négliger la petite criminalité dans la grande banlieue.

Il semble pourtant impossible de discuter de la scission de l'arrondissement judiciaire de Bruxelles-Hal-Vilvorde. Le service hyper-déconcentré ne pourra pas accompagner les 21 zones de police de Bruxelles. Le directeur-coordonateur se trouve devant une tâche insurmontable. La proposition du ministre de l'Intérieur est inacceptable. Pourquoi n'a-t-il pas invoqué l'article 94 pour créer à Hal-Vilvorde un service déconcentré spécial? Ce ministre, soutenu par notre premier ministre flamand, entend perfidement rattacher à Bruxelles les communes à facilités ainsi que toute une série de communes flamandes.

A partir du 1er janvier, le personnel de la police actuellement employé à Asse pourra également être employé à Bruxelles et vice versa, même si les intéressés sont unilingues. Que se passera-t-il dans la ZIP d'Asse-Opwijk-Merchtem, unilingue, à laquelle viendra s'ajouter, le 1er janvier, la commune à facilités de Wemmel? Une motion a été déposée au Parlement flamand. J'espère que celui-ci invoquera le conflit d'intérêts. Vu cette atteinte à la frontière linguistique, nous nous interrogeons sur la volonté de pacification communautaire et sur la mise en œuvre des accords du Lambermont.

Pourquoi n'a-t-on pas eu recours à l'article 94 pour maintenir un système qui fonctionnait bien?

01.17 Dirk Pieters (CVP): Je me suis d'abord réjoui en apprenant ce matin que le gouvernement

een beslissing had genomen over het politiedistrict Brussel-Halle-Vilvoorde. Tot voor kort was de minister hevig gekant tegen een eigen afdeling voor Halle-Vilvoorde, nu zou het gebied toch een eigen werking krijgen. De oplossing is echter niet diegene waar alle actoren achter stonden. Er komt een adjunct-directeur, die verantwoording verschuldigd is aan twee directeurs: één van Brussel en één federale. Er werd niet gekozen voor een eenvoudige beslissing, wel voor de link met Brussel.

Over welke autonomie zal de adjunct-directeur van Halle-Vilvoorde beschikken om een beleid en een specifieke politiewerking voor Halle-Vilvoorde uit te werken? Kan de adjunct-directeur bij zijn federale chef de instructies van de Brusselse directeur betwisten?

De minister poogt door deze regeling de faciliteiten uit te breiden.

Wij gaan nog altijd maar verder op een persbericht. Wij zullen onze houding vastleggen als we de minister hebben gehoord, wij vinden het positief dat er iets gebeurt voor Halle-Vilvoorde, maar wij hebben de indruk dat niet voor de beste oplossing werd gekozen en blijven dus argwanend.

01.18 Paul Tant (CVP): Destijds beslisten we niet langer deel te nemen aan de Octopus-onderhandelingen, omdat die niet langer de naam waardig waren en ook omwille van het getalm met de invoering van de federale politie. De nieuwe wet voorziet in de inwerkingtreding op uiterlijk 1 januari 2001. Voor die datum moeten de nodige maatregelen worden genomen en de organen opgericht. Heel wat is nog niet gebeurd.

De Federale Politieraad en de Vaste Commissie voor de plaatselijke politie werden nog niet opgericht. Het nationaal veiligheidsplan werd nog niet in de vereiste vorm voorgelegd aan het Parlement, het besluit over het statuut van het politiepersoneel is nog niet gepubliceerd. De procedure voor de aanduiding van de leden van de politieraden ligt nog niet vast, de minimale personeelseffectieven evenmin.

De minister blijft herhalen dat de wet op het afgesproken tijdstip in voege zal treden. Hij bewijst dat door symboolbeslissingen te nemen die dreigen

avait pris une décision concernant le district de police de Bruxelles-Hal-Vilvorde. Il y a peu de temps encore, le ministre était farouchement opposé à une subdivision spécifique pour Hal-Vilvorde. Aujourd'hui, on observe que cette zone fonctionnera tout de même selon un mode spécifique. La solution apportée à ce problème n'est toutefois pas celle que défendaient tous les acteurs. On nomme un directeur adjoint qui doit rendre des comptes à deux directeurs, l'un bruxellois et l'autre fédéral. On n'a pas choisi la solution simple mais on s'est prononcé en faveur d'un lien avec Bruxelles.

De quelle autonomie le directeur adjoint de Hal-Vilvorde disposera-t-il pour définir une politique et un mode de fonctionnement policier spécifique pour la police de Hal-Vilvorde? Ce directeur adjoint pourra-t-il contester auprès de son chef fédéral les instructions que lui aura données son directeur de Bruxelles?

En instaurant ce règlement, le ministre cherche à élargir le champ d'application des facilités.

La presse reste la seule source d'information dont nous disposons. Nous ne prendrons position qu'après avoir entendu le ministre. Les changements concernant Hal-Vilvorde constituent un élément positif. Mais nous avons le sentiment que le gouvernement n'a pas choisi la meilleure solution et nous restons méfiants.

01.18 Paul Tant (CVP): Nous avons pris à l'époque la décision de nous retirer des négociations sur l'accord octopartite qui n'étaient plus dignes de ce nom. Nous voulions dénoncer les attermoissements concernant la création de la police fédérale. La nouvelle loi prévoit l'entrée en vigueur de la nouvelle structure au 1er janvier 2001 au plus tard. Il conviendra dès lors de prendre les mesures nécessaires et de mettre en place les organes prévus par la loi avant cette date. Il reste du pain sur la planche.

Le conseil fédéral de police et la commission permanente pour la police locale n'ont toujours pas été créés. Le plan de sécurité national n'a pas encore été soumis au Parlement en bonne et due forme et l'arrêté relatif au statut du personnel des services de police n'a pas encore été publié. La procédure pour la désignation des membres des conseils de police, ni les effectifs minimums du personnel ne sont fixés.

Le ministre répète inlassablement que la loi entrera en vigueur au moment convenu. Il veut le prouver en prenant des décisions symboliques qui risquent

door onwettigheid aangetast te worden.

De federale politie zal bestaan op 1 januari 2001. We kunnen alleen maar hopen dat sommige kandidaten voor topbenoemingen niet naar de Raad van State zullen stappen. Is dat de reden voor de druppelsgewijze benoemingen? Is dat de reden waarom kandidaten kunnen worden voorgesteld voor een evenwaardige betrekking? De weinige beslissingen die werden genomen creëren dus geen rechtszekerheid, wel integendeel.

Er bereiken mij thans berichten die vragen doen rijzen over de objectiviteit bij het *assessment*. Dat blijkt uit een perscommuniqué van de vakbond over de afwezigheid van de minister van Justitie.

Over de start van de lokale politie wordt heel wat mist gespoten. In weerwil van artikel 260 stelt de minister als uiterste datum voor de "in plaatsstelling" 31 december 2001 voorop, maar wil ze wel vervroegen. Daartoe kondigt hij een wetgevend initiatief aan. Dat zal dan in de eerste plaats moeten dienen om de wettelijkheid te herstellen.

Graag hadden we enige duidelijkheid gekregen.

De wet legt vijf precieze voorwaarden vast voor de implementatie van de politiezones. Vier ervan zijn niet vervuld: de effectieven en de kaders zijn niet vastgelegd, de federale toelage is nog niet bepaald, de minimale normen voor de inspanningen van de gemeenten zijn niet gepubliceerd en er bestaan geen zonale veiligheidsplannen, bij gebrek ook aan een nationaal veiligheidsplan. Op al deze punten is de minister in gebreke gebleven.

De gemeenten worden opgeroepen zelf initiatieven te nemen, maar elke richtlijn, onder meer over de inventarisatie van roerende en onroerende goederen, ontbreekt. Hetzelfde geldt voor de pilootgemeenten. In Leuven, één daarvan, loopt alles mis. Dat mag echter niet uitlekken. De minister zegt graag "tout va très bien". Binnenkort moeten we zeggen "rien ne va plus".

De minister roept de gemeenten op om zelf initiatieven te nemen en wil zo zijn verantwoordelijkheid ontlopen. Niemand voelt zich zozeer in de steek gelaten als de gemeenten. De Vereniging van Vlaamse steden en gemeenten (VVSG) sprak een vernietigend oordeel uit over de politiehervorming, de informatie erover en de begeleiding van de gemeenten. Het zogenaamde mammoetbesluit moet het statuut van

d'être entachées d'illégalité.

Le 1er janvier 2001, la police fédérale sera une réalité. Il reste à espérer que certains candidats à des postes de direction ne saisiront pas le Conseil d'État. Est-ce la raison pour laquelle les nominations se font au compte-gouttes ? Et que l'on peut présenter des candidats à un poste équivalent ? Les rares décisions à avoir été prises ne génèrent donc pas de sécurité juridique, que du contraire.

Il se pourrait que l'objectivité de l'engagement soit mise en doute, comme tend à le montrer un communiqué de presse du syndicat faisant état de l'absence du ministre de la Justice.

Une grande incertitude accompagne les débuts de la police locale. En dépit de l'article 260, le ministre propose le 31 décembre 2001 comme date limite pour la mise en place. Il souhaiterait même l'avancer annonçant une initiative législative en ce sens qui devra avant tout servir à rétablir la légalité.

Pouvez-vous nous éclairer à ce sujet ?

La loi fixe à la mise en place des zones de police cinq conditions précises dont quatre ne sont pas remplies : les effectifs ni les cadres n'ont été fixés, la subvention du fédéral n'a pas été arrêtée, les normes minimales pour les efforts demandées aux communes n'ont pas été publiées et les plans de sécurité zonaux n'ont pas été définis, en l'absence notamment du plan de sécurité national. Sur tous ces points, le ministre a manqué à ses devoirs.

Les communes sont invitées à prendre elles-mêmes des initiatives, mais il n'existe aucune directive, par exemple en ce qui concerne l'inventaire des biens mobiliers ou immobiliers. Il en va de même pour les communes pilotes. L'une d'entre elles, Louvain, se débat dans les problèmes mais il ne fallait pas ébruiter la chose. Le ministre aime à déclarer que « Tout va bien ». Bientôt, il faudra dire : « Rien ne va plus ».

En invitant les communes à prendre elles-mêmes des initiatives, le ministre fuit ses responsabilités. Nul ne se sent aussi abandonné que les communes. La VVSG a exprimé un jugement impitoyable à propos de la réforme des polices, de l'information qui en est donnée et de l'accompagnement des communes. L'arrêté dit "mammoth" doit régler le statut du personnel dans la nouvelle structure ; il concerne le personnel

het personeel in de nieuwe structuur regelen; dat slaat op het operationeel en het administratief en logistiek personeel (CALOG).

Over het operationeel personeel bereikte de minister een akkoord met de vakbonden, dat ondertussen opnieuw werd aangepast. Moet dat opnieuw naar de vakbonden en voor advies naar de Raad van State? Hoe wordt het personeel geïnformeerd? Heeft men 3 maanden tijd om te kiezen tussen het bestaande en het nieuwe statuut? Wanneer wordt het burgerlijk luik (CALOG) onderhandeld? Wanneer wordt het aan de Adviesraad van burgemeesters en aan de Raad van State voorgelegd? Wat gebeurt er op 1 april 2001 met dit personeel? De minister van Ambtenarenzaken verklaarde dat er grote problemen rijzen voor deze categorie. Op 1 april zou volgens minister Duquesne alle personeel voldoende geïnformeerd zijn om een goed onderbouwde statutaire keuze te maken. Indien het besluit niet voor 31 december 2000 wordt gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* komen syndicale afspraken in het gedrang. Om de gebrekkige informatiedoorstroming politie-justitie te verhelpen, werden wijzigingen aangebracht in de wet op het politieambt, die ten laatste op 1 januari van kracht zouden zijn. Daarvan werd niets gerealiseerd bij gebrek aan uitvoeringsbesluiten. De nationale gegevensbank laat bijvoorbeeld op zich wachten.

Wat is de stand van zaken van de voornoemde KB's? Wat moet er in tussentijd gebeuren met de beschikbare informatie? Naar waar moeten de lokale politiediensten deze doorsturen?

Er moet een orgaan worden opgericht dat belast is met de controle van het beheer van de nationale gegevensbank. Is er daaromtrent al enig initiatief genomen? Kunnen we indien dit niet is gebeurd, spreken van "schuldig verzuim"?

Betreffende het kostenplaatje van de hele operatie blijft er onduidelijkheid bestaan. Niemand gelooft nog dat de politiehervorming geen bijkomende implicaties zal hebben voor de lokale besturen. Ook een neutrale instantie zoals de VVSG luidt de alarmklok. Op het moment dat alle gemeentebesturen hun begroting voor volgend jaar moeten voorbereiden, blijven zij zich vragen stellen over het pensioendossier; de onzekerheid nopens de infrastructuur; de onduidelijkheid over de werkelijke meerkost; de totale ontoereikendheid van betalingsmiddelen voor het CALOG-personeel; het ontbreken van elke richtlijn inzake de gebouwen en de uitrusting; ...

opérationnel et le corps administratif et logistique(CALOG).

L'accord que le ministre a conclu avec les syndicats concernant le personnel opérationnel a entre-temps fait l'objet d'un nouvel aménagement. Cette modification doit-elle être communiquée aux syndicats et soumise pour avis au Conseil d'Etat ? Dispose-t-on de trois mois pour opérer un choix entre le statut existant et le nouveau ? Quand le volet civil (le CALOG) sera-t-il négocié? Quand sera-t-il soumis au conseil consultatif des bourgmestres et au Conseil d'Etat ? Qu'advient-il de ce personnel au premier avril 2001 ? Le ministre de la Fonction publique a indiqué que ces catégories sont source de bien des problèmes. Selon le ministre Duquesne, le personnel dans son ensemble sera en possession au 1er avril d'informations de faire un choix statutaire en connaissance de cause. Si l'arrêté n'est pas être publié au Moniteur belge avant le 31 décembre 2000, les accords syndicaux seraient menacés.

Pour remédier aux lacunes dans la transmission des informations entre la justice et la police, la loi sur la fonction de police, qui doit entrer en vigueur au plus tard le 1er janvier, a été modifiée. L'absence d'arrêtés d'exécution empêche de finaliser le dossier. Ainsi, la banque de données nationale tarde à être mise en place.

Quel est l'état d'avancement des arrêtés royaux précités? Dans l'intervalle, comment diffuser l'information disponible? A qui les services de police locaux doivent-ils l'adresser?

Un organe chargé du contrôle de la gestion de la banque nationale de données doit être mis sur pied. Une initiative a-t-elle déjà été prise à ce sujet? Dans la négative, ne sommes-nous pas confrontés à une forme de "négligence coupable"?

Le coût de l'opération reste très imprécis. Nul ne croit encore que la réforme des services de police n'aura aucune conséquence complémentaire pour les administrations locales. Même une instance neutre comme l'UVCB a actionné la sonnette d'alarme. Alors même que l'ensemble des administrations communales doivent préparer leur budget pour l'année prochaine, elles continuent de s'interroger à propos du dossier des pensions, de l'incertitude concernant l'infrastructure ou le surcoût réel, de la totale insuffisance des moyens prévus pour le personnel du CALOG, de l'absence de toute directive relative aux bâtiments et à l'équipement, etc.

Het is stilaan duidelijk dat de hele politiehervorming nog nergens staat. Het maandenlang getalm brengt de timing in het gedrang en houdt bijna 40.000 politieambtenaren in de onzekerheid. In Leuven wordt de basispolitiezorg, het keurmerk van de hervorming, de grond ingeboord met de eenvoudige opmerking: "We laten de mensen in de steek". (*Applaus bij de CVP, PSC*)

Il apparaît de plus en plus clairement que l'ensemble de la réforme des polices n'en est encore nulle part. Les mois d'atermoiement hypothèquent le calendrier et précipitent dans l'incertitude les quelque 40.000 fonctionnaires de police concernés. A Louvain, les critiques formulées à l'encontre du service de police de base – le label de qualité de la réforme – peuvent se résumer en une simple phrase : "Nous laissons tomber les gens". (*Applaudissements sur les bancs du CVP et du PSC*)

01.19 Filip De Man (VLAAMS BLOK): Bij de parlementsverkiezingen van vorig jaar stond de veiligheid als thema centraal. De uitvoering van de Octopusakkoord was prioritair, onder meer de politiehervorming. Heel binnenkort moeten de zeer belangrijke topambtenaren van de federale politie benoemd worden. Hoe zal de minister vóór 1 januari daarin slagen? Hoe zal hij de kandidaten selecteren voor de andere ambten? Hoeveel kandidaten werden reeds gekeurd door de Tweede en Derde commissie? Hoe is de verdeling van de tientallen topfuncties wat de taalaanhorigheid betreft.

01.19 Filip De Man (VLAAMS BLOK): La sécurité était au centre du débat lors des élections législatives de l'année dernière. La mise en oeuvre des accords octopartites, et notamment la réforme des polices, était prioritaire. Les hauts fonctionnaires de la police fédérale devront être nommés très bientôt. Comment le ministre compte-t-il s'y prendre avant le 1er janvier? Comment sélectionnera-t-il les candidats aux autres postes? Combien de candidatures les 2e et 3e commissions ont-elles déjà approuvées? Comment les dizaines de hautes fonctions ont-elles été réparties linguistiquement?

Hoe zullen de topfuncties worden verdeeld tussen politie, rijkswacht en andere politiediensten? Ook hierop is een antwoord nodig om problemen te vermijden.

Comment les hautes fonctions seront-elles réparties entre la police, la gendarmerie et les autres services de police? Il faut apporter une réponse à ces à ces questions si l'on veut éviter les problèmes.

Er werden 22 politiezones opgericht. Werken die naar behoren? Veel burgemeesters zitten nog met heel wat vragen. Enkele weken geleden heeft de minister geantwoord op vragen in verband met de toestand van de politiezones in Brussel. Toch blijven er daarover nog veel vragen.

On a créé 22 zones de police. Fonctionnent-elles correctement? De nombreux bourgmestres s'interrogent encore abondamment. Il y a quelques semaines, le ministre a répondu à des questions portant sur la situation des zones de police à Bruxelles. Beaucoup d'interrogations demeurent toutefois.

Er zijn 196 lokale topfuncties die moeten worden ingevuld in de diverse politiezones. Er zijn daarvoor ongetwijfeld vele honderden kandidaturen. Wanneer zullen die functies ingevuld worden? In sommige politiezones wordt nog altijd naast mekaar gewerkt. Kan de minister ons meedelen wat de financiële gevolgen van deze hervorming zullen zijn voor de gemeenten? Volgens de minister zouden 7.500 rijkswachters en 1.000 burgerpersoneelsleden naar de politiezones worden overgeheveld. Kunnen wij een gewestelijke verdeling hiervan krijgen? Hoe zal de 18 miljard regionaal worden verdeeld? Vlaanderen betaalt al sedert vele jaren voor de Waalse rijkswacht. Zal die financiële overdracht nu weer bestendig worden?

Il faut pourvoir 196 hautes fonctions dans les différentes zones de police. Les candidats se comptent sans aucun doute par centaines. Quand ces postes seront-ils pourvus? Dans certaines zones de police, les différents services ne collaborent pas encore. Le ministre peut-il nous informer sur les conséquences financières de cette réforme pour les communes? Selon le ministre, 7500 gendarmes et 1000 civils seraient transférés vers les zones de police. Quelle en est la répartition par Région? Comment les 18 milliards seront-ils répartis entre les Régions? La Flandre paie depuis de nombreuses années pour la gendarmerie wallonne. Ces transferts financiers vont-ils être maintenus?

De bewijzen zijn legio. De antwoorden van deze minister en zijn voorgangers zijn duidelijk. Maar

Il y a pléthore de preuves. Les réponses fournies par le ministre et ses prédécesseurs sont claires.

waarom blijft dat zo? De gemeenten die een correct beleid voerden worden daarvoor gestraft. De Vlaamse gemeenten moeten dus de Waalse gemeenten blijven subsidiëren. De Waalse gemeenten, die geen of nauwelijks inspanningen deden inzake veiligheidsbeleid, worden daarvoor gedurende zes jaar beloond door gelijke subsidies uit de staatskas. Dat is onaanvaardbaar. Wij zullen naar het Arbitragehof stappen indien de duidelijke discriminaties tussen Vlaanderen en Wallonië worden behouden.

Het luik drugsbestrijding in het Veiligheidsplan is hallucinant. De mensen worden voor de gek gehouden. De regering verklaart enerzijds de toegang tot drugs te zullen beperken, maar zal anderzijds een gedoogbeleid voeren. We zullen met de situatie worden geconfronteerd dat drugs via Nederland ons land binnenkomen en dat het geld dat de drugshandel opbrengt via dezelfde deur zal buitenstromen. Hoe wil de minister het illegale druggeld dan bestrijden? De paars-groene regering neemt tegenstrijdige standpunten in.

Hoe moeten ouders hun kinderen op het recht pad houden, wanneer de regering het verbod op drugbezit en –gebruik opheft?

Essentieel voor een goed veiligheidsbeleid is, na de politiehervorming, de follow-up door het gerecht. Indien dit achterwege blijft, zal de criminaliteit nog toenemen. Nu reageert de politie door passiviteit omdat het parket toch niet optreedt. Er wordt massaal geseponneerd. Waarom zou de politie dan nog PV's uitschrijven? De politiehervorming alléén is dweilen met de kraan open. De minister van Justitie zal dus ook moeten bijsturen! (*Applaus van het Vlaams Blok*)

01.20 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): We hadden het grote politiedebat vroeger moeten voeren. Sinds enkele maanden worden er in de commissie Binnenlandse Zaken vragen en interpellaties gesteld. De politiehervorming is één van de grootste hervormingen die ons land heeft gekend. De voorzitter had dit debat al veel vroeger moeten agenderen.

De **voorzitter**: Ik kan een debat pas op de agenda plaatsen wanneer de leden van de Kamer mij dit vragen. Ik kan niet op de zaken vooruitlopen.

Mais pourquoi en est-il toujours ainsi ? Les communes qui ont mené une politique correcte sont sanctionnées. Donc, les communes flamandes doivent continuer de subventionner les communes wallonnes qui n'ont, quant à elles, fait aucun effort ou quasi aucun effort sur le plan de la politique de sécurité et qui, pour cette raison, seront récompensées pendant six ans du fait qu'elles recevront des subsides équivalents puisés dans les caisses de l'Etat. C'est scandaleux. Si la Flandre continue d'être victime de discriminations aussi patentes, nous irons devant la Cour d'arbitrage.

Le volet lutte antidrogue du plan de sécurité est hallucinant. On se moque des gens. Le gouvernement déclare d'une part qu'il limitera l'accès aux drogues, mais il mènera en cette matière une politique de tolérance. Cette attitude ambiguë du gouvernement aura pour effet que nous serons confrontés à une importation de drogues en provenance des Pays-Bas et à une fuite des capitaux tirés du trafic de stupéfiants. Comment le ministre voudrait-il lutter efficacement contre le trafic de drogue, dans ces conditions ? La coalition arc-en-ciel adopte des positions contradictoires.

Comment les parents pourraient-ils veiller à ce que leurs enfants restent sur le droit chemin si le gouvernement lève l'interdiction de détenir et de consommer de la drogue ?

Ce qui est essentiel pour mener une bonne politique en matière de sécurité, c'est, outre la réforme des polices, l'instauration d'un suivi par la justice. Si ce suivi n'est pas assuré, la criminalité augmentera encore. Aujourd'hui, la police réagit avec passivité parce qu'elle sait que le parquet ne poursuivra de toute façon pas. Les dossiers sont classés sans suite en masse. Pourquoi la police dresserait-elle encore des procès-verbaux ? La réforme des polices à elle seule n'est qu'un emplâtre sur une jambe de bois. En conséquence, le ministre de la Justice devra aussi corriger le tir ! (*Applaudissements sur les bancs du Vlaams Blok*)

01.20 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Nous aurions dû mener le débat relatif à la réforme des polices bien plus tôt. Depuis quelques mois, des questions et des interpellations sont déposées en commission de l'Intérieur. La réforme des polices constitue une des réformes les plus importantes que notre pays ait connu. Le président aurait dû placer ce débat bien plus tôt à l'ordre du jour.

Le **président**: Je ne suis autorisé à inscrire un débat à l'ordre du jour qu'à partir du moment où les membres de la Chambre me le demandent. Je ne puis anticiper les événements.

01.21 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): De minister van Binnenlandse Zaken staat voor een zeer moeilijke opdracht. Aanvankelijk werd voorgesteld om de politiehervorming van start te laten gaan in 2003. De timing werd vervroegd. Ondertussen komt de start steeds dichterbij en blijven 40.000 politiemensen met grote onzekerheid kampen. De eerste minister trok de politiehervorming op een bepaald moment naar zich toe en stelde professor De Ruyver als zijn adviseur aan. Ik betreur dat deze expert niet bij dit debat aanwezig is. Wat de mammoet-besluitwet betreft, werd veel tijd verloren door de gemeenteraadsverkiezingen. Daarna heeft men in de gemeenten holderdebolder de schade willen herstellen. De belangrijkste uitvoeringswetten daaromtrent in verband met de statuten en de pensioenen, moeten nog worden uitgevaardigd. Is er reeds duidelijkheid over de pensioengerechtigde leeftijd en over de opleidingen? Het gevaar bestaat dat bepaalde politiediensten een klacht neerleggen bij de Raad van State omwille van discriminatie inzake de pensioengerechtigde leeftijd.

Wat zal er met de Inspectiedienst gebeuren? Zullen de interne inspectiediensten blijven bestaan?

Zullen er taalkaders worden gecreëerd? Indien er geen wettelijk taalkader is, moet de taalverhouding 60-40 dan worden gerespecteerd?

Hoe zullen de opleidingen worden georganiseerd? Zal er in een eengemaakt opleidingstraject worden voorzien? Volgens de huidige plannen zou er zelfs tussen de provincies onderling een verschil in opleiding bestaan.

01.22 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Op het niveau van de magistratuur hebben we er steeds voor gepleit dat de Gemeenschappen een inbreng zouden hebben in de opleiding, dit met het oog op de toekomstige splitsing van de Belgische Staat. Ik begrijp niet dat de heer Van Hoorebeke een dergelijke tendens op het niveau van de politie niet toejuicht.

01.23 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Pas na vijf jaar zou er een uniforme uitrusting komen. Dat is veel te laat.

Het was nooit de bedoeling een korps van *superflics* te hebben, de gerechtelijke politie, en daarnaast de gewone politie. Dat dreigt echter te gebeuren.

Een leefbare IPZ die kan instaan voor basispolitiezorg, heeft nood aan ongeveer 87 mensen. Heel wat zones zullen het met een 50-tal

01.21 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Le ministre de l'Intérieur est confronté à une mission extrêmement difficile. A l'origine, l'idée consistait à mettre en oeuvre la réforme des polices en 2003. Le délai a été raccourci. Entre-temps, la date d'entrée en vigueur approche et 40.000 policiers se trouvent encore dans l'incertitude. A un moment donné, le premier ministre a lui-même pris en charge le dossier de la réforme des polices et a désigné le professeur De Ruyver comme son conseiller. Je regrette que cet expert n'assiste pas aux débats. En ce qui concerne l'arrêté mammoth, les élections communales ont fait perdre beaucoup de temps. Ensuite, on a voulu aller très très vite. Les principales lois d'exécution concernant les statuts et les pensions doivent encore être promulguées. La clarté a-t-elle déjà été faite concernant l'âge de la retraite et les formations? Certains services de police risquent d'introduire un recours devant le Conseil d'Etat pour discrimination en matière d'âge donnant droit à la retraite.

Que deviendra le service d'inspection? Les services d'inspection internes seront-ils maintenus?

Créera-t-on des cadres linguistiques? A défaut de cadres légaux, le rapport linguistique 60/40 devra-t-il être respecté?

Comment les formations seront-elles organisées? Mettra-t-on en place un parcours de formation unifié? L'examen des plans actuels révèle même des différences entre les provinces sur le plan des formations dispensées.

01.22 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): En ce qui concerne la magistrature, nous avons toujours préconisé que les Communautés participent à la formation, dans l'optique de la scission future de l'Etat belge. Je ne comprends pas que M. Van Hoorebeke applaudisse à une telle évolution pour la police.

01.23 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Il est prévu de ne doter la nouvelle police d'un équipement uniforme que dans cinq ans. C'est beaucoup trop tard.

Nous n'avons jamais voulu créer un corps de « superflics », la police judiciaire, avec, à ses côtés, la police ordinaire. Mais c'est pourtant ce qui risque d'arriver

Une ZIP viable qui soit en mesure de remplir les

mensen moeten doen, wat onvoldoende is.

Ik wil het ook hebben over de Luchtvaart- en de Zeevaartpolitie. Het vroegere RMT-personeel is intussen ingeschakeld bij de rijkswacht, echter zonder de nodige opleiding. Wat staat er verder te gebeuren?

Wat zal er gebeuren met de primobenoemingen? Alleen de twee topfuncties zijn ingevuld.

De situatie is onduidelijk. We hebben geen enkel belang bij een hervormde politie vanaf 1 januari 2001 die niet werkt. Wij hebben de grootste twijfels en kunnen alleen maar hopen dat de hervorming zal slagen. Met onze vragen willen we de ministers dwingen tot duidelijke stellingnames, met onze opmerkingen willen we hen stimuleren om zeer snel onduidelijkheden en anomalieën weg te werken. *(Applaus)*

01.24 Jean-Pol Poncelet (PSC): Een aantal politiemensen hebben ons kond gedaan van hun ongerustheid. Enerzijds werd de discriminatie inzake pensioenen niet weggewerkt, anderzijds komen niet alle korpschefs in aanmerking voor de functie van zonechef. Voorts zijn er flagrante ongelijkheden tussen het statuut van de BOB en dat van de gerechtelijke politie. Ten slotte zou het vakbondsakkoord van 21 april 2000 ten gunste van het rijkswachtpersoneel zijn aangepast.

De voorwaarden voor een ernstige en harmonieuze integratie van gerechtelijke politie, gemeentepolitie en rijkswacht in de toekomstige gerechtelijke directie zijn niet vervuld.

Er zijn concrete problemen op gerechtelijk niveau.

Om te beginnen moet de gerechtelijke directie binnen 14 dagen al zijn opgericht, en de modaliteiten voor de samenwerking tussen de GP en de BOB zijn nog niet uitgewerkt.

Het federale parket moet essentiële controle- en toezichtstaken uitvoeren, maar het zal pas over een jaar worden geïnstalleerd. Het is nota bene de oppositie die dit vacuüm via een wetsvoorstel heeft willen opvullen.

Wat de organisatie van de gedeconcentreerde

missies de la police de base doit être forte de quelque 87 hommes. Or, de nombreuses zones devront se contenter d'un effectif d'une cinquantaine de personnes, ce qui est insuffisant.

Je voudrais également évoquer la police aérienne et la police maritime. L'ancien personnel de la RTM a été incorporé dans la gendarmerie, sans toutefois avoir suivi la formation requise. A quoi faut-il encore s'attendre ?

Que deviendront les primonominations ? Seules les deux fonctions dirigeantes sont aujourd'hui occupées.

La situation est confuse. Il n'y a aucun intérêt à disposer d'une police réformée à partir du 1er janvier 2001 si elle ne fonctionne pas. Nous nous interrogeons grandement à ce sujet et ne pouvons qu'espérer que la réforme sera une réussite. En lui adressant toutes ces questions, nous voulons amener le ministre à prendre clairement attitude. Par nos observations, nous voulons le pousser à dissiper le moindre doute et à remédier à toute anomalie. *(Applaudissements)*

01.24 Jean-Pol Poncelet (PSC): Un certain nombre de policiers nous ont fait part de leur inquiétude. D'une part, aucune solution n'a été trouvée aux discriminations en matière de pensions. D'autre part, tous les chefs de corps ne sont pas admis aux fonctions de chefs de zones. Par ailleurs, on constate des inégalités flagrantes au niveau du « commissionnement » entre le statut des membres de la BSR et ceux de la police judiciaire. Enfin, il semblerait que des aménagements, en faveur du personnel de la gendarmerie, aient été apportés à l'accord syndical du 21 avril 2000.

Les conditions ne semblent donc pas réunies pour une intégration sérieuse et harmonieuse des péjistes, des policiers communaux et des gendarmes au sein de la future direction judiciaire.

Au niveau judiciaire, des problèmes concrets se posent.

Tout d'abord, la direction judiciaire doit être mise en place dans les 15 jours et les modalités de collaboration entre PJ et BSR ne sont pas encore prévues.

Le parquet fédéral doit exercer des missions essentielles de contrôle et de surveillance mais il ne sera pas en place avant un an. C'est l'opposition qui a pris l'initiative d'une proposition de loi pour combler ce vide.

Quant à l'organisation de la police fédérale au

federale politie betreft, doen onrustwekkende geruchten de ronde over een belangrijk verlies van autonomie van de gerechtelijke pijler op arrondissementeel niveau.

Inzake de afbakening van het ressort van de gedeconcentreerde eenheden van de federale politie hopen wij dat het wettelijke principe van een gedeconcentreerde eenheid van de administratieve politie en een eenheid van de gerechtelijke politie per gerechtelijk arrondissement zal worden gerespecteerd. Dat betekent dus één gedeconcentreerde eenheid voor het gehele arrondissement Brussel-Halle-Vilvorde ! Het afstappen van het gerechtelijk arrondissement als ressort van de gedeconcentreerde eenheden zou ertoe leiden dat er voor één gerechtelijk arrondissement verscheidene eenheden komen of één eenheid voor verscheidene arrondissementen, met alle onaanvaardbare gevaren van dien voor toekomstige opsplitsingen of samenvoegingen van arrondissementen.

Welke politieke belangen staan hier werkelijk op het spel, afgezien van de concrete problemen ?

Men stapt af van de geest van het Octopusakkoord. De nieuwe meerderheid heeft het door ons opgestarte democratische overleg niet voortgezet en deze hervorming leidt tot een eenheidspolitie waarin één korps domineert.

In het verslag van de commissie-Dutroux werd de oprichting van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, bepleit.

Met het Octopusakkoord werd gepreciseerd dat het wel degelijk om twee autonome niveaus gaat (lokaal en federaal), die onderworpen zijn aan het gezag van afzonderlijke autoriteiten, dat een magistraat van het federaal parket deel zou uitmaken van de algemene directie van de gerechtelijke politie, en dat er in organen voor controle en follow-up zou worden voorzien.

De autonomie en de doeltreffendheid van de lokale politie komen evenwel in het gedrang door de hoge kosten van de hervorming, tengevolge waarvan het federale niveau steeds meer verantwoordelijkheden van de gemeenten zal overnemen. Bovendien wordt de federale politie één jaar voor de lokale politie in het leven geroepen.

01.25 Minister Marc Verwilghen (in het Nederlands): In de teksten zou het woord dat ik

niveau déconcentré, des bruits alarmants circulent concernant une perte d'autonomie importante du pilier judiciaire au niveau des arrondissements.

En ce qui concerne la délimitation du ressort des unités déconcentrées de la police fédérale, nous espérons que le principe légal d'une unité déconcentrée de police administrative et une unité de police judiciaire par arrondissement judiciaire sera respecté. Cela signifie une unité déconcentrée pour l'ensemble de l'arrondissement de Bruxelles-Hal-Vilvorde ! Le non respect de l'arrondissement judiciaire comme ressort des unités déconcentrées aboutirait à instaurer plusieurs unités pour un seul arrondissement judiciaire ou une unité pour plusieurs arrondissements judiciaires, avec un risque inacceptable de scissions ou de fusions futures d'arrondissement

Au-delà des problèmes concrets, quels sont les vrais enjeux politiques ?

L'esprit de l'Octopus est abandonné : la nouvelle majorité n'a pas prolongé la concertation démocratique que nous avons mise en place et la réforme crée une police unique où un corps prédomine aux dépens de l'autre.

Le rapport de la commission Dutroux recommandait la mise en place d'un service policier intégré, structuré à deux niveaux.

L'accord Octopus a précisé qu'il s'agissait de deux niveaux, local et fédéral, autonomes et soumis à des autorités distinctes, qu'un magistrat du parquet fédéral serait affecté auprès de la direction générale de la police judiciaire et que des organes de contrôle et de suivi seraient mis en place.

Or, l'autonomie et l'efficacité des polices locales sont menacées par l'impact financier important de la réforme, qui amènera de plus en plus le fédéral à reprendre des responsabilités aux communes. De plus, la police fédérale est créée un an avant la police locale.

01.25 Marc Verwilghen , ministre (*en français*): Le mot que j'ai toujours utilisé est celui qui devait se

altijd heb gebruikt moeten staan. De term "eenheidspolitie" werd onterecht aangehouden.

01.26 Jean-Pol Poncelet (PSC): Bravo voor de flater!

Voorts is ook de autonomie van de gerechtelijke directie bedreigd. Er is immers geen sprake meer van een geïntegreerde politie, maar van een eenheidspolitie. De minister van Justitie lijkt ten voordele van de minister van Binnenlandse Zaken afstand van zijn verantwoordelijkheden te hebben gedaan. Getuige hiervan de mogelijkheid die de regering wordt geboden om de verdeling van het ter beschikking gestelde budget van 47,3 miljard aan te passen, maar ook het feit dat het federale parket nog niet is ingesteld en dat de organisatie van de gerechtelijke peiler van de federale politie aan duidelijkheid te wensen overlaat.

De rijkswacht beschikt binnen de nieuwe structuur over een overwicht. Twee rijkswachters kregen hoge functies toegewezen. Waarom zijn alle functies met verantwoordelijkheid niet tegelijkertijd ingevuld? Waarom is niet eerst de Federale Politieraad ingesteld?

Klopt het dat de rijkswacht bijkomende opleidingen verstrekt? Benoemt zij momenteel overtalig stafpersoneel? Breidt zij de BOB-formatie uit om ervoor te zorgen dat de gerechtelijke politie in de nieuwe politie procentueel minder goed vertegenwoordigd zou zijn? Welke criteria hanteert de rijkswachtcommandant bij de aanwijzing van BOB-agenten die een "officiersfunctie" zullen uitoefenen?

Kortom wij hebben de indruk dat geleidelijk en in het geniep een "eenheidspolitie" wordt ingesteld waarin een korps ten nadele van het andere overheerst, wat in strijd is met het Octopusakkoord.

De autonomie van de lokale politie-eenheden en van de gerechtelijke directie wordt in de nieuwe eenheidspolitie bedreigd.

Bovendien voelen de agenten aan dat er verschillen zijn inzake statuut en stellen zij vast dat bepaalde korpsen worden geprivilegieerd.

De autonome werking van de politie zonder leiding en controle door de magistratuur werd

trouwen dans les textes. On a retenu, à tort peut-être, le terme « eenheidspolitie ».

01.26 Jean-Pol Poncelet (PSC): Bravo pour la bêtise commise !

D'autre part, l'autonomie de la direction judiciaire est aussi menacée, car il n'est plus question d'une police intégrée mais d'une police unique. Le ministre de la Justice semble avoir abandonné ses responsabilités au profit du ministre de l'Intérieur, témoin en est la faculté donnée au gouvernement de modifier la répartition de l'enveloppe de 47,3 milliards mise à sa disposition ; le parquet fédéral n'est pas encore mis en place ; l'organisation du pilier judiciaire de la police fédérale n'est pas claire.

La gendarmerie prédomine au sens de la nouvelle structure. Deux gendarmes viennent d'être désignés à de hautes fonctions ; pourquoi ne pas avoir pourvu simultanément tous les postes à responsabilité ? Pourquoi ne pas avoir, au préalable, installé le Conseil fédéral de police ?

Est-il exact que la gendarmerie procède à des formations supplémentaires ? Nomme-t-elle actuellement des cadres en surnombre ? Opère-t-elle une extension de cadre de la BSR pour « diluer » l'importance future des péjistes ? Quels seront les critères retenus par le commandant de la gendarmerie pour désigner les membres des BSR qui exerceront une fonction dite d'officier ?

En résumé, nous pensons assister à la mise en place progressive et insidieuse d'une « police unique » avec prédominance d'un corps au détriment des autres, ce qui ne correspond pas aux accords octopartites.

L'autonomie des polices locales et l'autonomie de la direction judiciaire au sein de la future police sont menacées.

En outre, des policiers ressentent des différences de statuts et constatent que certains corps sont privilégiés.

La commission Dutroux identifiait comme principale cause d'échec l'existence d'une police qui fonctionnait par elle-même, sans direction ni contrôle de la magistrature. Il ne faudrait pas que l'histoire se répète. *(Applaudissements sur les bancs*

door de commissie-Dutroux als de voornaamste oorzaak voor het falen aangewezen. We moeten voorkomen dat de geschiedenis zich herhaalt. *(Applaus bij de PSC en de CVP)*

PSC et CVP)

01.27 Willy Cortois (VLD): Volgens de heer Tant is de bevolking erg ongerust over de toekomst van de politie. Ik vang andere signalen op: de mensen weten dat het een moeilijke hervorming is, maar ze zien dat er hard aan gewerkt wordt. De heer Tant heeft voor de rest weinig wezenlijks bijgedragen tot het debat, dat hij soms tot een karikatuur herleid heeft.

01.27 Willy Cortois (VLD): Selon M. Tant, la population s'inquiète de l'avenir de la police. J'ai perçu d'autres signaux : les gens savent qu'il s'agit d'une réforme difficile, mais elle voit qu'on y travaille avec acharnement. Pour le surplus, M. Tant n'a pas apporté de contribution essentielle au débat, qu'il a parfois rendu caricatural.

De heer Van Hoorebeke heeft giftige pijlen afgeschoten in de richting van onze al fel belaagde minister van Binnenlandse Zaken. Ik wil erop wijzen dat de heer Duquesne al zeer veel gerealiseerd heeft.

M. Van Hoorebeke a tiré à boulets rouges sur notre ministre de l'Intérieur, qui est pourtant assailli de toutes parts. M. Duquesne a pourtant déjà beaucoup de réalisations à son actif.

Over de Octopusakkoorden bestond een kamerbrede eensgezindheid. Waarom verdrinkt de CVP het debat dan nu in technische pietluttigheden? Wil ze de hervorming soms zien mislukken? We moeten allemaal samen willen dat ze slaagt en alles in het werk stellen om dat slagen te bevorderen.

La Chambre a voté les accords octopartites à l'unanimité. Pourquoi le CVP cherche-t-il maintenant à noyer le débat par des arguties techniques ? Souhaiterait-il voir échouer la réforme ? Nous devons, tous ensemble, vouloir sa réussite et tout mettre en œuvre pour réaliser cet objectif.

Bij politie en rijkswacht is steun gegroeid voor de hervorming, al is het met vragen.

Même s'il subsiste des interrogations, la police et la gendarmerie sont de plus en plus gagnées à la réforme.

01.28 Paul Tant (CVP): Ik wil geen paniek zaaien, ik heb alleen verwezen naar de tekst van de wet. Vooral de VLD drong aan op een start op 1 januari 2001. Dat zal niet het geval zijn. Afspraken met het Parlement moeten worden nagekomen. Nu wendt men voor de afspraak te zullen naleven door enkele symboolbeslissingen te nemen. De regering heeft te lang getalmd.

01.28 Paul Tant (CVP): Je ne veux pas semer la panique: je n'ai fait que me référer au texte de la loi. Le VLD avait tout particulièrement insisté pour que la réforme s'applique au 1er janvier 2001. Ce ne sera pas le cas. Des accords doivent aboutir au Parlement. A présent, on feint de vouloir respecter l'accord en prenant quelques décisions symboliques. Le gouvernement a trop tergiversé.

01.29 Willy Cortois (VLD): De heer Tant heeft voor een deel gelijk, maar niet helemaal. Als men bij zo'n grote hervorming een paar data niet haalt, is dat dan zo erg als men maar in de juiste richting blijft gaan? De wil is er nog altijd om een coherente hervorming door te voeren.

01.29 Willy Cortois (VLD): M. Tant n'a que partiellement raison. Est-il si important que certaines données manquent lors d'une réforme de telle ampleur à partir du moment où l'on poursuit le même objectif et que l'on veut une réforme cohérente ?

Ook ik heb vragen. Hoe ver moet de solidariteit gaan van de centrumgemeenten met diegenen die niets hebben gedaan? Zal de norm 70-30 worden gerealiseerd? Gemeenten maken zich zorgen over de financiële implicaties. Het lijkt niet zo zeker dat de hervorming de gemeenten niets zal kosten.

Je voudrais également savoir jusqu'où doit aller la solidarité des communes du centre avec celles qui n'ont rien fait ? Va-t-on réaliser la norme 70-30 ? Les communes s'inquiètent des implications financières. Il ne semble pas tout à fait certain que la réforme ne coûtera rien aux communes.

01.30 Paul Tant (CVP): Alle gemeenten zijn op dit ogenblik bezig met hun begroting. Zij weten niet waar ze aan toe zijn.

01.31 Willy Cortois (VLD): De politiehervorming berust op een samenbundeling van krachten en een efficiënte aanwending ervan, niet op een optelsom.

Zal de uitvoering van het akkoord van 21 april, dat heel wat sociale voordelen inhoudt, geen hypotheek leggen op de uitvoering van de basiszorg?

Er dienen nog heel wat onduidelijkheden te worden weggewerkt, ook op financieel vlak.

De heer Van Hoorebeke had vragen bij de organisatie van de opleiding. Zijn unitair standpunt verbaast me. De opleiding wordt toch het best afgestemd op de plaatselijke noden.

01.32 Beide politieniveaus mogen niet los van elkaar opereren. Wat buiten het zonale niveau gaat, moet worden gecoördineerd. Voor één gerechtelijk arrondissement wil men één politiebeleid gestalte geven. In uitzonderlijke omstandigheden kan het anders, en voor Brussel-Halle-Vilvoorde was het misschien ook best anders geregeld. Wat uit de bus is gekomen, is echter een hele stap vooruit voor de bestrijding van de criminaliteit.

01.33 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Halle-Vilvoorde wordt nu ondergeschikt aan Brussel, wat tot nu toe niet het geval was.

01.34 Willy Cortois (VLD): De heer Laeremans zaait twijfel. De structuur van de rijkswacht is niet noodzakelijk een voorafhechting van die van de nieuwe politie.

De plaatselijke autoriteiten Halle-Vilvoorde, ook de gemeenten met faciliteiten beschikken nu over een contactpunt. Een gedecentraliseerde aanwezigheid van de gerechtelijke diensten te Asse zou ook nuttig zijn: geen politiebeleid zonder strafbeleid.

01.35 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Het Brussels parket heeft een afzonderlijk protocol afgesloten met Halle-Vilvoorde. Op het gerechtelijk vlak was er dus geen probleem. Waarom heeft men dan artikel 94 niet ingeroepen om ook op politioneel vlak een bijzondere regeling uit te werken?

01.30 Paul Tant (CVP): En ce moment, toutes les communes confectionnent leur budget. Elles ne savent pas à quoi s'en tenir.

01.31 Willy Cortois (VLD): La réforme des polices repose sur un faisceau de forces et sur une utilisation efficace de ces forces, et non pas sur leur somme.

L'exécution de l'accord du 21 avril, qui comporte de nombreux avantages sociaux, n'hypothéquera-t-elle pas la mise en place de la police de base ?

Il reste à éclaircir de nombreuses zones d'ombre, notamment sur le plan financier.

M. Van Hoorebeke s'est interrogé sur l'organisation de la formation. Sa prise de position unitariste me surprend. Il me semble tout de même préférable d'adapter la formation aux besoins locaux.

01.32 Les deux niveaux de police ne peuvent opérer de manière dissociée. Les interventions dépassant le niveau zonal doivent être coordonnées. Il s'agit de mettre en oeuvre, dans chaque arrondissement judiciaire, une politique policière unique en matière de police. Dans des circonstances exceptionnelles, d'autres formules sont possibles et, pour Bruxelles-Hal-Vilvorde, il aurait peut-être été préférable de régler les choses différemment. La formule qui finalement été retenue constitue un pas en avant dans la lutte contre la criminalité.

01.33 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Hal-Vilvorde est subordonné à Bruxelles, ce qui n'était pas le cas jusqu'à présent.

01.34 Willy Cortois (VLD): M. Laeremans sème le doute. La structure de la gendarmerie ne préfigure pas nécessairement celle de la nouvelle police.

Les autorités locales de Hal-Vilvorde, en ce comprises les communes à facilités, disposent à présent d'un point de contact. Une présence décentralisée des services judiciaires à Asse également pourrait se révéler utile: pas de politique policière sans politique criminelle.

01.35 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Le parquet de Bruxelles a conclu un protocole spécial avec Hal-Vilvorde. Aucun problème ne se posait donc sur le plan judiciaire. Pour quelle raison n'a-t-on alors pas invoqué l'article 94 afin d'élaborer un règlement spécial pour le volet policier ?

01.36 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Er bestaat inderdaad een protocol van gerechtelijke samenwerking, waarbij de faciliteitengemeenten bij Brussel worden ondergebracht, zodat ze er ook administratief en functioneel zullen bij gaan aanleunen.

01.37 Willy Cortois (VLD): Met de adjunct komt er voor de randgemeenten een schakel die er tot nu toe niet was. Werken met twee gedeconcentreerde diensten was wellicht een betere oplossing geweest. Er werd echter een stap vooruit gezet en we geven de regering dan ook het vertrouwen. *(Applaus)*

01.38 Charles Janssens (PS): Op 24 mei 1998 werd het zogenaamde Octopusakkoord ondertekend, waaruit de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, is voortgevloeid. Het doel bestond erin een globale aanpak van de problemen inzake handhaving van het recht en de openbare orde te ontwikkelen.

Aan die consensus gingen hevige discussies vooraf. Uiteindelijk werd in 1998 een akkoord bereikt en ongeacht onze gemoedstoestand van toen, moeten wij daar nu werk van maken.

Een en ander neemt niet weg dat de ongerustheid, met name van zij die de belangen van de gemeenten verdedigen, groot blijft. Het is echter de federale overheid die die hervorming heeft gewild : de begrotingen van de plaatselijke besturen mogen door die hervorming niet worden bezwaard. Mijn fractie maakt zich ernstig zorgen over de ideeën die worden geopperd over de financiële dotaties van de toekomstige plaatselijke politie en over de toekomst van de veiligheidscontracten en de maatschappelijke contracten.

Geen meerkost voor de gemeenten! Dat stond immers in het Octopusakkoord, dat bepaalde dat de overgehevelde rijkswachters integraal door de federale dotatie zouden worden gefinancierd... met als enige uitzondering de gemeenten die zich niet houden aan de veiligheidsnormen die op het ogenblik van het sluiten van die akkoorden bestaan.

Die federale dotatie zal de huidige en toekomstige kosten die uit de hervorming voortvloeien integraal moeten dekken.

Wij zullen een ondermaatse financiering van de plaatselijke politie nooit goedpraten. Het zou onfatsoenlijk zijn de plaatselijke besturen de middelen die nodig zijn voor de tenuitvoerlegging

01.36 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Il existe en effet un protocole de collaboration judiciaire qui prévoit que Bruxelles reprendrait sous sa coupe les six communes à facilités, de telle sorte que ces dernières dépendront également de la capitale sur le plan administratif et fonctionnel.

01.37 Willy Cortois (VLD): L'adjoint constituera un relais qui n'existait pas auparavant pour les communes de la périphérie. Il aurait probablement mieux valu créer deux services déconcentrés. Mais un pas a été fait dans la bonne direction et nous accorderons donc notre confiance au gouvernement. *(Applaudissements)*

01.38 Charles Janssens (PS): Le 24 mai 1998, fut signé l'accord dit « Octopus », dont est née la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégrée structuré à deux niveaux, avec l'objectif de développer une approche globale des problèmes de maintien du droit et de l'ordre public.

Avant d'en arriver à ce consensus, les discussions avaient été vives. Mais accord il y a eu en 1998 et, quels que furent nos états d'âme de l'époque, il nous faut maintenant l'assumer.

Il n'en reste pas moins que les inquiétudes, notamment celles des municipalistes, restent grandes. Or, cette réforme a été voulue par le fédéral : les pouvoirs locaux n'ont pas à voir leurs budgets obérés par cette réforme. Mon groupe s'inquiète vivement des petites idées qui circulent sur les dotations financières des futures polices locales et sur l'avenir des contrats de sécurité et de société.

Pas de surcoût pour les communes ! Et ce, conformément aux accords Octopus qui prévoyait que les gendarmes transférés seraient intégralement financés par la dotation fédérale... à la seule exception des communes qui ne respecteraient pas les normes de sécurité existantes au moment de la conclusion de ces accords.

Cette dotation fédérale devra couvrir intégralement les coûts inhérents à la réforme tant aujourd'hui que pour l'avenir.

Nous ne cautionnerons jamais un sous-financement des polices locales. Il serait indécent de ne pas donner les moyens aux pouvoirs locaux de mettre en œuvre ces politiques de proximité pour des

van de basispolitiezorg om financiële redenen te ontzeggen. Het is immers in de eerste plaats op plaatselijk niveau dat de veiligheidsproblemen zullen moeten worden aangepakt. Dat het subsidiariteitsprincipe centraal stond bij de reorganisatie van ons politielandschap was dus des te meer verantwoord. Dat veronderstelt dat alle taken die door de basispolitie kunnen worden verricht, op plaatselijk niveau moeten worden uitgevoerd.

Het herstellen van de vertrouwensrelatie tussen politie en burgers, vereist een verhoging van het aantal wijkagenten, een essentiële schakel van de lokale politie. Dat betekent dat in voldoende materiële, financiële en menselijke middelen moet worden voorzien.

De financiering van de hervorming mag niet ten koste gaan van de veiligheids-, samenlevings- en preventiecontracten die ons in staat hebben gesteld de onveiligheid efficiënt te bestrijden en een "positief discriminatiebeleid" te voeren.

De minister acht het onmogelijk een algemene dotatie vast te stellen op basis van de objectieve KUL-norm en tegelijkertijd specifieke dotaties vast te stellen voor de zones die gemeenten met veiligheidscontracten bevatten. De discriminatiemechanismen werden immers in de KUL-norm verwerkt, wat de belangen van bepaalde gemeenten zal schaden.

De pensioenen van de overgeplaatste rijkswachters moeten blijvend worden gewaarborgd.

De PS heeft het Octopusakkoord ondertekend omdat het voorziet in een politiestructuur met twee onderscheiden niveaus die in evenwicht zijn.

Hebben zij die voor de eenheidspolitie hebben gepleit volledig gecapituleerd? Ik ben daar niet zeker van. Wij vrezen dat een verstikking van de lokale politie, met name ten gevolge van een ondermaatse financiering, oude demonen opnieuw tot leven zou wekken en dat sommige municipalisten hun zonale politie zouden willen uitverkopen ten voordele van het federale niveau.

Die hervorming betekent een grote maatschappelijke uitdaging voor al onze medeburgers en voor alle politiemensen van de betrokken korpsen. Wij moeten die hervorming tot een goed einde brengen. Daarom moet iedereen daaraan zijn medewerking verlenen. Het is nu aan ons om daar binnen de kortste keren voor te zorgen. *(Applaus bij de meerderheid)*

raisons financières. Car c'est, avant tout, au niveau local qu'il faut rencontrer les problèmes de sécurité. C'est d'autant plus justifié que le principe de subsidiarité a prévalu dans la réorganisation de notre système policier. Ce qui sous-entend que toutes les missions pouvant être exercées par la police de base doivent être exercées au niveau local.

Pour que la police renoue des relations de confiance avec les citoyens, il faut renforcer les cadres d'agents de quartier ; éléments majeurs de la police locale. Cela implique des moyens suffisants en hommes, matériel et fonctionnement.

Le financement de la réforme ne peut se faire au détriment des contrats de sécurité, de société et de prévention qui ont permis de lutter efficacement contre l'insécurité et permis de mener des politiques de « discriminations positives » qu'il faut poursuivre.

Pour le ministre, il est impossible de fixer une dotation sur base objective de la norme KUL, d'une part, et d'appliquer une dotation spécifique aux zones ayant des communes à contrats de sécurité, de l'autre, dans la mesure où les mécanismes de discrimination sont compris dans la norme KUL. Cela lèsera certaines communes.

En ce qui concerne les pensions, celles des gendarmes transférés doivent être assurées de manière permanente.

Si le PS a signé les accords Octopus, c'est parce qu'ils prévoyaient une structure policière à deux niveaux distincts mais équilibrés.

Ceux qui prônaient la police unique ont-ils complètement abdiqué ? Nous n'en avons pas la certitude. Nous craignons qu'on asphyxie les polices locales, notamment par un sous-financement, qu'on fasse ressurgir d'anciens démons et que, dans quelques années, certains municipalistes ne veuillent brader leurs polices zonales au profit du fédéral.

Cette réforme représente un défi sociétal majeur pour tous nos compatriotes et pour tous les agents des corps concernés. Nous devons réussir cette réforme. Cela passe par l'adhésion de tous. A nous de veiller à obtenir cette adhésion dans les plus brefs délais. *(Applaudissements sur les bancs de la majorité)*

01.39 **Ludwig Vandenhove** (SP): De fundamentele hervorming die ons nu wordt voorgeschoteld, verdient een voortdurende parlementaire inbreng. De SP meent dat al veel goed werk werd geleverd, maar we hebben toch nog wat vragen. In de eerste plaats vragen bij de timing: deadlines zijn niet alleenzalmakend, de inhoud van de realisaties is veel belangrijker. De bevolking wil resultaten zien, de datum heeft dan minder belang. Ook het sociale akkoord krijgt onze goedkeuring: verloning, verruiming van de kansen, mobiliteit zijn allemaal SP-aandachtspunten die met succes aan het akkoord werden toegevoegd. In dit verband vraag ik dat bij de onderhandelingen het logistieke en administratieve personeel niet over het hoofd worden gezien.

De veiligheid en de preventiecontracten blijven voor de SP zeer belangrijk. De functie van wijkagenten en buurtwerkers spelen daarin een grote rol. We volgen ter zake het standpunt van de PS.

Ik hoop dat de hervorming geen bijkomende kosten voor de gemeenten opleveren, maar ik ben realistisch. De veiligheid is één van de basisbehoeften. Daar mag dan ook wel een prijs tegenover staan. Wij vragen enkel om duidelijkheid over het totale kostenplaatje en over de verdeelsleutel.

Gemeenten die vroeger hun verantwoordelijkheid niet opnamen inzake het aanwerven van politiemensen, worden volgens de huidige voorstellen onvoldoende gestraft. Er wordt inderdaad een correctiefactor ten gunste van de gemeenten die wel investeerden in politiemensen toegepast, maar deze volstaat niet.

Het personeel krijgt een betere verloning en statuut. De gemeenten zullen echter moeten overgaan tot talrijke aanwervingen, vermits het betere statuut ertoe leidt dat meer mensen beschikbaar zullen moeten zijn om alle avond-, nacht- en weekenddiensten rond te krijgen. Wat met dat kostenplaatje? Ook inzake de subsidiëring voor nieuwe aanwervingen bestaat er nog onduidelijkheid.

Dit is een historische operatie die zeer goed moet worden begeleid. Men kan geen honderd jaar politiegeschiedenis op één jaar ongedaan maken. De regering moet investeren in de informatie en de

01.39 **Ludwig Vandenhove** (SP): La réforme fondamentale qui nous est proposée aujourd'hui mérite une participation constante du Parlement. Le SP estime que le gouvernement a déjà fourni un travail important et de qualité. Nous continuons toutefois à nous interroger. D'abord, sur le calendrier de la réforme : il ne suffit pas de fixer des dates butoirs. Le contenu des réformes est beaucoup plus important. La population veut des résultats et les dates ne lui importent guère. L'accord social emporte lui aussi notre adhésion dès lors qu'il prévoit de bonnes rémunérations, une extension des possibilités de promotion et une mobilité accrue, autant de points importants pour le SP et que nous avons réussi à intégrer dans l'accord. A cet égard, je demande que le personnel logistique et administratif ne soit pas oublié dans le cadre des négociations.

La sécurité et les contrats de prévention demeurent très importants aux yeux du SP. Les agents de quartier et les éducateurs de rue ont un rôle majeur à jouer à cet égard. En cette matière, nous adhérons au point de vue du PS.

J'espère que la réforme n'engendrera pas de frais supplémentaires pour les communes, mais je suis réaliste. La sécurité constitue un des besoins primaires de toute collectivité. J'estime par conséquent qu'elle mérite des investissements financiers. La seule chose que nous demandons, c'est la clarté sur le montant de l'ardoise finale et sur la clé de répartition.

Les propositions actuelles ne prévoient pas de sanctions suffisantes pour les communes qui n'assumaient pas leurs responsabilités auparavant en matière de recrutement d'agents de police. Un facteur de correction est en effet appliqué au bénéfice des communes qui ont quant à elles investi dans l'embauche de policiers mais cela ne suffit pas.

Le salaire et le statut du personnel sont revalorisés. Les communes devront néanmoins procéder à de nombreux recrutements puisque l'amélioration du statut aura pour conséquence que les services de nuit et de week-end nécessiteront plus de personnel. Qui supportera ces coûts? On ignore aussi qui subventionnera les nouveaux recrutements.

La réforme est une opération historique qui doit être menée avec minutie. On n'efface pas en un an cent ans d'histoire de la police. Le gouvernement doit investir dans l'information et l'accompagnement du

begeleiding van het politiepersoneel. Het Parlement moet daarover verder kunnen debatteren en de zaken regelmatig evalueren. In Limburg blijft er nog een zeer concreet probleem op te lossen vóór 1 januari in verband met de politieraden in de zone Heusden-Zolder-Halen-Herk de Stad-Lummen. Hoe zal dat worden opgelost?

De SP blijft achter de hervorming staan, ondanks deze opmerkingen en vragen, waarop wij hopen een antwoord te krijgen.

(Applaus)

01.40 Denis D'hondt (PRL FDF MCC): Het onderdeel "politie" van het door de acht regeringspartijen op 24 mei 1998 goedgekeurde akkoord, strekte ertoe de aanbevelingen van de parlementaire onderzoekscommissie te verwezenlijken.

België bestaat nu uit 196 gemeentelijke zones, die zo begrensd moeten zijn dat elke zone in staat is haar opdrachten van basispolitie autonoom te vervullen.

Door de band genomen schonk de experimentele fase voldoening en stelde ze ons in staat de praktische moeilijkheden te ontdekken en de laatste twijfels weg te nemen. Verscheidene ministeriële circulaire houdende verduidelijkingen betreffende de integratiemethoden zijn in het *Staatsblad* gepubliceerd.

Het gunstig klimaat waarin de integratie-experimenten plaatsvinden, heeft de minister ertoe aangezet 120 eenheden toe te laten in die dynamiek te stappen en 46 politiezones in te richten.

Op 5 juli jongstleden kwam een definitief akkoord tot stand tussen de ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie en vier van de vijf vakbondsorganisaties. Dat akkoord komt aan de meeste verwachtingen van het personeel tegemoet en biedt betere carrièrevooruitzichten.

Het koninklijk besluit met betrekking tot de adviesraad van de burgemeesters werd begin april ondertekend. Vandaag bestaat hij effectief en heeft hij reeds een advies uitgebracht over het ontwerpbesluit met betrekking tot de eerste benoemingen binnen de lokale politie.

Het koninklijk besluit van 3 september 2000 met betrekking tot de verdeling van de bevoegdheden toegekend aan de federale politie heeft een dubbele doelstelling: de krachtlijnen van de federale politie bepalen en de bevoegdheden van de federale

personeel. Le gouvernement doit pouvoir continuer à en débattre et évaluer la situation régulièrement. Au Limbourg, il reste à résoudre avant le 1er janvier un problème concret concernant les conseils de police dans la zone Heusden-Zolder-Halen-Herk de Stad-Lummen,. Comment ce problème sera-t-il résolu ?

Le SP continue de soutenir la réforme malgré les observations et interrogations auxquelles nous espérons recevoir une réponse.

(Applaudissements)

01.40 Denis D'hondt (PRL FDF MCC): L'objectif du volet policier de l'accord octopartite du 24 mai 1998 était de concrétiser les recommandations des commissions d'enquête parlementaire.

Désormais, le pays est découpé en 196 zones communales et la délimitation devait être conçue de manière à ce que chaque zone soit capable de remplir l'ensemble des missions de police de base de manière autonome.

L'expérience donne globalement satisfaction et a permis de mettre en lumière les difficultés pratiques et de vaincre les dernières réticences. Plusieurs circulaires ministérielles apportant des précisions quant aux modalités d'intégration ont d'ailleurs été publiées au Moniteur belge.

Le climat favorable dans lequel se déroulent les expériences d'intégration a incité le ministre à donner son accord à 120 nouvelles unités pour qu'elles entrent dans cette dynamique et organisent les 46 zones de police.

Le 5 juillet dernier intervenait l'accord définitif entre les ministres de l'Intérieur et de la Justice et quatre des cinq organisations syndicales. Cet accord répond à la majorité des attentes du personnel et offrira de meilleures perspectives de carrière.

Début avril, fut signé l'arrêté royal relatif au Conseil consultatif des bourgmestres. Aujourd'hui, ce conseil est une réalité et il a déjà eu l'occasion de rendre un avis sur le projet d'arrêté relatif aux premières désignations à la police locale.

L'arrêté royal du 3 septembre 2000, relatif à la répartition des compétences attribuées à la police fédérale a un double objectif: déterminer les directions générales de la police fédérale et préciser les compétences attribuées à la police fédérale

politie verdelen tussen de commissaris-generaal en de directies-generaal.

Daar de federale politie effectief operationeel moet zijn vanaf 2001, moet het leidinggevend kader zonder verwijl worden samengesteld. Dat geldt eveneens voor het lokale niveau.

De procedureregels met betrekking tot de eerste benoemingen werden vastgelegd in twee koninklijke besluiten van 31 oktober 2000.

De aldus ingevoerde procedure heeft al geleid tot de benoeming van de commissaris-generaal en de inspecteur-generaal. Men kan nu overgaan tot de overige benoemingen en de federale politie zal in januari 2001 een feit zijn, zoals in het vastgesteld tijdschema was bepaald. Tot spijt van wie het benijdt.

2001 zal eveneens een overgangsjaar zijn voor de totstandkoming van de plaatselijke politie en het dynamisme en het enthousiasme waarvan een aantal eenheden blijk heeft gegeven door op de inwerkingtreding van de wet vooruit te lopen, kunnen ons enkel maar optimistisch stemmen.

Tal van gemeentelijke gezagsdragers vrezen terecht voor de hoge algemene kosten van de hervorming. De meerkosten van de statutaire hervorming en de overheveling van de rijkswachters mogen immers niet ten laste van de gemeenten vallen.

Enkel wat de totaliteit betreft, zal het om een voor de gemeenten aangekondigde budgettaire nuloperatie gaan. Zolang elementen zoals de vaststelling van de minimale personeelssterkte van de politiezones, de vaststelling van de minimale begrotingsnormen of de vaststelling van de regels inzake de gemeentedotaties niet bekend zijn, zullen de gemeenten geen realistische begroting voor 2002 kunnen opstellen.

Ik twijfel er niet aan dat de minister die elementen in de loop van 2001 zal toelichten.

De federale politie zal een aanzienlijke bijdrage leveren tot het oplossen van de veiligheidsproblemen en zal op die manier aan de bekommernissen van de bevolking tegemoetkomen.

De rol van de lokale politiediensten mag echter niet beperkt blijven tot de vertaling op lokaal niveau van prioriteiten die hoofdzakelijk op federaal niveau zijn

entre le commissaire général et directions générales.

Dans la mesure où la police fédérale doit se mettre effectivement à fonctionner dès 2001, le cadre dirigeant doit être constitué sans délai. Ceci vaut également pour le niveau local.

Les règles de procédure pour les premières désignations ont fait l'objet de deux arrêtés royaux du 31 octobre 2000.

La procédure ainsi mise en place a déjà abouti à la nomination du commissaire général et de l'inspecteur général. Le reste des nominations est désormais possible, et la police fédérale sera une réalité en janvier 2001, conformément au calendrier fixé. N'en déplaise à certains.

2001 sera également une année transitoire pour la mise en place de la police locale ; le dynamisme et l'enthousiasme affichés par un certain nombre d'entités à devancer l'entrée en vigueur de la loi ne peuvent que nous rendre optimistes.

Cependant, nombre de mandataires communaux craignent légitimement qu'en plus du coût général de la réforme, les communes ne doivent gérer les surcoûts de la réforme statutaire et du transport des gendarmes.

La neutralité budgétaire annoncée pour les communes ne sera réalisée qu'au niveau global. Tant que des éléments tels que notamment la fixation de l'effectif minimal des zones de police, la détermination des normes budgétaires minimales ou à la fixation des règles relatives aux dotations communales ne seront pas connues, les communes ne pourront élaborer un budget réaliste pour 2002.

Je ne doute pas que le ministre précisera ces éléments au cours de l'année 2001.

La police fédérale fournira une importante contribution à l'approche des problèmes de sécurité, rencontrant ainsi les préoccupations de nos concitoyens.

Cependant, il ne faut pas que le rôle des services de police locale se limite à traduire au niveau des zones de police les priorités essentiellement

vastgesteld. Het lokale niveau moet tot op zekere hoogte bij de vaststelling van die prioriteiten worden betrokken.

Bij de bepaling van de federale subsidie zal nauwgezet rekening moeten worden gehouden met de verhoudingen 26,6 procent voor de federale politie en 73,4 procent voor de lokale politie, zodat de budgettaire impact van de hervorming op de gemeentebegrotingen tot een minimum kan worden beperkt.

Ik feliciteer de minister van Binnenlandse Zaken voor het titanenwerk dat hij heeft verricht. Hij geeft blijk van dynamisme en aanvaardt elke uitdaging.

U komt duidelijk uw verbintenis na ! Onze fractie steunt u onvoorwaardelijk en schenkt u haar volle vertrouwen.

(Applaus bij PRL FDF MCC)

01.41 Kristien Grauwels (AGALEV-ECOLO): Ik wil het hebben over het belang van de lokale politie voor de preventie; over de rol van de burgemeesters; over de samenstelling van de politieraden en –colleges; over onze vrees voor een democratisch deficit; over de veiligheidsschepen en over vrouwen bij de politie.

De lokale politie vertegenwoordigt mee het preventieve aspect in het veiligheidsbeleid. Vooral de wijkagent kan bemiddelen in conflicten en kan problemen signaleren aan de plaatselijke overheid. De wijkagent is een waardevolle maar misschien ondergewaardeerde schakel in de ordehandhaving.

De aanstelling van politiemensen werd te vaak ingegeven door politieke overwegingen en niet door kwalificaties, zoals het hoort. Om hun kwaliteit en ook hun onafhankelijkheid te garanderen moeten nieuwe kandidaten op een objectieve en moderne manier worden geselecteerd.

De bevoegdheid van de gemeenteraad om politiehervormingen uit te vaardigen en om de politiechef ter verantwoording te roepen zal worden overgenomen door de politieraad.

Het democratisch controlerecht gaat verloren: het wordt beperkt tot enkele raadsleden, die waarschijnlijk allemaal tot de meerderheid zullen behoren. Kleine partijen dreigen volledig uit de boot te vallen. Kunnen ook schepenen worden voorgedragen? In dat geval komt het controlerecht nog meer onder druk te staan.

définies au niveau fédéral ; le niveau local doit participer, dans une certaine mesure, à la définition de ces priorités.

Il faudra tenir compte de façon rigoureuse du rapport 26,6 pour cent (police fédérale) et 73,4 pour cent (police locale) dans la détermination du montant de la subvention fédérale, afin de diminuer au maximum l'impact budgétaire de la réforme sur les finances communales.

Je félicite le ministre de l'Intérieur pour le travail titanesque qu'il a accompli. Vous faites preuve d'un dynamisme, d'une volonté à toute épreuve.

Vous êtes en train de remplir votre contrat. Le groupe PRL FDF MCC vous soutient fermement et vous donne sa complète confiance.
(Applaudissements sur les bancs du PRL FDF MCC)

01.41 Kristien Grauwels (AGALEV-ECOLO): Mon intervention portera sur l'importance de la police locale en matière de prévention, sur le rôle des bourgmestres, sur la composition des conseils et des collèges de police, sur notre crainte d'un déficit démocratique, sur l'échevinat de la sécurité et sur les femmes dans la police.

La police locale est l'une des composantes du volet préventif de la politique de sécurité. L'agent de quartier peut jouer un rôle de médiateur dans les conflits et signaler les problèmes à l'autorité locale. Il est un maillon essentiel, peut-être sous-estimé, du maintien de l'ordre.

Trop souvent, les nominations dans la police ont été guidées par des considérations politiques plutôt que par des critères qualitatifs. Afin de garantir leur qualité et aussi leur indépendance, les nouveaux candidats devront faire l'objet d'une sélection plus objective et plus moderne.

Le conseil communal ne sera plus compétent pour décréter des réformes de la police ni pour demander des explications au chef de la police; ces attributions iront au conseil de police.

Le droit de contrôle démocratique disparaît : il est limité à quelques conseillers qui appartiendront probablement tous à la majorité. Les petits partis risquent d'être mis hors-jeu. Peut-on également présenter des échevins ? Dans ce cas, le droit de contrôle sera encore plus menacé.

Zijn de verslagen van de politieraad openbaar? Geen enkel stuk mag immers aan de controle van de gemeenteraadsleden worden onttrokken. Zijn de vergaderingen openbaar? Kunnen raadsleden die niet in de politieraad zetelen ook voorstellen doen?

Per politiezone wordt een veiligheidsraad opgericht, die onder meer een zonaal veiligheidsplan opstelt, dat past in het federaal veiligheidsplan. Dat betekent dat de burgemeester een deel van zijn bevoegdheden inlevert. Hij zal geen accenten meer kunnen leggen. Wij vinden het belangrijk dat dit plan besproken wordt in de gemeenteraad.

Vroeger kon een burger die geen vertrouwen had in de politie, met zijn klacht nog altijd terecht bij de rijkswacht. Waar kan hij nu nog terecht met klachten over het politieoptreden? Wat zal de taak zijn van de schepen van veiligheid? Onderhandhaving en veiligheid zijn exclusieve bevoegdheden van de burgemeester. Kan de schepen van veiligheid die overnemen? Kan hij bevelen geven aan de hoofdcommissaris?

01.42 Hugo Coveliers (VLD): Indien men met een coherente, samenhangende ploeg kan werken in de gemeente, dan kan de schepen voor veiligheid zorgen voor een geïntegreerde aanpak.

De burgemeester heeft specifieke politionele bevoegdheden, veiligheid is daar maar een onderdeel van.

01.43 Kristien Grauwels (AGALEV-ECOLO): Zal men de schepen van veiligheid kunnen afvaardigen naar bijvoorbeeld de politieraad? Wordt de taak van de schepen van veiligheid lokaal of nationaal vastgelegd? Er worden heel wat verwachtingen gecreëerd rond de schepen voor veiligheid, die misschien niet kunnen worden waargemaakt.

01.44 Willy Cortois (VLD): Is Agalev dan tegen de functie van schepen van veiligheid?

01.45 Kristien Grauwels (AGALEV-ECOLO): Er is niet duidelijk bepaald welke bevoegdheden deze krijgt. Komt er daaromtrent een algemene richtlijn van de minister of moeten de gemeenten dat zelf uitmaken?

01.46 Willy Cortois (VLD): Voor mij heeft de schepen van veiligheid vooral een signaalfunctie, wat toch de visie van Agalev is. Als die schepen een figuur is die vertrouwen inboezemt, kan hij zeker

Les procès-verbaux du conseil de police sont-ils publics ? Aucun document ne peut en effet être soustrait au contrôle des conseillers communaux. Les réunions sont-elles publiques ? Les conseillers qui ne siègent pas au conseil de police peuvent-ils faire des propositions ?

Chaque zone de police comprendra un conseil de sécurité qui élaborera un plan de sécurité zonal s'inscrivant dans le plan de sécurité fédéral. Il en résulte que le bourgmestre abandonne une partie de ses compétences. Il ne pourra plus indiquer ses priorités. Nous trouvons important que ce plan soit discuté au conseil communal.

Par le passé, un citoyen qui n'avait pas confiance en la police pouvait toujours adresser sa plainte à la gendarmerie. Aujourd'hui, où peut-il adresser des plaintes concernant les interventions de la police ? Quelle sera la mission de l'échevin de la sécurité ? Le maintien de l'ordre et la sécurité sont des compétences qui ressortissent exclusivement à la compétence du bourgmestre. L'échevin de la sécurité peut-il s'en charger ? Peut-il donner des ordres au commissaire en chef ?

01.42 Hugo Coveliers (VLD): Si une commune peut compter sur une équipe soudée, l'échevin en charge de la sécurité pourra mettre en œuvre une approche intégrée.

Le bourgmestre possède en matière de police des pouvoirs spécifiques dont la sécurité n'est qu'une des composantes.

01.43 Kristien Grauwels (AGALEV-ECOLO): Sera-t-il par exemple possible de déléguer l'échevin de la sécurité au conseil de police, par exemple ? Cet échevin détiendra-t-il un pouvoir local ou national ? Le gouvernement suscite de grands espoirs en instituant cet échevinat de la sécurité, mais peut-être ces espoirs seront-ils déçus.

01.44 Willy Cortois (VLD): Agalev serait-il donc opposé à la fonction d'échevin de la sécurité ?

01.45 Kristien Grauwels (AGALEV-ECOLO): Les pouvoirs de cet échevin n'ont pas été définis clairement. Le ministre prendra-t-il une directive générale pour y remédier ou les communes devront-elles fixer elles-mêmes les limites de ses compétences ?

01.46 Willy Cortois (VLD): A mes yeux, la création de l'échevinat de la sécurité a surtout une valeur de signal à la population et je crois savoir que cela correspond à la conception d'Agalev. Si cet échevin

een bindmiddel zijn tussen de bevolking en de overheid, wat het zogenaamde algemeen onveiligheidsgevoel kan verkleinen. Hij kan de veiligheid doen uitgroeien tot méér dan een louter politioneel gegeven.

01.47 Kristien Grauwels (AGALEV-ECOLO): Wij zijn alleszins voorstander van een preventieve actie, eerder dan het instellen van een mandaat van schepen van veiligheid.

De politie kampt nog steeds met een ondervertegenwoordiging van vrouwen. Dat hangt wellicht samen met het imago van een mannenwereld, maar ook met de moeizame combinatie van werk en gezin. Deze grondige hervorming moet worden aangegrepen om een actief personeelsbeleid te voeren gericht op vrouwen.

De wet op de politiehervorming moet leiden tot een verhoogde kwaliteit en meer efficiëntie. Daarnaast moet de democratische controle worden gegarandeerd en moet worden gezorgd voor meer vrouwen in het korps. *(Applaus)*

01.48 Richard Fournaux (PSC): Ik heb het woord genomen om duidelijkheid te vragen omtrent de deelname van de federale staat in de financiering van de plaatselijke politie. U glimlacht...

01.49 Minister Antoine Duquesne (*Frans*): Ik heb alle provincies bezocht om de burgemeesters te ontmoeten. Gisteren was ik in Namen. Spijtig genoeg was u er niet. Daarom glimlach ik.

01.50 Richard Fournaux (PSC): Toen de Vereniging van Belgische steden en gemeenten, waarvan ik beheerder ben, onlangs een afspraak had met de eerste minister, stond ze voor een gesloten deur. Ik ben dus niet de enige die niet op zijn afspraken is.

Ik heb herhaaldelijk deelgenomen aan vergaderingen georganiseerd door de vorige ministers van Binnenlandse Zaken en heb hen vragen gesteld over de kosten van de hervorming van de politie op lokaal niveau. Nooit heb ik een duidelijk antwoord gekregen.

Ik wilde uw antwoorden meedelen aan mijn collega's burgemeesters van wie sommigen gezinspeeld hebben op verklaringen die hier door de PSC werden afgelegd. U heeft mij toen verweten dat ik er niets van begrepen had! Ik vraag u

inspire la confiance, nul doute qu'il pourra être un lien entre la population et l'Etat, ce qui est de nature à réduire le sentiment général d'insécurité. En effet, il pourra faire en sorte que la « sécurité » soit davantage qu'une mission de police.

01.47 Kristien Grauwels (AGALEV-ECOLO): En tout cas, nous préférons une action préventive à l'institution d'un mandat d'échevin de la sécurité.

Dans la police, les femmes sont encore sous-représentées. C'est probablement parce que la police est encore considérée comme un monde d'hommes, mais également parce que, dans le cadre de l'exercice de cette profession, il est difficile de combiner la vie professionnelle et la vie de famille. Il faut saisir l'occasion offerte par cette réforme en profondeur pour mener une politique du personnel axée sur les femmes.

La loi sur la réforme des polices doit aboutir à l'avènement d'une meilleure police, en particulier sur le plan de l'efficacité. En outre, il est impératif de garantir son contrôle démocratique et de veiller à ce que les femmes y soient bientôt plus nombreuses. *(Applaudissements)*

01.48 Richard Fournaux (PSC): Mon intervention vise à demander la clarté sur la participation financière de l'État fédéral dans la police locale. Je vous vois sourire...

01.49 Antoine Duquesne, ministre (*en français*): J'ai fait le tour des provinces pour rencontrer les bourgmestres. J'étais, hier, à Namur, à une réunion organisée avec l'Union des Villes et Communes. Vous n'y étiez malheureusement pas. Voilà pourquoi je souris.

01.50 Richard Fournaux (PSC): L'Union des Villes et communes, dont je suis administrateur, a eu récemment le triste privilège de trouver portes closes à l'occasion d'un rendez-vous donné chez le premier ministre. Je n'ai donc pas l'exclusive des rendez-vous manqués.

A plusieurs reprises, je me suis présenté à des réunions organisées par les ministres de l'Intérieur antérieurs, et je les ai interrogés sur les coûts de la réforme des polices au niveau local. Leurs réponses sont toujours restées vagues.

Je voulais faire écho à vos réponses à mes collègues bourgmestres, dont certains ont fait allusion à des propos tenus ici par le PSC. M. Fournaux ne comprend pas bien, avez-vous dit ! Donnez-nous la clarification qui s'impose, je vous

nogmaals opheldering te verschaffen.

prie.

In de plenaire vergadering heeft u gezegd dat de politiehervorming voor de plaatselijke besturen een nuloperatie zou zijn. Wij hebben in de plenaire vergadering documenten voorgelegd die van het ministerie van Binnenlandse Zaken zelf uitgingen. Een eerste reeks documenten bevat cijfers met betrekking tot de minimale veiligheidsnormen die door de gemeenten in acht moeten worden genomen en een tweede reeks betrof de federale tegemoetkoming. Men heeft ons geantwoord dat die cijfers helemaal niet met de werkelijkheid stroken.

En plénière, vous avez déclaré que la réforme des polices serait neutre pour les pouvoirs locaux. Nous avons produit en séance plénière des documents initiés par le ministère de l'Intérieur lui-même. Une première série de documents présente des chiffres relatifs aux normes minimales de sécurité à respecter par les communes et une seconde série concernait l'intervention fédérale. Il nous a été répondu que ces chiffres étaient farfelus.

U hebt in de commissie aangekondigd dat per agent 600 à 700.000 frank zal worden toegekend. Een aantal zones berekenden dat zij op grond daarvan met een tekort van 1 à 60 miljoen frank zullen kampen. Voor Dinant bedraagt het tekort 15 miljoen. Collega's beweerden dat het Octopusakkoord bepaalt dat gemeenten die bepaalde veiligheidsnormen niet respecteren, zullen worden gesanctioneerd en een gedeelte van de kosten op zich zullen moeten nemen. De PSC stelt het Octopusakkoord niet ter discussie. Wel willen wij erop wijzen dat Dinant en de IPZ waartoe de stad behoort de minimum veiligheidsnorm altijd hebben gerespecteerd. In Moeskroen, Couvin en de andere gemeenten die over dezelfde sancties klagen, tonen de evaluaties aan dat de lasten voor de gemeenten van één tot verscheidene miljoenen oplopen.

Vous avez annoncé, en commission, qu'un montant situé entre 600 et 700.000 francs par policier sera octroyé. Un certain nombre de zones ont calculé sur cette base qu'elles connaîtraient un déficit de 1 à 60 millions. À Dinant, le déficit est de l'ordre de 15 millions. Des collègues ont prétendu que l'accord Octopus prévoyait que les communes qui n'avaient pas respecté certaines conditions de sécurité seraient pénalisées et qu'elles devraient partager les frais. Le PSC ne renie pas les accords Octopus, mais la Ville de Dinant a toujours respecté la norme minimale de sécurité, tout comme la ZIP à laquelle elle appartient. A Mouscron, Louvain et dans les autres communes qui se plaignaient des mêmes pénalisations, les évaluations montrent que les charges communales varient de un à plusieurs millions.

De Vereniging van Belgische steden en gemeenten heeft onlangs een verslag gepubliceerd dat we een paar dagen geleden aan de eerste minister wilden voorleggen. Het rapport concludeert tot eenzelfde resultaat: een percentage dat schommelt tussen 38 en 40%. De cijfers zijn dus niet zo vreemd.

L'Union des Villes et Communes vient d'ailleurs de publier un rapport que nous voulions présenter au premier ministre, il y a quelques jours, et qui aboutit au même résultat: un taux de 38 à 40 %. Comme quoi, les chiffres ne sont pas si fantaisistes que cela.

Enkele ogenblikken geleden in de koffiekamer verzekerde een lid van de meerderheid mij dat u in tijdelijke financieringswijzen hebt voorzien om de gemeenten te steunen. Waarom zegt u dat niet en waarom laat u de plaatselijke mandatarissen zich zorgen maken?

Il y a quelques instants, à la buvette, un membre de la majorité m'assurait que vous avez prévu des modes de financement temporaires pour soutenir les communes. Mais, dans ce cas, pourquoi ne le dites-vous pas et pourquoi laissez-vous les mandataires locaux s'inquiéter ?

01.51 Minister **Antoine Duquesne** (Frans): Maar ik heb het in de commissie gezegd, mijnheer Fournaux. Ik zou trouwens graag hebben dat u er naar mij kwam luisteren.

01.51 **Antoine Duquesne**, ministre (*en français*): Mais je l'ai dit en commission, Monsieur Fournaux. J'aimerais d'ailleurs que vous veniez m'y écouter.

01.52 **Richard Fournaux** (PSC): Ik heb die informatie in de koffiekamer vernomen. Een en ander zou in de commissie moeten gebeuren, niet in de koffiekamer.

01.52 **Richard Fournaux** (PSC): Les informations dont je parle, c'est à la buvette que je les ai glanées. Or, c'est en commission que les choses devraient se passer, pas à la buvette.

Los van steriele polemieken willen wij vooral weten hoe de federale overheid zal bijdragen tot de financiering van de lokale politie, en welke maatregelen er worden getroffen voor gemeenten in moeilijkheden. Ik heb de heer Janssens zelfs horen zeggen ...

01.53 Charles Janssens (PS): U haalt mij werkelijk te pas en te onpas aan !

01.54 Richard Fournaux (PSC): Ik zal u niet meer aanhalen ... en de heer Bacquelaine ook niet !

01.55 Daniel Bacquelaine (PRL FDF MCC): Nu grieft u mij toch : als de heer Fournaux het over de heer Janssens heeft, haalt hij de heer Janssens aan, maar als hij het over mij heeft, heeft hij het over "iemand die ik in de koffiekamer sprak". *(Gelach)* Als de heer Fournaux de vergaderingen in het kader van de Vereniging van steden en gemeenten had bijgewoond, had hij de uitleg die hij nu van de minister vraagt, allang te horen gekregen.

01.56 Richard Fournaux (PSC): Ik heb de minister in de commissie wel degelijk de cijfers horen meedelen over de tegemoetkoming van de federale staat die ik heb geciteerd, en in verband met de tijdelijke bijkomende steun heeft hij het gehad over de gemeenten die de minimale veiligheidsnormen niet kunnen waarmaken. Ik werp ook de ontoereikende financiering op. In uw fractie maken de parlementsleden zich in de koffiekamer zorgen over de middelen. Maar ze maken zich wel degelijk zorgen, net als wij.

En mevrouw Lizin zegt net hetzelfde. Net als de Groenen zal het lachen haar echter wel vergaan als de nota op lokaal niveau gefinancierd zal moeten worden. De regering mag niet aan intellectuele flessentrekkerij doen door de gemeentebelasting te verhogen om de verlaging van de federale belasting te compenseren. *(Applaus bij de oppositie)*

01.57 Géraldine Pelzer-Salandra (ECOLO-AGALEV): De wet op de geïntegreerde politie, gestructureerd op twee niveaus, werd bij urgentie aangenomen, toen het vertrouwen van de burgers in onze instellingen een dieptepunt had bereikt. De regering en het Parlement hebben er zich toe verbonden in de nodige instrumenten te voorzien teneinde een degelijke werking van justitie en politie te garanderen. De wet op de geïntegreerde politie is een eerste stap in die richting.

Het ingewikkeld karakter van de tenuitvoerlegging van een dergelijke hervorming mag ons de essentie niet uit het oog doen verliezen : de noodzaak om

Au-delà des polémiques stériles, nous voulons savoir de quelle manière le fédéral compte contribuer au financement des polices locales et quelles mesures seront prises pour les communes en difficulté. J'ai même entendu M. Janssens déclarer...

01.53 Charles Janssens (PS): Vous me citez à tort et à travers.

01.54 Richard Fournaux (PSC): Je ne vous citerai plus... et pas davantage M. Bacquelaine !

01.55 Daniel Bacquelaine (PRL FDF MCC): Je suis un peu vexé car, quand M. Fournaux parle de M. Janssens, il le cite, tandis que quand il parle de moi, il parle « d'une personne rencontrée à la buvette ». *(Rires)* Si M. Fournaux avait assisté aux réunions organisées dans le cadre de l'Union des Villes et communes, il aurait entendu les explications du ministre qu'il réclame aujourd'hui.

01.56 Richard Fournaux (PSC): J'ai bien entendu M. le ministre donner en commission les chiffres d'intervention du fédéral que j'ai cités et, en parlant de l'aide complémentaire temporaire, il a évoqué la question des communes qui ne font pas face aux normes minimales de sécurité. Moi, je parle, au-delà de cela, du manque de financement. Dans votre groupe, c'est à la buvette que les gens s'inquiètent quant aux moyens. Mais leurs inquiétudes sont les mêmes que les miennes.

Et Mme Lizin dit la même chose. Mais, comme les écologistes, elle rira moins quand il s'agira de financer la note au niveau local. Le gouvernement ne doit pas s'adonner à cette escroquerie intellectuelle qui consiste à provoquer une augmentation de l'impôt communal pour parer à la baisse de l'impôt fédéral. *(Applaudissements sur les bancs de l'opposition)*

01.57 Géraldine Pelzer-Salandra (ECOLO-AGALEV): La loi sur la police intégrée à deux niveaux a été votée en urgence, dans un contexte de véritable crise de confiance des citoyens par rapport à nos institutions. Le gouvernement et le Parlement ne sont engagés à mettre en place des outils garantissant le bon fonctionnement de la justice et de la police. La loi sur la police intégrée est un premier pas en ce sens.

La complexité de mise en œuvre d'une telle réforme ne doit pas faire perdre de vue l'essentiel : la nécessité de services de police au service de tous

over politiediensten te beschikken die ten dienste staan van de burgers en democratisch zijn, zowel wat hun werking als hun cultuur betreft. De overheersende rol die de uitvoerende macht in die discussie speelt - een aantal belangrijke kwesties zullen immers bij koninklijk besluit worden geregeld - leidt tot een marginalisering van het parlementair mandaat die wij enkel maar kunnen betreuren. De parlementsleden moeten terzake hun rol van democratische waakhond spelen.

Als voor een hervorming onvoldoende middelen worden uitgetrokken, verandert er in wezen niets. Een aantal vragen blijven onbeantwoord. Wij betreuren dat het Parlement zo weinig tijd krijgt om de wet houdende vaststelling van de rechtspositie van de politiemensen te ontleiden.

Wat de vrijgemaakte middelen betreft, maken we ons niet veel zorgen. Verscheidene vragen betreffende de organisatie en de gerechtelijke taken van de federale politie blijven echter onbeantwoord.

Uit het organigram van de algemene directie van de politie blijkt dat de opdracht op het stuk van inlichtingen en onderzoek verbonden is met operationele taken, wat de autonome werking en de inmenging in de gerechtelijke onderzoeken in de hand dreigt te werken.

De omschrijving van de bevoegdheden van de bestuurlijke directeur-coördinator (DIRCO) en van de directeur gedeconcentreerde gerechtelijke eenheden (DIRJU) laat aan duidelijkheid te wensen over. Dit zou tot interferenties kunnen leiden en zo de autonomie van de gerechtelijke peiler in het gedrang kunnen brengen. Wat is hiervan aan?

De integratie en de harmonisatie van de verscheidene politiekorpsen is noodzakelijk maar men moet vermijden dat de nieuwe politie het resultaat van een "verrijkswachting" wordt en dat de toegang tot de functies met verantwoordelijkheden op een discriminerende basis zou gebeuren.

01.58 Hugo Coveliers (VLD): Wat verstaat u onder "verrijkswachting" ?

01.59 Géraldine Pelzer-Salandra (ECOLO-AGALEV): We hebben hier niet te maken met een quotaregeling, maar vermeden moet worden dat sommige mensen die niet uit de rijksmacht komen, geen toegang zouden krijgen tot bepaalde functies.

01.60 Hugo Coveliers (VLD): Ik ben blij dat u dat verduidelijkt hebt. Ik dacht dat u bedoelde dat de nieuwe politie niet de bedrijfscultuur zou overnemen van de rijksmacht.

les citoyens et démocratiques, par leur fonctionnement mais surtout par leur culture. La prédominance de l'exécutif dans ce débat - une série de questions importantes seront en effet réglées par arrêtés royaux - entraîne une marginalisation de la fonction parlementaire que nous ne pouvons que regretter. Les parlementaires doivent assumer leur devoir de vigilance démocratique.

Faute de moyens, une réforme n'est que le masque d'un *statu quo*. Un certain nombre de questions subsistent. Nous regrettons le peu de temps octroyé au Parlement pour analyser la loi fixant le statut juridique des fonctionnaires de police.

Nous n'avons pas beaucoup d'inquiétudes quant aux moyens dégagés mais des questions subsistent quant à l'organisation et aux missions, notamment judiciaires, de la police fédérale.

Il ressort de l'organigramme de la direction générale de la police que la fonction de renseignement et d'information est liée à des fonctions opérationnelles, au risque de favoriser des logiques de fonctionnement autonome et l'ingérence dans les enquêtes.

La définition des compétences du directeur coordinateur administratif (DIRCO) et du directeur des unités judiciaires déconcentrées (DIRJUD) manque de clarté. Des interférences sont à craindre et, partant, la mise à mal du principe de l'autonomie du pilier judiciaire. Qu'en est-il ?

Si l'intégration et l'harmonisation des différents corps de police est nécessaire, il faut cependant éviter que la nouvelle police ne soit le fruit d'une « gendarmerisation » et que l'accès aux fonctions de responsabilité ne fasse l'objet de discrimination.

01.58 Hugo Coveliers (VLD): Qu'entendez-vous par "gendarmerisation" ?

01.59 Géraldine Pelzer-Salandra (ECOLO-AGALEV): Nous ne nous situons pas dans une logique de quota, mais il faudrait éviter que certains agents ne venant pas de la gendarmerie ne soient empêchés d'accéder à certaines fonctions.

01.60 Hugo Coveliers (VLD): Je suis heureux que vous nous ayez éclairés à ce sujet. Je croyais que vous vouliez dire en fait que la nouvelle police n'adopterait pas la culture qui préside au fonctionnement de la gendarmerie.

01.61 **Géraldine Pelzer-Salandra** (ECOLO-AGALEV): Alles is weliswaar niet slecht bij de rijkswacht, maar aangezien het Parlement heeft beslist de nieuwe politie op andere grondslagen te vestigen, moet die weg worden bewandeld. Uit het vorige debat over de geïntegreerde politie was gebleken dat het noodzakelijk is een specialisatie in te voeren om specifieke problemen zoals mishandeling, seksueel misbruik en pedofilie te behandelen. Daar gevallen seksueel misbruik blijkbaar niet a priori als een ernstig misdrijf wordt beschouwd, zullen die gevallen op plaatselijk niveau worden behandeld. Zowel op plaatselijk als op federaal vlak, moeten de specifieke bevoegdheden van de verantwoordelijke personeelsleden worden erkend. Ik zal het nu hebben over de bestrijding van de corruptie, de inschakeling van de CDBC in de GP en de beperking van zijn bevoegdheden. Ik heb kennis genomen van het organigram in de krant.

01.62 Minister **Antoine Duquesne** (Frans): Het staat in het Staatsblad !

01.63 **De voorzitter** : Dat is ook een krant ! *(Glimlachjes)*

01.64 **Géraldine Pelzer-Salandra** (ECOLO-AGALEV): Door die inschakeling zal een vacuüm ontstaan als de CDBC enkel met het toezicht op de aanwending van de subsidies wordt belast. Wat gebeurt er met de overheidsopdrachten ?

Aangezien op de instelling van de lokale politie geen termijn is geplakt, moeten we terzake waakzaam zijn zodat het gevaar van een eenheidspolitie wordt afgewend.

Voorts doet de budgettaire impact van die politie voor de lokale overheden vragen rijzen. Zal de federale dotatie de kosten dekken die de hervorming met zich brengt? Zal de zware financiële inspanning kleine gemeenten er niet toe aanzetten op de instelling van de zone te besparen?

Wat de aan de lokale politie toevertrouwde opdrachten betreft, moeten enkele zaken worden verduidelijkt. De lokale politie moet werkelijk een buurtpolitie worden die haar oor bij de bevolking te luisteren legt. Dat veronderstelt duidelijke richtlijnen en een degelijke opleiding. De repressieve aanpak moet alsmaar meer plaatsmaken voor een preventieve aanpak. In dat kader moeten ook wijkagenten worden aangesteld.

Parallel met de politiehervorming kregen de lokale overheden een wettelijk instrument toebedeeld dat hen de mogelijkheid biedt de politiediensten te

01.61 **Géraldine Pelzer-Salandra** (ECOLO-AGALEV): Certes, tout n'est pas à jeter dans la gendarmerie, mais le Parlement a décidé de mettre en place la nouvelle police sur d'autres bases, et c'est dans cette direction qu'il faut aller. Le débat précédent sur la police intégrée avait fait apparaître la nécessité d'une spécialisation en matière de maltraitance, d'abus sexuels et de pédophilie. Les abus sexuels n'étant pas, semble-t-il, considérés *a priori* comme des crimes sérieux, ils seront traités au niveau local. Que ce soit au niveau local ou fédéral, il s'agit de reconnaître les compétences spécifiques des agents responsables. J'en viens à la lutte contre la corruption, à l'intégration de l'OCRC dans la PJ et à la limitation de ses compétences. C'est par la presse que j'ai pris connaissance de l'organigramme y afférent.

01.62 **Antoine Duquesne** , ministre *(en français)*: Il est dans le Moniteur !

01.63 **Le président** : C'est aussi un journal ! *(Sourires)*

01.64 **Géraldine Pelzer-Salandra** (ECOLO-AGALEV): Cette intégration laissera un vide si l'OCRC n'est chargé que du contrôle de l'utilisation des subsidies. Qu'en sera-t-il des marchés publics ?

En ce qui concerne la police locale, sa mise en place ne faisant pas l'objet d'une date butoir, il faudra être vigilant à cette mise en œuvre afin d'éviter les dangers d'une police unique.

On peut s'interroger, par ailleurs, sur l'implication budgétaire pour les pouvoirs locaux. La dotation fédérale couvrira-t-elle les charges budgétaires occasionnées par la réforme ? L'importance des efforts à consentir ne risque-t-elle pas d'inciter les petites communes à rechigner sur la mise en place des zones ?

Quant aux missions confiées à la police locale, certains éclaircissements s'imposent. La police locale doit voir la mise en place d'une véritable police de proximité à l'écoute du citoyen. Cela suppose des directives claires et un véritable apprentissage. De réactive, la police doit se montrer de plus en plus préventive. Cela suppose aussi la mise en place d'agents de quartier.

Parallèlement à la réforme des polices, le législateur a doté les pouvoirs locaux d'un outil pour lequel les arrêtés d'exécution n'ont que trop tardé.

ontheffen van een reeks kleine misdrijven waar bepaalde burgers weliswaar last van ondervinden maar die de efficiëntie van de toekomstige lokale politie in het gedrang brengen. De uitvoeringsbesluiten van deze wet lieten wel al te lang op zich wachten.

Via een informatiecampaignede worden de gemeenten aangemoedigd gebruik te maken van deze mogelijkheid waar ze financieel een zaak aan doen en die het vertrouwen in overheid en politie moet herstellen.

Om slachtofferopvang en –hulp te kunnen organiseren, zou de lokale politie een bijzondere opleiding moeten volgen die handelt over hoe ze op een klacht reageert en hoe ze die klacht registreert, twee elementen die bij huiselijk geweld cruciaal zijn.

Heeft u voor de slachtofferopvang en de aanpak van huiselijk geweld in een dergelijke bijzondere opleiding voorzien? (*Applaus bij Agalev-Ecolo*) (*De heer Antoine Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken, omarmt mevrouw Géraldine Pelzer-Salandra*)

01.65 Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*): Deze hervorming vertegenwoordigt een aanzienlijke werklast. Naast de technische moeilijkheden en de talrijke overlegondes, komt het er vooral op aan de 40.000 mannen en vrouwen achter een gemeenschappelijk akkoord te krijgen en hun een gemeenschappelijke cultuur bij te brengen die de burger en zijn veiligheid centraal stelt.

Het verbaasde mij dat sommigen uitpakken met een discours dat mij voorbijgestreefd lijkt, geruchten verspreiden en zo oproepen tot een soort politieoorlog.

Ik dank de parlementsleden die met hun werk en hun vragen deze hervorming die aan de verwachtingen van de bevolking wil tegemoetkomen, tot een goed einde trachten te brengen.

Mijnheer Tant, wat ik daarnet heb aanhoord is een oud liedje uit een krakende grammofoon. Dat discours zullen we tot vlak voor de voltooiing van de hervorming moeten horen, en u zal me dan verwijten dat ik de tweede circulaire nog niet verzonden heb opdat alles operationeel zou zijn. Voorwaar, u wacht nog een mooie toekomst !

De hervorming heeft tot doel een geïntegreerde politie, gestructureerd op twee niveaus, op te richten. Die twee niveaus, het lokale en het federale

L'application de cette loi permettrait de désengorger les services de police de toute une série de délits mineurs qui empoisonnent la vie de certains citoyens mais qui risquent de polluer l'efficacité de la future police locale.

Une campagne d'information à l'égard des communes devrait promouvoir cette possibilité avantageuse pour les finances communales et pour restaurer un sentiment de confiance vis-à-vis des pouvoirs publics et de la police.

Enfin, l'accueil et l'aide aux victimes demandent une formation spécifique de la police locale, formation portant sur l'accueil et sur l'enregistrement de la plainte qui est d'une importance capitale en cas de violence intrafamiliale.

Avez-vous prévu une formation particulière pour l'accueil des victimes et pour réagir à la violence au sein de la famille ? (*Applaudissements sur les bancs d'Ecolo-Agalev*). (*M. Antoine Duquesne, ministre de l'Intérieur, donne l'accolade à Mme Géraldine Pelzer-Salandra*).

01.65 **Antoine Duquesne**, ministre (*en français*): Cette réforme représente un travail considérable. A côté des difficultés techniques et concertations multiples, il faut surtout mettre d'accord quelque 40.000 hommes et femmes qui travaillent sur le terrain et leur insuffler une culture commune centrée sur une police veillant sur le citoyen et sur sa sécurité.

J'ai été étonné que certains retiennent des discours que je croyais appartenir au passé et en appellent en quelque sorte à une guerre des polices en propageant des rumeurs.

Je remercie les parlementaires qui, par leur travail et leurs questions, veulent voir aboutir cette réforme qui entend répondre aux attentes des citoyens.

A M. Tant, je dirai que ce que j'ai entendu tout à l'heure est un vieux disque reproduit par un vieux gramophone. Ce discours résistera jusqu'à la veille de la mise en œuvre de cette réforme et vous me reprocherez alors de n'avoir pas rédigé la dernière circulaire pour que tout cela soit opérationnel.

Vous avez encore devant vous de beaux jours ! L'objectif de cette réforme est de mettre en place une police intégrée à deux niveaux, le local et le

niveaus, mogen niet verkokeren.

Er werd heel wat werk verricht, en voor tien werkgroepen zit het werk er zelfs op en zijn de doelstellingen bereikt. We zijn klaar met de afbakening van de 196 politiezones. Het was niet gemakkelijk om alle burgemeesters over de streep te trekken en die zones leefbaar te maken in het licht van de veertien functies die ze zullen moeten vervullen.

In de provincie Limburg is er nog een probleem. Ik zal het oor lenen aan de voorstellen van de burgemeesters en de gouverneur, en zal het voorstel dat ik de regering zal voorleggen, met redenen omkleden.

Er werden tweeëntwintig proefzones afgebakend. Uit dat experiment zal zeker lering getrokken kunnen worden. Voorts worden er nog 47 nieuwe zones gevormd.

Op plaatselijk vlak zal de hervorming begin volgend jaar van kracht worden. Wij hebben de adviesraad voor burgemeesters opgericht die al adviezen heeft verstrekt. Wij hebben het nieuw vakbondsstatuut goedgekeurd. Tevens zal het personeelsstatuut binnenkort in het Belgisch Staatsblad worden gepubliceerd.

Er zijn weliswaar nieuwe problemen opgedoken, maar wij zoeken samen naar oplossingen.

Voor de logistieke formatie moet een specifiek statuut worden uitgewerkt. Daarover zijn momenteel onderhandelingen aan de gang en in de komende weken zullen wij dienaangaande een akkoord bereiken.

Wij hebben een commissaris-generaal aangesteld die hoofdzakelijk een coördinerende functie bekleedt en wij hebben een inspecteur-generaal benoemd waarvan de opdracht degene van het comité P niet zal overlappen. De directeurs-generaal en hun adjuncten zullen worden benoemd binnen de 14 dagen. Het verbaast me dat geruchten worden verspreid en dat de autonome vakbond van de gerechtelijke politie zelfs over "gesjoemel" spreekt. Van de gerechtelijke politie verwacht men bewijzen en nauwkeurigheid maar geen geruchten die worden verspreid door mensen die er waarschijnlijk belang bij hebben.

De benoemingsprocedures zijn objectief en veeleisend. Een en ander verloopt onder het gezag van SELOR en de minister van Ambtenarenzaken,

fédéral, sans qu'il y ait le moindre cloisonnement entre eux.

Un travail considérable a été accompli et dix des groupes de travail peuvent désormais être considérés comme sans objet, les objectifs étant atteints. La délimitation des 196 zones de police est achevée. Il n'a pas été facile de mettre tous les bourgmestres d'accord et de rendre ces zones viables au regard des quatorze fonctionnalités attendues d'elles.

Une difficulté subsiste dans la province de Limbourg. Je veillerai à être attentif aux propositions des bourgmestres et du gouverneur et à motiver la décision que je proposerai au gouvernement.

Vingt-deux zones pilotes ont été mises en place. Leur expérience servira pour la suite. Quarante-sept nouvelles zones sont en formation.

La réforme entrera en vigueur, au plan local, au début de l'an prochain. Nous avons mis en place le Conseil consultatif des bourgmestres qui a déjà rendu des avis. Nous avons adopté un nouveau statut syndical. Le statut du personnel sera publié prochainement au Moniteur.

Certes, de nouveaux problèmes ont surgi mais, ensemble, nous recherchons des solutions.

Quant au cadre logistique, il mérite un statut spécifique qui est en cours de négociation ; nous arriverons à un accord dans les prochaines semaines

Nous avons nommé le commissaire général, qui est essentiellement un coordinateur, ainsi que l'inspecteur général, dont les missions ne feront pas double emploi avec le Comité P. Les directeurs généraux et leurs adjoints seront nommés dans les quinze jours qui viennent. Je suis étonné que l'on se fasse l'écho de rumeurs et que le syndicat autonome de la police judiciaire aille jusqu'à parler de « magouille ». De la police judiciaire, on attend des preuves et de la rigueur, et non des rumeurs répandues par des personnes vraisemblablement intéressées.

Les procédures de nomination sont objectives et exigeantes. Cela se passe sous l'autorité du SELOR et du ministre de la Fonction publique, dont

die in een communiqué melding maakt van zijn verontwaardiging over sommige geruchten. De minister van Justitie en ikzelf konden met betrekking tot de twee benoemingen die al hebben plaatsgevonden enkel maar personen benoemen die zich kandidaat hebben gesteld en over de vereiste bekwaamheid beschikken. Er is geenszins sprake van enige koehandel.

01.66 Paul Tant (CVP): Bij het assessment werden cijfers toegekend. Waren die beslissend?

01.67 Minister Antoine Duquesne (Frans) : De minister van Ambtenarenzaken heeft meegedeeld dat verscheidene personen gedeeltelijke beoordelingen opstellen. Nadien komen zij samen om een totaalbeoordeling op te stellen die zowel op kwantitatieve als op kwalitatieve criteria stoelt. Die beoordelingen gebeuren door een bedrijf dat terzake over een ijzersterke reputatie beschikt.

01.68 Paul Tant (CVP): De minister heeft hier de kans om de geruchten de kop in te drukken. Hij kan nu duidelijk maken dat de cijfers doorslaggevend zijn.

01.69 Minister Antoine Duquesne (Frans) : Men zou zeggen dat de heer Tant sommige dossiers heeft ingekeken! Als dat zo is, dan vraag ik mij af hoe hij daar de hand heeft kunnen op leggen. Volgens de geldende procedure wordt de kandidatuur toegezonden aan een selectiecommissie die de resultaten van de beoordeling valideert. Ik daarentegen valideer helemaal niets!

01.70 Paul Tant (CVP): Zijn de resultaten van de doelgerichte proeven doorslaggevend of niet? Zoniet, waarom organiseert men ze dan, tenzij om de schijn hoog te houden?

01.71 Minister Antoine Duquesne (Frans): Bezorg mij die dossiers dan! U beschikt blijkbaar over informatie waar ik geen weet van heb.

01.72 Paul Tant (CVP): Ik heb getoond waarover ik beschik, met name de persmededeling van de betrokken vakbond, en ik heb uitleg gevraagd.

01.73 Minister Antoine Duquesne : (Frans) : Ik zal het spelletje van de heer Tant niet meespelen. Ik zal mij niet in een objectieve procedure mengen.

01.74 Richard Fournaux (PSC): De hervorming is een kwestie van evenwicht tussen de diverse bevoegdheidsniveaus. Denkt u niet dat u met

un communiqué a fait part de son indignation quant à certaines rumeurs. Quant au ministre de la Justice et à moi-même, concernant les deux nominations qui sont déjà intervenues, nous ne pouvions que nommer les personnes qui étaient candidates et qui présentaient les compétences requises. Il ne s'agissait pas de procéder à un quelconque marchandage.

01.66 Paul Tant (CVP): Lors de l'évaluation, des points ont été attribués. Ont-ils été déterminants?

01.67 Antoine Duquesne , ministre (en français): Le ministre de la Fonction publique a indiqué que des évaluations partielles sont établies par des personnes différentes, qui se réunissent pour procéder à une évaluation globale, basée sur des critères quantitatifs mais aussi qualitatifs. Les évaluations sont réalisées par une firme dont le sérieux ne peut être mis en question.

01.68 Paul Tant (CVP): Le ministre a maintenant l'occasion de faire taire certaines rumeurs. Il peut clairement indiquer que les chiffres sont décisifs.

01.69 Antoine Duquesne , ministre (en français) : On dirait que M. Tant a vu des dossiers ! Si c'est le cas, je me demande comment il se les est procurés. La procédure, c'est que la candidature soit transmise à une commission de sélection qui valide les résultats de l' « assessment ». Moi, je ne valide rien du tout!

01.70 Paul Tant (CVP): Les résultats des épreuves ciblées sont-ils ou non décisifs? Dans la négative, ne servent-elles qu'à sauver les apparences?

01.71 Antoine Duquesne , ministre (en français) : Laissez donc arriver les dossiers jusqu'à moi ! Vous semblez avoir des informations dont je ne dispose même pas !

01.72 Paul Tant (CVP): Je vous ai montré ce dont je dispose, à savoir le communiqué de presse du syndicat concerné, et j'ai demandé des explications.

01.73 Antoine Duquesne , ministre (en français): Je n'entrerai pas dans le jeu de M. Tant. Je ne tiens pas à m'immiscer dans une procédure objective.

01.74 Richard Fournaux (PSC): Cette réforme est une question d'équilibre entre différents niveaux de pouvoirs. Ne croyez-vous pas que, par le biais

bepaalde problemen zal worden geconfronteerd, gelet op het feit dat de selectieprocedure ertoe zou leiden dat enkel leden van de rijkswacht worden gerecruteerd?

01.75 Minister **Antoine Duquesne** (Frans) : Ik wil dat de besten worden benoemd. Ik hoop dat de kandidaten die afkomstig zijn uit de overige politiekorpsen geschikt of zeer geschikt zullen worden bevonden.

Het verbaast mij dat de kwestie van de beoordeling van de vaardigheden zoveel problemen doet rijzen. Het organogram van de algemene politie werd in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd en wij wilden dat de verantwoordelijkheden in de 33 directies duidelijk zouden worden omlijnd. Ook de betrekkingen tussen de politie en de regering werden nauwkeurig omschreven.

Er werd al een tiental circulaires verzonden betreffende de oprichting van de lokale politiekorpsen. Het nationaal veiligheidsplan werd in het Parlement ingediend, en bouwt voort op de principes van het federale veiligheidsplan. In de toekomst moet het worden bijgewerkt en bijgestuurd door een dialoog tussen de federale en lokale autoriteiten. Het werk is niet af, maar met de vakbonden wordt al onderhandeld over vier koninklijke besluiten betreffende de opleiding van de toekomstige politie. Van de huidige decentralisering van de lokale politie wordt niet afgestapt. De opleiding van de officieren zal echter wel gecentraliseerd worden, en het vereiste vaardigheidsniveau wordt opgetrokken, gezien de aanzienlijke inspanningen op statutair vlak en de 8 miljard die de regering toekent. Over een besluit betreffende het statuut van het administratieve en logistieke personeel wordt momenteel onderhandeld bij Ambtenarenzaken.

Een wetsontwerp over de pensioenen zal eendaags in de Kamer ingediend worden. Over een wetsontwerp betreffende de tuchtregeling wordt met de vakbonden onderhandeld. Drie ontwerpen van koninklijk besluit betreffende de samenstelling van de politieraad zijn bijna klaar. Wat de databank betreft, moet de organisatie nog geregeld worden.

Zoals aangekondigd valt de informatie onder de directie operationele steun. Op 1 januari 2001 wordt de federale politie opgericht met een nieuw vakbondsstatuut. Tegen 1 januari 2002 moeten de lokale politiekorpsen dan het licht zien. Vanaf januari 2001 zullen de gemeenten de

d'une procédure de sélection qui aboutirait à l'engagement des membres de la gendarmerie exclusivement, vous risquez de devoir faire face à certains problèmes ?

01.75 **Antoine Duquesne** , ministre (*en français*): Je veux que l'on nomme les meilleurs. J'espère que des candidats issus des autres polices seront déclarés aptes, voire très aptes.

Je suis surpris de voir que cette question d'évaluation des aptitudes pose tant de problèmes. L'organigramme de la police générale a été publié au Moniteur et nous avons voulu que les responsabilités soient clairement identifiées dans les 33 directions. Les rapports de la police et du gouvernement ont été définis également.

Une dizaine de circulaires relatives à la mise en place de la police locale ont été prises. Le plan national de sécurité a été déposé au Parlement et s'inscrit dans la logique du plan fédéral de sécurité. A l'avenir, il devra s'enrichir des dialogues entre les autorités fédérales et locales. Le chantier n'est pas terminé, mais quatre arrêtés royaux sur la formation de la future police sont déjà en cours de négociation avec les syndicats. La décentralisation actuelle des formations des polices locales sera maintenue. Mais pour les formations des officiers qui, elles, seront centralisées, le niveau d'exigence sera relevé, vu les efforts substantiels consentis au niveau statutaire et les huit milliards accordés par le gouvernement. Un arrêté sur le statut du personnel administratif et logistique est en cours de négociation à la Fonction publique.

Un projet de loi relatif aux pensions sera bientôt déposé à la Chambre. Un projet de loi relatif au statut disciplinaire est en négociation avec les syndicats. Trois projets d'arrêtés royaux relatifs à la composition du Conseil de police sont presque prêts. Quant à la banque de données, des dispositions d'organisation doivent encore être prises. L'information se trouve, comme prévu, attribuée à la direction d'appui.

Le 1er janvier 2001, la police fédérale sera mise en place, avec son nouveau statut syndical. Ensuite, pour le 1er janvier 2002, toutes les polices seront mises en place. Dès janvier 2001, les étapes pour la mise en place des polices locales vont se succéder dans les communes pour aboutir, en fin

opeenvolgende fasen van de totstandbrenging van de lokale politie doorlopen, waarna, op het einde van het jaar, de overgangsperiode afloopt.

Wij wilden voortgang maken met de totstandbrenging van de politiekorpsen. Ten slotte voorziet de wet in een vervangend mechanisme van dwingend toezicht voor de korpschefs. Ter gelegenheid van de ronde van België waaraan ik momenteel bezig ben, ontmoet ik tal van burgemeesters, rijkswachters en politiemensen die precieze en concrete vragen stellen. Wat de begroting betreft, zal 2001 een overgangsjaar zijn. In de loop van dat jaar zullen de politiezones van het federaal niveau de nodige middelen ontvangen om de uitgaven voor de tenuitvoerlegging van de hervorming te dekken, met verschillen naargelang van de zones. Op 1 april zullen de gemeenten over de nodige middelen moeten beschikken om hun personeel te betalen, net zoals het federaal niveau voor de bezoldiging van de statutairen zal moeten instaan.

De hervorming van de politiediensten mag echter niet worden aangegrepen om nieuwe uitgaven te doen die door de federale overheid zouden worden gefinancierd.

In de praktijk zal een deel van het personeel naar het lokale niveau worden overgeheveld, met de bijbehorende middelen en het bijbehorende materiaal. De mensen zullen gewoon in het kader van een andere structuur werken.

Alle gemeenten zullen zich inderdaad moeten schikken uit hoofde van het besluit van 1994. Er moet een bijdrage geleverd worden die overeenstemt met het aantal personeelsleden van de minimumbezetting. Voldoen alle zones met de huidige personeelsbezetting aan de functionaliteitsvereisten? Ja, dat hebben we nagekeken. Sommigen bengelen weliswaar aan de ondergrens en zullen hun verantwoordelijkheid misschien in de toekomst niet kunnen opnemen. Zij zullen later indien nodig altijd om extra middelen kunnen vragen.

Er zullen in de toekomst ideale normen moeten worden vastgelegd. Die moeten dan aan de praktijk getoetst worden en we zullen moeten bekijken of het wenselijk is ze te diversifiëren volgens het onderscheid tussen stedelijke en rurale zones.

Dan moet de federale dotatie onder de plaatselijke overheden worden verdeeld. Die federale dotatie omvat alle middelen met betrekking tot de veiligheid, zijnde 47,5 miljard, waarin de 8 miljard waarover ik het daarnet had, begrepen zijn.

d'année, à la fin de la période transitoire.

Nous voulons en effet accélérer le processus de mise en place des corps de police. Enfin, la loi prévoira un mécanisme de tutelle collective de substitution pour la désignation des chefs de corps. À l'occasion du tour de Belgique que j'effectue actuellement, je rencontre des bourgmestres, gendarmes et policiers qui posent des questions précises et concrètes. En ce qui concerne le budget, l'année 2001 sera une année de transition. Dans le courant de cette année, les zones de police recevront du pouvoir fédéral les moyens de faire face aux dépenses occasionnées par la mise en œuvre de la réforme, avec des différences entre les zones. Le 1er avril, les communes devront disposer des moyens nécessaires pour payer leur personnel, de même que le fédéral devra pouvoir assumer ses agents statutaires.

Cependant, la réforme des polices ne doit pas être l'occasion de faire de nouvelles dépenses à financer par le fédéral.

Dans les faits, une partie de l'effectif va être transférée au plan local avec le matériel et les moyens y afférents. Les mêmes hommes travailleront dans le cadre d'une autre structure.

Il est vrai que toutes les communes devront se mettre en ordre sur base de l'arrêté de 1994. Une contribution équivalente au nombre de membres du personnel correspondant à l'effectif minimal doit être fournie. Nous avons vérifié qu'avec les effectifs actuels, toutes les zones répondent aux exigences de fonctionnalité. Certaines se trouvent, certes, à la limite inférieure et peut-être ne pourront-elles pas assurer leurs responsabilités dans le futur. Mais elles pourront toujours, si nécessaire, demander des moyens plus tard.

Dans l'avenir, des normes idéales devront être fixées. À l'expérience, il faudra vérifier s'il est souhaitable de les différencier selon les zones urbaines ou rurales.

Il faut alors attribuer la dotation fédérale aux autorités locales. Cette dotation fédérale comprend tous les moyens relatifs à la sécurité, soit 47,5 milliards, qui comprennent les huit milliards dont je parlais tout à l'heure.

Van die som worden de middelen afgetrokken die noodzakelijk zijn voor de werking van de federale politie en voor de kosten van de opleidingen, waarvoor het federale niveau voortaan zal opdraaien.

Voor een volledig jaar zal aldus 18,5 miljard worden verdeeld over de de politiezones volgens een regressieberekening die overeenstemt met een objectieve norm die aan de hand van een KUL-studie werd vastgesteld.

De regressieberekening toont aan dat men op lokaal niveau over 27.000 manschappen beschikt die in het veld moeten worden ingezet op grond van bepaalde parameters die eigen zijn aan de zone. Die parameters worden geïnterpreteerd in het licht van de opgedane ervaring en niet in functie van een of andere theorie. Aan de hand van die ervaring zal een gemiddelde worden vastgesteld dat voor de toekomst zal gelden. Volgens de KUL komt men uit op een bedrag van 600.000 frank als men die 18 miljard deelt door 27.000 politiemensen. Dat is teveel voor een lid van de gemeentepolitie, maar daardoor wordt 450.000 frank beschikbaar.

Het bedrag van 600.000 is onvoldoende om de wedde van een rijkswachter te dekken maar het volstaat om alle uitgaven te dekken daar waar de formaties volledig zijn.

Om historische redenen zijn er in sommige zones te veel rijkswachters. Daarom zal er een overgangperiode worden ingesteld om, met financiële steun van de staat, de gemeenten te helpen een evenwichtige personeelsformatie tot stand te brengen. Alle gemeenten zullen dus over de nodige middelen voor een normale politiecapaciteit beschikken.

01.76 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Kan de minister bevestigen dat voor elke gemeente, zowel in Vlaanderen als in Wallonië, de lat gelijk wordt gelegd? Het doel van het Octopusakkoord was een gunstiger regeling te treffen voor de gemeenten die reeds investeringen in hun politiediensten hadden gedaan. Wordt dit in de huidige plannen gerespecteerd?

01.77 Richard Fournaux (PSC): De cijfers die ik heb aangehaald, hebben enkel betrekking op het personeel. Ik zal mijn gemeenteontvanger vragen de evolutie van de betrokken cijfergegevens in kaart te brengen op grond van de cijfers die u ons in commissie heeft meegedeeld, namelijk 600.000 tot 700.000 frank. Wij hebben dus 15 miljoen tekort. Toch hebben wij niet te veel personeel !

On retire de cette somme les moyens nécessaires au fonctionnement de la police fédérale et au coût des formations qui, désormais, seront assumées par le fédéral.

En année pleine, 18,5 milliards seront ainsi répartis entre les zones de police selon un calcul de régression qui correspond à une norme objective établie sur base d'une étude de la KUL.

Le calcul de régression met en évidence qu'on dispose de 27.000 hommes au niveau local, qu'il faudra placer sur le terrain en respectant certains paramètres propres à la zone. Ces paramètres seront interprétés à la lumière de l'expérience et non en fonction d'une quelconque théorie. L'expérience donnera une moyenne applicable pour l'avenir. Ceci dit, selon la KUL, les 18 milliards, divisés par les 27.000 policiers, donnent 600.000 francs. C'est trop pour un policier communal, mais cela rend 450.000 francs disponibles

Ce montant de 600.000 francs est insuffisant pour couvrir le traitement d'un gendarme, mais il sera possible de faire face à toutes les dépenses là où les effectifs sont complets.

Certaines zones connaissent un surnombre de gendarmes, pour des raisons historiques. Une période transitoire sera mise à profit pour aider ces communes à rééquilibrer leurs effectifs, moyennant un soutien financier de l'État. Toutes les communes disposeront donc des moyens nécessaires pour faire face à un volume normal de forces de police.

01.76 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Le ministre peut-il confirmer que toutes les communes, tant en Flandre qu'en Wallonie, seront placées sur le même pied L'objectif de l'accord octopartite était d'accorder un régime plus favorable aux communes qui avaient déjà investi dans leur service de police. Cet objectif est-il respecté dans les projets actuels ?

01.77 Richard Fournaux (PSC): La référence à mes chiffres ne concerne que le personnel. J'ai demandé à mon receveur communal d'établir la progression sur base des chiffres que vous nous avez communiqués en commission, soit 600 à 700.000 francs. Il manque 15 millions. Il n'y a pas de surplus de personnel, pourtant !

01.78 Minister **Antoine Duquesne** (Frans): U bent niet alleen, mijnheer Fournaux. Andere gemeenten hebben te veel rijkswachters en zullen zich moeten aanpassen.

01.79 **Richard Fournaux** (PSC): Ik heb niet te veel rijkswachters !

01.80 Minister **Antoine Duquesne** (Frans): Uw gemeente heeft een grotere federale bijdrage genoten dan andere gemeenten. Wij willen het evenwicht herstellen.

01.81 **Richard Fournaux** (PSC): Ik heb u de cijfers voor 10 gemeenten gegeven ! Mijn gemeente is geen uitzondering.

01.82 Minister **Antoine Duquesne** (Frans): In Wallonië en Vlaanderen zijn er veel uitzonderingen. Wij willen het evenwicht herstellen op grond van een objectieve berekening. Er zijn te veel rijkswachters in landelijke gebieden zowel in Vlaanderen als in Wallonië. Van de desbetreffende berekeningen kan iedereen kennis nemen.

01.83 **Dirk Pieters** (CVP): De uitleg van de minister is niet duidelijk genoeg. In de studie wordt gesproken over 673.000 frank. De minister spreekt nu over 600.000 frank, voor Wallonië wat minder. Over hoeveel gaat het nu juist?

01.84 Minister **Antoine Duquesne** : (Frans) Inzake de gemiddelde kost van een lid van de gemeente politie betreft het het bruto bedrag. Ik heb het daarover al uitgebreid in de commissie gehad.

01.85 **Filip De Man** (VLAAMS BLOK): De minister is gewild onduidelijk omdat hij niet wil toegeven dat er een onevenwicht bestaat inzake het aantal rijkswachters in de drie regio's. Wanneer zal hij de correcte cijfers eindelijk op tafel leggen?

01.86 **Jean-Pol Poncelet** (PSC): Wat de financiering betreft, heeft de heer Fournaux ons uitgelegd dat hij zich vóór de hervorming netjes aan de normen hield, dat hij zich na de hervorming ook aan de normen houdt en dat uit zijn berekeningen blijkt dat hij 15 miljoen te kort komt. Ik begrijp uw antwoord dus niet. Hoe moet hij aan de noodzakelijke middelen geraken ?

01.87 Minister **Antoine Duquesne** (Frans) : Die

01.78 **Antoine Duquesne** , ministre (*en français*): Vous n'êtes pas le seul, Monsieur Fournaux. D'autres communes disposent d'un excédent de gendarmes et devront s'adapter.

01.79 **Richard Fournaux** (PSC): Je n'ai pas d'excédent !

01.80 **Antoine Duquesne** , ministre (*en français*): Vous avez bénéficié d'une intervention fédérale plus importante que d'autres communes. Nous voulons rétablir l'équilibre.

01.81 **Richard Fournaux** (PSC): Je vous ai donné les chiffres de 10 communes ! Ma commune n'est pas une exception.

01.82 **Antoine Duquesne** , ministre (*en français*): Il y en a beaucoup, en Wallonie et en Flandre. Nous voulons rétablir l'équilibre sur base d'un calcul objectif. Les excédents de gendarmes se trouvent dans les zones rurales, tant en Flandre qu'en Wallonie. Ils font l'objet de calculs accessibles à tous.

01.83 **Dirk Pieters** (CVP): Les explications fournies par le ministre manquent de clarté. L'étude fait état d'un montant de 673.000 francs. Quant au ministre, il parle à présent de 600.000 francs et d'un peu moins pour la Wallonie. Quel est le montant exact ?

01.84 **Antoine Duquesne** , ministre (*poursuivant en français*): En ce qui concerne le coût moyen d'un policier communal, il s'agit d'un montant brut. Je me suis déjà longuement exprimé à ce sujet en commission.

01.85 **Filip De Man** (VLAAMS BLOK): Le ministre est délibérément avare de précisions parce qu'il refuse d'admettre qu'il existe un déséquilibre entre les trois Régions en ce qui concerne le nombre de gendarmes. Quand présentera-t-il enfin des chiffres conformes à la vérité ?

01.86 **Jean-Pol Poncelet** (PSC): Sur le financement, M. Fournaux nous explique qu'il a respecté les normes avant la réforme, qu'il respecte les normes après la réforme et qu'il a fait ses calculs : il lui manque 15 millions. Alors, je ne parviens pas à comprendre votre réponse. Comment va-t-il faire pour se procurer les moyens nécessaires ?

01.87 **Antoine Duquesne** , ministre (*en français*):

gaan wij hem geven. Er zullen nog zones in hetzelfde geval verkeren. Hier en daar zijn er dan weer te veel rijkswachters. In sommige gevallen zullen er twee jaar overheen gaan voor alles in evenwicht is. Maar ik zal elke toestand onderzoeken.

01.88 Daniël Vanpoucke (CVP): Waar zal de minister het budget vandaan halen ?

01.89 Minister Antoine Duquesne (Frans) : In de goed uitgebalanceerde zones komt het totaal aantal leden van de gemeentepolitie en rijkswachters de gemeenten ten goede. Zij zullen immers over extra middelen beschikken. Andere gemeenten zullen een inspanning moeten leveren teneinde een reorganisatie door te voeren.

In de overgangperiode zullen middelen worden toegekend aan de gemeenten die hun organisatie om historische redenen zullen moeten bijsturen. De vrijgemaakte bedragen zullen aan de hand van objectieve behoeften worden toegekend ; het ligt immers in onze bedoeling de gemeenten die inspanningen hebben geleverd te belonen.

01.90 Marcel Hendrickx (CVP): De Vereniging van Vlaamse steden en gemeenten berekende dat voor 33 gemeenten de balans positief zal zijn en voor 85 gemeenten negatief. De betalingen zullen worden overgemaakt aan de politieraad van een zone, waarin verschillende gemeenten kunnen vertegenwoordigd zijn. Welke verdeelsleutel zal worden gehanteerd indien de gemeenten uit zo een politieraad verschillende investeringen deden op het vlak van de politiediensten?

01.91 Minister Antoine Duquesne (Frans) : De zones met een normaal overschot zullen in totaal 2,6 miljard ontvangen. 1,9 miljard wordt uitgetrokken voor de zones die met moeilijkheden kampen. Naarmate de evenwichten zich zullen herstellen, zal die 2,6 miljard worden hergebruikt voor de zones die bijzondere investeringen op het stuk van de veiligheid zullen hebben gedaan.

01.92 Dirk Pieters (CVP): De deficitaire gemeenten zullen dus geld krijgen, de gemeenten die een overschot hebben, zullen dat niet uitgekeerd krijgen.

01.93 Minister Antoine Duquesne (Frans): Het overschot zal worden gebruikt om bepaalde situaties te regulariseren. Morgen zullen die zones over middelen beschikken waarop zij voor de politiehervorming geen aanspraak konden maken.

Nous allons les lui donner. D'autres zones sont dans le même cas. Ça et là, il y a des excédents de gendarmes. Dans certains cas, il faudra attendre deux ans pour arriver à un équilibre entre toutes les situations. Mais je vais étudier chacune d'elles.

01.88 Daniël Vanpoucke (CVP): Où le ministre compte-t-il trouver le budget nécessaire ?

01.89 Antoine Duquesne , ministre (en français): Le total des policiers communaux et des gendarmes revient, dans les zones bien équilibrées, à procurer un avantage aux communes, qui disposeront de moyens supplémentaires. D'autres devront faire un effort pour se restructurer.

Mais des moyens, dans la période transitoire, seront affectés aux communes qui doivent se restructurer pour des motifs historiques ; lorsque ces sommes seront dégagées, elle seront réaffectées selon les besoins objectifs, car nous voulons favoriser les communes qui ont fait des efforts.

01.90 Marcel Hendrickx (CVP): L'Union des Villes et Communes flamandes a calculé que le bilan sera positif pour 33 communes mais négatif pour 85 autres. Les paiements seront transmis au conseil de police d'une zone, où plusieurs communes pourront être représentées. Quelle clé de répartition appliquera-t-on si les communes qui constituent ce conseil de police ont effectué des investissements différents en faveur de leur services de police ?

01.91 Antoine Duquesne , ministre (en français) : Les zones qui auront un excédent normal auront globalement 2,6 milliards; 1,9 milliard est réservé pour les zones en difficulté. Au fur et à mesure que les situations seront équilibrées, les 2,6 milliards seront réutilisés pour les zones qui auront fait des investissements particuliers en matière de sécurité.

01.92 Dirk Pieters (CVP): Alors que des fonds seront alloués aux communes déficitaires, les communes excédentaires ne pourront pas en bénéficier.

01.93 Antoine Duquesne , ministre (en français) : Le surplus servira à régulariser certaines situations. Ces zones seront dotées demain de moyens qu'elles ne pouvaient espérer avant la réforme des polices.

01.94 Jean-Pol Poncelet (PSC): De heer Fournaux heeft u met hand en tand uitgelegd dat hij over onvoldoende middelen beschikt. U zegt hem dat hij middelen zal krijgen om hem te helpen de toestand in zijn gemeente te regulariseren. Maar wat moet hij dan nog doen vermits hij de normen nu al naleeft ?

01.95 Dirk Pieters (CVP): De dotatie zal dus gebeuren volgens de inspanning die de gemeente in het verleden al heeft gedaan.

01.96 Minister Antoine Duquesne (Frans): De werkelijkheid is dat er te veel rijkswachters zijn.

01.97 Richard Fournaux (PSC): Ik heb nooit gehoord dat de hervorming tot doel heeft een pariteit tussen rijkswachters en gemeentelijke politieagenten tot stand te brengen !

01.98 Minister Antoine Duquesne (in het Frans): Wat de veiligheidscontracten betreft, zal het politieeluk ervan in de federale dotatie worden opgenomen. Volgens de KUL worden dezelfde parameters gebruikt om de veiligheidscontracten te evalueren, maar voor de 29 betrokken gemeenten zal men zich ervan vergewissen dat zij over de nodige middelen beschikken om die contracten na te komen.

Wat het overschot betreft, zal men de gebouwen en de 400 miljoen die daarvoor in de begroting van de Regie der gebouwen zijn ingeschreven, naar de gemeenten overhevelen.

01.99 Paul Tant (CVP): De minister moet dringend een aantal parameters bepalen. Het gaat niet op om iedereen over dezelfde kam te scheren ongeacht of de gebouwen die ter beschikking worden gesteld, geschikt zijn of niet;

01.100 Minister Antoine Duquesne (Frans): De politiehervorming stelt ons niet in staat mirakels te verrichten. De staat van de gebouwen is een gegeven waarmee we moeten leven. U zegt om het even wat. Wat u stoort is dat voor het onderhoud 400 miljoen tussen de zones wordt verdeeld. Bijgevolg bent u verplicht te muggenziften over het feit dat sommige gemeenten gebouwen in slechte staat erven, terwijl andere gemeenten gebouwen in goede staat krijgen. Het is beneden alle peil !

01.101 Daniël Vanpoucke (CVP): De federale overheid zal die gebouwen dus schenken. Achteraf zal dat dus niet worden gecompenseerd op de federale dotatie?

01.94 Jean-Pol Poncelet (PSC): Mais enfin, M. Fournaux vous explique qu'il lui manque des moyens. Vous lui dites qu'on lui attribuera des moyens pour l'aider à régulariser la situation de sa commune. Mais, puisqu'il respecte déjà les normes, que doit-il faire alors ?

01.95 Dirk Pieters (CVP): Le montant de la dotation qui sera octroyée dépendra donc des efforts que la commune a déjà fournis dans le passé.

01.96 Antoine Duquesne, ministre (en français): La réalité est qu'il y a des excédents de gendarmes.

01.97 Richard Fournaux (PSC): Je n'ai jamais entendu dire que l'objectif de tout ça était d'aboutir à la parité entre gendarmes et policiers communaux !

01.98 Antoine Duquesne, ministre (en français): En ce qui concerne les contrats de sécurité, leur volet policier sera intégré dans la dotation fédérale. Selon la KUL, ce sont les mêmes paramètres qui vont servir à déterminer la pondération des contrats de sécurité, mais pour les 29 communes concernées, on s'assurera qu'elles auront les moyens d'assumer ces contrats.

Pour le surplus, on va transférer aux communes les bâtiments et les 400 millions y afférents dans le budget de la Régie des bâtiments.

01.99 Paul Tant (CVP): Le ministre doit d'urgence fixer un certain nombre de paramètres. On ne peut pas appliquer une seule et même formule, que les bâtiments qui sont mis à disposition conviennent ou pas.

01.100 Antoine Duquesne, ministre (en français): La réforme des polices ne permet pas de faire des miracles. Les bâtiments sont dans l'état où ils sont. Vous dites n'importe quoi. Ce qui vous dérange, c'est que 400 millions vont être répartis entre zones pour assurer l'entretien et cela vous oblige à ergoter pour dire que certaines zones hériteront de bâtiments dans un moins bon état que d'autres. C'est lamentable!

01.101 Daniël Vanpoucke (CVP): Les autorités fédérales cèderont donc ces bâtiments. N'y aura-t-il pas ultérieurement de compensation au niveau de la dotation fédérale ?

01.102 Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*): Ik heb al meermaals herhaald dat men gebouwen in volle eigendom ter beschikking zal stellen. Heeft u daar moeite mee ? Wilt u die betalen ? Ik kan niet meer doen. Als ik dezelfde houding als u zou aannemen, zou ik er zeker van zijn dat over vijftig jaar de politiehervorming nog niet voltooid zou zijn, mijnheer Vanpoucke.

01.103 **Filip De Man** (VLAAMS BLOK): Er zijn in verhouding meer rijkswachters in Wallonië. Wat is het percentage voor de verdeling over de Gewesten? De minister weigert daarop te antwoorden. Hetzelfde geldt voor de gebouwen: Wallonië zal er meer krijgen.

01.104 **Hugo Coveliers** (VLD): Klopt het dat de gebouwen in Wallonië ouder zijn dan in Vlaanderen?

01.105 Minister **Antoine Duquesne** (*Frans*): Ik hou rekening met de praktische situatie.

De pensioenen ressorteren onder de minister van Pensioenen.

Er zal een pensioenfonds in de vorm van een pool worden opgericht. Voor de voormalige rijkswachters zal een bijdragenstelsel moeten worden uitgewerkt. De federale overheid zal voor die bijdragen instaan.

Ik wil met betrekking tot Halle-Vilvoorde de filosofie van de hervorming toelichten. De directeur-coördinator zal niet of weinig personeel onder zich hebben, aangezien zijn medewerkers op districtsniveau deel uitmaken van de lokale politiekorpsen. Hij is dus simpelweg een coördinator.

De gerechtelijk directeur zal, verspreid over het arrondissement, over meer manschappen beschikken. Zij zullen belast zijn met de meer complexe criminaliteit die meestal de arrondissementsgrenzen overstijgt.

De gewone misdadigheid zal door de lokale politie worden aangepakt.

De uitzondering waarin in artikel 94 van de wet is voorzien, zal ik nergens toepassen. De "gerechtelijke directeurs" en de "directeurs-coördinatoren" zullen overal bestaan op het niveau van de arrondissementen. Geen enkele omstandigheid zou immers een andere aanpak verantwoorden. Daarentegen heb ik herhaaldelijk in commissie gezegd dat bij de organisatie van de diensten rekening moet worden gehouden met de werkelijkheid in het veld. In Halle-Vilvoorde heeft de regering in een gerechtelijke en politionele bijstand

01.102 **Antoine Duquesne**, ministre (*en français*): Comme je n'ai cessé de le répéter, on va donner des bâtiments en pleine propriété. Cela vous dérange ? Voulez-vous les payer ? Que voulez-vous que je fasse de plus ? Si je réagissais comme vous, je suis sûr que dans cinquante ans, la réforme des polices n'aurait pas encore abouti, Monsieur Vanpoucke.

01.103 **Filip De Man** (VLAAMS BLOK): Il y a proportionnellement davantage de gendarmes en Wallonie. Quel est, en pourcentage, la répartition par Région ? Le ministre refuse de répondre à cette question. Le même raisonnement vaut pour les bâtiments. La Wallonie s'en verra attribuer plus.

01.104 **Hugo Coveliers** (VLD): Est-il exact qu'en Wallonie les bâtiments sont plus vétustes qu'en Flandre?

01.105 **Antoine Duquesne**, ministre (*en français*): J'assume la situation sur le terrain.

Les pensions sont de la compétence de mon collègue des pensions.

On va créer un fonds de pension en forme de pool. Pour les anciens gendarmes, il faudra un système de cotisations, qui seront assumées par l'État fédéral.

En ce qui concerne Hal-Vilvorde, je voudrais donner des précisions sur la philosophie de la réforme. Le directeur-coordonateur ne bénéficiera de guère d'effectifs, puisque ceux qui travaillent avec lui au niveau du district se retrouveront dans les polices locales. Son rôle consistera désormais en une simple coordination.

Le directeur judiciaire disposera de plus d'hommes, répartis sur l'arrondissement, qui s'occuperont de la criminalité plus complexe dont le niveau dépasse généralement le cadre de l'arrondissement.

La délinquance ordinaire sera traitée au niveau des polices locales

Nulle part, je n'appliquerai l'exception prévue par l'article 94 de la loi. Les DIRCO et les DIRJUD existeront partout au niveau des arrondissements, car aucune circonstance ne justifierait d'agir autrement.

Par contre, j'ai dit plusieurs fois, en commission, qu'il faut organiser les services en tenant compte de la réalité du terrain.

À Hal-Vilvorde, le gouvernement a prévu une

voorzien.

(Nederlands) In Asse zal een adjunct-DIRCO worden gevestigd die een specifieke verantwoordelijkheid zal dragen voor zijn ambtsgebied. Buiten de instructies die hij krijgt van de DIRCO te Brussel zal deze adjunct-DIRCO rechtstreeks instructies kunnen ontvangen van de commissaris-generaal. Wat de zes faciliteitengemeenten betreft, handelen de DIRCO en adjunct-DIRCO in samenspraak.

In Asse wordt een adjunct-DIRJUD gevestigd die zijn onderrichtingen en richtlijnen zal krijgen van de DIRJUD van het arrondissement of van de directeur-generaal van de algemene directie van de rechterlijke politie. Dossiers van Franstalige onderhorigen worden behandeld door de DIRJUD van Brussel. Gemengde dossiers worden behandeld in overleg tussen DIRJUD Brussel en de adjunct-DIRJUD.

(Frans): Op gerechtelijk vlak, zijn de magistraten de voornaamste autoriteit. Er werd gekozen voor een formule die rekening houdt met de werkelijkheid, zodat de bevolking de best mogelijke dienstverlening geniet.

Ik wijs mevrouw Grauwels erop dat de organisatie van de federale politieraad de wet eerbiedigt en een democratische vertegenwoordiging zal waarborgen.

Wat de veiligheidsschepenen betreft, is de overdracht van bevoegdheden van de burgemeester aan een schepenen wettelijk niet verboden. Wel is het zo dat bepaalde bevoegdheden inzake politie tot de exclusieve bevoegdheid van de burgemeester behoren. Ik zal een circulaire wijden aan de beperkingen inzake bevoegdheidsoverdracht.

Wat de klachten over de politie betreft, hoeft men zich geen zorgen te maken. Zij zullen nog altijd bij het comité P of bij een magistraat op het justitiepaleis kunnen worden ingediend.

Ik hoop dat de aanwezigheid van vrouwen in de politiediensten zal stijgen. De rijkswacht werft al meer vrouwen aan. Ik hoop dat zij tot een mentaliteitsverandering van de politie zullen bijdragen. De politie mag zich niet beperken tot repressieve opdrachten, ze moet ook in het veld aanwezig zijn om de mensen te helpen en gerust te stellen.

01.106 Minister **Marc Verwilghen** (Nederlands): Het onderdeel Justitie in deze politiehervorming is beperkter, zodat ik hopelijk wat bondiger kan zijn.

assistance judiciaire et policière.

(néerlandais) A Asse, un adjoint du DIRCO sera plus spécifiquement responsable de ce ressort. Outre les instructions qu'il recevra du DIRCO de Bruxelles, cet adjoint pourra également recevoir directement des instructions du commissaire général. En ce qui concerne les six communes à facilités, le directeur coordinateur et son adjoint agiront de concert.

Il y aura également à Asse un adjoint du DIRJUD qui recevra ses instructions du directeur de l'arrondissement ou du directeur général de la direction générale de la police judiciaire. Les dossiers francophones sont traités par le DIRJUD de Bruxelles. Les dossiers mixtes font l'objet d'une concertation entre le directeur et son adjoint.

En matière judiciaire, les magistrats sont l'autorité principale. Donc, la formule adoptée est de tenir compte des réalités pour réaliser le meilleur service possible à la population.

A Mme Grauwels, je dirai que l'organisation du Conseil de police sera conforme à la loi et assurera une représentation démocratique.

Concernant les échevins de sécurité, la loi n'empêche pas les délégations de compétence du bourgmestre, mais, dans certaines matières de police, celui-ci assume seul les responsabilités. Je produirai une circulaire au sujet des limites aux possibilités de délégation.

Il ne faut pas s'inquiéter du sort des plaintes contre la police puisqu'il sera toujours possible d'en déposer, au Comité P ou auprès d'un magistrat.

J'espère qu'il y aura davantage de femmes dans les services de police. A la gendarmerie, le recrutement de femmes s'accélère et j'espère qu'elles contribueront à changer la mentalité policière. La police doit être sur le terrain pour aider et rassurer les gens et pas seulement pour la répression.

01.106 **Marc Verwilghen**, ministre: (néerlandais) Le volet de cette réforme qui concerne la Justice est plus court. J'espère dès lors pouvoir être plus

Aan de hervorming ging heel wat voorbereidend werk vooraf, waarbij de commissie-Dutroux veel suggesties deed. Alles kwam in een stroomversnelling terecht door de ontsnapping van Dutroux op 23 april 1998. Toen werd duidelijk dat er heel snel iets moest gebeuren.

Ik kan me beperken tot de gerechtelijke pijler van de politie, zowel lokaal als federaal, en het informatiebeheer. Ik zal daarbij vier grote thema's behandelen: de capaciteit van de manschappen; de informatiehuishouding; de relatie tussen de verschillende actoren, in casu het aansturen van en het toezicht op de federale politie door magistraten; en tot slot het gerechtelijk arrondissement Brussel.

Op lokaal vlak werd er voor de gerechtelijke pijler een minimale bezetting vastgelegd; namelijk 7 procent jaarcapaciteit of 2 personen per dag. Op het federale vlak zullen er 3875 personen de gerechtelijke taken van de politie op zich nemen. Indien blijkt dat er zich toch nog capaciteitsproblemen voordoen, dan kunnen er drie mechanismen in werking treden: de nationale en zonale veiligheidspolitie bij structurele problemen; het beroep op de arbitrageprocedure bij ad hoc-problemen en de federale procureur in geval van crisissituaties.

01.107 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Men bouwt voort op de huidige kruispuntbanken van de rijkswacht. Blijven ze op dezelfde plaats of worden ze gegroepeerd per arrondissement?

01.108 Minister Marc Verwilghen (Nederlands): Er bestaat één centrale databank, maar die kan worden aangesproken vanuit de plaats waar men de gegevens nodig heeft.

De harde informatie, de zachte informatie en de lopende onderzoeken worden aangebracht op het arrondissementele niveau. Alles staat onder toezicht van een magistraat.

De tijdelijke wet kwam tot stand in een open geest. Er werd een voorstel ingediend door de meerderheid om een federaal parket op te richten. Ik heb het voorstel tot tijdelijke wet toegejuicht en ervan gebruik gemaakt om mijn amendement in te dienen. In ieder geval was er geen vacuüm ontstaan. De bestaande magistratuur kan en mag de politiediensten aansturen en controleren; ze doet dat nu ook.

Wel ben ik het eens met de heer Van Parys dat we

concis. La réforme a fait l'objet d'un important travail préparatoire dans le cadre duquel la commission Dutroux a formulé de nombreuses suggestions. Tout s'est précipité à la suite de l'évasion de Dutroux le 23 avril 1998 qui a clairement montré que des changements devaient être opérés rapidement.

Je m'en tiendrai au pilier judiciaire de la police locale et à la gestion de l'information. J'aborderai quatre thèmes majeurs: la capacité des effectifs, les relations entre les différents acteurs - en l'occurrence, la direction et le contrôle de la police fédérale par des magistrats - et enfin l'arrondissement judiciaire de Bruxelles.

Un effectif minimum a été fixé au niveau local pour le pilier judiciaire, à savoir 7% de la capacité annuelle, ce qui correspond à deux personnes par jour. Au niveau fédéral, 3875 personnes se chargeront des tâches judiciaires de la police fédérale. Si des problèmes de capacité devaient se poser, trois mécanismes pourraient être mis en oeuvre: la police nationale et zonale chargée de la sécurité lors de problèmes structurels; le recours à la procédure d'arbitrage en cas de problèmes ad hoc et le procureur fédéral en cas de situation de crise.

01.107 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Les actuelles banques-carrefour de la gendarmerie constituent la fondation du nouvel édifice. Resteront-elles au même endroit ou seront-elles regroupées par arrondissement?

01.108 Marc Verwilghen , ministre: La seule banque de données existante peut être consultée depuis le lieu où l'information est nécessaire.

Les informations "dures", les informations "douces" et les enquêtes en cours seront regroupées au niveau des arrondissements, sous le contrôle d'un magistrat.

La loi temporaire a été adoptée dans un esprit d'ouverture. La majorité avait déposé une proposition relative à la création d'un parquet fédéral. J'ai applaudi à la proposition relative à la loi temporaire et m'en suis inspiré pour mon amendement. En tout cas, la loi temporaire a permis d'éviter une situation de vide juridique. La magistrature, dans sa structure actuelle, peut donner des instructions et contrôler les services de police, comme elle le fait aujourd'hui.

Comme M. Van Parys, j'estime que nous devons

rechtszekerheid moeten nastreven.

De discussie over het federaal parket kan niet uit de weg worden gegaan. Zijn taken zijn belangrijk en divers. Ik denk alleen al maar aan het aspect "toezicht op de politie".

Ik kom tot de politiesituatie in Brussel-Halle-Vilvoorde. De regering had al in maart 2000 aan de procureur-generaal van Brussel gevraagd een aantal specifieke richtlijnen op te stellen, onder meer op organisatorisch vlak. Het eerste voorstel dat mij inzake deze richtlijnen werd overgebracht, was volstrekt onvoldoende.

Naar aanleiding van mijn brief van 23 juni 2000 kwam er een nieuw voorstel, op basis waarvan nu verder wordt gewerkt. Ik hoop dat we voldoening zullen kunnen schenken.

garantir la sécurité juridique.

La discussion relative au parquet fédéral, dont les tâches sont nombreuses et variées – à cet égard, il suffit de songer à sa mission de contrôle des services de police –, ne peut être éludée.

J'en viens à présent à la situation des services de police à Bruxelles-Hal-Vilvorde. Dès le mois de mars de cette année, le procureur général de Bruxelles avait été invité par le gouvernement à rédiger une série de directives spécifiques, notamment sur le plan organisationnel. La première proposition qui m'a été transmise à propos de ces directives était totalement insuffisante.

A la faveur de mon courrier du 23 juin 2000, une nouvelle proposition a été élaborée, qui sert à présent de base à nos travaux. J'espère que nous pourrions donner satisfaction.

01.109 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Ik neem aan dat die afspraak alleen is gemaakt met het parket van Brussel, wat aantoonde dat er voor het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde toch een afzonderlijke aanpak nodig is. Waren dat dan niet de uitzonderlijke omstandigheden waarop de minister van Binnenlandse Zaken geen beroep heeft willen doen?

01.109 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Je suppose qu'un accord de ce type n'a été conclu qu'avec le parquet de Bruxelles, ce qui montre bien que l'arrondissement de Bruxelles-Hal-Vilvorde requiert une approche distincte. Ne s'agissait-il pas là des circonstances exceptionnelles que le ministre de l'Intérieur ne souhaitait pas évoquer?

01.110 Minister Marc Verwilghen (Nederlands): Wij hebben nog altijd een unitair gerechtelijk arrondissement en we moesten komen tot een werkzaam geheel. De burgemeesters buiten het Hoofdstedelijk Gewest wilden een oplossing voor hun gemeenten. We hebben daarover een oplossing gezocht. Voldoet die niet, dan moet er een nieuwe invulling worden gevonden.

01.110 Marc Verwilghen, ministre: L'arrondissement de Bruxelles-Hal-Vilvorde reste un arrondissement judiciaire unitaire et nous devons faire en sorte qu'il constitue un ensemble opérationnel. Les bourgmestres extérieurs à la Région de Bruxelles-Capitale réclamaient une solution pour leur commune. C'est dans cet esprit que l'actuelle formule a été élaborée. Si elle ne donne pas satisfaction, de nouvelles solutions devront être recherchées.

01.111 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Een van de problemen bij het Brussels parket is het tekort aan Nederlandstalige parketmagistraten voor de dossiers van Halle-Vilvoorde. Zou het dan geen goed idee zijn een aparte afdeling van het Brussels parket in Halle-Vilvoorde onder te brengen? Dan zou er geen probleem van onderbezetting meer zijn.

01.111 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Le parquet de Bruxelles doit faire face à une pénurie de magistrats du parquet néerlandophones pour les affaires de Hal-Vilvorde. Ne serait-il pas judicieux de créer à Hal-Vilvorde une section particulière du parquet de Bruxelles ? Cela résoudrait le problème d'effectifs.

01.112 Jean-Pol Poncelet (PSC): Ik betreur dat ik geen eenvoudig antwoord heb gekregen op een zo eenvoudige vraag als die welke door de heer Fournaux werd gesteld met betrekking tot het begrotingsaspect van de hervorming. Zijn gemeente bevindt zich in een zone die zich altijd aan de normen heeft gehouden. Hij kampt met geldgebrek en dat geld werd hem beloofd. Nu legt men hem ik

01.112 Jean-Pol Poncelet (PSC): Je regrette de ne pas avoir obtenu de réponse simple à une question aussi simple que celle qui a été posée par M. Fournaux en rapport avec l'aspect budgétaire de la réforme. Sa commune se trouve dans une zone qui a toujours respecté les normes. Il lui manque de l'argent, on le lui a promis. Mais, maintenant, on lui impose je ne sais quelle condition de parité entre la

weet niet welke voorwaarde inzake pariteit tussen de politie en de rijkswacht op, terwijl daar voorheen in de hervorming nooit sprake van is geweest. Het was mijn bedoeling om meer duidelijkheid te verkrijgen, maar moet node vaststellen dat de situatie nog onduidelijker is dan voorheen.

01.113 Paul Tant (CVP): Het is nu na middernacht. Moeten wij niet even onderbreken om met een nieuwe ochtendzitting te beginnen? (*Gelach*)

Dit debat beantwoordt blijkbaar aan een behoefte: zelden blijven zo veel leden zo lang. Toch is het debat een gemiste kans. De regering heeft het niet spontaan willen organiseren via een mededeling, en interpellaties zetten nu eenmaal een andere toon. Waarom moet zo'n debat worden gehouden donderdags na de stemming? Nu zijn de media er niet meer. Het is ook een gemiste kans omdat er zo weinig antwoorden zijn gegeven, vooral inzake de materie Binnenlandse Zaken.

De minister van Binnenlandse Zaken gebruikt veel woorden, maar zonder veel inhoudelijke waarde. Waarom ook is hij altijd zo moraliserend? Hopeloosheid is ons deel: weinig vragen worden beantwoord en de antwoorden die werden gegeven, riepen alleen maar nieuwe vragen op. Hopeloosheid ook voor de lokale bestuurders die geen informatie krijgen en de politiemensen die op hun honger blijven. De ongerustheid bij de mensen zal niet weggenomen zijn.

01.114 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): De minister van Binnenlandse Zaken heeft – op 8 regels na – integraal in het Frans gesproken. Er lijkt wat dit betreft maar niets te veranderen. Wat erger is, hij heeft nauwelijks op de talrijke vragen geantwoord. Ik noem er hiervan enkele op: het niet toepassen van artikel 94, de uitspraken van gouverneur De Witte, de bevoegdheden van de adjunct-directeurs in Brussel-Halle-Vilvoorde, de problematiek van de gemeenten in de Brusselse Rand. Wat zijn trouwens de afspraken inzake het gebruik van de gegevensbanken in Brussel-Halle-Vilvoorde?

De discriminatie tussen Nederlandstaligen en Franstaligen in de Rand werd niet geloochend. Er werd niet geantwoord op mijn vragen over de politiezone Wemmel-Asse-Merchtem-Opwijk. Ik ben niet tevreden met de antwoorden van de minister van Justitie over het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde. De splitsing zou alle problemen oplossen.

police et la gendarmerie dont il n'avait jamais été question auparavant. Etant venu chercher de la clarté, je dois bien constater que les choses sont encore moins claires qu'avant.

01.113 Paul Tant (CVP): Il est à présent plus de minuit. Ne devrions-nous pas suspendre nos travaux et les reprendre demain matin ? (*Hilarité*)

Ce débat répond manifestement à un besoin: il est rare qu'autant de membres restent si longtemps dans l'hémicycle. Toutefois, ce débat est un rendez-vous manqué. Le gouvernement n'a pas voulu l'organiser spontanément en faisant une communication, et les interpellations donnent automatiquement un autre ton aux discussions. Pourquoi tenir un débat si important un jeudi après les votes ? Les médias sont partis. Il s'agit d'un rendez-vous manqué aussi parce que le gouvernement a fourni trop peu de réponses, en particulier dans les dossiers qui concernent le département de l'Intérieur.

Le ministre de l'Intérieur est volubile, mais ses discours sont creux. Et pourquoi d'ailleurs adopte-t-il toujours un ton si moralisateur ? Nous n'avons plus d'espoir: un petit nombre seulement de nos questions ont reçu une réponse et ces réponses appellent à leur tour d'autres questions. Nous avons aussi perdu tout espoir pour les gestionnaires locaux qui ne sont pas informés et pour les policiers qui restent sur leur faim. L'attitude que le gouvernement adopte en cette matière ne rassurera pas la population.

01.114 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): En dehors de quelques phrases, le ministre de l'Intérieur ne s'est exprimé qu'en français. Décidément, rien ne change sur ce plan. Pire, il n'a pour ainsi dire pas répondu aux questions, notamment en ce qui concerne l'application de l'article 94, les déclarations du gouverneur De Witte, les compétences des directeurs adjoints à Bruxelles-Hal-Vilvorde ou encore le problème des communes de la périphérie bruxelloise. Quels accords ont par ailleurs été conclus quant à l'utilisation des banques de données à Bruxelles-Hal-Vilvorde?

Les discriminations entre néerlandophones et francophones dans la périphérie n'ont pas été démenties. Je n'ai pas reçu de réponse à mes questions sur la zone de police de Wemmel-Asse-Merchtem-Opwijk. Les réponses du ministre de la Justice concernant l'arrondissement de Bruxelles-Hal-Vilvorde ne me satisfont pas. La scission devait

Wij dienen een motie in om aan te dringen op een gedeconcentreerde politiedienst voor Halle-Vilvoorde en de splitsing van het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde.

01.115 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Het nut van dit debat staat buiten kijf. De bezorgdheid van het Parlement is overduidelijk. We moeten een goed functionerende overheidspolitie hebben vanaf 1 januari 2001.

De VU&ID zal een motie van aanbeveling indienen die de minister wil aanzetten om in Brussel-Halle-Vilvoorde twee gedeconcentreerde afdelingen mogelijk te maken. Men moet de uitzonderlijke omstandigheden inroepen.

01.116 Dirk Pieters (CVP): Ik sluit mij aan bij de vorige sprekers inzake Brussel-Halle-Vilvoorde. In afwachting van de splitsing van het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde moeten we een concrete oplossing zoeken op het terrein en wat de minister voorstelt opent toch wel enige perspectieven. De uitzonderlijke omstandigheden van artikel 94 heeft de minister niet gevonden omdat hij ze niet heeft gezocht.

De adjunct-directeur zal blijkbaar nauwelijks een eigen beleid kunnen voeren en hij zal weinig middelen hebben.

Wij zullen een motie indienen die pleit voor een autonoom politie-arrondissement Halle-Vilvoorde en ik zal donderdag de eerste minister opnieuw ondervragen.

01.117 Filip De Man (VLAAMS BLOK): Ook ik vind het jammer dat minister Duquesne zo weinig inspanningen doet om de Vlamingen in dit Parlement in het Nederlands te woord te staan.

De minister heeft ook veel geheim gehouden: wat zal er gebeuren met de 18,5 miljard lokale subsidies, hoe zullen de rijkswachters worden verdeeld, hoe zal de verdeling van de gebouwen gebeuren? Dit stilzwijgen laat voor Vlaanderen het ergste vermoeden.

De minister antwoordde niet op de vragen over de cruciale Brusselse zones. We zullen in commissie dus nog terugkomen op deze vragen en hopelijk ook eens een antwoord krijgen.

Moties

Tot besluit van deze bespreking werden volgende

régler tous les problèmes. Nous allons déposer une motion demandant la création d'un service de police déconcentré pour Hal-Vilvorde et la scission de l'arrondissement judiciaire Bruxelles-Hal-Vilvorde.

01.115 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): L'utilité du présent débat ne fait aucun doute. La préoccupation du Parlement est évidente. La police unique doit être opérationnelle dès le 1er janvier 2001.

La VU-ID déposera une motion de recommandation demandant au ministre de permettre la constitution de deux sections décentralisées à Bruxelles-Hal-Vilvorde. Nous devons invoquer l'existence de circonstances exceptionnelles.

01.116 Dirk Pieters (CVP): En ce qui concerne l'arrondissement de Bruxelles-Hal-Vilvorde, je me rallie aux propos de l'orateur précédent. Dans l'attente de la scission de l'arrondissement, une solution concrète doit être mise en œuvre sur le terrain. A cet égard, les propositions formulées par le ministre ouvrent certaines perspectives. Si le ministre n'a pas trouvé les circonstances exceptionnelles prévues à l'article 94, c'est parce qu'il ne les a pas cherchées.

Apparemment, le directeur adjoint ne disposera que d'une marge de manœuvre très réduite et de faibles moyens.

Nous déposerons une motion préconisant la constitution d'un arrondissement autonome de Hal-Vilvorde et interrogerons le premier ministre à ce sujet jeudi prochain.

01.117 Filip De Man (VLAAMS BLOK): A mon tour, je regrette que le ministre Duquesne fasse aussi peu d'efforts pour s'adresser en néerlandais aux membres flamands du Parlement.

Le ministre a tenu certaines informations secrètes: qu'adviendra-t-il des 18,5 milliards de subventions locales? Comment les gendarmes et les bâtiments seront-ils répartis? Ce silence fait craindre le pire en Flandre.

Le ministre n'a pas répondu aux questions concernant les zones cruciales de Bruxelles. Nous aborderons donc à nouveau ce sujet en commission et espérons que nos questions trouveront une réponse.

Motions

En conclusion de cette discussion les motions

moties in gediend.

Een motie van wantrouwen werd ingediend door de heren Paul Tant, Richard Fournaux, Jean-Paul Poncelet, Hubert Brouns en Luc Goutry en luidt als volgt :

"De Kamer

gehoord de interpellatie van volksvertegenwoordiger Paul Tant

en het antwoord van de minister van Binnenlandse Zaken, A. Duquesne

en gelet op:

de improvisatie van de minister van Binnenlandse Zaken bij de hervorming van de politiediensten;

het uitblijven van de volgens de wet op de geïntegreerde noodzakelijke voorbereidende maatregelen;

de onduidelijkheid over de budgettaire kosten voor de gemeenten van de politiehervorming".

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heren Joos Wauters, Hugo Coveliers, Charles Janssens, Daniel Bacquellaine en mevrouw Dalila Douifi.

Een eerste motie van aanbeveling werd ingediend door de heren Bart Laeremans, Filip De Man en Guido Tastenhoye en luidt als volgt :

"De Kamer,

gehoord de interpellaties van de volksvertegenwoordigers Bart Laeremans, Dirk Pieters en Karel Van Hoorebeke,

vraagt de regering de 35 gemeenten van Halle-Vilvorde onder te brengen in een autonome "gedecentreerde politiedienst", los van Brussel

vraagt de regering de nodige initiatieven te nemen om het gerechtelijk arrondissement te splitsen."

Een tweede motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Karel Van Hoorebeke en mevrouw Annemie Van de Casteele en luidt als volgt :

"De Kamer,

gehoord de interpellatie van de heer Karel Van Hoorebeke

en het antwoord van de minister

vraagt de regering :

voor het gerechtelijk arrondissement Brussel, overeenkomstig artikel 94 van de wet van 7 december 1998,

wegens bijzondere omstandigheden twee gedecentraliseerde diensten, één gevestigd te Brussel, bevoegd in Brussel-Hoofdstad en één gevestigd te Asse, bevoegd in Asse-Halle-Vilvorde te willen voorzien.

Een derde motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Dirk Pieters en luidt als volgt:

suivantes ont été déposées.

Une motion de méfiance a été déposée par MM. Paul Tant, Richard Fournaux, Jean-Paul Poncelet, Hubert Brouns et Luc Goutry et est libellée comme suit:

"La Chambre,

ayant entendu l'interpellation du député Paul Tant et la réponse du ministre de l'Intérieur, A. Duquesne et vu:

l'improvisation dont fait preuve le ministre de l'Intérieur dans le cadre de la réforme des services de police;

l'absence des mesures préparatoires nécessaires conformément à la loi sur la police intégrée;

l'imprécision quant aux coûts budgétaires de la réforme des services de police pour les communes retire sa confiance au ministre de l'Intérieur."

Une motion pure et simple a été déposée par MM. Joos Wauters, Hugo Coveliers, Charles Janssens, Daniel Bacquellaine et Mme Dalila Douifi.

Une première motion de recommandation a été déposée par MM. Bart Laeremans, Filip De Man et Guido Tastenhoye et est libellée comme suit:

"La Chambre,

ayant entendu les interpellations de MM. Bart Laeremans, Karel Van Hoorebeke et Dirk Pieters

et la réponse du ministre de l'Intérieur, demande au gouvernement d'intégrer les 35 communes de Hal-Vilvorde dans un "service de police déconcentré" autonome, indépendant de Bruxelles;

demande au gouvernement de prendre les initiatives requises pour scinder l'arrondissement judiciaire de Bruxelles-Hal-Vilvorde."

Une deuxième motion de recommandation a été déposée par M. Karel Van Hoorebeke et Mme Annemie Van de Casteele et est libellée comme suit :

"La Chambre,

ayant entendu l'interpellation de M. Karel Van Hoorebeke

et la réponse du ministre de l'Intérieur,

demande au gouvernement:

de mettre en place dans l'arrondissement judiciaire de Bruxelles, conformément à l'article 94 de la loi du 7 décembre 1998 et en raison des circonstances exceptionnelles, deux services déconcentrés, l'un établi à Bruxelles et compétent pour Bruxelles-Capitale et l'autre établi à Asse et compétent pour Asse-Hal-Vilvorde."

Une troisième motion de recommandation a été déposée par M. Dirk Pieters et est libellée comme suit:

"De Kamer,
gehoord de interpellatie van volksvertegenwoordiger Dirk Pieters over de verklaringen van de eerste minister en de minister van Binnenlandse Zaken over de toekomstige federale politiestructuur in Brussel-Halle-Vilvoorde, verzoekt de Kamer van volksvertegenwoordigers:

de minister van Binnenlandse Zaken om Halle-Vilvoorde als een volwaardige en autonoom politiearrondissement te organiseren zodat de dienstverlening optimaal kan afgestemd worden op de veiligheidsproblematiek in deze regio;

de minister van Binnenlandse Zaken om van de organisatie van de federale politie in Halle-Vilvoorde geen gebruik te maken om de taalfaciliteiten voor de Franstaligen in de Vlaamse rand rond Brussel uit te breiden;

de regering initiatieven te nemen om te komen tot de splitsing van het gerechtelijke arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde".

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heren Charles Janssens, Jan Peeters, Daniel Bacquellaine, Willy Cortois, Jean-Marc Delizée en mevrouw Geraldine Pelzer-Salandra.

Over deze moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

De vergadering wordt gesloten op vrijdag 8 december 2000 om 00.50 uur.

"La Chambre,
ayant entendu l'interpellation du Député Dirk Pieters sur les déclarations du premier ministre et du ministre de l'Intérieur concernant la configuration future de la police fédérale de Bruxelles-Hal-Vilvorde,

la Chambre des représentants demande:

au ministre de l'Intérieur d'organiser Hal-Vilvorde sous la forme d'un arrondissement de police de part entière et autonome, afin que les services rendus à la population puissent être adoptés autant que possible aux problèmes de sécurité que connaît cette région;

au ministre de l'Intérieur de ne pas se servir de la mise en place de la police fédérale de Hal-Vilvorde pour étendre les facilités linguistiques dont bénéficient les francophones dans la périphérie flamande de Bruxelles;

au gouvernement de prendre des initiatives en vue de la scission de l'arrondissement judiciaire de Bruxelles-Hal-Vilvorde."

Une motion pure et simple a été déposée par MM. Charles Janssens, Jan Peeters, Daniel Bacquellaine, Willy Cortois, Jean-Marc Delizée et Mme Geraldine Pelzer-Salandra.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

La séance est levée le vendredi 8 décembre 2000 à 00.50 heures.